

zbirka

ANMATOR

- 1. OH, TA DIRENDAJ. ORATORIJ 1995
- 2. PESEM, IGRA, PLES. Bansi
- 3. KDO JE KDO. Eneagram
- 4. SONCE ZA VSE. ORATORIJ 1996
- 5. BISER PLANIN. ORATORIJ 1997
- 6. JEZUSOVA CERKEV, Možje in žene za življenje sveta
- 7. VESELO SRCE. ORATORIJ 1998
- 8. PRIDI, OTROKMOJ. ORATORIJ 1999
- 9. LAVRA VIKUNJA. ORATORIJ 2000
- 10. VSAKEMU KOŠČEK NEBA. ORATORIJ 2001
- 11. UJEMI BLESK DAVNINE. ORATORIJ 2002
- 12. ALI HOČETE TUDI VI ODITI? Priročnik za birmanske voditelje ...
- 13. IZZIVALCI. Priročnik za delo v skupini
- 14. NASMEH ZA SREČO VSEH. ORATORIJ 2003
- 15. LAHKO SI ZVEZDA. ORATORIJ 2004
- 16. ŠOLA ZA ANIMATORJE. Priročnik za celostno vzgojo ...
- 17. NE SE BAT'! (Tobit in njegova plemenita dela). ORATORIJ 2005

Zbirka knjig ANIMATOR je namenjena tistim, ki se na razne načine posvečajo delu med mladimi in za mlade, kot voditelji skupin ali animatorji. Koristna pa bo tudi za mlade same in za vse druge, mlade po srcu, ki želijo odkrivati skrivnosti globljega in lepšega komuniciranja med seboj.

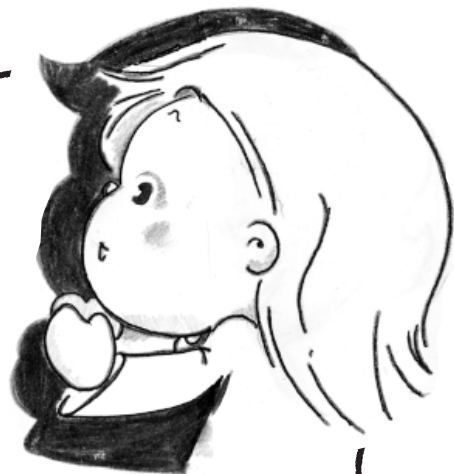
Vedno znova odkrivamo, kako pomembno vlogo igra skupina v življenju mladega človeka. Skupina ni zgolj kraj priložnostnih srečanj, ampak je ozračje, ki pomaga mlademu človeku pri njegovi človeški in krščanski rasti. Zato nobena resna vzgojna ponudba, najsi bo na duhovnem ali izobraževalnem, športnem ali kulturnem področju, ne more mimo skupine. Skupina omogoča mlademu človeku, da se sreča s seboj, z drugimi, s stvarstvom in z Bogom.

Za utrip skupine je pomemben vsak posamezen član. Posebno mesto in vlogo pa ima voditelj skupine ali, kakor ga radi imenujemo, animator. Življenje skupine je v veliki meri odvisno prav od njega, od njegove iznajdljivosti in iskristosti, od njegove teoretične in praktične podkovanosti, od njegove človeške in duhovne zrelosti.

Poleg posebne karizme in usposobljenosti, ki jo imenujemo ljubezen do mladih, je za dobrega animatorja potrebna tudi osebna rast. Za delo z mladimi ne zadošča le trenutno navdušenje, kar je stvar srca, ampak je potrebno dosti teoretičnega in praktičnega znanja, kar je stvar razuma. In, resnici na ljubo, vzgoja mladih je tudi, in pogosto predvsem, stvar vere.

S pričujočo zbirko želimo salezijanci vsem, ki verjamejo v smisel vzgojnega prizadevanja, ponuditi niz priročnikov za pomoč pri njihovem versko-vzgojnem delu. Zbirka zajema dvoje področij: teoretično osvetljuje vlogo in pomen animatorja v mladinski skupini, hkrati pa skrbi za praktično usposabljanje animatorjev. Zato vzporedno s teorijo pripravljamo tudi priročnike za praktično delo animatorjev v pripravi različnih praznovanj in slovesnosti, pa tudi pri rednih srečanjih, dejavnostih in razvedrilu.

ORATORIJ® 2005

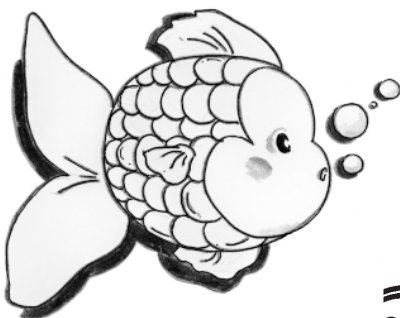

NE SE BAT'!

Tobit in njegova plemenita dela

Priročnik za oblikovanje otrok in doraščajočih

Pripravili:
salezijanci,
sestre hčere Marije Pomočnice,
Mladinski ceh
in mladi animatorji

Ljubljana 2005

■
NE SE BAT'! (Tobit in njegova plemenita dela), ORATORIJ 2005

Priročnik za oblikovanje otrok in doraščajočih

■
Oratorijski portal: <http://www.oratorij.net>

■
CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

37.018:282

Ne se bat'!: Tobit in njegova plemenita dela : priročnik za oblikovanje otrok in doraščajočih : oratorij 2005 / pripravili salezijanci ... [et al.]; [uredil Jure Babnik ; risbe Maja Modic]. - Ljubljana : Salve, 2005. - (Zbirka Animator, ISSN 1408-6603 ; 17)

ISBN 961-211-323-8

1. Babnik, Jure, 1976-
219263232

■
Pripravili: salezijanci, sestre hčere Marije Pomočnice, Mladinski ceh in mladi animatorji

Uredil: Jure Babnik

Oblikovanje naslovnice: Petra Černe Oven

Oblikovanje logotipa: Mateja Jemec Lunar

Risbe: Maja Modic

Lektor: Mihaela Vodlan

Urednik zbirke: Marko Košnik

Izdajatelj: Salezijanska mladinska pastoralna

Založba: SALVE d.o.o. Ljubljana, Rakovniška 6

Tisk: Salve d.o.o. Ljubljana, 2005

ORATORIJ 2005

ZGODBA

MOLITVE ZA OTROKE

KATEHEZE (A - za mlajše, B - za starejše)

DELAVNICE

IGRE

dodatek - ŠEST PREDZGODB

ANIMATORJEM

PESMI

VSEBINSKI PREREZ PRIROČNIKA

PRED TEDENSKIM ORATORIJEM		PONEDELJEK	TOREK	SREDA
	NASLOV ZGODBE		1. zgodba DELA USMILJENEGA OČETA TOBITA	2. zgodba TOBIT NA PREIZKUŠNJI
VSEBINA ZGODBE		Tobit in njegova družina so v izgnanstvu v mestu Ninive. Tobit je edini, ki si kljub prepovedi kralja Sargona upa pokopavati umrle sonarodnjake. Žena Hana ga pri tem ne razume. Kralj Tobitovo družino nepričakovano povabi na večerjo.	Tobit, Hana in sin Tobija so na večerji pri kralju. Med večerjo pride novica o uboju človeka in Tobit ga gre pokopat. Ko se doma utrujen uleže, mu v oči pade ptičji iztrebek in oslepi. Vendar vere v Boga ne izgubi.	Žena Tobita sramoti zaradi njegove pravičnosti, ki ne prinese nič za preživetje, samo Tobitovo slepoto. Tobit zato pošlje sina Tobija k sorodniku Gabaelu v Medijo, da prinese denar, ki ga je Tobit nekoč shranil tam. Tobija išče sopotnika in ponudi se mu Azarjā.
predzgodbe V DODATKU	OSREDNJA VREDNOTA	TVEGANJE ZA DOBRO	ZVESTOBA V PREIZKUŠNJI	ODNOS DO STARŠEV
Zgodovina Izraelskega ljudstva od Salomona do izgnanstva v Asirijo	CILJI	Doživeti, da tveganje za dobro obrodi obilen sad. Spoznati, da so Božji zakoni nad človeškimi. Nekomu bom izkazal dejanje dobrote in usmiljenja.	Doživeti, da nam je Bog blizu, tudi ko se nam zgodi kaj hudega. Spoznati, da je vsak človek Božji ljubljenec. Obiskati bolnika ali starejšo osebo in z njim/njo navezati stike.	Veseliti se svojih staršev in njihove dobrote. Spoznati, kaj zame storijo starši. Skušal bom odkriti, kako Bog skrbi zame po nasvetih in navodilih staršev in vzgojiteljev in se jim bom za to zahvalil.
	AS DNEVA	Ogibljivi se zla in delaj dobro, išči mir in hodi za Gospodom. (prim. Ps 34, 15)	Zaupaj v Gospoda, bodi pogumen. (Ps 27, 14)	Spoštuj očeta in mater, da boš dolgo živel in ti bo dobro na zemlji. (prim. 5 Mz 5, 16)
3 srečanja animatorjev v pripravi na oratorij	DELAVNICE	mozaiki, angelček iz testenin	tiskanje na blago, mošnjiček, sveča, angel iz lončka	lutke, tabli zapovedi, angelček iz testenin
	IGRE	6. <i>Kako iz sužnosti</i>	1. <i>Kapljice za Tobita</i> 5. <i>Prižgimo luč</i>	2. <i>Za angelom</i> 7. <i>Ujemimo Tobija</i>
	MOLITVE OTROK	1. dan	2. dan	3. dan
	ANIMATORJI	molitev: angeli varuhi	molitev: kerubi	molitev: angel Mihael
			Ta dan je predviden obisk doma za ostarele.	

VSEBINSKI PREREZ PRIROČNIKA

ČETRTEK	PETEK	SOBOTA
4. zgodba BOJ Z RIBO	5. zgodba BOG BLAGOSLOVI TOBIJA	6. zgodba BOG NAGRAJUJE PRAVIČNE
Tobija in Arzarjá se ustavita ob reki Tigris, kjer Tobija s pomočjo Azarjájevega nasveta ukroti veliko ribo. Vzame ji srce in jetra, ki sprazhena preganjata zle duhove, ter žolč, ki je zdravilo za slepoto. Popotnika končno prideta do hiše Tobitovega prijatelja Raguela, kjer prespita.	Raguel ponudi Tobiju svojo hčer Saro za ženo. Čeprav je Sari že umrlo sedem mož prav na poročno noč, jo Tobija na Azarjájevo prigovarjanje vzame. Z dimom od ribjega srca in jeter prežene hudega duha, ki je v Sari, in nič se mu ne zgodi. Sledi svatba, Azarjá pa medtem potuje h Gabaelu po denar.	Tobija, žena Sara in Azarjá potujejo v Ninive proti Tobijevemu domu. Ko pridejo domov, Tobija očetu pomaže oči z ribjim žolčem in oče ponovno spregleda. Azarjá razodene, da je v resnici nadangel Rafael, in jim naroči, naj drugim oznanjajo Božja dela. Hana uvidi, da nam Bog tudi prek težav, na katere naletimo, hoče dobro.
UČLJIVOST IN SAMOSTOJNOST	MOLITEV	BOG JE ZVEST; RAZGLAŠATI BOŽJA DELA
1. Doživeti, da mi Bog po bližnjih govori vsak dan in da je od vseh vrst učenja najpomembnejše učiti se živeti. 2. Spoznati, da je dobro sprejeti nasvete bližnjih in se učiti samostojnega ravnanja v svojem življenju in sprejemanja odgovornosti za svoje odločitve in dejanja. 3. Biti pozoren, da bi se danes naučil nekaj novega za življenje.	1. Doživeti, da z molitvijo stopamo po poti varnosti in sreče. 2. Spoznati, da Bog naše iskrene molitve vedno usliši. 3. Pred vsemi življenjskimi odločitvami se bom z molitvijo obrnil k Bogu.	1. Doživeti, da lepih doživetij ne moremo zadržati zase! 2. Spoznati, da Bog ne pozablja naših dobrih del in nas obilno blagoslavlja. 3. Zadati si nalogo, da bom čim več sošolcem in prijateljem povedal, kar sem izvedel in doživel na oratoriju.
Išči nasveta pri preudarnem človeku. (Tob 4, 17)	Molitev predre oblake. (Sir 35, 17)	Oznanjal bom Tvoje ime svojim bratom. (Ps 22, 23)
riba kot torbica, riba iz storža, angel iz lončka, riba-lutka	tiskanje na blago, slika iz semen ali žaganja, rožni venec	mošnjček, sveča, riba iz storža, riba-lutka
1. Kapljice za Tobita 2. Za angelom 3. Ribolov nekoliko drugače	4. Sarina ljubezen 6. Kako iz sužnosti 7. Ujemimo Tobija	1. Kapljice za Tobita 4. Sarina ljubezen 5. Prižgimo luč
4. dan	5. dan	6. dan
molitev: angel Gabriel	molitev: angel Rafael	molitev: serafi

1. UVOD

Oratorij - to so dnevi veselja, razgibanih dejavnosti, pesmi, igre in tudi krščanskega življenja. To so dnevi, ki jih navadno otroci skupaj s svojimi animatorji in voditelji preživijo kar v svojem domačem okolju (nekaj dni, cel teden ali tudi več). Mnogim staršem je program oratorija dobrodošla ponudba, da v času svoje službe niso v skrbeh za svoje otroke. Za otroke je to dobrodošla sprememba včasih v že kar zdolgočasenem počitniškem času. Za mlade animatorje pa je oratorij velik izziv, da zaslutijo vrednoto zastojnega darovanja, da vzljubijo svoje mlajše sovaščane, da se navadijo skupinskega dela, da koristno preživijo del svojih počitnic, da se veliko naučijo za življenje. Poleg tega je namen oratorija tudi:

- Pomagati mladim, da bi izkusili življenje s pozitivne, sproščene plati; da bi se zavedli, kako bogato je lahko njihovo življenje.
- Obrniti pozornost mladih na to, da se resno vprašajo o tem, kako živijo nekatere človeške in duhovne vrednote.
- Spodbuditi mlade, da bi se odgovorno vključili v življenje in dejavnosti okolja, v katerem so (*družina, prijatelji, oratorij, skupina, vas, mestna četrt ...*).
- Vzgajati mlade, da bi odkrivali Boga, ki je navzoč v dogodivščinah vsakdanjosti, da bi odkrivali Boga tudi po vsem lepem, ki se nam razodeva (*po naravi ...*).
- Pomagati mladim, da bodo na zdrav način zaživel s seboj, z drugimi in z Bogom.

2. VSEBINA ORATORIJSKEGA LOGOTIPA

Štirje temeljni elementi oratorija so izraženi v besedah: **šola, dvorišče, dom in župnija**. Oratorij je **šola**, ker nas lahko nauči marsikaj za življenje; je **dvorišče**, kjer se srečujemo v veselju in razigranosti; je **dom**, ki sprejema vsakega; in končno, oratorij je tudi **župnija**, ki uvaja v življenje vere.

Temeljni elementi oratorija so izraženi tudi v oratorijskem logotipu. Nosilni elementi simbola so štirje stebri, na katerih stoji streha. **Vsak izmed stebrov predstavlja enega od elementov oratorija**. Le če je oratorij hkrati dom, šola, dvorišče in župnija, lahko trdno stoji in vzdrži.

Logotip lahko razlagamo tudi nekoliko drugače. **V strehi** s štirimi stebri lahko vidimo **dom**, hkrati pa tudi **šolo**. **Dvorišče** je ponazorjeno s **krogom**. V strehi in stebrih vidimo tudi animatorja oz. vzgojitelja, ki z rokami objame štiri otroke (dom, ki sprejema), vsi skupaj pa stojijo na dvorišču (dvorišče za

prijateljske stike). **Štirje stebri** na sredini lahko ponazarjajo tudi **župnijo**, ki je občestvo, **oz. štiri evangelije**, kar pomeni župnijo, ki evangelizira, označena Jezusa in njegov nauk, zapisan v štirih evangelijskih.

Logotip ponazarja tudi **temeljno vzgojno metodo oratorija**. Prvi stik na oratoriju se zgodi na dvorišču (krog), kamor mladi pridejo, kjer se družijo in navežejo prijateljske vezi (štirje stebri so štiri osebe, ki stojijo na dvorišču). V strehi lahko vidimo puščico, ki mlade vodi navzgor – proti Bogu. Končni cilj oratorija je namreč voditi mlade k Bogu. K Bogu na oratoriju ne potujemo sami, ampak skupaj z drugimi (zato štirje mladi). Oratorij ni samo dvorišče (zabava) – tu se začne. Prav tako ni samo molitev – najprej je potrebno navezati prijateljske stike. Oratorij mladega upošteva v njegovi celovitosti – v človeški in duhovni rasti.

Navedene so tri razlage logotipa. Kakor vsak simbol je tudi oratorijski logotip odprt za nadaljnje razlage v svojem duhu. Naj vam spregovori!

3. AVTORJI ORATORIJA 2005

- **Idejna zasnova** – pripravljalna skupina: Jure Babnik SDB, Janez Potočnik SDB, Marjan Lamovšek SDB, s. Majda Merzel HMP, s. Daniela Kordeš HMP, Matej Cepin (Mladinski ceh), Mojca Krajnc.
- **Zgodba** Ne se bat'! (Tobit in njegova plemenita dela): Marjan Lamovšek SDB.
- **Molitve za otroke**: s. Milena Derlink HMP, Marjan Lamovšek SDB.
- **Kateheze za mlajše**: s. Bernarda Žibert HMP.
- **Kateheze za starejše**: Mojca Krajnc, Marija Sajevec, Mojca Bertoncelj, Marjeta Avsenik.
- **Delavnice**: Nataša Horvat, Jože Gornik (Mladinski ceh), Irena Nose (Mladinski ceh), Anita Gradišar, Monika Železnik, SMC Maribor (Irena Šerer in Sibila Nidorfer).
- **Igre**: Kristian Koželj, Viktorija Slovša, SMC Sevnica (Ajda Senica, Andrej Hafner, Benjamin Puh, Matjaž Puh, Jakob Trček SDB).
- **Kateheze za animatorje**: Lojze Dobravec SDB, s. Mira Peče HMP, Matej Cepin (Mladinski Ceh).
- **Molitvena srečanja za animatorje**: Janez Potočnik SDB, Maja Stopar.
- **Risbe in naslovnica**: Maja Modic.
- **Pesmi**: Sandi Osojnik SDB, Gregor Černe.

Vsem tem in mnogim drugim, ki so sodelovali in svetovali pri nastajanju priročnika NE SE BAT'! (Tobit in njegova plemenita dela), iskrena hvala. Naj vse spremlja don Boskova misel: *Če hočete storiti kaj dobrega, svetega, potem vzgajajte mladino!*

4. ZGRADBA PRIROČNIKA ORATORIJ '05

Priročnik **NE SE BAT'!** (Tobit in njegova plemenita dela) temelji na svetopisemski zgodbi o pravičnem Tobitu in njegovem sinu Tobiju. V triletnem tematskem krogu za zgodbo oratorija se odločamo med: svetopisemsko, svetniško in narodopisno tematiko. Letos je z zgodbo o Tobitu in njegovem sinu Tobiju na vrsti življenjepis svetnika.

Naslov »Ne se bat'!« hoče vsem udeležencem oratorija sporočiti, naj se kot Tobija ne bojijo odraščati in sprejemati odgovornosti. Oče Tobit pa vse nagovarja, naj se ne bojimo delati dobrih del tudi v nevarnih situacijah. Čeprav bi se v nekem trenutku življenju zdelo, da se poštenost ne izplača, pa Bog na koncu vse tako uredi, da so pravična dela poplačana.

Zgodba je razdeljena v šest delov (enot) na začetku katerih je prolog. Večina oratorijev namreč poteka teden dni. Na temo vsake od zgodb so izdelane kateheze in molitve, delno pa tudi delavnice in igre ter srečanja za animatorje in pesmi za letošnji oratorij. V dodatku najdemo še šest predzgodb o zgodovini Izraelskega ljudstva od kralja Salomona do izgnanstva v Asiriji. Te lahko služijo npr. za kak oratorijski dan med letom ali pa so ponudba tistim, ki imajo oratorij 14 dni ali tri tedne. Seveda dodatne predzgodbe niso nadgrajene s katehezami in jih boste morali sami ustvariti.

- **Zgodba** – prolog in 6 zgodb o življenju Tobita in njegovega sina Tobija.
- **Osrednja vrednota** – Vsaka zgodba ima neko osrednje sporočilo, ki je kot os oziroma rdeča nit na katero naj se nanizajo vse ostale oratorijske dejavnosti določenega dneva.
- **Cilji** – še natančneje opredelijo osrednjo vrednoto ter so vedno treh vrst: spoznavni, doživljajski in dejavnostni. Na ciljih je zgrajena kateheza. Prav pa je, da jih skušamo upoštevati tudi pri delavnicah, igrah in drugih dejavnostih na oratoriju. Animatorji naj osrednjo vrednoto in cilje poznajo, da bo oratorij imel jasno vsebino in ne bo le skupek delavnic in iger.
- **AS dneva** – pomeni Angelsko Sporočilo dneva. Gre za svetopisemski citat, ki na drug način pove osrednjo vrednoto dneva. Primerno je, da ga otrokom razložimo, ga zapišemo na vidnem mestu oratorija in ga otrokom na koncu dneva izročimo kot spominek.
- **Molitve otrok** – Predlog za 6 jutranjih molitev otrok. Poleg tega je dodan predlog adoracije. Smo namreč v letu svete evharistije in prav je, da otroke naučimo moliti pred Najsvetejšim.
- **Kateheze** – Za vsako zgodbo sta predlagani dve katehezi: za mlajše in starejše; na začetku pa imata skupni uvod, ki je zamišljen kot skupen uvod v katehezo in ga poda duhovni voditelj oratorija, župnik ipd. Če se za skupni uvod v kateheze ne boste odločili, ga lahko uporabite tako pri mlajših, kot pri starejših.

- **Delavnice** – Predlaganih je več delavnic, za vsak dan približno tri na temo. Drugo je prepuščeno pobudi animatorjev. Imamo že kar nekaj pripomočkov za delavnice. Pomembno je, da tudi delavnice povežemo z zgodbo oratorija.
- **Igre** – V tem poglavju letos najdemo kar 7 velikih iger. Nekaterim izmed njih so dodane tudi kratke igre. Več iger lahko najdete v drugih knjigah, nekaj tudi na oratorijskem portalu www.oratorij.net.
- **Šola za animatorje** – V pripravi na oratorij imate na voljo tri osnutke srečanj (katehez), za animatorje. Dve od njih gradita na pismih predstojnika slovenskih salezijancev oz. predstojnice slovenskih salezijank (hčera Marije Pomočnice). Prvo razmišlja o geslu: »Hočemo videti Jezusa«, drugo pa razmišlja o geslu: »Pomladimo obraz Cerkve«.
- **Molitvena srečanja za animatorje** – V njih letos razmišljamo o angelih. Vedno vsebujejo tudi kratko animacijo, saj je mladinska molitev vesela in ustvarjalna. Molitev obogatite s primernimi pesmimi. Molitvena srečanja animatorjev so močno priporočena ob začetku dneva – še preden pridejo otroci.

OPOZORILO:

Animator naj poskrbi, da bo notranja povezanost zgodbe, kateheze, molitev, delavnic in iger na oratoriju ostala jasna. To je namreč zagotovilo da bo oratorij deloval vzgojno in ne bo samo igratorij. Časovno lahko priročnik prilagodimo, kot smo že omenili. Prilagoditve ne smejo prekiniti notranje doslednosti. Naj mladi zaslutijo, kako se lahko avantura njihovih počitnic in sploh njihovega življenja logično vzporeja z zgodbo o Tobitu in Tobiju.

5. NAMEN IN UPORABA PRIROČNIKA

Gradivo je namenjeno animatorjem oz. voditeljem oratorijev za delo z osnovnošolskimi otroci. Priročnik lahko uporabljamo tudi v drugačni skupini, koristen pa je tudi posameznikom za njihovo osebno rast. Uporabimo ga lahko npr. za:

- poletni oratorij,
- počitnice v hribih ali na morju,
- duhovna srečanja, duhovne vaje ipd.,
- skavtska taborjenja,
- mesečna sobotna srečanja oratorija skozi vse leto (6 + 6 enot),
- delo v raznih skupinah skozi vse leto (npr. pri verouku, pri ministrantskih srečanjih, pri duhovnih spodbudah, pri delu z otroškimi zbori, na skavtskih srečanjih ipd.).

Za poletni oratorij je gradivo sestavljeno tako, da ga lahko uporabljamo za

- **tedenski program** (po eno enoto/zgodbo na dan),
- **štirinajstdnevni program** (6 rednih enot in 6 predzgodb – s prilagoditvami) ali
- **tritedenski program** (prolog, 6 rednih enot, 6 predzgodb iz dodatka, dodatne zgodbe iz zgodovine Izraelskega ljudstva, ki jih sami najdemo v Svetem pismu; lahko pa tudi vsak tretji dan izpustimo zgodbo, namesto katere imamo drugo ponudbo: izleti, igre ipd.)

Priporočamo, da tisti, ki imate oratorij en teden, vse vsebinske elemente, ki jih predlaga priročnik, izvedete v enem dnevu: zgodbo, katehezo, molitev, delavnice in igre, pa tudi molitev animatorjev zjutraj.

6. DNEVNI RED

(z možnimi časovnimi zamiki/prilagoditvami)

- 8.00 Molitev animatorjev, priprava na dan, pričakovanje in sprejemanje otrok, igre z otroci.
- 9.00 Prihod otrok, začetek ob zastavi oratorija, petje, jutranja molitev, zgodba.
- 10.00 Skupni uvod v katehezo, kateheza.
- 10.15 Delo v delavnicah.
- 11.10 Delavnice, vmes molitev Angel Gospodov.
- 12.30 Malica/kosilo.
Odmor (*ponekod gredo na kosilo domov, zelo pa priporočamo kosilo/malico v sklopu oratoriju, kajti tudi to je eden od močnih vzgojnih elementov.*)
- 14.15 Popoldanske igre, igre brez meja, velike igre, olimpiade, bazen, skriti zaklad, kolesarska tekmovanja ipd.
- 16.00 Sklep oratorija s spuščanjem zastave, kratko molitvijo (zahvala, morda spraševanje vesti in kesanje), navodili in kratko mislijo voditelja ob slovesu dneva za *srečno!* Otrokom razdelimo spominke (AS dneva).
- 16.30 Animatorji pospravijo prostore in dvorišče ter se zberejo k preverbi dneva in zahvalni molitvi. Naj gredo pravočasno počivat, da ne bodo naslednji dan preveč utrujeni.

7. OPOMBE K ZGODBI

VSEBINA ZGODBE

Oratorijska zgodba *Ne se bat'!* se navdihuje v starozavezni svetopisemski knjigi Tobit. V ospredje sta postavljena Tobit in njegov sin Tobija. Izpostavljena so plemenita dela očeta Tobita, njegovo trdno zaupanje v Boga in pogum. V liku sina Tobija pa je moč zaznati značilnosti odraščanja in vstopanja v zrelo človeško življenje. Pomembno vlogo v zgodbi ima tudi angel v človeški podobi z imenom Azarjá. Angel je Božji poslanec, nasmeh Boga človeku, in njegov spremljevalec, ki ga opogumlja in je kot svetel žarek človeku, ki ga hoče prepoznati in videti. Zgodba *Ne se bat'!* hoče torej s svojim pozitivnim sporočilom in svetopisemsko mislijo spodbuditi bralca oz. gledalca k dobremu, k zaupanju v Boga. Če Bog vstopi v človekovo življenje, na kakršen koli način že, potem se nam ni treba ničesar bati.

STRUKTURA ORATORIJSKE ZGODBE

ali: »KATERE ZGODBE NAJ UPORABIMO?«

Oratorijska zgodba *Ne se bat'!* je zgrajena iz dveh delov. *Osnovna zgodba* je objavljena na začetku knjige, njeno *nadaljevanje* (za oratorije, ki časovno presega-jo zgolj enotedenski okvir) pa je zadaj, v *dodatku*. Vendar ni nadaljevanje, saj šest zgodb iz dodatka vsebinsko spada *pred osnovno zgodbo*, ker govori o dogodkih iz izraelske zgodovine, ki so pripeljali do izgnanstva Izraelcev v asirsko suženjstvo, ki daje časovni okvir osnovni zgodbi.

Oratoriji, ki želijo uprizoriti celotno zgodbo, začnejo s prologom, nadaljujejo s šestimi zgodbami iz dodatka in končajo s šestimi zgodbami, natisnjenimi na začetku knjige. Tisti pa, ki bodo uprizorili le osnovno zgodbo, *začnejo s prologom, nadaljujejo lahko s šesto zgodbo iz dodatka*, ki vsebinsko lepo uvaja v osnovno zgodbo, in nato uprizorijo osnovno zgodbo. Jasno?

UMESTITEV ORATORIJA

ali: »KAKO ORATORIJ NAREDITI ŠE BOLJŠI?«

Oratorijska zgodba daje pečat celotnemu oratoriju. Večkrat je že bilo poudarjeno, kako zelo se je potrebno potruditi za kvalitetno predstavitev (uprizoritev) zgodbe, če želimo oratoriju – pravzaprav njegovim udeležencem – dati spodbudno sporočilo in vzgojni poudarek in da se vse skupaj ne sprevrže v – recimo temu – *igra-torij*. Poleg splošnih elementov za uspešno uprizoritev zgodbe (o tem si lahko prebereš na oratorijskem portalu) je potrebno domisliti kostume, prizorišče (sceno) ... Da pa bi udeleženci oratorija uvideli povezavo med zgodbo in celotnim dogajanjem na oratoriju, da bi vse bilo "iz enega kosa", da bi celoten dogajalni prostor oratorija postal nekakšna *čudežna dežela*, da bi se otroci v svoji domišljiji preselili v dogajanje zgodbe, je potrebno pomisliti tudi na *ambientacijo*, če smem uporabiti to tujo učeno besedo. Povedano preprosto: v dogajalni

prostor oratorija vnesti (vsaj) nekaj elementov iz zgodbe. Ali je to oprema prostora (kulise, "aranžiranje"), ali je to kaka oseba iz zgodbe, ali je to kaj drugega.

Ker letošnjo zgodbo povezuje *vsevedni pripovedovalec v liku angela* in ker tudi v sami zgodbi nastopa angel, predlagamo, da bi se *ves čas oratorija (ali delno) med otroki gibala dva angela*. Morda ne bi nič govorila, svoja spodbudna sporočila (preproste misli, spodbuda k dobremu) bi sem ter tja otrokom lahko dajala napisana na listkih (ali kako drugače, kakšen poučen bonbon, na primer), s svojo tiho navzočnostjo bi lahko spodbujala k pozornosti, umirjanju, kot keruba bi lahko stala ob zastavi, skratka, v oratorijsko dogajanje bi vnašala nekaj neobičajnega, dobrega, drugačnega, predvsem pa bi na viden način dala razumeti, kako so angeli v resnici vedno ob nas.

Ker je letos leto evharistije, bi bilo zelo primerno, da bi bilo *v cerkvi* kdaj pa kdaj v času oratorija *izpostavljeno Najsvetejše*, da bi otroci (posamezno in v organiziranih skupinah) lahko prihajali k adoraciji oz. češčenju Najsvetejšega. Tudi tu bi lahko imela svojo vlogo angela, ki bi otroke spremljala, z njimi molila, jih spodbujala. Seveda z vso resnostjo, sicer bi vse skupaj ne imelo smisla in bi naredilo več škode kot koristi. Če bi pravilno osmislili, bi bilo primerno tudi nekakšno tekmovanje posameznikov, skupin. Vsakdo, ki bi prišel za nekaj časa pred Najsvetejše (oz. pred tabernakelj, ko Najsvetejše ne bi bilo izpostavljeno), bi lahko na določenem mestu trakec papirja zlepil v *člen verige in ga pripel verigi*. Trakci bi lahko bili v različnih barvah, po skupinah. Tudi v to bi se angela lahko vključila. Otroci bi tako razumeli, kako pomembno je ustaviti se pred Najsvetejšim, ga počastiti, se mu zahvaliti, ga prositi ... Spletene verige ne bi toliko pomenile zmage v metrih, ampak bi bile simbol povezanosti, trdnosti, molitve eden za drugega in eden z drugim ... Čas oratorija je za tovrstno katehezo odlična priložnost.

PRIZORIŠČE, KOSTUMI, REKVIZITI

Za prizorišče oratorijske zgodbe bi lahko izdelali pročelje kakšne "puščavske" hiše z ravno streho. Lahko si ogledate kakšne svetopisemske slikanice; pred več leti so izšle posamezne svetopisemske knjige v stripih, tudi zvečič Tobit obstaja. Na kulise bi bilo dobro narisati tudi kakšne puščavske sipine – za tisti del, ko sta Tobija in Azarjá na poti.

Kostumi bi lahko bili kakšna "arabska" oblačila, morda iz žakljevine, kakšen turban na glavi bi ustvarjal vtis "eksotičnega". Angel pa naj bo duh, ki nima telesa J. A krila naj le ima. Srebrna, še boljša bi bila zlata. Da občinstvo ne bi ugotovilo, da nima telesa, naj si obleče dolgo belo oblačilo. Lahko tudi ministrantsko. Da bo le oprana. Angeli so namreč čisti pred Bogom.

Kakšni posebni rekviziti niso potrebni. Popotnikoma bo palica dobrodošla, občinstvo pa bo razumelo, da nista šla na sprehod po kosilu. Riba je lahko iz kartona, sicer na suhem ne bi preživela cele predstave. Na koncu se morajo igralci občinstvu vendar prikloniti in se jim zahvaliti, da jih niso prej nagnali! Pa pes ne sme manjkati. Kakšno manjše "ščene" bi se lahko pojavilo

na odru, ostrozobe mrcine bi se ta mali ustrašili. Nastopa tudi kamela. Ta prave zagotovo ne boste našli. Bi jo pa dva igralca zmogla uspešno uprizoriti. Seveda, če bosta dobro uskladila noge, da ne bosta kot kakšen robot z zastarelo programsko opremo. Tudi pojedina pride na vrsto. Prave teletine verjetno ne boste dajali. Pa vino? Bog ne daj. Oratorij je za trezne! In, zanimivo, tudi domišljija bi se v vinu *razvodenela*. Za ustvarjanje oratorija pa jo še kako potrebujete. Čim več je primesajte receptom, ki so natrošeni v tej knjigi. Sicer oratorij ne bo imel okusa. Naj vam bo jasno: le-tega mu dajete vi, dragi animatorji. Naj bo oratorij tako dober, da bo zbudil tek po "še".

8. OSEBE

V zgodbi je 10 oseb (5 moških, 4 ženske, angel) in tri živali.

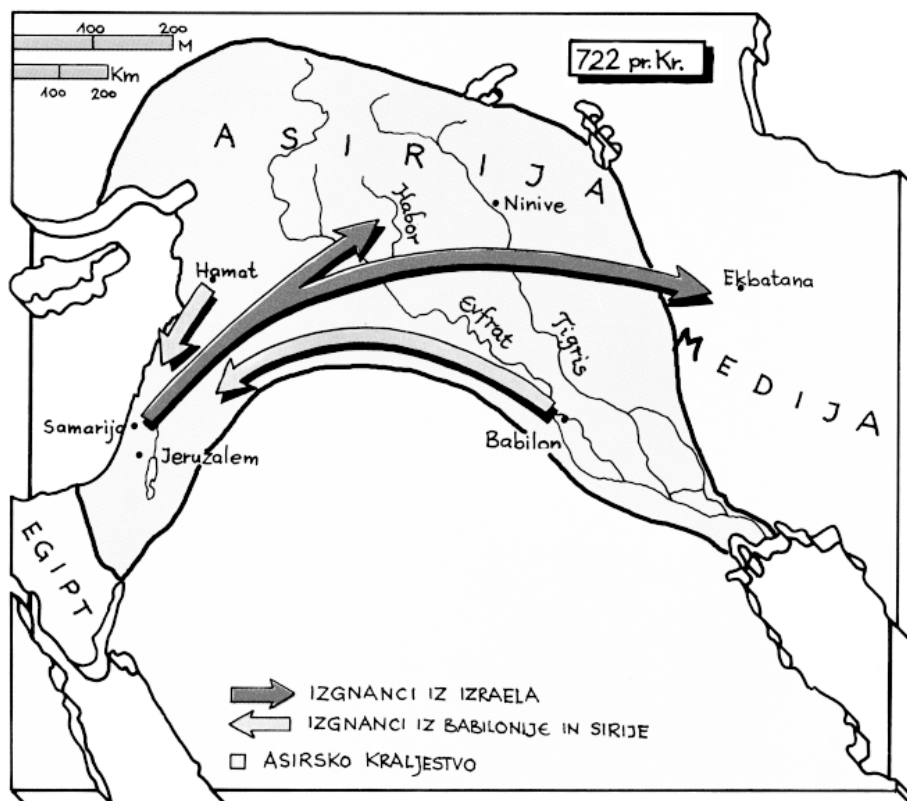
- Angel**, *vsevedni pripovedovalec*
Tobija, *mlad fant, ki sprejema nasvete in se ne boji odrasti*
Tobit, *Tobijev oče, pogumen in globoko veren Izraelec*
Hana, *Tobitova žena, ki moža v njegovi neomajni veri dostikrat ne razume*
Azarjá, *nadangel Rafael, ki Tobija spremlja na poti in mu daje nasvete*
Raguel, *Tobitov daljni sorodnik in velik prijatelj, plemenit človek*
Sara, *Raguelova hči, s katero se Tobit poroči*
Šaluma, *Izraelka v izgnanstvu*
Dekla *v Raguelovi hiši*
vojak, pes Reks, riba, kamela

POJAVLJANJE OSEB V ZGODBI

	prolog	1. dan	2. dan	3. dan	4. dan	5. dan	6. dan
Angel	●	●	●	●	●	●	●
Tobija			●	●	●	●	●
Azarjá				●	●	●	●
Tobit		●	●	●			●
Hana		●	●	●			●
Raguel						●	
Sara						●	●
Šaluma		●					
Dekla						●	
vojak		●					
pes Reks				●	●		
riba					●		
kamela							●
skupaj	1	5	4	6	5	6	7

9. ZGODOVINSKI OKVIR ASIRSKO IZGNANSTVO

Preroka Amos in Ozej sta napovedovala, da bo Izrael uničen. Ljudstvo se je izneverilo svoji veri, častili so tuje bogove in zatirali uboge v deželi. Niso zaupali Bogu, zanašali so se na zveze s tujimi narodi.

Ozej je opozarjal: »Efraim je kakor golob, otročji, brez

pameti; Egipt kličejo, v Asirijo hodijo. A kamorkoli se obrnejo, razgrnem čeznje svojo mrežo: potegnem jih dol, kakor ptice z neba...« (Oz 7,11–12a).

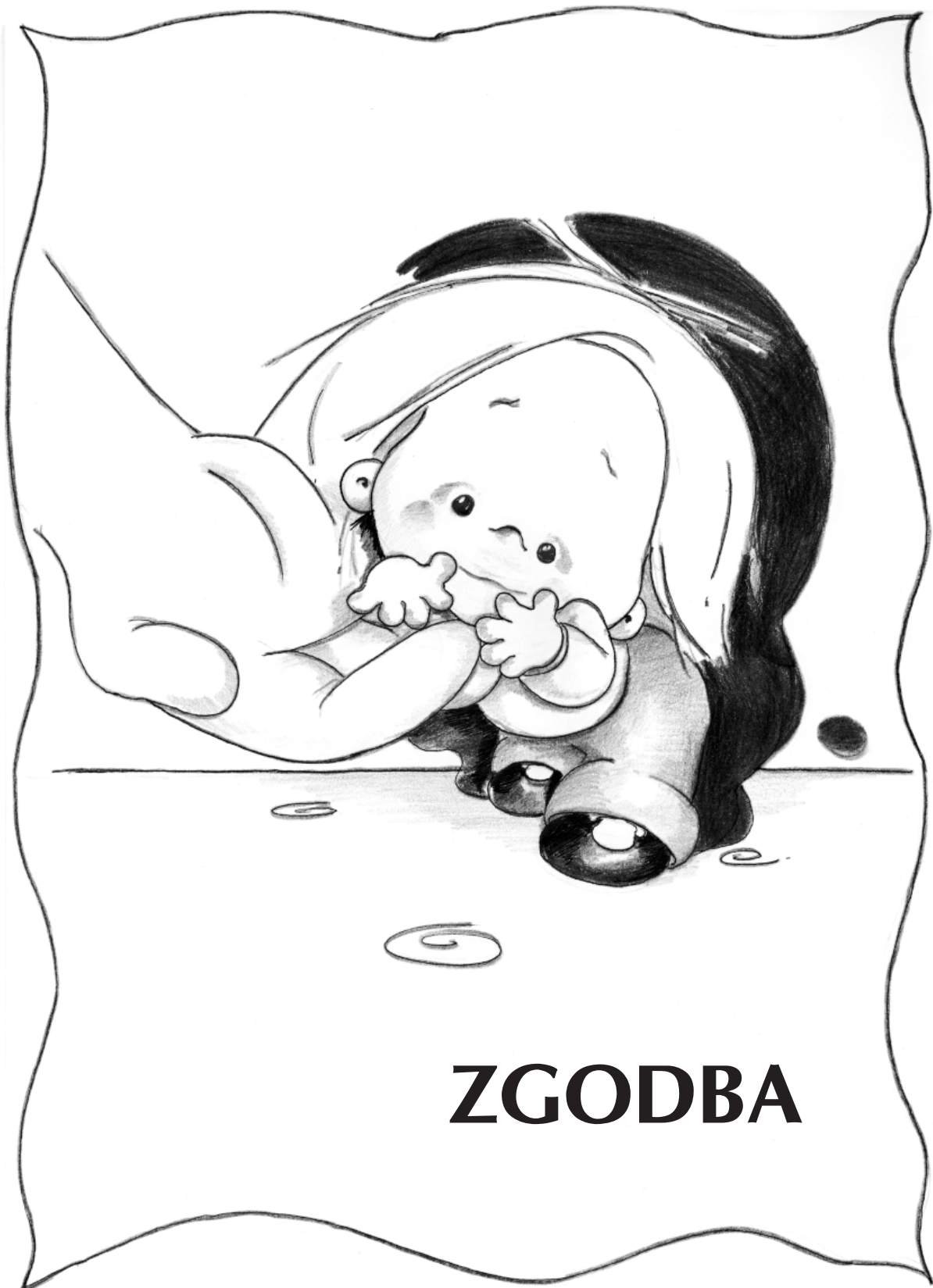
Mreža je padla leta 722 pr. Kr. Asirski viri trdijo, da so odpeljali 27.290 Izraelcev v pokrajino ob reki Habor in v Medijo. Za tiste,

ki so šli v Medijo, je to pomenilo okoli 1300 kilometrov dolgo pot.

Izrael je postal provinca Asirskega kraljestva. V deželo so na silo pripeljali ujetnike iz drugih krajev, iz Babilonije in Sirije.

Vir: S. Jenkins, *Svetopisemski atlas*, Ognjišče, Koper 1998, str. 68.

ZGODBA

PROLOG

Za prologom lahko za uvod uporabite tudi šesto predzgodbo (V izgnanstvo), ki je navedena v dodatku.

Angel: Zgodbo vam bom
o dneh starodavnih govoril,
ko izraelsko se ljudstvo je od Boga odvrnilo.
Po hribih molili so zlata teleta,
jim žgali kadilo,
okrog kolov plesali,
drevesa zelena častili po božje.
Jahve, njih Bog, se nad tem je razsrdil,
pošiljal jim vedno je znova preroke,
naj vendar pustijo gnusobo – malike
in molijo njega,
ki edini ustvaril nebo je,
morje, živali in zemljo.

A ljudstvo v zablodi
se še bolj je uprlo,
častiti začelo po božje še luno
in zvezde,
a zlasti pred soncem bleščečim
na obraz se metalo
in Boga
– po Jakobu, Mojzesu in drugih očakih češčeno –
pustilo v nemar je in se zanj ni menilo.

Pred mnogimi davnimi leti
Jahve izpeljal vse izraelske rodove
iz dežele bogatega Nila, Egipta,
kjer sužnji bili so
in s tlako gradili mogočne so dvore.
Sprva za to je ljudstvo zahvalo gojilo,
častilo Boga za njegova je dela,
potem pa, ko zemlja je dobro rodila,
pozabilo dobrote in vélika dela
in kot v pijanosti se od Boga oddaljilo.

Le malo pravičnih v času tem,
 ko moja se zgodba začinja,
 izraelska dežela je štela.
 Na prste bi rok lahko se prešteli
 možje in pa žene,
 ki za Boga izraelskega so se vneli.

Ti dolžno so Jahveju čast skazovali,
 molili ga vdano,
 a ne le z besedo,
 temveč z usmiljenja deli
 priznavali so in trdili,
 da Jahve edini je Bog,
 ki lahko se človeka usmili.

Bil verni je mož, Tobít po imenu,
 ki ravnal je pravično,
 služil Gospodu
 in molil za ljudstvo je bil nehvaležno.

O njem in o sinu njegovem – Tobíju
 besede bi rad vam govoril.
 Bila sta moža brez vélike slave,
 a dela izhajala njuna iz vere so prave.

Na tuje Tobíta so sovražni Asirci peljali
 – kot vse izraelske rodove –
 za kazen, ker so se od Boga oddaljili.
 Tam tlako so zopet tujcem dajali,
 vzdihovali v tegobi nad domovino,
 ki v krivdi umazanih grehov
 plen je postala pogoltnih vojakov.

A poudaril bi rad vam le eno besedo,
 da kdor Bogu služi ponižno
 in bratom v težavah pomaga,
 ta od Boga prejme plačilo,
 tako silno in lepo,
 da nad njim še oči ostrmijo.

A še nečesa bi danes vas spomnil:
Kot jaz, angel, poslan sem v tej vidni podobi,
da bi vam o Tobitu govoril,
tako vsakdo od vas,
ko pravično ravna in Bogu ugaja,
tedaj na potih angel ga vodi,
dobrotna luč, da v tmi ne hodi.

**1. DELA
USMILJENJA
OČETA
TOBÍTA**

- Angel:** Tobít se je v Ninivah, kamor so ga skupaj z drugimi Izraelci privedli Asirci, navadil na novo življenje. Med ljudmi je vladala lakota, ljudje so umirali, a asirski kralj ni pustil, da bi ljudi pokopavali. Tobít je tvegati in prekoračil kraljev ukaz.
- Tobit:** Eeej, Hana! (*oprezno*) Pridi hitro sem. Bi mi, prosim, pomagala. Saj vidiš, da težaškega dela ne bom zmogel sam!
- Hana** (*skrivoma pogleda izza vogala, pritajeno*): Oh, poglej ga, že spet vlačiš mrliče! Saj te bo enkrat dobil v roke kralj Sargón in ti pokazal, kaj se pravi prekršiti njegove zakone.
- Tobit:** Vem, da kršim njegovo prepoved, a se ne bojim, ker delam dobro delo.
- Hana:** Jaz pa ti ne bi pomagala ... Bojim se, kaj če naju vidi kak vojak. Ne bi šla rada v kraljevo ječo.
- Tobit:** Prav, bom pa sam. Če sem jih že toliko pokopal, bom tudi tebe, siromak. (*Vleče mrliča, zraven pa govori*) Oh, pa kaj, saj se ti bom tudi jaz kmalu pridružil. Tole izgnanstvo v Ninivah nas bo vse pokopalo (*ga pokoplje, to je, pokrije z odejo*).
- Šalúma** (*pride mimo, govori hitro; skrivnostno*): Ojoj, ojoj, Tobit, zopet nova gomila?!
- Tobit:** Ti si, Šalúma! Sem se že ustrašil, da kakšen vojak spet straži naokoli. Pa saj si tudi ti straža, ki jo je videti vsepovsod.
- Šalúma:** Ja ja ja, pa ne, da si mi malček nevoščljiv, ko toliko vidim in vem ...
- Tobit:** Ker toliko vidiš, gotovo opaziš tudi kakega umrlega, pa bi ga lahko pokopala in mu izkazala poslednje dobro delo ... v teh časih, ko je to strogo prepovedano.
- Šalúma:** Oh, ne, jaz ... jaz ... nimam toliko poguma. Bom kar tebi povedala, če bom kje kakšnega našla.
- Tobit:** Lačne nahraniti, žejne napajati, popotnike sprejemati, nage oblačiti, bolnike obiskovati, jetnike reševati in mrtve pokopavati – to so dela, ki jih moramo izvrševati in s tem častiti Najvišjega.
- Šalúma:** Kaj drugega bi že, a mrliče v grob devati – to mi nekako ne diši.
- Tobit:** O, vem! Vedno, ko se pripravljamo h kakemu delu usmiljenja, nam nič kaj ne diši. Včasih je prav težko. Toda če pri tem mislimo na Boga, nam je vse lažje.

- Šaluma:** Boš rekel, da še vedno verjameš, da Bog obstaja?
- Tobit:** Ne razumem te, kaj hočeš reči?
- Šalúma:** Boga ni; če bi bil, ne bi pustil, da nas odvedejo v to pusto deželo, daleč stran od rodne Samarije.
- Tobit:** Kako si nespametna! Bog je to storil, ker smo ga mi zapustili, ker smo častili malike namesto njega, ker smo si zgradili svoja svetišča in ga nismo hodili častit v Jeruzalem.
- Šalúma:** Ampak ti si ga hodil vsako leto častit v Tempelj v Jeruzalemu.
- Tobit:** Nisem se hotel s tem pohvaliti. Toda, če bi nas bilo več, bi nam Bog prav gotovo prizanesel. Tudi sedaj se nas bo usmilil in nas bo osvobodil. Zaradi nekaj pravičnih v Izraelu. Tudi sam bi rad bil med njimi. O, Gospod, naj bom dober, usmiljen in pravičen. Naj *me vodi tvoja dobrotna Luč.*
(*Odide proti domu.*) (*Doma.*)
- Vojak:** Si ti Tobíja, sin Tobiéla, sina Hananaéla, sina Aduéla, sina Gabaéla, sina Rafaéla, sina Raguéla, potomca Aziéla iz Neftálijevega rodu?
- Tobit** (*presenečeno*): Da. A kako, da tako natančno poznaš moj rod?
- Vojak:** Pošilja me kralj Sargon.
- Tobit** (*sam zase*): Oh, pa ne, da mu je prišlo kaj na ušesa.
- Hana** (*jezno*): Saj sem ti rekla, da ...
- Vojak:** Nimam zadosti časa, da bi poslušal vajine prepire. (*Tobitu.*) Kralj Sargon te kliče, da stopiš v njegovo službo, kajti milost si našel v njegovih očeh.
- Tobit:** Kako to misliš?
- Vojak:** Ve, da si pravičen mož in da mu boš zvesto služil. Jutri pridi k njemu, da se dogovorita. (*Odide.*)
- Hana:** Jaz pa mislim, da je to samo zvijača.
- Tobit:** Naj bo, kakor hoče Bog. On vodi moje korake in kar on stori, vse prav stori.
- Hana:** Saj si zmešan, ko tako slepo zaupaš v Boga. Kaj imaš od tega? Prav takšen revež si ko vsi, ki se na Boga pozvižgajo.
- Tobit:** Hana, ne govori bogokletno! Bodi tiho, da te ne sliši najin sin Tobija. ... Jutri pojdem h kralju Sargonu.

Angel: Tobit je stopil v kraljevo službo. Bolje se mu je godilo kot doslej. Za svoje delo je prejemal plačilo in tako je še lažje pomagal ljudem, ki so bili v stiski.

2. TOBIT NA PREIZKUŠNJI

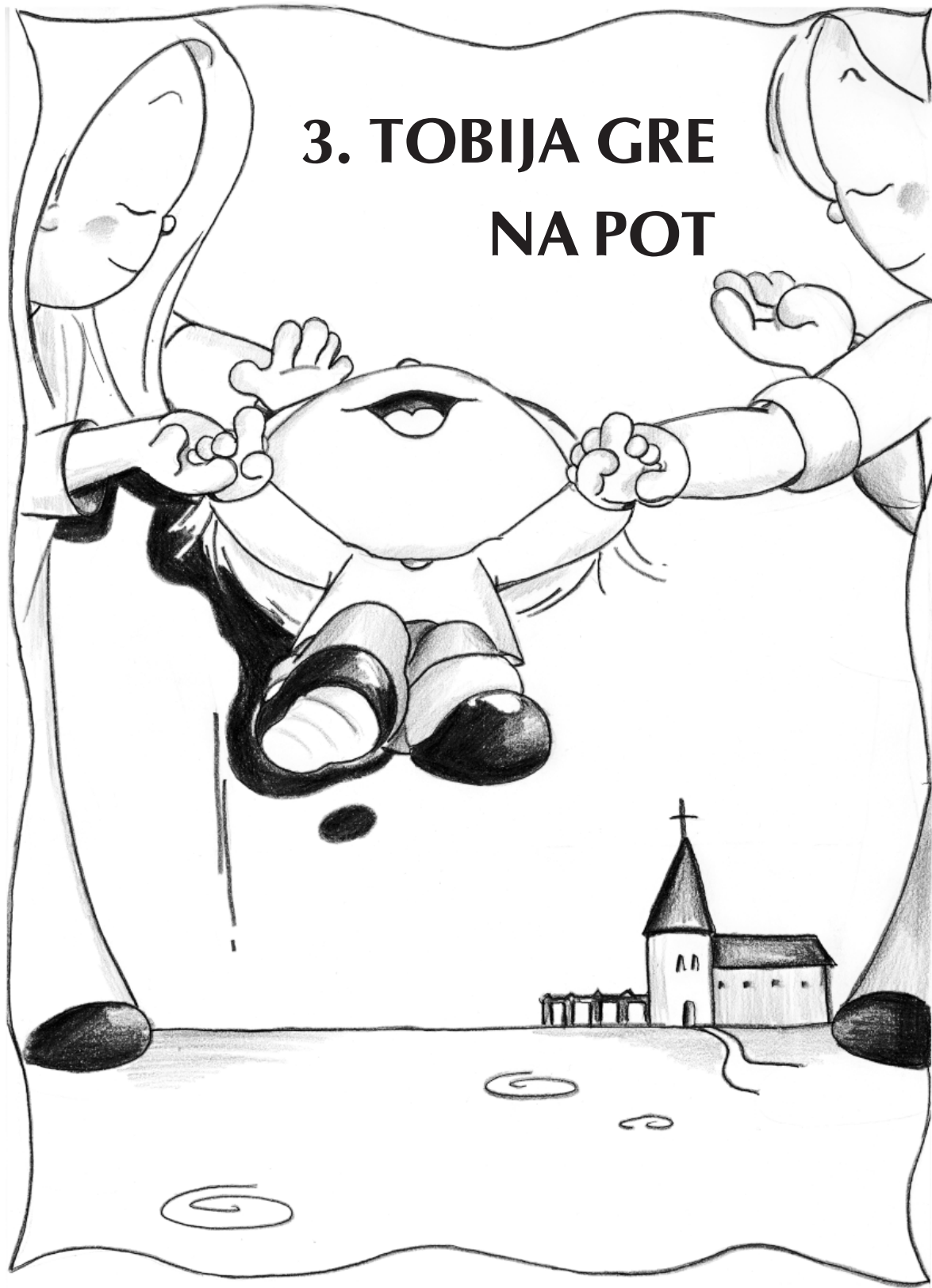
- Angel:** Tobit je bil v kraljevi službi in se je s svojo marljivostjo kralju prikupil. Nekoč mu je kralj za njegove zasluge dal pitano tele in mehove vina, da bi se lahko poveselel s svojo družino in prijatelji.
- Tobit:** Kako čudovito, koliko dobrot na mizi; da se ti kar milo stori, ko tole ogleduješ. (*pokliče*) Tobija! Daj, pojdi po mestu in poglej, če je kje še kak reven človek, da prisede k naši mizi. Ne bi mi dobro delo, če bi sami užili te dobrrote.
- Tobija:** Grem, oče, prav kmalu se vrnem.
- Angel:** In res, Tobija se je kmalu vrnil. Vendar s sabo ni pripeljal reveža, kakor je pričakoval oče, pač pa ga je presenetil z novico.
- Tobija** (*priteče*): Oče, oče!
- Tobit:** Kaj je, sin Tobija?
- Tobija:** Zopet so enega ubili!
- Tobit:** Moj Bog, kdaj bo konec te morije. Nič, pojdem in ga čim prej pokopljem.
- Hana:** Pa ne že spet. Vsaj sedaj bi lahko bil pri miru. Boš videl, da te bodo enkrat ujeli.
- Tobit:** Pravzaprav te razumem, da se bojiš. A Bog hoče, da delamo dobro vedno, ko nam ugaja in ko nam ne. (*Odide.*)
- Tobija:** Kajne, mama, da je naš oče dober.
- Hana:** Da, še preveč, na svojo škodo.
- Tobija:** Ampak vse to se mu bo štelo v dobro.
- Hana:** Ne vem, kdaj bo prišel tisti čas.
- Tobija:** Nekoč mi je bil rekel, da nobeno dobro delo "ne gre v prazno". Z vsakim dobrim delom je, kot bi se *sam angel Božji nasmehnil človeku.*
- Hana:** Lepo te je naučil. Verjetno je to celo res. Jaz tega nasmeha, žal, ne vidim.
- Angel:** Mati in sin sta dolgo tako sedela ob mizi in čakala, kdaj se bo oče Tobit vrnil. Kar ni in ni ga bilo. Naposled so se le počasi odprla vrata.

- Hana:** No, poglej ga! So te ujeli?
- Tobit:** Ne, še pravi čas sem se izmuznil med hišami.
- Tobija:** Kajne, oče, da si Bog zapisuje naša dobra dela na debel zvitek papirja?
- Tobit:** Da, a tudi če Bog ne bi zapisoval, bi morali delati dobra dela, ker nam je Bog za to dal sposobnosti. ... Sedaj pa bova nehala modrovati. Tako zelo sem utrujen, da si bom nekoliko odpočil.
- Angel:** In prav tedaj, ko se je Tobit ulegel, je vrabec s strehe izpustil iztrebek. Padel je naravnost na Tobitove oči. Na pol se je dvignil; nekaj časa je okrog sebe še videl kot nekakšno meglo, potem pa je popolnoma oslepel (*hodi ves izgubljen naokrog*).
- Tobit:** Oh, ne, slep sem, slep! Slep!
- Hana:** Ojoj, kakšna nadloga! (*Priskoči, če bi lahko kaj pomagala, nato pa obupana.*) Ojoj! Sedaj pa še reci, da se Bog ozira na tvoja dobra dela. Mar mu je zate! Pa tudi za nas mu ni mar, ko nam pošilja šibo za šibo.
- Tobit:** Žena, ne govori bogokletno! Bog me samo preizkuša, da mu bom kljub temu ostal zvest. Morda pa je to tudi zato, ker si ti slepa za Gospodovo dobroto. Bog mi daje slepoto, da bi bolj spregledal z drugimi očmi.
- Hana:** Oh, Tobit, kako velika je tvoja vera. A vedi, sedaj boš izgubil službo pri kralju in v našo hišo bo skozi široka vrata vstopila – revščina.
- Tobit:** Ne se bat'! Kjer je Bog zaprl vrata, tam bo odprl okno.
- Hana:** Tebi človek res ne more do živega.
- Angel:** Še sta trdila vsak svoje. Tobit je neomajno zaupal v Gospoda in to se mu je štelo v dobro. Slep je bil, a je videl bistvo stvari, žena pa je z očmi videla, a ji je bil prikrit pogled vere. V Tobitovi družini se je končal še en dan, le da je bil ta še bolj zaznamovan z zvestobo Gospodu v preizkušnji.

3. TOBIJA GRE NA POT

- Angel:** V Tobitovi družini je življenje teklo naprej. Zaradi očetove slepote jim je trda predla. A kljub temu je bil Tobit neomajen v poštenosti. Hana je predla volno in tako služila denar za svojo družino.
- Hana:** Trdi so časi, a kljub temu človek dobi toliko, da je za sproti. (*Koza zameketa.*)
- Tobit:** Kaj, ali res slišim kozji glas?
- Hana:** Res je, ušesa imaš še zelo dobro navita.
- Tobit:** Torej je res.
- Hana:** Kaj pa naj bo drugega. Ljudje, za katere sem predla, so mi poleg plačila dali še kozlička.
- Tobit:** Kaj pa, če je ukraden? Takoj ga vrni gospodarju. Ni nam dovoljeno jesti ukradenih stvari.
- Hana:** Glej ga, starega! Le kaj imaš ti od svoje miloščine, le kaj od svojih pravičnih del?! Saj vidimo, kaj je od tega. Nič, pa še tema v tvojih očeh!
- Tobit** (*skoraj roteče*): O, Gospod, spomni se me in se ozri name! Ne kaznuj me za moje pregrehe, za moje in mojih očetov prestopke in nevednosti. ... Gospod, ukaži, naj bom rešen te stiske, naj odidem v večno bivališče, da ne slišim več takšne sramotitve.
- Angel:** Tobit se je zelo razžalostil v svoji duši zaradi sramotenja. Na Gospoda se je obrnil z molitvijo in Gospod je uslišal molitev pravičnega. Poslal je svojega angela Rafaela, da bi mu pomagal in ga ozdravil. A Tobitu to ni bilo dano takoj razumeti. Ker je Tobit v svoji hiši čutil vedno večje pomanjkanje, je sklenil, da bo sina edinca, Tobija, poslal v svet.
- Tobit:** Tobija, nekaj ti moram zaupati. Jaz ne bom več dolgo hodil po tej deželi. Vse dni svojega življenja se spominjaj Gospoda, ne greši in ne prestopaj njegovih zapovedi.
- Tobija:** Zakaj mi to govoriš, oče?
- Tobit:** Pošiljam te na pot, v daljno Medijsko deželo. Predno sem šel v izgnanstvo, sem daljnemu sorodniku Gabaélu v varstvo zaupal precej denarja. Pojdi ga iskat, da bomo lažje preživeli.
- Tobija:** Kako pa naj ga najdem, nikdar še nisem bil v tisti deželi.

- Tobit:** Tudi jaz ne. Najdi si spremljevalca. Pošteno mu plačaj za pot in gotovo te bo srečno pripeljal nazaj, tebe, *luč mojih oči*.
- Tobija:** Grem poizvedovat za takšnim človekom.
- Tobit:** Še nekaj, Tobija. Ne boj se in pomagaj ljudem, kolikor moreš. Ko deliš miloščino, ne bodi malenkosten. Tako si boš nabiral lep zaklad za dneve stiske. Od siromaka ne odvrčaj svojega pogleda, da tudi Bog ne bo obrnil svojega obličja od tebe. Predvsem pa: delaj, kar želiš, da bi drugi tebi storili. V tem je vsa sreča in modrost.
- Tobija:** Vse si bom zapomnil, oče.
- Tobija:** Vzemi tole polovico pisma. Drugo polovico hrani Gabael. To bo znamenje, in ti bo izročil denar. Sedaj pa pojdi.
- Angel:** Tobija je šel. Blizu hiše je srečal moža, ki je dobro poznal pot v Medijsko deželo. Spoznal je, da je poštenjak, zato ga je šel predstavit očetu.
- Tobija:** Poglej, oče, ta mož je pripravljen iti z mano na pot.
- Azarjá:** Vso srečo ti želim, Tobit.
- Tobit:** Kakšna sreča me lahko še čaka? Nebogljjen človek sem, brez vida.
- Azarjá:** Pogum, Tobit, ne boj se! *Bog je blizu, da te ozdravi.*
- Tobit:** Skoraj ne verjamem. A hvala, ker si pripravljen iti s Tobijem na pot. Še prej mi povej, kdo si? Komu bom zaupal svojega edinega sina?
- Azarjá:** Zakaj moraš to vedeti? Naj bo. Azarjá sem, sin velikega Hananjája, enega tvojih bratov.
- Tobit:** Zaupam ti. Srečno hodita. *Naj vaju spremlja Gospodov angel.*
- Tobija:** Še psa Reksa bova vzela. Da nama bo za spremljevalca.
- Azarjá:** Ne bi bilo treba, a naj le gre z nama, saj doma res nima kaj početi.
- Angel:** In so odšli. Tobija se je poslovil od staršev, mati je jokala, Azarjá pa je obema zagotovil, da se bosta srečno vrnila, kajti pot v Medijo on dobro pozna in pot je varna.

4. BOJ Z RIBO

- Angel:** Dolgo sta hodila. Reks je tekal sem ter tja in nabiral kilometre, skoraj dvakrat toliko jih je že imel kot Tobija in Azarjá. Nenadoma pa so prišli do velike reke Tigris.
- Tobija:** Oh, končno, velika reka! Tu bom namočil noge, da bom lažje nadaljeval pot. Pridi se ti, Azarjá.
- Azarjá:** No, pa pojdiva!
- Tobija** (*pomoči noge v vodo*): Uuu, kako je hladna. Kakšna osvežitev! (*Nenadoma ga zgrabi velika riba*): Au! Au!!!
- Azarjá:** Daj, zgrabi ribo za škrge in jo potegni na suho!
- Tobija:** Ne morem, pomagaj mi.
- Azarjá:** Samo za škrge jo primi. Ne se bat'! Ukrotiti moraš ti njo, ne ona tebe!
- Tobija** (*mu uspe*): Takole. Končno. (*Povleče ribo na suho*): Uh, kakšna riba! Kako je velika. Tale bi me kaj kmalu pogoltnila!
- Azarjá:** Poglej kakšne zobe ima. Z nekaj zamahi bi te pojedla.
- Tobija:** Bolje, da bi pustil noge na suhem, kot da grem dražit takšno zver ...
- Azarjá:** Je že prav, da sva jo dobila na suho. Eno polovičko bova sedajle ...
- Tobija:** ... pojedla ...
- Azarjá:** Točno, Tobija. Drugo polovico boš pa nasolil za dneve lakote.
- Tobija:** Nekaj pa naj dobi tudi Reks.
- Azarjá:** Zaslužil si ravno ni, ker se je ustrašil in stisnil rep med noge.
- Tobija:** Saj mi tudi ti nisi pomagal.
- Azarjá:** Bil sem ob tebi. Dokler si zmogel sam, sem te pustil. Sicer se ne bi naučil ukrotiti ribe. Psu pa le daj nekaj drobovja, le žolč, jetra in srce ohrani.
- Tobija:** Zakaj pa to?
- Azarjá:** Spražena jetra in srce odganjajo zle duhove, z žolčem pa boš očetu pomazal oči in bo spregledal.
- Tobija:** Uau, kako čudovito! Oče bo spet spregledal. Hvala ti, Azarjá, tudi zato, da si me naučil ukrotiti takšno ribjo pošast.

Angel: Okrepili so se, Tobija je shranil vse, kakor mu je Azarjá naročil. Ko so zopet že dolgo časa hodili, je mimo pritekla mršava puščavska lisica. Ogledovala si je Reksa, kako bi ga zgrabila za kožuh, Reks pa jo je grdo pogledal in že je revica zbežala. Reks pa za njo. Gnal jo je daleč notri v puščavo, cel dan hodá, tako ga je bila puščavska zver razdražila. Vrnil se je šele na večer drugega dne.

Azarjá: Poglej ga, fanta pasjega! Ta ni opravil dela samo na pol. Kar po njem se zgleduj, Tobija. Česar se loti, to tudi izpelje.

Tobija: Od psov se pa res ne bom učil.

Azarjá: Od vsega in od vsakega se lahko česa naučiš. Le oči in pamet moraš imeti odprte. Ponižnost je prav v tem, da se pustiš učiti. Kajti noben človek sam zase ni dovolj pameten. Vse, kar znamo, smo se naučili – od drugih. Če ne bi bilo drugih ljudi, niti govoriti ne bi znali.

Tobija: Verjetno imaš prav. ... Poglej, Azarjá, v daljavi je človeško bivališče.

Azarjá: Sva že tam, kamor morava priti.

Tobija: Je tam sorodnik Gabaél?

Azarjá: Ne še, najprej bova prišla do Raguéla, Izraelca plemenitega rodu. Ne bo ti žal, da se bova tam ustavila.

Tobija: Zakaj pa?

Azarjá: Vse ob svojem času.

Tobija: Kdo si vendar ti, ki vse veš?

Azarjá: Prišel bo nekoč dan, ko boš tudi to izvedel. A lepo po vrsti. Veseli me, da si radoveden. To je prva stopnica na poti modrosti.

Angel: Prišla sta v Raguélovo hišo. Raguél se je zelo razveselil Tobija, sina svojega velikega prijatelja Tobíta, ki ga že dolga leta ni videl.

Raguel: Pozdravljen, Tobija, sin Tobíta, mojega velikega prijatelja.

Tobija: Oče mi je včasih pripovedoval o vas in o vajinem prijateljstvu.

Raguel: Dobrodošla, torej. Nocoj se bosta odpočila, jutri pa tebi, Tobija, nekaj razodenem.

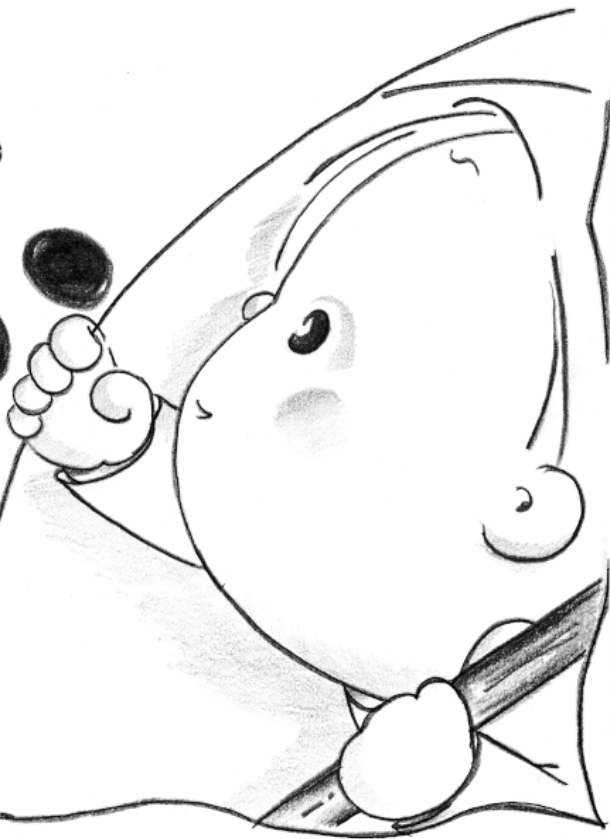
Tobija: Če ne bi bil utrujen od dolge poti, še zaspati ne bi mogel od radovednosti. In ti, Azarjá, očitno res nekaj veš ... Ampak te ne bom vpraševal, ker vedno pustiš, da se sam dokopljem do stvari.

Angel: Tobija in Azarjá sta utrujena zaspala. Tobiju se niti sanjalo ni, kaj mu je Raguél pripravljal za naslednji dan.

**5. BOG
BLAGOSLOVI
TOBIJA**

PROSIM
TE,
GOSPOD

Angel: Ko sta se Tobija in Azarjá počasi prebujala v nov dan, se je v Raguélovi hiši že dogajalo po ustaljeni navadi. Dekla je sramotila Raguélovo hčer Saro.

Dekla: Sram te bodi, Sara! Sedem mož si imela in vsak je umrl, preden je bila poročna svatba končana.

Sara: Ne zasramuj me, dekla. Dobro veš, da nad nikogar od teh nisem stegnila roke; samo zgrudili so se na tla in je bilo konec.

Raguel: Tiho, dekla! Je spet prepir v hiši? Hitro pojdi k svojim opravilom. Sara, danes bo konec tvoje sramote.

Sara: Daj, Gospod, Bog mojih očetov, da bi to bilo res, da ne bi bila vsem v sramoto.

Angel: Medtem sta se približala Tobija in Azarjá.

Azarjá: Pri vas je pa živahno že navsezgodaj.

Tobija: Vaša dekla tako vrešči kot kamela na begu.

Raguel: Ampak ne bo več dolgo. Ti, Tobija, ji boš zavezal jezik.

Tobija: Pravo ribo že znam utišati, tale vaša pa nima škrig.

Azarjá: Saj bo šlo, Tobija, le na pravo struno bo treba zaigrati.

Tobija: Ali že spet kaj več veš?

Raguel: Veš, Tobija, opazil sem, da si dober, da si poštenjak, zato ti bom dal svojo hčer Saro za ženo.

Tobija: Uau, to me pa pravzaprav veseli.

Raguel: Ampak, povedati ti moram vso resnico. Imela je že sedem mož, a so vsi pomrli, še predno je bila svatba pri kraju.

Dekla (*zakriči od zadaj*): Seveda, ko pa je Sara tak zmaj!

Raguel: Tiho, dekla!

Zgodba prinaša nekoliko poenostavljeno predstavitev zaroke. Tobija in Sara sta si bila namreč v sorodstvu. V stari zavezi je veljalo svaško oz. leviratsko pravu. To je določalo, naj ženo, ki ji je umrl mož in nista imela otrok, vzame možev brat in tako rajnemu bratu obudi potomstvo. V kolikor rajni mož ni imel več živečega brata, je imel pravico do vdove najbližji bratov sorodnik. To se je zgodilo tudi v Tobijevem primeru. Ker v krščanstvu takšnega načina nikdar nismo poznali, in ker bi to otrokom zgodbo po nepotrebnem zapletlo, smo se odločili za poenostavitev.

Azarjá: Tobija, ti le stori, kakor sem te učil, in bo vse v redu. Veš, ni kriva Sara.

Tobija: Prav, boter Raguel. Sprejemem.

Raguel: Pojdi najprej k Sari in jo povprašaj, če te sploh mara.

Angel: Tobija je šel k Sari, in ta mu je prikimala, da mara zanj, Tobija pa ji je prav tako odvrnil.

Tobija: Sedaj pa, boter Raguel, pripravite ženitno pismo.

Raguel: Prav rad, Tobija. Potem pa bo gostija, da o takšni v tej puščavi še nikoli ni bilo slišati.

Angel: Na poročno noč je Tobija Sarino sobo najprej pokadil z dimom ribjega srca in jeter ter tako od Sare pregnal hudobnega angela. Ko je bilo to opravljeno, sta molila za začetek njune skupne poti.

Ponoči je Raguel hitro izkopal grob, če bi tudi Tobija umrl. Zjutraj je pogledal v sobo, da bi videl, kakšno je stanje. Toda Tobija je bil živ in zdrav. Presenečen je šel hitro zasipat izkopani grob, kajti osmič mu je resnično uspelo omožiti hčer.

Sara: Dragi Tobija, kako sem te vesela. Res, Gospodov angel te je pripepljal k meni.

Tobija: Če je angel, ne bi mogel trditi. Je pa skoraj tako dober tale moj prijatelj Azarjá.

Raguel: Tobija, gostija bo zdaj zdaj nared. Da se mi štirinajst dni ne ganeš od tod, hahaha!

Tobija (*Azarjáju*): Ena težavica pa vseeno bo: moj oče je slaboten in prav kmalu se moram vrniti k njemu domov. Kaj če bi ti, Azarjá, v tem času, ko bom jaz na gostiji, stopil do sorodnika Gabaela in pri njem dobil očetov denar. Tu imaš polovico pisma v dokaz, da si ti tisti, ki mu mora izročiti denar.

Azarjá: Naj ti bo, Tobija. Ampak, kakšen volovski rep pa le prihranite tudi zame.

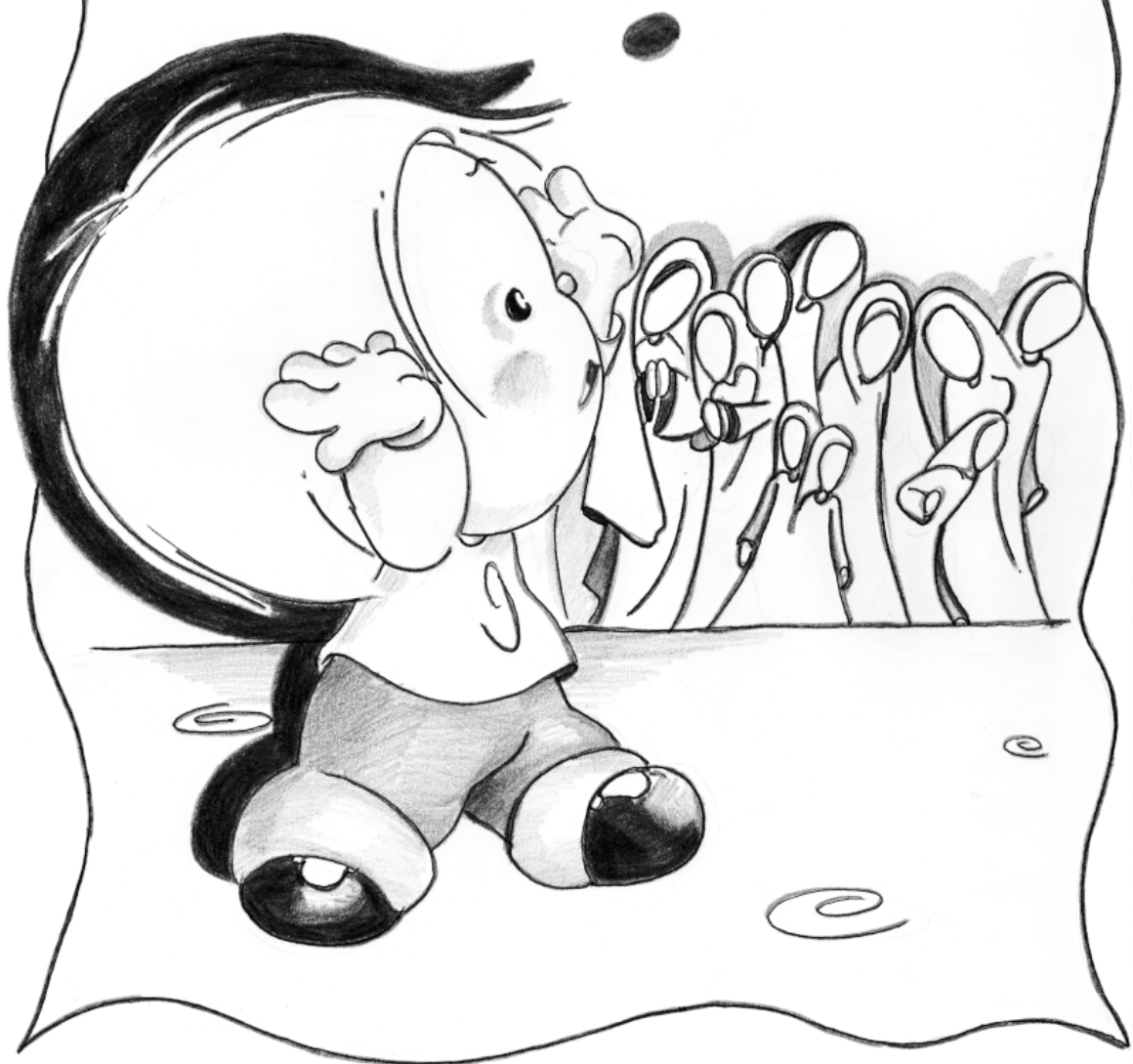

Angel: Azarjá je odšel na pot, pri Raguelu pa je bila silno vesela gostija. Sara se je končno le utolažila, da je Gospod uslišal njene s solzami napolnjene molitve in jo rešil sramote neporočenosti. Njene molitve za *bodočega moža* je Gospod uslišal.

Svatba je šla počasi h koncu. Tobija in Sara sta se že pripravljala na vrnitev k očetu Tobitu. Le še Azarjá se je moral vrniti. Dolgo časa se je mudil. In to ju je silno čudilo.

6. BOG NAGRAJUJE PRAVIČNE

- Angel:** Ko je bila svatba pri Raguclu končana in ko je bila karavana s premoženjem, ki ga je Tobija dobil pri Raguclu, že povsem pripravljena, je prišel tudi Azarjá. S sabo je nosil kar pošteno malho, a ne beraško. Denarja namreč, ki ga je za Tobita v nevarnih časih izgnanstva čuval sorodnik Gabael, sploh ni bilo malo. Še pes Reks je manjkal. Z jezikom skoraj do tal je prisopihal za Azarjájem. Tobiju se je zasmilil, posadil ga je na visoko kamelo in so odrinili. A Reksu se je zdelo za malo. Da bo jezdil na kameli? Ne, pa čeprav bi moral tudi rep vleči po tleh. In je skočil dol.
- Tobija:** Pogledj, Azarjá. Trma je tudi dobra stvar. Reks noče biti v nadlego drugim, dokler si more sam pomagati.
- Azarjá:** Je pa tudi malo važiča v njem. Veš, modrost je tudi v tem, da si pustiš pomagati. Ne, da to izkoriščaš, ampak, vedi, Bog ti hoče kdaj tudi po kom pomagati.
- Sara:** Da, Azarjá, prav imaš. Mene je Bog prav čudovito osrečil s Tobijem. Kaj, če ne bi bilo njega?!
- Tobija:** Saj res, Sara. Pred dnevi sva govorila o angelih. Kaj pa ti Azarjá meniš o njih?
- Azarjá:** Zakaj me to sprašuješ, clovek? Angeli smo – ups – angeli so ...
- Tobija:** No no no, Azarjá, vedno se mi je zdelo, da nekam veliko veš. Si torej tudi ti eden izmed njih?
- Azarjá:** Králjevo skrivnost je treba čuvati, Božjo pa oznanjati. Vse ob svojem času, Tobija.
- Tobija:** Saj, verjetno bi bil lahko tudi ti kakšen angel, a obleka in obraz nista nič angelska ...
- Azarjá:** Veš, Tobija, čeprav si poročen mož in ti gre vse spoštovanje, te moram vendarle pogrjati. Najbolj osnovnega za življenje se še nisi naučil: Nikoli ne sodi po videzu stvari.
- Angel:** Tobija je bil nekoliko užaljen nad takšnim naukom, a si ga je vzel k srcu.

Nekaj časa so potovali v tišini, potem pa je bilo zopet kmalu živahno, kot po starem. Po dolgih dneh potovanja so se puščavske sipine vedno bolj oddaljevale in na obzorju se je že izrisovalo mesto Ninive. Še malo in že jih je na domačem pragu pozdravil oče Tobit.

- Tobit:** Pozdravljen, Tobija.
- Tobija:** Moj oče – in mati! Zdravilo imam zate, oče. (*Mu oči pomaže z ribjim žolčem.*)
- Tobit:** Zahvaljen Bog. Zopet te vidim, luč mojih oči. In to je ... (*pokaže na Saro*)?
- Tobija:** .. moja žena Sara.
- Tobit:** Pozdravljena, Sara, v naši družini. In ti, Azarjá, hvala, ker si ga srečnega in bogatega pripeljal nazaj.
- Tobija:** Za tvojo uslugo ti dam polovico svojega premoženja. A prej mi poteši mojo radovednost. Kdo si v resnici?
- Azarjá:** Prav si imel, angel sem. Moje pravo ime je Rafael – *Bog ozdravlja*. Eden od sedmih sem, ki stojimo pred Božjim obličjem. Bog je dopustil, da vam v človeški podobi pomagam.
- Tobija:** Torej je res! Na, izvoli zaslužen plačilo.
- Azarjá:** Ne potrebujem tvojega bogastva, človek. Uporabi ga za miloščino. Bog ti ga daje za druge. A če ga boš stiskal v svojo pest, zase, ti bo uhajalo med prsti. Kot pšenica.
- Tobija:** Kako slikovito. Razumem.
- Azarjá:** Tvoj oče je poštenjak. Kljub temi v očeh je videl Luč. Zato se ni bal. Pustil se je voditi tej Luči in Bog ga je bogato blagoslovil. Posnemaj ga.
- Tobija:** Ali smem tudi drugim povedati, da nas je angel rešil?
- Azarjá:** Seveda. Dejal sem ti že, da je treba Božjo skrivnost oznanjati! Kralji imajo skrivnosti, ki jih je treba skrivati. Božja dela pa naj bodo znana čim več ljudem. (*Odide.*)
- Tobija:** Oh, ko bi vedel, da je angel, bi se malo drugače obnašal.
- Tobit:** Že prav, da nisi vedel. Pokazal si se takšnega, kot si. Bog ima rad iskrene ljudi, hinavcev, ki se pretvarjajo, pa ne mara.

Hana: Sedaj tudi jaz razumem. Božja pota niso naša pota. Bog nas pripelje celo v izgnanstvo, na tuje, dopusti nam silne težave, da bi vendarle razumeli, da je dober.

Tobija: Kako čudovita so Božja dela! Bog nas vedno vodi tudi po angelih, čeprav jih ne vidimo ali ne spoznamo. *Dobrotna Luč naj me vedno spremlja, da se mi ne bo bati poti življenja.*

*Vodi me, dobrtna Luč,
bodi mi v ugankah ključ.
Vodi zdaj po skalah me trpljenja;
vodi me, ko se bojim življenja.*

*Vodi me v mraku dvoma,
vodi me v veselje Dóma;
ti si pot mi, konjenica,
bodi zvezda mi danica.*

MOLITVE ZA OTROKE

UVOD V JUTRANJE MOLITVE

Pomembno je, da voditelj pred molitvijo kratko povzame zgodbo (glej: *VODITELJ – poševni tisk*), če je zgodba pred molitvijo, ali pa napove vsebino zgodbe, če je molitev pred njo. Tako bodo otroci lažje razumeli, zakaj so molitve uglašene na določeno temo.

Otroci bodo dobili vsak dan en AS dneva. Ta pride do izraza v začetku molitve, zato je prav, da izdelamo velike karte, ASE, na katerih je svetopi-semsko sporočilo dneva. Pomembno je, da je AS dovolj velik in da ostane ves dan na vidnem mestu.

Ker je leto Evharistije, bomo na letošnjem oratoriju otrokom bolj približali ta izreden dar božje ljubezni do ljudi. Zato lahko vsak dan posebej pri jutranji molitvi izpostavimo enega od simbolov, ki ga srečamo tudi pri sveti maši ali je celo nujno potreben pri obhajanju Evharistije. Te simbole, ki se skladajo s temo dneva ali vrednoto, spremlja kratko besedilo (ob koncu molitve). Lahko jih prinesemo ob koncu molitve in ob njem preberemo besedilo. Lahko jih prinašamo tudi za darovanje ob zaključni sveti maši, ki naj bo še posebej skrbno pripravljena.

Ti simboli so:

1. voda
2. luč – sveča
3. kruh, grozdje
4. Sveto pismo
5. rožni venec
6. cvetje

Kot vzpodbuda za otroke, animatorje in voditelje so lahko tudi stopinje, ki jih narišemo in izrežemo iz papirja. Te stopinje naj vodijo v cerkev, k Jezusu. Kratki obiski Jezusa v cerkvi bodo dali ton oratoriju.

1. DAN: DELA USMILJENJA OČETA TOBITA

Voditelj: *V teh dneh oratorija se bomo srečevali z usmiljenim očetom Tobitom in njegovim sinom Tobijem. Vsak dan bo spremljal AS dneva. Današnji nam sporoča: »Ogiblji se zla in delaj dobro, išči mir in hodi za Gospodom« (nekdo prinese AS dneva in ga pritrdi na steno).*

Danes bomo videli, kaj je tvegal oče Tobit, da je delal dobro drugim in pri tem veroval, da ga vedno spremlja in varuje Bog.

Tudi mi želimo v svojem življenju narediti veliko dobrega. Jezus sam nam naroča, naj bomo dobri in usmiljeni, kakor je dober in usmiljen njegov nebeski Oče. Ne moremo vsak dan nahraniti vseh lačnih po svetu ali poto-

lažiti vseh, ki so žalostni, lahko pa vsak dan komu naredimo kaj dobrega in molimo za vse trpeče ljudi.

Tudi zdajle bomo molili za vse ljudi, ki so v raznih potrebah in stiskah.

V imenu Očeta

Pesem: *Mnogo poti* ali *K tempeljski zakladnici*

PROŠNJE

1. Lačne nahraniti

Tudi danes je po svetu veliko lačnih ljudi, otrok, ki umirajo od lakote. Daj nam velikodušno srce, Gospod, da jim bomo mi, ki živimo v izobilju, radi pomagali in se sami čemu odrekli.

2. Žejne napajati

Mnogi so žejni, ne le vode, ampak ljubezni svojih najbližjih: staršev, bratov, sester, sošolcev ... Gospod, naj bomo dobri in prijazni z vsemi, še posebej s tistimi, ki jih drugi zapostavljajo.

3. Popotnike sprejemati

Tudi danes so mnogi brez strehe nad glavo, brez toplega doma, mnogi so osamljeni, premraženi, nikjer doma ... Gospod, pomagaj nam videti stiske drugih. Naj jim po svojih močeh pomagamo.

4. Nage oblačiti

Mnogi so zapravili svoje dostojanstvo, ker ne spoštujejo svojega telesa ali jih zasmehujejo drugi. Gospod, naj v Tebi spet najdejo svoje dostojanstvo in sprejmejo sebe takšne, kot so. Pomagaj tudi nam spoštovati vsakega človeka in gledati nanj z ljubeznijo.

5. Bolnike obiskovati

Prosimo Te tudi za vse bolne in trpeče, tem si še posebno blizu, Gospod. Lajšaj njihovo trpljenje in pomagaj jim potrpežljivo prenašati njihove bolečine. Nam pa pomagaj, da jim bomo v pomoč, da jih bomo radi obiskovali in zanje molili.

6. Jetnike reševati

Gospod, mi živimo v svobodi, vsi pa nimajo te možnosti. Svoje dneve preživljajo v raznih zaporih, mnogi tudi po nedolžnem. Pomagaj vsem tem, Gospod, da bi prišla na dan resnica. Tistim pa, ki so zaprti po pravici, daj moč, da bi obžalovali svoja dejanja in se spreobrnili.

7. Mrtve pokopavati

Gospod, vemo, da ne bomo vedno živeli na zemlji. Tudi nekateri ljudje, ki smo jih poznali in imeli radi, so se že poslovili od nas in odšli v večnost. Sprejmi jih k sebi, Gospod, v večno srečo.

Oče naš

Dobri Oče, Tobit je bil v smrtni nevarnosti, ker je delal dela usmiljenja. Nas pa ne bo preganjal nihče, če delamo dobro. Mogoče se bo kdo norčeval, toda to je znak, da tudi on potrebuje mojo pomoč, mojo molitev. Zato nam daj moči, da bomo vsem delali dobro, po Kristusu, našem Gospodu.

Amen.

SIMBOL: VODA (v veliki posodi)

Naloga vode je, da daje rast rastlinam, da odžaja žejne. Pomembno vlogo ima pri zakramentu svetega krsta. V moči svetega krsta postanemo božji otroci. Kot božji otroci smo poklicani, da kot oče Tobit delamo dobro. Vsi bomo vstali in obnovili krstne obljube.

Duhovnik oz. voditelj: Izrazimo svojo pripadnost Jezusu z obnovitvijo krstnih obljub in izpovejmo vero, ki so jo pri svetem krstu v našem imenu izrekli starši in botri.

Duhovnik: Ali se odpoveste hudemu duhu, vsem njegovim delom in vsemu njegovemu zapeljevanju?

Vsi: Se odpovem.

Duhovnik: Ali verujete v vsemogočnega Boga Očeta, stvarnika nebes in zemlje?

Vsi: Verujem.

Duhovnik: Verujete v Jezusa Kristusa, njegovega edinega Sina, našega Gospoda, ki je bil rojen iz Device Marije, umrl in bil v grob položen, vstal od mrtvih in je sedaj v Božji slavi?

Vsi: Verujem.

Duhovnik: Verujete v Svetega Duha, sveto katoliško Cerkev, občestvo svetnikov, odpuščanje grehov, naše vstajenje in večno življenje?

Vsi: Verujem.

Duhovnik: To je naša vera. To je vera Cerkve. To ponosno izpovedujemo v Jezusu Kristusu, našem Gospodu.

Vsi: Amen.

Pesem: *O moj bog dopusti mi ali Nočem več ur*

2. DAN: TOBIT NA PREIZKUŠNJI

Voditelj: *Tobit je na preizkušnji, a njegova vera ostane močna, trdna. Tudi današnji AS dneva nas k temu vzpodbuja: »Zaupaj v Gospoda, bodi pogumen, naj se ti okrepi srce, bodi pogumen« (nekdo prinese AS dneva in ga pritrdi na steno).*

V življenju vsakega človeka ni samo dobro in lepo, ne sije vedno samo sonce, ampak se nam večkrat zdi, kot da smo v temi: pridejo tudi preizkušnje, težave, neprijetnosti, trpljenje ... vse tisto, kar nam ni všeč. Rastlina za svojo rast potrebuje tudi dež in da postane bolj močna, celo veter in viharje. Tako

tudi človek potrebuje preizkušnje, da se utrjuje in krepi v zaupanju v Boga. Mi se večkrat šele v preizkušnjah zavemo, kaj imamo. Ne znamo ceniti svojih staršev in ne znamo jim biti hvaležni za njihovo ljubezen. Šele ko ostanemo brez njih, šele ko zbolijo ali ko gremo kam brez njih, spoznamo, kaj nam pomenijo.

Večkrat ne znamo ceniti stvari, ki jih imamo. Šele takrat, ko nam nekaj manjka, se zavemo, kako smo obdarovani. To, da živimo v miru, znajo prav ceniti tisti, ki so izkusili grozote vojne.

V preizkušnjah je pomembno, da zaupamo Bogu in verujemo, da nam On ostaja blizu še prav posebno v težkih trenutkih. Kjer Bog zapre vrata, tam odpre okno.

Naredimo krog in se primimo za roke. V teh trenutkih hočemo biti blizu posebno vsem istim, ki trpijo, ki so preizkušeni. Kdor želi, lahko naglas pove, za koga bi rad, da molimo.

V imenu Očeta

Pesem: *Veruj v boga ali Upaj in veruj*

Nebeški Oče, poslušaj našo molitev za ljudi, ki so v stiski
(*otroci naštevajo ljudi v stiski*).

Za vse te in vse ljudi na svetu, ki trpijo, molimo:

Oče naš,

Zdrava Marija.

SIMBOL: LUČ – SVEČA

Bog luči, v svoji dobroti vodiš vsakega človeka po pravi poti življenja, da bi varno prišel k tebi v nebesa. Zato si nam dal tudi vest – tvoj glas, ki nas vabi, da delamo dobro in se izogibamo slabega. Varuj nas slepote greha in razsvetluj našo pot s svojo lučjo resnice in dobrote, da bi tudi v preizkušnjah in težavah življenja vedno zaupali Vate in Ti ostali zvesti.

Pesem: *Ti si ta luč ali Gospod je moja luč ali Moj Gospod, vse je v rokah tvojih ali V Gospodu je moja moč*

3. DAN: TOBIJA GRE V SVET

Voditelj: *V današnji zgodbi bomo slišali, kako oče Tobit svojemu sinu daje dragocene nasvete za življenje, ko se odpravlja v svet. Sin Tobija je zanje hvaležen očetu in jim sledi, ga uboga. AS današnjega dneva: »Spoštuj očeta in mater, da boš dolgo živel in ti bo dobro na zemlji« nas vabi, da spoštujemo svoje starše, ki so nam dali življenje (nekdo prinese AS dneva in ga pritrди na steno).*

Ko smo bili še majhni, smo bili vsem odvisni od svojih staršev. Brez pomoči odraslih ne bi mogli preživeti. Ko odrasčamo, vedno bolj mislimo, da jih ne

potrebujemo več. Toda če bi bolj poslušali svoje starše, ki nas usmerjajo na pravo pot, in jih ubogali, bi se izognili marsikateri nevarnosti in slabi izkušnji. Zato bomo danes še posebej molili za naše starše.

V imenu Očeta
 Pesem: *Svetel plamen*
 Tebe ljubim Stvarnik moj

V tej molitvi smo molili tudi: »Vse dobro staršem vračaj, v nebesih jim poplačaj.«

Kaj pa je tisto dobro, ki ga prejemamo od svojih staršev? V nekaj trenutkih tišine vsak zase pomisli, kaj prejema od svojih staršev. Kdor želi, lahko to pove na glas.

Z molitvijo, ki nas jo je naučil nebeški Oče, prosimo za naše starše: OČE NAŠ ...

Izročimo se naši nebeški materi Mariji: O, GOSPA MOJA ...

SIMBOL: KRUH in GROZDJE (ob koncu molitve se lahko simbolično razdeli)

Iz pšeničnega zrna zraste klas, trta obrodi grozdje. Vse v naravi raste in se razvija. Človeku pa Bog daje življenje po njegovih starših. Gospod, ko se ti zahvaljujemo za svoje starše, za njihovo skrb in ljubezen, za njihove nasvete in vse, kar prejemamo po njih, te prosimo, da jih varuješ in blagoslavljaš. Nam pa pomagaj, da jih bomo radi poslušali, jih spoštovali in ljubili.

Pesem: *Ko bi ljudje*

4. DAN: BOJ Z RIBO

Voditelj: *Včeraj smo se Bogu zahvalili za naše starše, ki skrbijo za nas, nas varujejo in učijo prav živeti. Toda niso samo starši in učitelji, ki nas učijo. Od vsega in od vsakega se lahko česa naučimo, če imamo odprto srce in oči. Seveda imejmo odprte oči in srce le za dobro, nikoli za slabo, ki nas tudi obdaja. Kdor misli, da je sam zase dovolj pameten in ne posluša drugih, ne bo postal nikoli zares pameten in moder.*

Tobija je danes pameten, učljiv, posluša angelo nasvete. K temu nas vzpodbuja današnji AS dneva: »Išči nasveta pri preudarnem človeku« (nekdo prinese AS dneva in ga pritrdi na steno).

Danes se bomo Bogu zahvalili, da nas poučuje po ljudeh, po dogodkih, ki se nam zgodijo, po Božji besedi, ki je zapisana v Svetem pismu. Obljubili mu bomo, da ga želimo poslušati, saj nas On vodi po pravi poti, ker nam želi vse najboljše.

Na koncu pa bo vsak lahko izvlekel listek, na katerem je zapisana misel –

stavek iz Svetega pisma. Vsak naj jo sprejme kot besedo, ki jo Bog želi povedati prav njemu v tem trenutku.

V imenu Očeta
Tebe ljubim Stvarnik moj
Pesem: *Prihajam k tebi* ali *Nasmeh v očeh*

Dobri Oče, Tvoji otroci smo in Ti si naš Oče, ki želi, da bi bili vsi srečni. Zato nam v življenju daješ starše, duhovnike, sestre redovnice, redovnike, animatorje, prijatelje in druge dobre ljudi, ki nas s svojo besedo in zgledom usmerjajo na pravo pot, nas opominjajo in poučujejo.

Odpev: *Hvala ti hvala, za vse ti hvala...* ali: *O, moj Gospod, bodi zahvaljen*

SIMBOL: SVETO PISMO

Hvala, da lahko poslušamo in beremo Tvojo besedo, ki je zapisana v Svetem pismu. Pomagaj nam razumeti, kaj nam želiš povedati, in po njej tudi živeti. Daj, da bi vedno spoštovali Tvojo Besedo.

Odpev: *Hvala ti hvala, za vse ti hvala...* ali: *O, moj Gospod, bodi zahvaljen*
Pesem: *Jezus je pot*

5. DAN: BOG BLAGOSLOVI TOBIJA

Voditelj: *Danes bomo v zgodbi, ki ji sledimo, videli, kako pomembna je molitev, prošnja za božje varstvo in blagoslov, zaupanje Bogu, ki nas varuje vsega hudega.*

Tobja in Sara molita ob začetku skupne poti. Današnji AS dneva »Molitev predre oblake« velja tudi za nas (nekdo prinese AS dneva in ga pritrdi na steno).

Zato bomo tudi v tem jutru povabili Gospoda v svoje življenje. Nanj se bomo spomnili še večkrat čez dan.

V imenu Očeta
Pesem: *Nič ne de (Sence in luči)*
Tebe ljubim Stvarnik moj
O, Gospa moja
Sveti angel

SIMBOL: ROŽNI VENEC

Dobri Bog, vemo, da ne moremo hoditi skozi življenje varno in srečno brez Tvoje pomoči. S Teboj nas povezuje molitev. Ti nas povsod ljubeče spremljaš in varuješ, saj smo tvoji otroci. Pomagaj nam, da ne bi nikoli pozabili Tebi izročiti svojega veselja in radosti, svojih skrbi in težav, saj nas vedno poslušas in nam pomagaš.

V skupinah po 10 zmolimo desetko rožnega venca (*razdelimo jih že pred molitvijo*).

Pesem: *Naš najboljši brat je Jezus* ali *Jezus moj ljubim te*

Opomba:

V tem dnevu je v zgodbi poudarek na molitvi.

Molitev desetke rožnega venca ali ene Zdravamarije čez dan lahko ovrednotimo in vzpodbudimo. V cerkvi ali molitvenem kotičku pripravimo papir (za vsako skupino je lahko drugačne barve) in spenjač (za manjše otroke lahko že spnemo trakove). Na strop lahko obesimo oblak (»Molitev predre oblake«). Ko se otrok, animator, voditelj čez dan spomni in zmoli molitev, doda en člen verige. To verigo lahko uporabimo pri zaključni sveti maši – za darovanje.

Z otroki molimo ne le na začetku dneva, ampak tudi pred vsakim delom v delavnicah, pred katehezo, pred jedjo ... Lahko je le kratka prošnja za božji blagoslov, da bi se otroci tako bolj zavedali božje navzočnosti, njegovega ljubečega spremljanja in se učili Bogu izročati vse svoje življenje, prizadevanje, skrbi.

Po zgodbi, če se vam zdi primerno, bi lahko zmolili molitev za bodočega fanta ali dekle.

6. DAN: BOG NAGRAJUJE PRAVIČNE

Voditelj: *Danes, ko zaključujemo oratorij, bomo videli, kako je Bog po angelu Tobija srečno pripeljal domov preko vseh nevarnosti.*

Ob tej zgodbi se tudi mi lahko še bolj prepričamo, kako je Bog dober in kako nam vselej pomaga, tako kot On ve, da je za nas dobro, če mu zaupamo. Naj bo zato današnja molitev in ves ta dan poln zaupanja in hvaležnosti, pa tudi veselja, da lahko v svojem življenju, z deli in besedami, oznanjamo njegovo dobroto.

AS dneva: »Oznanjal bom Tvoje ime svojim bratom« naj nas v tem prizadevanju spremlja (nekdo prinese AS dneva in ga pritrdi na steno).

V imenu Očeta

O, Gospa moja

Pesem: *Hvalnico pojem Bogu* ali *Pesem vesela*

PROŠNJE

Med prošnjami namesto Prosimo te, usliši nas,
pojemo odpev: *Upaj in veruj*

1. **Božja pota niso naša pota. On dopusti tudi težave, da bi vendarle spoznali, da je dober.**
Gospod, okrepi našo vero, da Ti bomo v življenju vedno zaupali, tudi v težavah in preizkušnjah.
2. **Tobit je kljub temi v očeh videl Luč in se ji pustil voditi. Zato ga je Bog bogato blagoslovil.**
Gospod, pomagaj vsem, ki dvomijo in so zašli na slaba pota, da spet najdejo Tebe, ki si prava Luč, in ti sledijo.
3. **Bog ozdravlja na različne načine, pomaga nam, ko je potrebno.**
Gospod, daj da bi vsi bolni in trpeči zaupali v tvojo dobroto in pomoč.
4. **Bog nam daje denar, stvari, bogastvo za druge. Če pa ga stiskamo v pest, zase, nam uhaja med prsti.**
Gospod, daj nam dovolj velikodušnosti, da bi to, kar imamo, radi delili z drugimi.
5. **Bog ima rad iskrene ljudi. Hinavcev, ki se pretvarjajo, pa ne mara.**
Gospod, pomagaj nam, da bomo vedno iskreni pred tabo in pred ljudmi.
6. **Nikoli ne sodi po videzu stvari.**
Gospod, pomagaj nam sprejeti z ljubeznijo in razumevanjem, tudi tiste, ki nam po videzu niso všeč.
7. **Modrost je tudi v tem, da si pustiš pomagati.**
Gospod, daj da bi vedno z veseljem sprejemali pomoč drugih in ne mislili, da zmoremo vse sami.
8. **Kraljevo skrivnost je treba čuvati, božjo pa oznanjati.**
Gospod, daj nam moči, da se ne bi nikoli sramovali, da smo kristjani, ampak se tega veselili in še drugim pripovedovali o božji dobroti.

Sveti angel

SIMBOL: CVETJE

Gospod, vse v naravi Te slavi in Ti prepeva: sonce, ptički, oblaki, vsak cvet nam govori, kako si lep in dober. Naj bomo tudi mi Tvoja slava in zahvala. Naj vse naše življenje govori drugim, kako si dober.

Pesem: *Hvalnica (Vsa moja duša)* ali *Najlepšo pesem*

ADORACIJA

Častilna molitev otrok pred Najsvetejšim

NAVODILO ZA VODITELJA ADORACIJE

To je predlog, kako oblikovati častilno molitev otrok pred Najsvetejšim (adoracijo). Če bomo ta predlog uporabili, vsaj v delu »Pogovorimo se« ne berimo dobesedno, ampak naj nam bo predlog le osnutek za pogovor z otroki, da bi le-ti lažje razumeli, kaj pomeni Jezusa častiti, se mu zahvaljevati in ga prositi.

Struktura tega predloga:

Uvod,
 Jezusa počastiti,
 Jezusu se zahvaliti,
 Jezusa prositi,
 Sklep.

Vsak del ima naslednje elemente:

Pogovorimo se,
 Premislimo – izpovejmo,
 Molimo,
 Zapojmo.

IZPOSTAVITEV

V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. Amen.

Hvaljeno in češčeno naj vedno bo

- presveto Rešnje telo

Zdaj in vekomaj

-Amen.

ZAPOJMO ...

Jezus moj, ljubim te!

Bolj kot vse drugo, ljubim te!

Vse, kar je v meni naj prepeva ti:

Jezus moj, ljubim te!

Jezus moj, hvalim te ...

Jezus moj, molim te ...

Jezus moj, kličem te ...

Jezus moj, iščem te ...

UVOD

POGOVORIMO SE ...

Smo pred Jezusom. Ali vidimo pred seboj človeško postavo? *Ne*. Pač pa ... *hostijo ... kruh*. Iz česa je kruh? Iz *moke, vode, soli* ... Koliko zrn je potrebno za kruh? *Mnogo, ne moremo prešteti* ... In vsa ta zrna so potem zgnetena v eno, v kruh. Tako tudi mi, ko Jezusa častimo, ko se hranimo z njegovim kruhom, postajamo med seboj povezani. Čeprav nas je mnogo, postajamo eno.

1. JEZUSA POČASTITI

POGOVORIMO SE ...

Danes smo pred Jezusom, da ga počastimo. Kaj to pomeni? Ko ima nekdo rojstni dan, pravimo, da ga počastimo, ali da on počasti nas. To na zunaj pokažemo s kakšno sladkarijo, pijačo. Lahko pa nekoga počastimo s tem, da ga obiščemo. S tem mu izkažemo svoje spoštovanje, pokažemo, da ga cenimo, da ga imamo radi, da nam veliko pomeni. Tako prihajamo tudi sedaj k Jezusu, da mu povemo, da ga imamo radi, da nam veliko pomeni. To pomeni, da ga *počastimo*.

Ko nekoga počastimo, mu tudi kaj darujemo. Ni pomembno, da gre za veliko vredne reči, dragocenosti, ampak da je dar iskren in iz srca. Lahko je to kaj še tako majhnega, da le obdarovani začuti, kako smo mu to podarili iz srca.

PREMISLIMO - IZPOVEJMO ...

Tudi mi želimo Jezusu ob tem srečanju kaj podariti. Jezus ne potrebuje naših stvari, ampak naše srce. Naš dar je lahko v tem, da mu obljubimo, da se bomo v kakšni stvari potrudili, da bo on (in seveda naši prijatelji, sošolci, straži ...) zadovoljen z nami.

Premislimo, kaj sedaj lahko Jezusu obljubimo, kaj mu prinesemo v dar ob tem obisku, s katerim ga hočemo počastiti in mu povedati, da ga imamo nadvse radi ... Kdor želi, lahko to pove tudi naglas.

JEZUSA LAHKO POČASTIMO TUDI Z MOLITVIJO.

Molimo ...

Za zemljo, ki si jo ustvaril
Jezus, slavimo te.

Za sonce, ki nam sveti podnevi in nam daje toploto
Jezus, slavimo te.

Za luno in zvezde, da noč ni tako temna
Jezus, slavimo te.

Za naše starše, ki nas imajo radi, skrbijo za nas
Jezus, slavimo te.

Za naše brate, sestre, za sorodnike in prijatelje
Jezus, slavimo te.

Za to, da se lahko učimo, da nam daješ različne sposobnosti
Jezus, slavimo te.

ZAPOJMO ...

Slavi Boga, slavi Boga, slavi Boga
moja duša, slavi Boga.

Nikdar srce ne bo pozabilo,
kar ti je storil Gospod.

Ker on odpušča vse tvoje grehe
in te ozdravlja ran.

Smrti rešuje tvoje življenje
in te z usmiljenjem venča.

Kakor nebo visoko nad zemljo
je milost njegova nad tabo.

Slavi Boga, zahvali se Bogu,
hvali Boga, moja duša.

2. JEZUSU SE ZAHVALITI

POGOVORIMO SE ...

Ko pridemo h komu na obisk, da ga počastimo, se mu ob tej priložnosti tudi zahvalimo. Če nam nekdo veliko pomeni, je to *zaradi nečesa*. Če nam prijatelj veliko pomeni, je to zato, ker je naš prijatelj, ker nas ima rad, ker se pogovarja z nami, ker nas posluša, ker se igra z nami ... In zato je prav, da se mu za to tudi zahvalimo.

Kaj je zahvala? Preprosto, *reči hvala za ... kaj*. Prav je, da se znamo zahvaliti za točno določene stvari. Da ne rečemo vedno samo "hvala za vse", ampak da tiši "vse" znamo tudi "razdeliti na več stvari", npr. hvala za *lepo besedo, za prijazen pogled, za kosček čokolade, za pomoč pri domači nalogi; hvala staršem za hrano, za obleko, da nas zbudijo, nas peljejo v šolo, so ob nas, ko smo bolni ...*

PREMISLIMO - IZPOVEJMO ...

Ko smo prišli danes na obisk k Jezusu, bi se mu radi tudi zahvalili. On je vedno z nami: kot so listi na stebelu rastline, tako smo mi na stebelu-Jezusu. Kot rastlina vse prejema od stebela, na katerem raste, tako mi rastemo na stebelu-Jezusu in vse prejemamo od njega.

Zahvalimo se Jezusu in svoje zahvale lahko povemo tudi naglas.

MOLIMO ...

Zahvalimo se ti, Jezus, da nas imaš rad.

Hvala ti, Jezus. (ali pesem: Hvala Jezus, hvala Jezus ...)

Hvala ti, Jezus, za sveto mašo, za obhajilo.

Hvala ti, Jezus.

Hvala ti, Jezus, za naše starše, ki so tako dobri z nami.

Hvala ti, Jezus.

Hvala ti, Jezus, za duhovnike, katehete, katehistinje, animatorje, ki nam govorijo o tebi.

Hvala ti, Jezus.

ZAPOJMO ...

Hvala za vsako dobro jutro,
hvala za vse življenja dni,
hvala, ker lahko nate svoje preložim skrbi.

Hvala za vse prijatelje ti,
hvala, Gospod za vsakogar,
hvala, ker lahko dam
dolžnikom odpuščanje v dar.

Hvala za žalosti ti mnoge,
hvala, da vedno me bodriš,
hvala, da vedno roko
svojo nad menoj držiš.

Hvala za dobro ti besedo,
hvala, da duh je tvoj mi moč,
hvala, ker ljubiš vse,
ki blizu so in daleč proč.

Hvala, da se lahko zveličam,
hvala, da vero v te imam,
hvala, ker mi pomagaš,
da lahko ti hvalo dam.

3. JEZUSA PROSITI

POGOVORIMO SE ...

Nekoga, ki ga imamo resnično radi, se ne bojimo prositi. Ko koga obiščemo, včasih to storimo tudi zato, da ga česa prosimo.

Kdaj prosimo? *Ko česa nimamo.* Ali prosimo tudi tedaj, ko se nam ne ljubi za kaj potruditi? *To ne bi bilo prav. Če se lahko sami za kaj potrudimo, za tisto ni prav, da prosimo.*

PREMISLIMO - IZPOVEJMO ...

Danes, ko prihajamo k Jezusu, ga tudi prosimo. Ne bomo ga prosili za kaj, za kar se lahko sami potrudimo. Prosili pa ga bomo za to, da bi imeli v prizadevanju vztrajnost, za trdno voljo, za to, da bi druge imeli iskreno radi. Marsikaj je v naši moči, da storimo, a tega ne naredimo, ker se nam ne da, ker nimamo volje ... Jezus pa nam lahko da prav to. Prosimo ga tudi, naj nam da veliko vero, da bomo verovali, da je on res vsemogočni Bog, ki je vedno ob nas in nas podpira.

Svoje prošnje lahko izrazimo tudi naglas.

MOLIMO ...

Prosimo te, Jezus, da bi imeli vero vate.
Prosimo te, usliši nas.

Prosimo te, Jezus, da blagosloviš naše prijatelje, starše ...
Prosimo te, usliši nas.

Prosimo te, Jezus, za duhovnike, katehete, katehistinje, animatorje,
da bodo v tebi iskali oporo za prizadevanje v dobrem
Prosimo te, usliši nas.

Prosimo te, Jezus, da bi te v teh (oratorijskih) dneh bolje spoznali
in te bolj vzljubili
Prosimo te, usliši nas.

ZAPOJMO ...

Pridi k nam, Gospod, pridi k nam!
 Pridi k nam, Gospod, pridi k nam!
 Pridi k nam, Gospod, pridi k nam,
 pridi, Gospod naš Bog.

Vsi te prosimo, pridi k nam ...
 Sami smo, Gospod, pridi k nam ...
 V tebe upamo, pridi k nam ...
 Vsi te čakamo, pridi k nam ...
 Ti si naše vse, pridi k nam ...

SKLEP

MOLIMO ...

Vso naš hvalo, zahvalo in vse prošnje povežimo v Gospodovo molitev.
 Oče naš ...

Gospod Jezus,
 zahvaljujemo se ti, da smo smeli priti k tebi na obisk,
 te počastiti, se ti zahvaliti in te prositi.
 Prosimo te, bodi vedno z nami,
 da bomo s teboj in ob tebi
 rasli v poštene ljudi in dobre kristjane.
 Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Lahko zapojemo še kakšno pesem.

KATEHEZE

(A - za mlajše, B - za starejše)

NAVODILA ZA IZDELAVO KATEHEZ

Mnogim se zdi, da so kateheze najpreprostejša, najenostavnejša ali pa celo zlahka zanemarljiva enota oratorija. A ravno v katehezah se skriva velika skrivnost oratorija; v katehezah otroke učimo življenjskih nauk, ki jih bodo kot kristjani prenašali v vsakdanje življenje. Učimo jih spoznavati Boga, ki je njihov Prijatelj, Spremljevalec. Pomembno je ne samo, da jih ne učimo neresnic, ampak da jih nagovorimo k veri v dejanjih. »Ne zahtevam več, kot se zahteva od vsakega dobrega kristjana, toda skrbim, da te molitve dobre opravijo. Bolje je ne moliti kot slabo moliti,« pravi sv. Janez Bosko. Naša naloga je, da naučimo otroke dobro moliti. Naloga ni enostavna, zato vam tudi letos ponujamo že pripravljene kateheze.

Ker je oblika letošnjih katehez nekoliko drugačna kot doslej, najprej navodila, za čim boljšo uporabo:

- Za vsak dan je pripravljena kateheza, ki nosi *naslov zgodbe*.
- Pod naslovom so zapisani: *AS dneva, vrednota in cilji kateheze*. Vse to naj si animator in voditelj dobro ogledata, si jih zapomnita in se vanje vživita, saj bosta le tako posredovala njihovo bistveno sporočilo. Pomembno je, da ima animator oz. voditelj cilje ves čas kateheze oz. skupnega uvoda pred očmi.

Skupni uvod

- *Namenjen je voditeljem oz. duhovnim voditeljem oratorija*. Skupni uvod uporabite, če želite katehezo začeti skupaj z vsemi otroki. Vodijo naj ga voditelji oz. duhovni voditelji oratorija. Skupni uvod je namenjen nadomeščanju animatorjevega dostikrat luknjičastega teološkega znanja, zato naj ga ne bi vodili animatorji. Dobro je, če ob tem v prostoru, kjer se skupni uvod izvaja, animatorji izpostavijo vrednoto in (ali) AS dneva.
 - Vprašanja v skupnem uvodu so vam v pomoč, da bo le-ta voden kot dialog z otroki. Tako boste s svojo besedo otroke uvedli v kateheze, ki jih bodo izvajali animatorji po skupinah.
- Kateheze so razdeljene na *kateheze za mlajše in kateheze za starejše*. Za oboje je pomembno predvsem, da se animator nanje *dobro in pravočasno pripravi* in pripravi tudi vse potrebne pripomočke. Morda bo pri pripravi potreboval nasvete, spodbude in pomoč voditelja.
 - Tako kateheze za mlajše kot kateheze za starejše vsebujejo *vodne podatke*:
 - pri katehezah za mlajše: simbol kateheze (mlajši otroci ga večkrat potrebujejo za lažje razumevanje), pripomočke in pesmi;
 - pri katehezah za starejše: pesmi, odlomek iz Svetega pisma in pripomočke – torej tisto, kar mora animator dobro obvladati, preden stopi pred skupino.

- *Vprašanja v katezezi* so namenjena spodbujanju pogovora z otroki.
- Za čim večjo dinamičnost ne bo narobe, če si izvajalci katehez za mlajše 'sposodijo' kakšno dejavnost pri katehezah za starejše in obratno.
- V primeru, da nimate skupnega uvoda, lahko vsebine le-tega uporabite za dejavnost v katehezah.
- Vsaka kateheza je sestavljena iz vstopnega mesta, oznanila in dejavnosti. Bistveni del kateheze je oznanilo, h kateremu se vedno vračamo. Pri starejših oznanilo predstavlja svetopisemski odlomek, pri mlajših pa je v katezezi navedena le kratka misel iz Svetega pisma, saj bodo mlajši otroci tako lažje razumeli bistvo kateheze.
- Še nekaj *opomb za izvajanje katehez za mlajše*:
 - Koliko bo osebnost dneva prišla do izraza, je odvisno od poudarka, ki ga bo želel dati animator, ki izvaja katehezo.
 - Animator si lahko izdelata – poveča osebnost dneva po svetopisemskem stripu: Zgodovina Božjega ljudstva, 3. del, zv. 20.
 - V najprimernejšem trenutku kateheze, kiga določi animator sam, lahko na to osebnost dneva prilepi AS dneva (napis v oblaku) ali podobno.
 - Primer iz življenja, ki spremlja vsako katehezo, se lahko izvaja ob koncu kateheze, kot je predlagano, lahko pa tudi pred dejavnostjo, saj dejavnost še dodatno osmisli in ob dejavnosti nudi možnost nadaljnjega spontanega pogovora z otroki.
 - Vsak animator naj bo pozoren, da si izbere vsaj za kakšno katehezo takšno izkušnjo, ki bo koreninila v konkretnem dogajanju tistih otrok, oratorija ali župnije oz. konkretne skupine (če je seveda možno).
 - Simboli, ki jih otroci dobijo pri katezezi in jih dopolnijo z risanjem so namenjeni temu, da jih otroci vsak dan po oratoriju odnesejo s seboj domov in si jih prilepijo v svoji sobi. (V teku dneva so simboli izpostavljeni v kotičku za katehezo.)
- In še posebno opozorilo: drugi dan oratorija je v katehezah predviden obisk doma za ostarele (ali gibanja Vera in luč ipd.). Takšna dejavnost seveda ne more spadati v čas izvajanja katehez, lahko pa jo izvajate v času delavnic ali popoldanskih iger. V obeh primerih bo za to potreben predčasen dogovor!!!

1. DELA USMILJENJA OČETA TOBITA

AS dneva: »Ogiblji se zla in delaj dobro, išči mir in hodi za Njim.« (Ps 34,15)

Vrednota: Tveganje za dobro

- Cilji:**
- Doživeti, da tveganje za dobro obrodi obilen sad.
 - Spoznati, da so Božji zakoni nad človeškimi.
 - Nekomu bom izkazal dejanje dobrote in usmiljenja.

SKUPNI UVOD

- Kaj ste si najbolj zapomnili v današnji zgodbi?
- Ste videli, kako pogumen je bil Tobit, ko je pokopaval umrle? To je naredil, čeprav bi ga kralj lahko kaznoval. Tvegaj je za dobro. Njegova žena pa ni bila tako pogumna, kajne?
- Komu ste vi bolj podobni: Tobitu ali njegovi ženi Hani? Kadar nas je strah narediti kakšno dobro delo, da nas sosolci in prijatelji ne bi zasmehovali, smo bolj podobni Hani.
- Pa smo ji mogoče podobni tudi takrat, ko gre za zaupanje v Boga? Je Hana zaupala v Boga? Ne. Kdo pa je? Tobit. Njega ni bilo ničesar strah. Hana pa je govorila: »Ne bom ti pomagala, bojim se.« Pa tudi Šaluma ni bila dosti boljša. Tudi njo je bilo strah. Tobita pa ni bilo. Delal je tako, kot bi poslušal naš AS dneva: »Ogiblji se zla in delaj dobro, išči mir in hodi za Njim.«
- Danes nam je v zgodbi naštel nekaj dobrih del; kdo se jih spomni?! Lačne nahraniti, žejne napajati, popotnike sprejemati, nage oblačiti, bolnike obiskovati, jetnike reševati in mrtve pokopavati ... to so telesna dela usmiljenja. Z njimi častimo Boga, delamo dobro in hodimo za Njim.
- Kdo ve, komu naj bi pomagali s temi telesnimi deli usmiljenja?

Da boste lažje razumeli, poslušajte zgodbo:

Poleg Gašperja, Miha in Boltežarja je bil še četrti kralj, ki je prav tako šel na pot, da bi sledil zvezdi, ki naj bi ga pripeljala k Jezusu. Ime mu je bilo Koredan. Tri dragocene rdeče kamne je imel s seboj in se je z ostalimi kralji dogovoril za srečanje. Koredanova žival je šepala. Le počasi je lahko jezdil in ko je prišel do dogovorjene palme, je bil sam. Nihče ga ni čakal. Na veji je

našel le kratko sporočilo, da ga bodo ostali trije kralji pričakali v Betlehemu.

Koredan se je kljub temu odločil, da bo krenil naprej, četudi sam. Kar na lepem je zagledal ob poti otroka. Ta je bridko jokal in krvavel iz številnih ran. Z velikim sočutjem je pobral otroka in jezdil nazaj v vas. Našel je ženo, ki je tega otroka vzela v oskrbo. Izza pasu je vzel dragocen kamen in ga zapustil otroku, da bi mu omogočil preživljanje. Jezdil je naprej za svojimi prijatelji. Ker zvezde ni več videl, je za pot spraševal ljudi.

Čez nekaj dni se mu je zvezda spet prikazala, hitela pred njim in ga vodila v neko mesto. Srečal je pogrebni spreved. Za krsto je stopala obupana žena z otroki. Koredan je takoj spoznal, da ji je žalost povzročila neizmerno bolečino. Pokopali bodo njenega moža in očeta njenih otrok. Družina je bila že tako v dolgovih. Takoj po pogrebu bodo njo in otroke prodali za sužnje. Koredan je vzel izza pasu drugi dragoceni kamen, ki ga je nameraval podariti Novorojenemu Kralju. »Plačaj, kolikor si dolžna, kupi si hišo in njive, da boste imeli svoj dom,« je rekel ženi in ji izročil dragocenost. Obrnil je konja in hotel slediti zvezdi, toda ta je spet izginila. Napolnila sta ga hrepenenje po Božjem otroku in globoka žalost. Je morda postal nezvest notranjemu klicu? Morda ne bo nikoli došel do svojega cilja. Vseeno je počasi jezdil naprej.

Nekega dne je spet zagledal zvezdo. Zasvetila mu je in ga vodila po tuji deželi, kjer je divjala vojna. V neki vasi so vojaki izgnali kmete skupaj, da bi jih okrutno pobili. Žene so vpile, otroci so jokali. Koredana se je polotila groza. Ostal mu je samo še en dragocen kamen. Naj stopi s praznimi rokami pred Jezusa? Toda stiska je bila tako huda, da ni dolgo razmišljal. S tresočimi rokami je prinesel svoj zadnji kamen in z njim odkupil može gotove smrti in vas pred uničenjem. Utrujen in žalosten je Koredan jezdil naprej. Zvezda ni več svetila. Celo leto je potoval. Nazadnje celo peš, ker je tudi svojega konja podaril.

Nekega dne je prišel v pristanišče velikega mesta. Pravkar so hoteli dati na galejo družinskega očeta. Koredan se je ponudil, da bo on postal suženj na galeji. Ves ponos mu je upadel, ko je bil vklenjen v verige. Leta so minevala. Pozabil jih je šteti. Njegovi lasje so postali sivi, njegovo telo razbolelo in utrujeno. Bo spet kdaj zasvetila njegova zvezda? Toda zgodilo se je, kar si ni upal upati. Lastnik mu je podaril svobodo in ga odložil na obali neke tuje dežele. Tisto noč je sanjal o svoji zvezdi, sanjal o svoji mladosti, ko se je odpravil na pot, da bi našel Kralja vseh ljudi. Zaslišal je glas: »Pohiti, pohiti!« Skočil je pokonci. Bil je pred vrati velikega mesta. Razjarjena množica ga je potegnila za seboj izven obzidja.

Povzpel se je na grič. Tam je zagledal postavljene tri križe. Koredanova zvezda, ki bi ga nekoč v mladosti morala pripeljati k Novorojenemu Kralju, je bila sedaj nad srednjim križem. Zažarela je še enkrat, nato pa ugasnila. »Takole moram umreti,« je šepetal, »ne da bi ga videl ... sem zaman prehodil toliko poti, mest in vasi ... kot romar ... da bi te našel, Gospod ...« Oči so se mu zaprle, čuti so ugašali. V zadnjem dihu je ujel pogled Gospoda, ki je visel na križu, pogled ljubezni in dobrote. Od križa je prihajal glas: »Kore-

dan, ti si me potolažil, ko sem bil žalosten, oblekel si me, ko sem bil nag, dal si mi jesti, ko sem stradal. Da! Kar koli si storil kateremu teh, si meni storil.« Krik je pretresel ozračje – mož na križu je nagnil glavo in izdihnil. Koredan je spoznal: »Ta človek je resnično Kralj sveta. Iskal sem ga vsa ta leta.«

- Kaj pravi zgodba? Da moramo dobra dela izkazovati vsem ljudem, saj v vseh živi Jezus. Da se moramo izogibati vsega hudega, delati dobro, iskati mir in hoditi za Njim, ki živi tudi v animatorjih. Zdaj vas bodo popeljali v kateheze po skupinah.

A ZA MLAJŠE

Simbol: križ

Osebnost dneva: Tobit

Za življenje: dobra dela

Pripomočki:

- flomastri
- pesem
- križ

Pesem: Naš najboljši brat je Jezus

VSTOPNO MESTO

Otroke povabimo, da povedo svojo izkušnjo, ko so oni ali vsa njihova družina storili komu kaj dobrega ...

POGOVOR

- Tudi Tobit je storil veliko dobrih del. Nikogar in ničesar se ni bal. Dobro je delal tudi takrat, ko je bilo to nevarno, tudi ko ga drugi niso razumeli. Od nikogar ni pričakoval plačila. Popolnoma se je zanesel na Boga. In videli smo, da Bog ni pozabil nanj.
- Dobra dela zahtevajo pogum in veliko ter odprto srce za druge. Je bila tudi Tobitova žena tako pogumna? ...
- Pravi pogum se izkaže v izvrševanju dobrega, ne v besedah in jezikanju.
- Kadar delamo dobra dejanja, smo Bogu še posebno podobni.
- Kakšna so dejanja dobrote, usmiljenja?

OZNANILO

Tudi eden izmed Jezusovih apostolov, Jakob mu je bilo ime, si je od Jezusa najbolj zapomnil to, kako pomembno je, da delamo dobra dela. Ko je enkrat, že davno po Jezusovi smrti, kot škof napisal svojim kristjanom pismo, jih je kar malo oštel. Takole jim je rekel: »Vera brez del je mrtva, neučinkovita.« (prim. Jk 2,20) To pomeni, da ni dovolj, da rečemo, da smo verni, da

gremo v nedeljo ali pa samo za velike praznike k maši. Če zares verujemo v Boga, potem to pokažemo v vsakdanjem v življenju z dejanji, tako kot Tobit.

MOLITEV:

- Otroke zberemo pred križem;
- pesem: Naš najboljši brat je Jezus;
- Jezusa prosimo za pogum, da bi znali svojo vero v Boga vedno pokazati z dejanji kot Tobit;
- spontane prošnje otrok.

DEJAVNOST

1. Otroke razdelimo v skupine po tri in tri. Spodbudimo jih, naj se skupaj dogovorijo, kakšno dobro delo bodo storili v današnjem dnevu oratorija. Lahko ga opravijo vsi skupaj ali vsak sam.
2. Še vedno pred križem otroke povabimo, da drugemu v zbranosti narišejo na dlan križ. To znamenje jih bo danes (in kasneje v življenju) spominjalo, da storijo vsak dan vsaj eno dobro delo in pokažejo Jezusu, da njihova vera ni mrtva.

PRIMER IZ ŽIVLJENJA

Čudovita zgodba

Maria Solis Quiros je živahna in pridna šolarica. Stara je osem let. Njena babica je osebno poznala sestro Marijo Romero, ki jo je sv. oče Janez Pavel II. 14. aprila 2004 razglasil za blaženo. Pa ne le poznala, z blaženo je tudi sodelovala pri njenem delu za najbolj uboge in zapuščene. Imela je štiri otroke: dva sinova in dve hčerki. In tukaj se začneja ta čudovita, resnična zgodba ...

Vesetje in skrb

Ena izmed hčerk, Klavdija, rojena leta 1966, je z veseljem spoznala, da pričakuje tretjega otroka. Z njo so se veselili tudi ostali družinski člani in številni sorodniki. Toda par mesecev kasneje se je to veselo pričakovanje novega družinskega člana spremenilo v morečo skrb in tesnobo, še posebej za mlado mater. Izvidi zdravniških preiskav so kazali znamenja resnih telesnih okvar pri še nerojenem otroku. Vse je kazalo, da se bo otrok rodil s tako imenovano "zajčjo ustnico", kar pomeni resno deformacijo ustnic, nosa in celotne ustne votline. V takšnih primerih je za ozdravljenje potrebno več zahtevnih kirurških posegov v prvih letih življenja.

Med sorodniki mlade matere so bili tudi zdravniki, specialisti za plastične operacije obraza. Ti so izvide mlade matere poslali v center z visoko specializacijo v Severno Ameriko, od koder pa je zdravniška ekipa, ki ni poznala prve diagnoze, prišla do enakih zaključkov. Obenem pa je ta ekipa zdravnikov ponudila svojo pomoč potem, ko bi se otrok (zdaj je bilo že jasno, da bo deklica) rodil, in poslala potrebne nasvete za starše v takšni situaciji.

Molitev, dobra dela in neomajno zaupanje

Medtem pa je Klavdijina mati svetovala hčerki, naj se z vsem zaupanjem obrne na božjo služabnico sestro Marijo Romero, s katero je sama za časa njenega življenja sodelovala. K molitvi je Klavdijina mati pritegnila še vrsto sorodnikov, znancev in prijateljev. Tako je nastala cela veriga duhovne solidarnosti v prošnji za otrokovo ozdravitev.

Klavdija se je odločila, da bo pustila ob strani vse drugo, tudi začeti univerzitetni tečaj, ki ji je veliko pomenil, in se "posvetila izključno svojemu prihajajočemu otroku". Vsak dan je prisostvovala sveti maši in sprejela sveto obhajilo. Pogosto se je v molitvi ustavljala ob grobu božje služabnice sestre Marije Romero, velikodušno je gmotno pomagala potrebnim in darovala Ustanovi za najbolj uboge, ki jo je bila ustanovila sestra Marija Romero, nekaj dragocenih kamnov znatne vrednosti. Ponavljala je: "Dokler nosim otroka pod srcem, se pri svetem obhajilu Jezusovo telo dotakne ne le mene, ampak tudi mojega otroka ... On ga bo ozdravil." To je govorila s tolikšno gotovostjo, da je sorodnike in prijatelje zaskrbelo, kako bo psihološko vplivalo na mater, če se pričakovani "čudež" ne bo zgodil.

In nebo je odgovorilo ...

Zadnji zdravniški pregled 2. novembra je z vso jasnostjo pokazal omenjeno okvaro na otrokovem obrazu. Izvidi so bili znova poslani v specialistični center v Dallas v Severni Ameriki. 2. decembra je od tam prišel odgovor, ki je potrdil diagnozo in znova obljubil zdravniško pomoč po rojstvu otroka.

Medtem pa se je 28. novembra 1994 ob 20.30 Klavdiji rodila deklica: njene ustnice so bile lepo oblikovane, nosek je bil cel in tudi ustna votlina je bila popolnoma normalno razvita. Kmalu po rojstvu jo je mamica lahko brez predvidenih težav nahranila. "Imenovala se bo Marija, samo Marija, v čast in slavo Devici Mariji in sestri Mariji Romero," je izjavila srečna mati.

Specialisti, ki so bili navzoči pri rojstvu male Marije, so ob pogledu na popolnoma zdravo dete osupnili. Nekateri so prebledeli, drugim se je od ganjta tresel glas, ko naj bi sporočili veselo novico sorodnikom in prijateljem, ki so čakali zunaj. V predsobi so čakajoči zaploskali in ganjeni objemali drug drugega. Potem so spontano začeli moliti in se zahvaljevati Gospodu, ki dela čudovite stvari za svoje otroke, ki se z vero zatekajo k njemu.

POVZETEK OZNANILA IN PESEM

B ZA STAREJŠE

Pesmi:

- Lučka
- Ni več tavanja
- Na tej poti v večnost
- Vsi, ki upajo Vanj
- Za Teboj

Pripomočki: Nekaj za pripravo presenečenja (če se odločite za to možnost dejavnosti).

Sveto pismo: Sodba ob koncu časov (Mt 25,34-46)

»Tedaj bo kralj rekel tistim, ki bodo na desnici: ›Pridite, blagoslovljeni mojega Očeta! Prejmite v posest kraljestvo, ki vam je pripravljeno od začetka sveta! Kajti lačen sem bil in ste mi dali jesti, žejen sem bil in ste mi dali piti, tujec sem bil in ste me sprejeli, nag sem bil in ste me oblekli, bolan sem bil in ste me obiskali, v ječi sem bil in ste prišli k meni.‹ Tedaj mu bodo pravični odgovorili: ›Gospod, kdaj smo te videli lačnega in te nasitili ali žejnega in ti dali piti? Kdaj smo te videli tujca in te sprejeli ali nagega in te oblekli? Kdaj smo te videli bolnega ali v ječi in smo prišli k tebi?‹ Kralj jim bo odgovoril: ›Resnično, povem vam: Kar koli ste storili enemu od teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili.‹ Tedaj poreče tudi tistim, ki bodo na levici: ›Proč izpred mene, prekleti, v večni ogenj, ki je pripravljen hudiču in njegovim angelom! Kajti lačen sem bil in mi niste dali jesti, žejen sem bil in mi niste dali piti, tujec sem bil in me niste sprejeli, nag sem bil in me niste oblekli, bolan sem bil in v ječi in me niste obiskali.‹ Tedaj bodo tudi ti odgovorili: ›Gospod, kdaj smo te videli lačnega ali žejnega ali tujca ali nagega ali bolnega ali v ječi in ti nismo postregli?‹ Tedaj jim bo odgovoril: ›Resnično, povem vam: Kolkor niste storili enemu od teh najmanjših, tudi meni niste storili.‹ Ti pojdejo v večno kazen, pravični pa v večno življenje.«

VSTOPNO MESTO

Animator določi enega (še bolje je, če se nekdo sam javi), ki bo v tej igri gosak. Vsi ostali pa smo goske. Postavili se bomo v vrsto za gosakom in hodili za njim. Med hojo bomo ponavljali vse, kar naredi gosak – hodili bomo počasi, hitro, se plazili, tekli po vseh štirih ... več domišljije, kot bo imel gosak, bolj zabavno bo!

Po nekaj minutah igre animator nadaljuje: »Mi smo se zdajle obnašali kot živali: tekali smo, se plazili ... ponavljali smo za drugimi, ne da bi razmišljali s svojo glavo. Mogoče bi kdo našemu obnašanju rekel nečastno. Pa nič zato, to je bila le igra. Asirski kralj pa Izraelcem v današnji zgodbi resnično ni dovolil niti častnega pokopa.«

- Če bi bili vi takšen kralj, bi ga verjetno dovolili, kajne?
- Veste, da imate takšne možnosti čisto vsak dan?
- Takrat, ko odrekate spoštovanje sošolcem in prijateljem, ki so drugačni, kot bi vi želeli, ste podobni asirskemu kralju. Kakšen odnos imate do priseljencev, revnih, prizadetih ...?
- Je prav, da vedno sledimo večini?
- Kdaj?

OZNAVILO

Prav je, da večini sledimo, če ta sledi Božjim delom. Če hranimo lačne, dajemo piti žejnim, sprejemamo tujce, oblačimo nage, obiskujemo bolne in tiste, ki so v zaporih.

(Animator naj otroke spodbuja k pogovoru, skupaj naj iščejo odgovore na ta vprašanja.)

- Kaj od tega ste že kdaj storili?
- Kdaj pa nazadnje? Jezus pravi, da bodo tisti, ki na zemlji delajo tako z vsemi ljudmi, ob koncu časov dobrodošli v nebeškem kraljestvu! Tisti pa, ki bodo na zemlji pozabili tudi na najmanjšega brata, bodo pregnani v večni ogenj! Jezus nas vsak dan vabi k izbiri. K izbiri večnega življenja.
- Kako ga dosežemo? Če hranimo lačne, sprejemamo tujce ... Da. Vse. V vseh ljudeh je namreč navzoč Jezus.

Zapojajo pesem

DEJAVNOST

1. Nič več nov!

Premislimo, kdo je letos prvič na oratoriju. Animator naj poskrbi, da bodo otroci napisali seznam in se dogovorili, kako bi novincu 'polepšali dan, mu dali občutek tople sprejetosti ... skupina mu (jim) pripravi prijetno presenečenje.

2. Nemi film

Skupina se bo razdelila na dva dela: na igralce in gledalce. Igralci bodo z gibi pripravili nemi film. Animator poskrbi, da ima skupina približno dve minuti za pripravo. Drugi del skupine pa bo ugotavljal, katera telesna dela usmiljenja skupina prikazuje. Nato vloži zamenjajo.

MOLITEV

Gospod, pomagaj vsakemu od nas, da bi vse življenje zmogel tvegati za dobro in živeti po besedah, zapisanih v psalmu, ki pravijo: »Ogiblji se zla in delaj dobro, išči mir in hodi za Njim.« Naj res hodimo za Teboj, Gospod! Naj bomo pri tem pogumni in naj se na vseh preprekah v življenju spomnimo na letošnji oratorij, ki nam pravi: »Ne se bat'!« Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Sveti Angel ...

2. TOBIT NA PREIZKUŠNJI

AS dneva: »Zaupaj v Gospoda, bodi pogumen.« (Ps 27,14)

Vrednota: Zvestoba v preizkušnji

- Cilji:**
- Doživeti, da nam je Bog blizu, tudi ko se nam zgodi kaj hudega.
 - Spoznati, da je vsak človek Božji ljubljenec.
 - Obiskati bolnika ali starejšo osebo in z njim/njo navezati stike.

- * Predviden je obisk doma za ostarele ipd. – verjetno bo potreben predhodni dogovor in organizacija popoldanskega dela (morda boste dom obiskali v delavnicah ali pa namesto igre ...)!

SKUPNI UVOD

- Kdo ve, zakaj je prav, da delamo dobra dela? Ali jih delamo zato, da bomo dobili nagrado? Mogoče jih kdo res, vendar to ni prav, potem to v naših srcih sploh niso dobra dela. Dobra dela so tista, ki jih naredimo, ko drugim pomagamo zato, ker vemo, da je tako prav, ker nam je Bog dal sposobnosti za to.
- Prav gotovo ste tudi vi že kdaj bili v situaciji, ko bi lahko komu pomagali? Na kaj ste mislili takrat? Ste raje kar pozabili, da bi bilo treba pomagati, in se pretvarjali, da nimate časa?
- Včasih imamo ljudje toliko denarja, stvari, dobrot ... da sploh nočemo misliti na tiste, ki so v stiski. Veliko ljudi je danes v denarni stiski, še več pa v osebni ... kakšni? Še več ljudi danes je osamljenih. Kako lahko pomagamo takšnim?
- Jim vi kdaj pomagate? Kako?
- Ste tudi vi kdaj v stiski? Česa si takrat najbolj želite?
- Jezus nas je naučil: »Vse torej, kar hočete, da bi ljudje vam storili, storite tudi vi njim.« (Mt 7,12) Po teh besedah je živel tudi Tobit.
- Katere njegove besede iz zgodbe ste si danes najbolj zapomnili?
- Kaj pa mislite o tem, da je Tobit oslepel? Je bil Bog krivičen do njega? Zakaj se mu je to zgodilo? Je bila to kazen? Je Gospod Tobita zapustil? Ne, ni ga. Vsem ljudem se kdaj zgodi kaj slabega, pa to ne pomeni, da nas je Bog zapustil. Ravno nasprotno, takrat je Gospod še posebej z nami.

- Je Tobit zapustil Boga zaradi svoje nesreče? Ne, bil mu je zvest tudi v preizkušnji. To je posebna vrednota, ki se je učimo vsi: mož in žena naj bi si bila zvesta v preizkušnji, otroci in starši, prijatelji ... takrat, ko nam je še posebej težko, moramo še toliko bolj biti z drugim. Tudi Jezus je naš prijatelj, zato bi bilo narobe tudi, če bi zapuščali njega.
- Nas on kdaj zapusti? Ne, nikoli. Zato je prav, da zaupamo vanj in smo pogumni. Kako pravi današnji AS dneva? »Zaupaj v Gospoda, bodi pogumen!«
- Bog ne potrebuje strahopetcev. Bog nam pravi: »Ne se bat!« Kajti v njem je moč, v njem smo lahko močni tudi mi. Saj veste, tako kot Tobit, ki vztraja v dobrih delih, čeprav njegovi strahopetni ženi Hani to ni najbolj všeč. Tobit vztraja in še naprej zaupa v pomoč Boga, tudi v slepoti in drugih preizkušnjah. Tako kot vztraja Tobit, vztrajajo tudi animatorji. Pa se jim pridružite po skupinah.

A ZA MLAJŠE

Simbol: oko

Osebnost dneva: Tobit

Za življenje: vse zaupati Jezusu

Pripomočki:

- majhne vejice s trnjem
- večje vejice s trnjem
- pesem
- izrezana "očesa"
- flomastri in barvice

Pesmi:

- Odpri oči mi, da vidim te, Jezus
- Veruj v Boga

VSTOPNO MESTO

V prostoru, kjer bomo izvajali katehezo, si pripravimo nekaj majhnih vejic z ostrimi trni in par malo večjih vejic z večjimi trni. Otrokom pokažemo trnje; ob tem se pogovorimo, kako moramo previdno ravnati s trnjem, in morda tudi o tem, kako se je morda že kdo zelo zbedel s trnom ali celo z žebljem ...

POGOVOR

- Kaj ponavadi podarimo ljudem za rojstni dan ali kakšen drug praznik: rože ali trnje?
Rože pomenijo ljubezen, trnje predstavlja nekaj hudega, težkega, življenjsko preizkušnjo.

- Ko je Tobit oslepel, je bila to zanj velika preizkušnja. Da, lahko bi rekli, da je bilo odslej njegovo življenje zaznamovano s trnjem – s preizkušnjo slepote.
- Pa se je Tobit zato jezil na Boga? Morda ni več veroval v Boga, ker ga je doletela ta nesreča? ... Tobit je res oslepel. Njegove telesne oči so videle le temo. A njegove duhovne oči so se še bolj odprle. Še bolj je zaupal samo Bogu. Trdno je veroval, da bo Bog poskrbel zanj in za njegovo družino.
- Super bi bilo, če bi tudi animator lahko povedal svojo izkušnjo: ob pripovedi izpostavi, kako je v tej preizkušnji uspel odpreti oči vere in videti več, kot vidijo le telesne oči.

OZNANILO

Tudi Jezus je v vrtu Getsemani doživel veliko preizkušnjo. Zdelo se mu je, da ga je Bog, njegov Oče, zapustil. Celo on, ki je bil božji Sin, je prosil Boga: »Oče, tebi je vse mogoče! Daj, da gre ta kelih mimo mene.« A takoj zatem je Jezus v svoji molitvi k nebeškemu Očetu dodal: »Vendar ne, kar jaz hočem, ampak kar ti!« (Mr 14,36)

DEJAVNOST

Otroci dobijo iz kartona izrezano obliko očesa, nato oko narišejo. Na hrbtno stran "očesa" napišejo besedilo pesmi: *Odpri oči mi, da vidim te Jezus*, ki jo zapojemo za zaključek srečanja.

MOLITEV

Pesmi:

- Veruj v Boga
- Odpri oči mi, da vidim te, Jezus,
da se te dotaknem in rečem, da tvoj sem.
Ušesa odpri mi za tvojo besedo,
srce odpri mi, da vzljubim te Jezus.

PRIMER IZ ŽIVLJENJA

Tudi družino Petkovšek je doletela velika preizkušnja. V družini so bili štiri otroci. Vsi so bili že veliki. Takole pripoveduje mama Marjeta: "Nekega dne paje 16-letni sin Andraž začutil mravljinca po obrazu. Sledile so hude bolečine v ušesu in zdravniki so kmalu podali diagnozo, da je rak. V trenutku, ko sem po telefonu sprejemala zdravnikovo sporočilo, da ima Andraž raka, se mi je zdelo, da z ledenečimi žilami nekje od daleč slišim glas: "Ta bolezen ni za smrt, ampak zato, da se povečajo božja dela." Tisti hip seveda nisem mogla dojeti, a ko me je sin naslednji dan vprašal, če bo moral umreti, sem mu povedala, kaj mi je rekel Gospod. Od tistega trenutka naprej se je sin Andraž zarečih oči oklenil Svetega pisma in prebiral Jezusove besede v evangeliju."

Začelo se je dolgo in naporno zdravljenje v štirih stopnjah, nato pa še obsevanje. V tem času sta se oče in mama povsem posvetila družini. Veliko prijateljev, ki sta jih imela starša in katerim sta pogosto pomagala, se je povezalo v skupine, da bi skupaj molili, da Andraž ozdravi. Celo po svetu, ker sta oče in mama imela znance in prijatelje, so se le-ti organizirali v molitvi za Andraža. Mnogo so prihajali k njim domov in vsak večer so skupaj molili in trdno verovali. Po četrti stopnji zdravljenja se je Andražu stanje močno poslabšalo. Njegova usta so bila ena sama rana, hrepenel je po požirku vode, a ga ni zmožel. Pridružila se je še huda pljučnica. Dežurna sestra je med nočnim obhodom slučajno videla, da Andraž ne diha. Vsi, cela družina, smo se poslovili od našega Andraža, še enkrat je prejel bolniško maziljenje. »Takrat,« pravi mama, »sem črpala moč samo iz vsakodnevne jutranje molitvene ure.« Toda Andraževa mama je bila zdravnica in ko je zjutraj pogledala na aparate, na katere je bil priklopljen Andraž, je vedela, da mu vsi zdravniki ne morejo več pomagati. »Takrat,« pripoveduje mama, »sem za trenutek klonila. V obupu sem spraševala Boga zakaj. Zakaj?« Zvečer pa je mamo na mobilni telefon poklical prijatelj duhovnik in ji naročil, naj z očetom položita roke vsak na eno stran Andraževega telesa; preko telefona so skupaj molili: mama za ozdravitev vsakega organa posebej, oče za prednike, za prekinitvev prekletstva. Med molitvijo se je raven kisika za hip dvignila na normalno vrednost, kar medicinsko ni mogoče; starša sta vedela, da je Bog blizu. Ko je mama tisti večer vsa utrujena zaradi toliko neprespanih noči molila svojo večerno molitev, je v solzah priznala Bogu, da ne more več. Bogu je rekla, da mu daruje sina Andraža, kot je Abraham daroval sina Izaka, naj ga vzame k sebi. Po tej težki izročitvi ji je odleglo in je zaspala. Zbudila se je z velikim olajšanjem, čeprav še ni vedela, da se je tisto noč sinu Andražu stanje čudežno obrnilo na bolje. Andraž je začel ozdravljati. Mama sama je ob koncu te velike preizkušnje rekla: »Jezus je lahko začel delovati šele, ko sem sina Andraža v trenutku največje stiske povsem prepustila Bogu.

Poglejte, otroci, za Andraževo mamico je bila sinova bolezen najhujša preizkušnja, trn bolečine in žalosti se je zajedel v njeno dušo. Strašno je trpe-la zaradi boleznin svojega Sina in neprestano je vsa družina molila zanj. Zakaj je bila ta mamica tako pogumna? Zakaj se ni bala?

SIMBOLIKA S TRNJEM

(Pokažemo in povabimo otroke, da skrbno opazujejo.)

V roke vzamemo trnje, ga položimo na odprte dlani. Dlani napolnjene s trnjem počasi stegnemo pred seboj in jih dvignemo (zadržimo), nato jih zopet pokrčimo in potegnemo k sebi. Isto gesto ponovimo še enkrat, samo da pokleknemo pred križem ali Jezusovo podobo.

Otroke povabimo, da pripovedujejo, če so odkrili kakšno podobnost med tem, kako smo mi ravnali s trnjem, in tem, kako je ravnala Andraževa mamica. (Razmišljanje vsakega otroka ovrednotimo in usmerjamo k cilju: če bi trnje na dlaneh hoteli stisniti s prsti, ga zadržati v dlaneh, bi se zbodli, bolelo bi nas.)

Prav tako je s preizkušnjami, ki jih srečamo v življenju. Če jih stiskamo v svojem srcu in mislimo, da jih bomo rešili sami, smo vedno bolj razočarani in trpimo, če pa jih izročimo Jezusu in Njemu zaupamo vse, kar nas skrbi in teži, vse, česar nas je strah, bomo začutili, da nam je Jezus blizu in nam pomaga, tako kot je to čutila Andraževa mamica. Saj nam Jezus pravi: »Ne se bat'. Zaupajte vame. Jaz sem vedno z vami.«

KRATEK POVZETEK OZNANILA IN PESEM

B ZA STAREJŠE

Pesmi:

- V naši ulici (Starček)
- Hej, brat
- Ko čutiš to
- Mnogo poti
- Na tej poti v večnost

Pripomočki:

- gozdna pot (lahko resnična, lahko pa tudi 'narejena' v notranjih prostorih)
- rutice za oči (za polovico otrok)
- vrv
- različni barvni listi, pisala in umirjena instrumentalna glasba (če se odločite za to možnost dejavnosti)

Sveto pismo: Ne sodite (Lk 6, 36-38)

»Bodite usmiljeni, kakor je usmiljen tudi vaš Oče! Ne sodite in ne boste sojeni. Ne obsojajte in ne boste obsojeni. Odpuščajte in vam bo odpuščeno. Dajajte in se vam bo dalo; dobro, potlačeno, potreseno in zvrhano mero vam bodo nasuli v naročje. S kakršno mero namreč merite, s takšno se vam bo odmerilo.«

VSTOPNO MESTO

Animator pelje otroke v naravo ali pa v notranjih prostorih pripravi »teren«, ki naj bo dolg približno 30 metrov, urejen kot gozd, tj. z različnimi 'talnimi preprekami' (bolj ko se bomo potrudili, večji pomen bo igra imela). Pot naj bo, če je le mogoče, označena z vrvico, ki jo napeljemo v višini ramen sodelujočih.

Nato otroke povabite tako ali podobno:

Vsak od vas naj si za začetek poišče par. Eden v paru bo imel oči zavezane z rutico, spremljevalec pa mu bo v oporo pri premagovanju ovir. Toda, po-

zor! Spremljevalec 'slepega' ne bo držal za roko ali se ga kakor koli drugače dotikal, ampak ga bo usmerjal samo z besedami.

Pot je dolga približno 30 metrov, na njej pa je nekaj preprek, ki bi jih slep človek le s težavo premagal sam, zato čas tokrat ni pomemben! Pomembno je le, da pridete do cilja zdravi.

Vsak par posebej se poda na to preizkušnjo, ostali jih spremljajo v popolni tišini. Po končani igri animator začne s pogovorom. Vsak naj ima možnost, da spregovori!

- Kakšni so bili vaši občutki v tej igri? Da, toda preko igre ste doživeli samo delček tiste teme, ki jo lahko prinese slepota. Takšna, ki jo je danes v zgodbi doživel Tobit.
- Kaj mislite, od kod njemu takšno zaupanje? Iz vere.
- Toda, zakaj Bog dopušča tudi težave?
- Ali pa si jih povzročamo sami?

Zapojte pesem

OZNANILO

Jezus je rekel (zelo primerno je, če animator to prebere iz Svetega pisma): »Bodite usmiljeni, kakor je usmiljen tudi vaš Oče! Ne sodite in ne boste sojeni. Ne obsojajte in ne boste obsojeni. Odpuščajte in vam bo odpuščeno. Dajajte in se vam bo dalo; dobro, potlačeno, potreseno in zvrhano mero vam bodo nasuli v naročje. S kakršno mero namreč merite, s takšno se vam bo odmerilo.«

- Ali znamo biti takšni?
- Smo pripravljeni pomagati tudi najbolj ubogim?
- Pa vedno vztrajamo v tem, ali se nam kdaj zgodi tudi, da se kar umaknemo? Tudi takrat, ko se našemu prijatelju ali sošolcu vsi posmehujejo in brijejo norce iz njega?
- Ste tudi vi kdaj preizkušeni? Vam je kdaj težko?
- Kako razmišljate takrat? Se obrnete proti Gospodu in ga prosite zase? Ali ste prepričani, da lahko svoje težave rešite čisto sami?
- Se obrnete na kakšnega prijatelja? Kako vam pomaga? Kako pa vam lahko pomaga Jezus?

Danes smo slišali: »Dajajte in se vam bo dalo ... zvrhano mero vam bodo nasuli v naročje.« Ne se bat'! V vseh preizkušnjah smo še posebej poklicani, da zaupamo v Boga. Kadar nam je lepo, to najbrž ni preveč težko. Prava vera pa se pokaže takrat, ko smo v stiski. Takrat moramo zaupati v Gospoda in poslušati njegove besede, ko nam pravi: »Ne bojte se ... zvrhano mero vam bodo nasuli v naročje!«

Animator nekaj trenutkov počaka, nato jim slovesno naroči: »Ne se bat'!«

DEJAVNOST

Današnji AS dneva nam kliče: »Zaupaj v Gospoda, bodi pogumen.« Kliče nas, da bi vedno delali dobro, da se ne bi bali, temveč zaupali v Gospodovo dobroto in vztrajali pri dobrih vrednotah.

1. Priprava na obisk doma za ostarele

Da bi pokazali, da res razumemo Jezusove besede in Tobitova dejanja, bomo danes (v delavnicah ali popoldne) obiskali dom ostarelih (ali kakšno invalidsko organizacijo, Vero in luč ...). Naša naloga zdaj pa je, da se potrudimo in naredimo obisk prijeten. Naučili se bomo pesem (skeč, morda jim v skupini zaigramo Tobitovo zgodbo današnjega dne ...), ki jo bomo ostarelim tudi predstavili.

2. Pismo žalostnemu prijatelju

Animator pripravi več barvnih listov in pisala. Vsak naj si vzame nekaj časa in v tišini premisli, katera barva lista ga najbolj nagovarja v tem trenutku. Animator naj bo pozoren, da bo v tistih trenutkih res vlada-la tišina in da se otroci ne bodo zapodili po liste!

»Zdaj si lahko vzamete list tiste barve, ki vas je najbolj nagovorila. Vsak naj si vzame tudi pisalo in vas povabim, da zaprete oči.«

Otrokom bo verjetno smešno in neprijetno, a to naj animatorja ne prestraši. Ko se bodo umirili, bodo tudi zaprli oči. Takrat počasi (po možnosti ob umirjeni instrumentalni glasbi) nadaljujte.

»V svoje misli naj vsak od vas prikliče enega od prijateljev. Vem, da bo težko izbrati, a poskušajmo misliti le na enega. Ta prijatelj je gotovo že bil kdaj žalosten. Morda se mu je zgodila krivica, morda se je doma skregal s starši, morda je dobil slabo oceno, morda pa je mislil, da ga nihče nima rad. Takrat mu je bilo gotovo težko in je bil v preizkušnji. Potreboval bi roko, besedo ... prav tvojo besedo. Zato mu boš zdaj, v naslednjih petih minutah, napisal pismo. V njem mu lahko poveš, kar koli bi mu rad povedal, ne pozabi pa mu razložiti pomena današnjih Jezusovih besed. Naslov pisma naj bo: Ne se bat'!«

Animator počaka nekaj trenutkov v tišini, nato otroke povabi, da odprejo oči. Zdaj lahko odprete oči. Brez besed bomo ob tej nežni glasbi nadaljevali z našim delom. Napišimo pismo prijatelju. Pisma otroci shranijo in jih odnesejo domov.

MOLITEV

Dobri Gospod, danes si nam pokazal, da smo poklicani k dobrim delom vedno in povsod. Daj nam moč, da bi zmogli vztrajati v njih, vsem preizkušnjam navkljub. Naj vedno zaupamo Vate, naj bomo pogumni, naj se ne bojimo, naj se nam okrepi srce. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Slava Očetu ...

3. TOBIJA GRE V SVET

AS dneva: »Spoštuj očeta in mater, da boš dolgo živel in ti bo dobro na zemlji.« (prim. 5 Mz 5,16)

Vrednota: Odnos do staršev

- Cilji:**
- Veseliti se svojih staršev in njihove dobrote.
 - Spoznati, kaj zame storijo starši.
 - Skušal bom odkriti, kako Bog skrbi zame po nasvetih in navodilih staršev in vzgojiteljev in se jim bom za to zahvalil.

SKUPNI UVOD

- Kaj se vam je danes zdelo najpomembnejše v zgodbi? Zakaj?
- Kakšen se vam zdi Tobit? Je kaj jezen na Boga, ker je slep? Ne, tudi zdaj ni. Neomajen je v svoji poštenosti. Od Hane je zahteval, da tudi žival vrne nazaj. Katera žival je že bila? Zakaj jo je morala Hana vrniti?
- Ste videli, kako je Tobit k sebi poklical Tobija in ga poslal na pot? Kaj mu je rekel takrat?
- Tudi vam kdaj starši delijo nasvete? Kaj pa vam rečejo?
- Jih vi vedno ubogate? Vsak od nas je sad ljubezni mame in očeta – naši starši nas zato na vsakem koraku spremljajo, nam želijo, dajejo nam topel dom, objem in tolažbo, če je treba.
- Kako že pravi Sveto pismo in današnji AS dneva? »Spoštuj očeta in mater, da boš dolgo živel in ti bo dobro na zemlji.« Pomislite: to je edina božja zapoved, v kateri Bog obljublja. Kaj nam obljublja? Dolgo življenje in da nam bo dobro na zemlji.
- Ali mislite, da nam starši hočejo dobro ali slabo? Pa to vedno tudi dosežejo? Seveda starši želijo svojim otrokom le najboljše, vendar lahko naredijo veliko napako, če nas razvajajo. Zakaj? Ko nam dajo vse, hočemo mi vedno več.
- Prav zato je tako dober zgled Tobija, ki dobro posluša svojega očeta in ga uboga tudi takrat, ko ga oče pošlje na pot. Mislite, da je Tobija komaj čakal, da bo šel na pot? Ne. Ga je bilo kaj strah? Verjetno, saj ni poznal poti, pa še spremljevalca ni imel. A vendar je spoštoval svoje starše. Lep odnos je imel do njih, spoštoval jih je!
- Kako pa vam je všeč Azarja?
- Kaj Azarja pravi Tobitu? »Pogum, pogum!« In tako pravim tudi jaz vsem vam: »Ne se bat'!« Pogumno na delo po skupinah!

A ZA MLAJŠE

Simbol: palica s popotno torbo

Osebnost dneva: Tobija

Za življenje: poslušnost staršem in vzgojiteljem

Pripomočki:

- izrezana popotna torba s palico
- flomastri, barvice
- rutice za oči

Pesem: Otrok po poti gre

VSTOPNO MESTO

1. Otroke spodbudimo, da pripovedujejo o svoji izkušnji, ko so ubogali starše in so bili na koncu zadovoljni, čeprav se jim je najprej zdelo težko.

2. V prostoru, kjer imamo katehezo, označimo dolgo pot (široko 1 m) in nanjo postavimo vse polno ovir: stole, torbe, prazne steklenice, kozarčke z vodo. Izberemo dva otroka in obema zavežemo oči. Tistemu, ki ga določimo za vodiča, naročimo, naj čim bolj varno pripelje svojega varovanca čez to pot. Ko pot prehodita, se z otroki pogovorimo, kako sta bila varna na poti, kaj vse se je pripetilo in zakaj.

Nato vse ovire postavimo nazaj, dodamo še nekaj novih in zberemo dva druga otroka, enemu zavežemo oči, vodiču pa ne. Tudi ta vodič ima nalogo, da pripelje svojega varovanca čim bolj varno na cilj. Preden pelje svojega varovanca, lahko sam poskusi prehoditi pot.

POGOVOR

1. Nadaljevanje prve možnosti vstopnega mesta:

Starši, ki imajo zares radi svoje otroke, jim ne morejo svetovati ničesar slabega, tudi če se nam včasih zdi težko in ne razumemo zakaj (zelo dobro bi bilo, če bi animator na tej točki povedal svojo konkretno izkušnjo poslušanja staršev). Starši imajo več izkušenj in Bog nam jih je dal, da nas spremljajo, dokler ne odrastemo in se ne naučimo odločati sami.

Tobit, o katerem poslušamo zgodbo v teh dneh, je bil nadvse dober oče. Sam je vedno poslušal Boga in delal vsem ljudem le dobro. Zato tudi Tobija ne more, da ne bi izpolnil očetovega naročila in šel na dolgo pot po denar. Ker uboga očeta, mu Bog pošlje skrivnostnega prijatelja, ki ga spremlja na tej dolgi poti, ki je ne pozna.

2. Nadaljevanje druge možnosti vstopnega mesta:

Otroke povabimo, da ugotavljajo prednosti tistega, ki je imel vodiča, poznal je pot, pot je že prej prehodil sam, imel je odprte oči ...

Nadaljujemo tako ali podobno: »Vidite, otroci. Tudi naši starši niso brez napak. Niso vsemogočni in vsevedni. Toda mnogo stvari o življenju vedo, ker

so to življenje prehodili pred nami, ker so starejši. Vedno, ko nam kaj svetujejo ali od nas zahtevajo, delajo to zato, ker iz svoje izkušnje lahko predvidijo, kaj bi bilo za nas nevarno, hudo; ker nas imajo radi in nam hočejo le dobro, želijo, da se tega tudi držimo.«

OZNANILO

Nikoli v življenju ne smemo pozabiti, kako pomembno obljubo je Jezus po apostolih dal vsem duhovnikom, nam, našim staršem in vzgojiteljem. Takole je Jezus dejal apostolom: "Kdor vas posluša, mene posluša." Vsi mi imamo torej Jezusovo zagotovilo: kadar poslušamo starše, duhovnika, kateheta, sestro, druge vzgojitelje, skratka osebe, ki nam želijo dobro v Jezusovem imenu, je, kot bi poslušali Jezusa samega. To je nekaj zelo velikega. Pa to ne velja samo za vas, ki ste še majhni, to velja tudi zame. (Na tej točki animator lahko konkretizira, po katerih ljudeh danes Bog govori njemu in kako ga posluša.)

DEJAVNOST

Za vsakega otroka imamo že pripravljeno iz papirja izrezano popotno palico, na kateri je torba. Otroci naj zadaj napišejo daljšo molitev, v kateri prosijo, da bi vedno znali pravočasno prisluhni glas staršev in vzgojiteljev, ki jih usmerjajo na pravo pot življenja.

Torbo in palico lahko sami narišejo. Nanjo lahko napišejo tudi drže, ki jih potrebujejo za svoje življenje, oz. svoje sklepe, kako bodo npr. poslušali starše in druge, ki jim želijo dobro.

Pesem: Otrok po poti gre

PRIMER IZ ŽIVLJENJA

Pred leti, bilo je leta 1981, se je iz Slovenije odpravljala avion izletnikov na nekajdnevni oddih na Korziko, na otok v Tirenskem morju ob severozahodni obali Italije. Ta oddih sta si želela privoščiti tudi dva mladostnika, fant in dekle. Ker dekle še ni bilo polnoletno, sta morala imeti najprej dovoljenje svojih staršev. Fanta, ki je bil že študent, so starši kar kmalu pustili. Sanji pa starši nikakor niso dovolili tega potovanja. Zdelo se jim je primernejše, da Sanja ta čas posveti šoli, saj je maturantka. Posebno v Sanjini družini je bilo kar napeto. Sanja je hotela že na vsak način izsiliti, da bo šla, pa jo je fant Gregor le pregovoril, da bi ne imelo pomena izsiljevati staršev. Bosta šla pa drugo leto, ko bo tudi ona polnoletna. Rok za prijavo in plačilo letalskih vozovnic je potekel in Gregor in Sanja sta se vdala. Jezna in razočarana nad starši sta popustila in sploh nista hotela več misliti na to. V Sanjino družino pa je legla senca nejevolje in užaljenosti. Pa ne za dolgo. 29. novembra zvečer sta radio in TV posredovala podatke o letalski nesreči slovenskih izletnikov na Korziko, ki je ni nihče preživel. Prvi je za nesrečo zvedel Gregor. Poklical je Sanjo in ji rekel, naj vklopi TV, glas se mu je tresel in Sanja ni vedela, kaj naj to pomeni. Prižgala je televizor in čez nekaj trenutkov ji je postalo jasno:

”Sam Bog naju je rešil, sam Bog naju je rešil,” je kričala po stanovanju. Ozračje v družini se je v hipu spremenilo. Prepoved staršev, ki je prej povzročila toliko jeze, solza in nerazumevanja, je sedaj postala vir veselja in zahvale za življenje. Še dolgo v Sanjini družini niso govorili o drugem kot o tem, da je bil Bog z njimi.

KRATEK POVZETEK OZNANILA IN ŠE ENKRAT PESEM

B ZA STAREJŠE

Pesmi:

- Cesta zvabila me je
- Mati draga
- Vlij mi olja
- Sem jaz (družinica)
- Hvala, draga mama

Pripomočki:

- pisemski papir in kuverta za vsakega otroka
- pisala

Sveto pismo: Prilika o izgubljenem sinu (Lk 15,11-32)

»In rekel je: 'Neki človek je imel dva sina. Mlajši med njima je rekel očetu: 'Oče, daj mi delež premoženja, ki mi pripada!' In razdelil jima je imetje. Čez nekaj dni je mlajši sin spravil vse stvari skupaj in odpotoval v daljno deželo. Tam je z razuzdanim življenjem pognal svoje premoženje. Ko je vse zapravil, je v tisti deželi nastala huda lakota in začel je trpeti pomanjkanje. Šel je in se pridružil nekemu meščanu tiste dezele, ki ga je poslal na svoje posestvo past svinje. Želel se je nasititi z rožiči, ki so jih jedle svinje, pa mu jih nihče ni dal. Šel je vase in dejal: 'Koliko najemnikov mojega očeta ima kruha v obilju, jaz pa tukaj umiram od lakote. Vstal bom in šel k očetu in mu rekel: Oče, grešil sem zoper nebo in pred teboj. Nisem več vreden, da bi se imenoval tvoj sin. Vzemi me za enega od svojih najemnikov.' In vstal je ter šel k očetu. Ko je bil še daleč, ga je oče zagledal in se ga usmilil; priteklo je, ga objel in poljubil. Sin mu je rekel: 'Oče, grešil sem zoper nebo in pred teboj. Nisem več vreden, da bi se imenoval tvoj sin.' Oče pa je naročil svojim služabnikom: 'Brž prinesite najboljše oblačilo in ga oblecite! Dajte mu prstan na roko in sandale na noge! Pripeljite pitano tele in ga zakoljite ter jejmo in se veselimo! Ta moj sin je bil namreč mrtev in je oživel; bil je izgubljen in je najden.' In začeli so se veseliti. Njegov starejši sin pa je bil na polju. Ko se je domov grede približal hiši, je zaslišal godbo in ples. Poklical je enega izmed služabnikov in ga vprašal: 'Kaj je to?' Ta mu je rekel: 'Tvoj brat je prišel in oče je

zaklal pitano tele, ker je dobil zdravega nazaj.' Razjezil se je in ni hotel vstopiti. Njegov oče je prišel ven in ga pregovarjal. On pa je očetu odgovoril: 'Glej, toliko let ti služim in nikoli nisem prestopil tvojega ukaza, pa mi nisi še nikoli dal kozliča, da bi se poveselel s svojimi prijatelji. Ko pa je prišel ta tvoj sin, ki je z vlačugami uničil tvoje premoženje, si mu zaklal pitano tele.' On pa je rekel: 'Otrok, ti si vedno pri meni in vse, kar je moje, je tvoje. Poveselel in vzradostil pa se je bilo treba, ker je bil ta, tvoj brat, mrtev in je oživel, ker je bil izbuljen in je najden.«

VSTOPNO MESTO

Otroci naj stojijo ali sedijo v krogu, animator naj bo med njimi.

Uvod v igro: »Igro bomo igrali po vrsti, začeli bomo z menoj. Vsak bo pri svojem desnem sosedu poiskal eno dobro lastnost in mu jo povedal. Na primer: »Marko, ti si prijazen!« Desni sosed bo nato pri svojem desnem sosedu poskušal podobno. Iščemo torej pozitivne lastnosti svojih desnih sosedov (npr. Maja, lepo poješ; Mitja, vedno si pozoren ...)!«

Tako naj igra poteka en krog. V drugem krogu se zamenja smer, tako da se iščejo pozitivne lastnosti svojih levih sosedov. V tretjem krogu vsak pomisli na svojo mamo in zanjo poišče pozitivno lastnost, v četrtem pa za svojega očeta. (Če kdo katerega od staršev nima, lahko lastnost poišče za dedka, babico, teto ...)

Vprašanja za pogovor:

- Bi si vi upali oditi na popolnoma neznano pot, sami? Zakaj mislite, da naj otroci upoštevajo starše, če jih kam pošljejo?
- Ali vam je včasih težko iti v trgovino, ko vas mama pošlje po kruh? Zakaj?
- Starši so samo eni in starše nam je izbral Gospod. Pa je prav, da jih vedno ubogamo? Vi jih vedno?
- Potem se doma nikoli ne skregate? Kdaj pa se?
- Kaj lahko vi storite, da bi se manjkrat sprli in da bi se po prepiru pogovorili?
- Starši so nam dani ob Boga, zato je prav, da jih spoštujemo, kot nam Gospod sam naroča v četrti božji zapovedi. Samo v enem primeru nam jih ni treba poslušati. Veste, kdaj? Če delajo proti Božji volji, proti dobremu ... V tem primeru vam staršev ni treba ubogati. A spoštovanje do njih naj vam še vedno ostane! Samo ene starše imamo, dane od Boga.

Zapojajo pesem.

OZNANILO

Jesus je nekoč pripovedoval zgodbo o sinu, ki ni bil nič kaj prida. Od očeta je zahteval svoje premoženje, z njim odšel v svet in vse zapravlil. Njegov brat je ostal doma in pridno delal pri očetu. Ko pa je ta popotnik vse zapravlil, mu ni preostalo drugega, kot da je začel delati pri nekem meščanu. Bil je tako

lačen, da si je zaželel hrane, ki so jo jedli prašiči. A je ni dobil. Takrat se je odločil, da se bo vrnil domov in se pokesal pred očetom, se odpovedal svojemu imenu in se doma zaposlil. Res je naredil tako. A oče je bil tako vesel njegove vrnitve, da mu je pripravil gostijo! Zaklali so tele, sina oblekli, obuli in mu nataknili celo prstan. Ko so se tako veselili, se je s polja vrnil starejši sin. Bil je jezen na očeta, ker njemu ni nikoli priredil gostije, a oče je rekel: Poveseliti se je bilo treba, ker je bil tvoj brat mrtev in je oživel, bil je izgubljen in je najden!

Kolikokrat smo mi podobni izgubljenemu sinu, ko ne spoštujemo svojih staršev in nas zanima samo zunanji svet, dóma pa ne cenimo?! Nekateri imajo morda srečo in jih starši čakajo in se jih veselijo, tudi če ravnajo kot izgubljeni sin. Mnogi te sreče nimajo, pa imajo vendar nekoga, ki jih vedno sprejme. Boga. Pri njem smo vedno dobrodošli, on se veseli naše vrnitve in tudi tega, da spoštujemo svoje starše.

Ne pozabite spoštovati staršev, da boste dolgo živeli in vam bo dobro na zemlji. Tudi če smo netočni, ko je treba priti domov, tudi če smo leni v šoli, ko se jezimo na njih, ker nam česa ne dovolijo ... takrat ne spoštujemo staršev.

Če imate v skupini dovolj časa, se lahko odločite tudi, da otrokom pripovedujete zgodbo, ki je vključena v kateheze za mlajše kot primer iz življenja. Zgodba odlično ustreza tej tematiki, začnete pa lahko takole: »Nekoč se je na svoje starše tako jezila tudi Sanja ... pred približno dvajsetimi leti ...« (Glej kateheze za mlajše, Tobija gre v svet, primer iz življenja.)

DEJAVNOST

1. Spodbuda za starše

Da bi res znali spoštovati svoje starše, moramo najprej vedeti, s čim vse nas osrečujejo. Starši so tisti, ki so se nas veselili že, ko je mati izvedela, da je noseča. Nestrpno so nas čakali in pozorno izbirali naše ime. Kovali so velike načrte za nas in v srcu čutili, da nas imajo radi. Res so nas imeli, vse življenje. Praznovali so, ko smo se rodili, nam skrbno pripravili posteljico, nas oblačili, hranili. Tudi pozneje, ko smo postali že nekoliko večji. Vedno so skrbeli za nas. Za našo izobrazbo, veselje, vedno so si želeli, da ne bi zašli v slabo družbo. Koliko noči so prebedeli, ko smo bili bolni! Še danes jih. Plačajo nam vse za šolo, izpolnijo nam želje, kolikor nam jih le morejo. Če bi zmogli še več, nam bi dali še več.

(Animator da vsakemu otroku pisemski papir in kuverto.) S svojimi besedami boste zdaj napisali zahvalo mami in očetu. (Če otroci ne vedo, kako bi začeli, jih animator spodbudi, naj stavke začnejo z: »Mama, hvala ti za ...« itd. Ko končajo, animator nadaljuje.) Kdor želi in se ne boji, naj pismo odnese domov in ga pusti npr. na nočni omarici ali tam, kjer starši ponavadi puščajo oz. pobirajo pošto. Kdor tega ne želi, mu ni treba. Imam pa spodbudo za vas: Ne se bat'!

2. *Ne zadržuj zase*

Če ste pozorno poslušali, smo ob pogovoru o izgubljenem sinu omenili tudi, kdaj mi ne spoštujemo svojih staršev. Se spomnite? (Animator naj poskuša nagovoriti mlade, da bodo razmišljali in odgovorili!) Kadar zamujamo uro, za katero smo se dogovorili s starši, kadar se nam ne ljubi učiti, kadar se jim zlažemo ... Ko starši to ugotovijo, so dostikrat jezni. Vpijejo, se ne pogovarjajo z nami ... Vsak zase ve, kako se počuti v tistem trenutku. Da pa ne bi tega zadrževali v sebi, boste zdaj te vaše občutke poskusili narisati. (Animator razdeli liste in barvice.) Nikomur jih ne bo treba pokazati, tudi delajte vsak zase. Ta vaja vam bo pomagala, da se boste bolje počutili. Le nekaj je treba: Ne se bat'!

MOLITEV

O, Jezus, blagoslovi me
Slava Očetu ...

4. BOJ Z RIBO

AS dneva: »Išči nasveta pri preudarnem človeku.« (Tob 4,17)

Vrednota: učljivost in samostojnost

- Cilji:**
- Doživeti, da mi Bog po bližnjih govori vsak dan in da je od vseh vrst učenja najpomembnejše učiti se živeti.
 - Spoznati, da je dobro sprejeti nasvete bližnjih in se učiti samostojnega ravnanja v svojem življenju in sprejemanja odgovornosti za svoje odločitve in dejanja.
 - Biti pozoren, da bi se danes naučil nekaj novega za življenje.

SKUPNI UVOD

- Le kaj, mislite, je Raguel pripravljal Tobiju za naslednji dan? (Otroci naj malo ugibajo, voditelj pa naj ničesar ne izda, temveč nadaljuje.) No, pa saj bomo videli jutri!
- Kaj ste si zapomnili od danes?
- Ali se strinjate, da vsak potrebuje prijatelja, ki nam stoji ob strani in je pripravljen pomagati, ko se znajdemo v stiski? Vi imate takšne prijatelje?
- Kaj pa Tobija? Je bil Azarja njegov pravi prijatelj? Čeprav mu ni pomagal ribe izvleči iz vode? Azarja je odličen prijatelj: ni dovolil, da bi bil

Tobija preveč razvajan, tako da bi kar on izvlekel ribo iz vode namesto njega, ampak mu je raje svetoval in bil ob njem, medtem ko je ribo izvlekel Tobija sam. Tako ga je podpiral.

- Mi, kristjani, pa imamo še enega zelo dobrega Prijatelja. Koga? Jezusa. On nas vodi skozi življenje, če mu to le dovolimo. Kako? Preko ljudi, ki so nam blizu in jih imamo radi; prijateljev, ki nam vedno kaj svetujejo ...
- Pa vi vedno poslušate nasvete prijateljev ali ste včasih prepričani tudi, da imate edino vi prav? Včasih je treba biti ponižen, da lahko sprejmemo njihove nasvete in njihovo dobronamerno pomoč. To nas ne bo nič oškodovalo, odločili se bomo sami, svobodno.
- Se vam zdi prav, da poslušamo nasvete čisto vseh ljudi? Gotovo ne. Današnji AS dneva nam sporoča: »Išči nasveta pri preudarnem človeku.« Kdo je preudaren človek?
- Kako pa vemo, kdaj se prav odločimo? Če ravnamo tako, kot nam naroča naša vest in skozi njo Jezus, potem smo se gotovo odločili pravilno. Če ne vemo, kako, se je dobro opreti tudi na Sveto pismo in na to, kar nam Bog sporoča v njem. Lahko pa upoštevamo današnji AS in za nasvet vprašamo preudarnega človeka.
- Ko pa se za neko stvar le odločimo, pri svoji odločitvi vztrajajmo in se potrudimo, da bomo kar najboljše opravili to, kar smo si zadali. Kdo nas je danes tega naučil? Pes Rex. Od vseh se lahko česa naučimo.
- Za to, da bi poslušali druge in se učili od njih vsega dobrega, kar nam imajo za povedati, pa potrebujemo pogum. Pogum, da sami zgrabimo probleme, kot je Tobija zgrabil ribo. Pogum, da se pogovarjamo o njih in da tiste, s katerimi se pogovarjamo, spoštujemo. Ne se bat'! Gremo na delo po skupinah!

A ZA MLAJŠE

Simbol: angel

Osebnost dneva: angel Azarja

Za življenje: učiti se živeti

Pripomočki:

- izrezan simbol "angela"
- velik list papirja
- flomastri
- prepognjeni listi z napisi učiteljev
- pladenj iz alufolije
- vžigalice

Pesmi:

- Kaj res nikoli nisi videl angela
- Sveti angel, varuh moj
- Jezus je pot, resnica in življenje

VSTOPNO MESTO

Na tla položimo velik prazen list papirja. Otroke povabimo, da napišejo na papir vsaj dve stvari, za katere se jim zdi, da jih znajo (kaj v življenju znajo početi), lahko tudi več. Otroke potem spodbudimo, da izkušnjo, ki so jo zapisali, tudi razložijo. Ob tem skupaj ugotavljamo: vsega smo se naučili od drugih ljudi. Najprej govoriti, hoditi, igrati, pisati... Seveda se veliko naučimo tudi sami s pridnostjo in učenjem. Veliko se lahko naučimo, zelo veliko iz dobre knjige. Marsikaj se lahko naučimo tudi od živali, narave, cvetlic.

Nekateri ljudje se v življenju naučijo zelo veliko, dosežejo velike uspehe, tudi bogastva jim ne manjka, vendar se niso naučili živeti ali pa jih ni nihče naučil. Zares prav in dobro živeti nas lahko učijo predvsem tisti ljudje, ki se sami učijo pri Učitelju, ki je o sebi rekel: »Jaz sem Življenje.« Ali vi poznate tega učitelja? Da, to je Jezus. On je naš prvi in največji učitelj.

POGOVOR

Včasih nas Bog vodi po dobrih ljudeh, včasih po dogodkih. Tudi Tobija je vodil po prijaznem mladeniču. Šele na koncu, ko sta se srečno vrnila, je spoznal, da ga je vodil angel. Tudi za vsakega izmed nas Bog skrbi po svojih angelih, ki nas vodjo in spremljajo na vseh poteh življenja. Pomembno je odkriti, kdo so ti angeli, ti skrivnostni učitelji, ki nam vedno šepetajo, kaj je Bogu všeč.

OZNANILO

Ko je Jezus hodil po Palestini, je pogosto ljudi spominjal na to, da ni dovolj veliko vedeti, veliko imeti. Takole je rekel nekega dne: »Kaj koristi človeku, če si ves svet pridobi (če postane največji znanstvenik, bogataš na svetu), svoje življenje pa zapravi?«

In zopet drugič je spodbujal ljudi: »Učite se od lilij na polju, ne sejejo, ne žanjejo in vendar se sam Salomon v vsem svojem sijaju ni oblačil kot one.«

MOLITEV

Izpostavimo lepo podobo Jezusa, ki bo nagovorila otroke, in jih povabimo, da vsak v svojem srcu tiho prosi Jezusa, da bi vedno v življenju pravočasno spoznal, kdo so zanj zares dobri angeli, angeli luči, učitelji življenja, in katerih naj se izogiba. Pomembno je, da Jezusa pogosto, morda vsak dan, prosimo: »Pokaži mi pot, po kateri naj hodim!« Hoditi v življenju po pravi poti, po dobri poti je mnogo bolj pomembno kot še tako veliko znanja in imetja.

DEJAVNOST

Kdo bodo moji angeli luči v življenju?

Otrokom razdelimo prepognjene liste, na katerih so zapisani različni "učitelji". (Otroci naj ne bi videli, kaj ima drug otrok napisano na listu. Listov tudi ne odpirajo, dokler jim ne dovolimo in ne razložimo dejavnosti.)

Povemo jim, da vsak napis na listu predstavlja enega "angela". Sami pa bodo morali odkriti, ali je to "angel luči", ki nas vodi v življenje, ali "angel

teme”, ki hoče človeka odvrniti od Boga. Če bodo ugotovili, da gre za ”angela luči”, ki vodi v življenje, bodo list prinesli in položili pred Jezusa ter povedali zakaj. Če bodo ugotovili, da gre ”za angela teme”, ki človeka odvrta od Boga, bodo list položili na aluminijast oval na tleh v kotu.

(Šele ob koncu liste na pladnju animator zmagoslavno zažge. Otroci naj ob pepelu nazorno doživijo, kako nevarno je slediti ”angelom teme”, pa čeprav so oblečeni v zapeljiva svetla oblačila, saj lahko uničijo naše življenje in ga ”spremenijo v pepel”.)

Možni napisi (sami lahko poiščete še druge, primerne za skupino):

”Angeli luči”: Sveto pismo, verouk, molitev, nasveti staršev, devetdnevni-
ca, obhajilo, življenjepisi svetnikov, sveta maša, spoved, pogovor z duhovni-
kom, sestro, pogovor s starši, molitev, dobri prijatelji ...

”Angeli teme”: prijatelji, ki grdo govorijo, cigarete, laž, slabi filmi, klicanje
duhov, prijatelji, ki me zavajajo v slabo, slabe revije, horoskop, vedeževanje.

Pesmi: Kaj res nikoli nisi videl angela; Sveti angel, varuh moj (pesem ali
molitev)

Rajanje okrog Jezusove podobe:

Pesem: Jezus je pot, resnica in življenje

Vsak otrok dobi angela (silhueta iz papirja). Otroke spodbudimo, da dajo
svojemu angelu ime, in sicer glede na to, kje naj jim najbolj pomaga in jih varuje
(angel prijaznosti, angel resnice, angel dobrih prijateljev, angel poguma ...).

B ZA STAREJŠE

Pesmi:

- Gospod naj ti da svoj blagoslov (Francišek Asiški)
- Vsak ponižen človek
- Ko Jezus je začel učiti
- Ves dan, vso noč

Pripomočki:

- pripravljene listki s pregovori *ali*
- iz kartona izrezane ribice za vsakega otroka (na eni strani je zapisa-
no *Ne se bat'!*), pisala, šivanka, vrvica

Sveto pismo: Apostolove pravice (1 Kor 9,24-27)

»Mar ne veste, da tisti, ki tečejo na tekališču, res vsi tečejo, pa le eden dobi
nagrado? Tako tecite, da jo boste dosegli. Vsak tekmovalec pa se odreče, oni,
da prejme venec, ki ovne, mi pa nevenljivega. Zato jaz ne tečem kar na slepo,
ne bojujem se, kakor bi mahal po zraku. Nasprotno, trdo ravnam s svojim te-
lesom in ga usužnjujem, da ne bi bil sam zavržen, ko oznanjam drugim.«

VSTOPNO MESTO

(Otroci se postavijo v dve vrsti, obrnjeni drug proti drugemu.) Tisti, ki stojite v prvi vrsti, se boste gibali svobodno, kakor koli, vsak drugače – uporabite čim več domisljije! Tisti, ki pa stojite v drugi vrsti, boste poskušali oponašati tistega, ki v prvi vrsti stoji pred vami. Naloga se sliši čisto enostavna, a ni tako zelo. Izvajali jo bomo namreč v popolni tišini! (Vloge se nato zamenjajo.)

V igri smo skušali slediti drug drugemu.

- Ali kdo ve, kako pa sledimo Bogu? Tako, da izpolnjujemo Božje zapovedi.
- Pa smemo pri tem koga posnemati? Da, človek se največ nauči od tistih ljudi, ki se sami ravnajo po Božjih zapovedih in nam dajejo zgled lepega krščanskega življenja.
- Ste že bili kdaj v situaciji, ko ste vztrajali pri svoji odločitvi, ne glede na to, kaj so vam svetovali drugi?
- Čeprav ste sami v sebi vedeli, da imajo prijatelji prav, ste vseeno vztrajali pri svojem prepričanju?
- Kako ste se takrat počutili?
- Kdaj je prav, da se pustimo poučiti o kakšni stvari od ljudi, ki imajo več izkušenj v življenju kot mi?
- Ali mislite, da s tem, ko nekoga poslušamo in upoštevamo njegove nasvete, izgubimo svojo samostojnost?
- Kako bomo ravnali mi v svojem življenju, da se bodo drugi ljudje lahko zgledovali po nas in bodo upoštevali naše nasvete?
- Na kakšne načine lahko najbolje pokažemo, da smo samostojni in da se znamo pravilno odločati?

OZNANILO

Apostol Pavel je zapisal: »Mar ne veste, da tisti, ki tečejo na tekališču, res vsi tečejo, pa le eden dobi nagrado? Tako tecite, da jo boste dosegli. Vsak tekmovalec pa se odreče, oni, da prejme venec, ki ovne, mi pa nevenljivega. Zato jaz ne tečem kar na slepo, ne bojujem se, kakor bi mahal po zraku. Nasprotno, trdo ravnam s svojim telesom in ga usužnjujem, da ne bi bil sam zavržen, ko oznanjam drugim.« K čemu nas vabijo te besede? Tako tecite, da boste dosegli nagrado!

- O kakšni nagradi je govoril apostol Pavel? Rekel je, da je nagrada nevenljivi venec. Kakšen je? Nagrada, o kateri je govoril sv. Pavel, je nekaj, kar res ne more oveneti. Apostol namreč govori o večnem življenju. O nebesih, o svetosti, o tem, da smo srečni pri Gospodu. Večno. To je nagrada za tiste, ki dobro tečejo na tej tekmi.
- Pa veste za kakšno tekmo gre? Za tisto na 100 metrov ali za tisto na 600? Mogoče za kakšno drugo? Gre za tekmo našega življenja na zemlji. Tukaj ne tekmujejo drug proti drugemu, temveč proti svoji grešni naravi. Pavel je rekel: »Jaz ne tečem kar na slepo, ne bojujem se, kakor bi

mahal po zraku. Nasprotno, trdo ravnam s svojim telesom ...« Ni vseeno, kako se obnašamo, kaj mislimo, kaj govorimo. Sebe moramo nadzorovati. Samo tedaj tečemo tako, da bomo res dosegli nagrado.

- Kakšna dela so potrebna, da bi jo dosegli? Dobra. Katera pa so to? (Animator naj spodbuja otroke, da bodo sodelovali v pogovoru in naštel čim več dobrih del!)
- Mogoče veste, kaj potrebujemo, da bi znali tako teči? Vero. Iz vere se namreč rodi pogum. Zato, da bi z dobrimi deli tekli proti svetosti, potrebujemo pogum. Da, ne se bat'!

DEJAVNOST

1. Animator naj razreže naslednje pregovore na polovico in vsakemu otroku v skupini da polovico pregovora. Otroci naj pregovore sestavijo, potem pa se o teh pogovorih pogovorimo v skupini.
 - »Ne sramuj se česa prositi, kajti ves svet stoji na prošnji.«
 - »Kdor veliko govori, veliko ve ali pa veliko laže.«
 - »Kjer beseda ne zaleže, se palica ureže.«
 - »Rajši srce brez besed kot besede brez srca.«
 - »Palica spremeni dobrega v slabega, slabega pa še v slabšega.«
 - »Pametnega prepriča razum, neumnega pa palica.«
 - »Človek šele takrat spozna, kaj je imel, ko to izgubi.«
 - »Drevesu okrepiš korenine, če mu odžagaš veje.«
 - »Po sadovih ocenjuj drevo, ne po listju.«
 - »S svojim 'hvala' ne skopari, od drugih hvala ne pričakuj.«
 - »Odpri svoja vrata, pa boš tudi pri drugih našel odprta.«
 - »Poslušaj, preden spregovoriš, mogoče sprevidiš, da je bolje, če molčiš.«
 - »Sreča je naklonjena tistim, ki uporabljajo pamet.«
 - »Ena roka se niti v morju vode ne more umiti sama.«
 - »Če je nekdo pameten, spoznamo to mnogo bolje iz njegovih vprašanj kot iz odgovorov.« (De Levis)
 - »Izkušnje so najboljša šola, le solnina je draga.« (Sartre)
2. Animator iz kartona izreže ribice; ena stran ribice je prazna, na drugi strani pa je zapisano Ne se bat'! Ribice animator razdeli med otroke. Na to ribico naj vsak otrok napiše, kaj mu pomeni samostojnost, ponižnost in učljivost. Nato vsak sam pripravi ribico tako, da jo bo doma lahko pritrtil na strop, s katerega bo visela.

MOLITEV

Dobri Bog, zopet se obračamo k Tebi. Daj nam, da bi vsak dan znali preteči tako, da bomo na koncu zemeljske poti prejeli nagrado. Daj nam milost, da bomo samostojni v svojih odločitvah in da bomo iskali nasveta pri preudarnem človeku. Bodi vedno v vsem naš vodnik.

Tebe ljubim, Stvarnik moj ...

5. BOG BLAGOSLOVI TOBIJA

AS dneva: Molitev predre oblake. (Sir 35,17)

Vrednota: Molitev

- Cilji:**
- Doživeti, da z molitvijo stopamo po poti varnosti in sreče.
 - Spoznati, da Bog naše iskrene molitve vedno usliši.
 - Pred vsemi življenjskimi odločitvami se bom z molitvijo obrnil k Bogu.

SKUPNI UVOD

- Danes smo spoznali novo družino. Kaj bi rekli, kakšne so njihove značilnosti?
- Kakšna se vam zdi Sara? Je res zmaj, kot pravi dekla? Tudi Sara je veliko pretrpela in tudi ona se je, podobno kot Tobit, v stiski obračala k Bogu.
- Tobija je privolil, da se bo poročil z njo, Raguel pa je hitro izkopal grob. Zakaj? Mu ni zaupal? Se je bal?
- Zakaj Tobija ni umrl tako kot prejšnjih sedem Sarinih mož? Zaradi ribjega srca in jeter, s katerimi je pregnal hudega duha. Pa še zaradi nečesa. Kdo ve? Kaj sta naredila Tobija in Sara na začetku njune skupne poti? Molila sta.
- In potem sta se poročila; Raguel je videl, da Tobija ni umrl, podpisali so ženitno pismo in pripravili gostijo. Tobija bi lahko pozabil na vse, a ni. Še vedno je mislil na svojega očeta. Kako? Ker ni želel, da bi bil oče doma v skrbeh, je prosil Azarja, če gre lahko po denar.
- Česa se je Sara danes najbolj veselila? Tega, da je Gospod uslišal njene prošnje. Molitev je predrila oblake.
- Ali tudi vi kdaj molite, ko ste v stiski? Kaj pa kdaj, kadar vam je lepo? Prav je, da se h Gospodu obračamo v svojih prošnjah, potrebah, željah ... na vsakdanjih poteh, ko se srečujemo s težavami ali pa, ko se srečujemo z radostmi. Tako lahko Bog zares postane naš Prijatelj, naš Spremljevalec.
- Bog Oče je na tak način bil tudi ob Jezusu, ko je On molil. Vedno, kadar se je spoprijel s strahom, je molil. Tudi v vrtu Getsemani je molil; pa ne enkrat ali dvakrat, ampak trikrat! Kako pogosto mislite, da je prav, da mi molimo? Enkrat na teden? Na mesec? Na dan? Vztrajna molitev nekoga, ki izroči Bogu vse svoje doživljanje, je pot, ki človeka rešuje. Človek, ki moli, je vedno bližje Očetovi ljubezni in volji. Njegova molitev postaja daritev.

- Bog, ki vse vidi in ve, čuti tudi to. Nikoli ne pozablja na nas, kot smo prepogosto prepričani. »Molitev predre oblake,« kliče današnji AS dneva. Kaj to pomeni? Da pretrga oblake, da potem dežuje? Ne. Pomeni, da lahko z molitvijo premagamo tudi tisto, kar se nam zdi nemogoče. Samo bati se ne smemo.
- Tako sta v današnji zgodbi z molitvijo premagala hudega duha tudi Tobija in Sara, preden sta se poročila. V molitvi sta se obrnila k Bogu.
- Tisto, za kar je Sara tako dolgo molila, se je uresničilo. Molitev je predrila oblake: našla je moškega, ki jo je spoštoval. Bog je uslišal tudi to željo, čeprav je Sara verjetno že mislila, da je nanjo že čisto pozabil. Ne bi se ji bilo treba bati ... tako kot tudi nam ne! Zdaj pa hitro v skupine!

A ZA MLAJŠE

Simbol: veriga

Osebnost dneva: Sara

Za življenje: zaupna molitev

Pripomočki:

- par pšeničnih (ali gorčičnih) zrn
- barvni papir, škarje, lepilo
- flomastri
- Jezusova slika

Pesmi:

- Srečno življenje z Jezusom je
- Dobri naš Jezus

POGOVOR

V zgodbi, ki so nam jo zaigrali animatorji, smo videli, da je tudi v Sarini družini šlo vse narobe: dekle je sramotilo Saro, Sara se ni mogla poročiti, vsak mož ji je umrl, preden je bilo konec svatbe. Kaj pa je delala Sara?

Veliko je molila in prosila Boga, naj ji da takega moža, ki bo zares dober zanjo. Bogu je popolnoma zaupala, da bo poskrbel zanjo, tudi če sama ni vedela odgovora. Ni se bala in ni obupavala, kaj bo z njo. Ni je bilo strah zaradi tega.

OZGANILO

Ko je Jezus učil svoje apostole jim je večkrat rekel: »Resnično, povem vam: če bi imeli vero kakor gorčično zrno (pokažemo, da je manjše kot pšenično), bi lahko rekli tej gori: ´prestavi se od tod tja!´, in se bo prestavila in nič vam ne bo nemogoče.« (Mt 17,20)

PRIMER IZ ŽIVLJENJA

Don Bosko je bil mlad duhovnik, ki se je z vsem srcem posvetil ubogim fantom. Ob nedeljah jih je zbiral, učil, jih spovedoval in daroval sveto mašo, skupaj so hodili na sprehode, se zabavali in molili. To je bil začetek oratorija. Med tednom je fante obiskoval na delu in jim na različne načine pomagal. Vse to je bilo zelo naporno, saj je zelo veliko delal in premalo počival.

Tako je neke poletne nedelje 1846, ko se je po napornem dnevu v oratoriju v hudi vročini vračal v svojo sobo, omedlel. Odnegli so ga v posteljo. Kašelj, visoka vročina, izkašljevanje krvi. To naj bi pomenilo vnetje prsne mreže, kar je bila za tiste čase zelo huda bolezen, zlasti, če je bolnik že bruhal kri. Zdelo se je, da bo v nekaj dneh umrl. Podelili so mu sveto popotnico (obhajilo) in bolniško maziljenje. Po odrih mladih zidarjev, po delavnicah mladih mehanikov, ki so prihajali v oratorij k don Bosku, se je razširil glas: "Don Bosko umira."

Tiste večere so prestrašeni ubogi fantje po skupinah prihajali v sobico k don Bosku. Bili so še v umazanih delovnih oblekah, z obrazi belimi od apna. Niso še večerjali. Jokali so in molili:

- O, Bog, ne pusti, da bi umrl.

Zdravnik je prepovedal vse obiske. Fantje pa so obupano prosili:

- Pustite mi, samo videl bi ga rad.
- Samo besedo, samo eno besedo bi mu rad rekel.

Osem dni je bil don Bosko med življenjem in smrtjo. Nekateri fantje v tistih osmih dneh pri delu na žgočem soncu niso poskusili niti požirka vode, da bi iz nebes iztrgali njegovo zdravje. V svetišču Marije Tolažnice so se fantje vrstili dan in noč. Vedno je bil kdo na kolenih pred Marijo. Nekaterim so se zapirale oči od utrujenosti po 12 urah dela, toda vztrajali so, ker don Bosko ne sme umreti. Bil je njihov duhovni oče in prijatelj, ki jih je imel zelo rad in jim je pomagal, zato si niso mogli predstavljati, da bi ostali brez njega. Z vsem zaupanjem so molili zanj.

V soboto je don Bosko imel najhujšo krizo. Bil je brez moči in vsak najmanjši napor mu je povzročil bljuvanje krvi. Ponoči so se mnogi bali konca. A ga ni bilo. Obrnilo se je na bolje, bila je "milost", ki so jo iztrgali Mariji, ker niso smeli ostati brez očeta.

Neke nedelje proti koncu julija se je don Bosko, opiraje se na palico, napotil v oratorij. Fantje so mu stekli naproti. Večji so ga prisilili, da se je usedel na velik stol, ga vzdignili na rame in ga zmagoslavno ponesli do dvorišča. Mali don Boskovi prijatelji so peli in jokali, jokal je tudi on. Vstopili so v kapelo in se skupaj zahvalili Gospodu.

Ti fantje so z veliko vero v Jezusa in z zaupanjem v Marijo molili za don Boska, ki ga niso hoteli izgubiti. Bog je poslušal njihove molitve in vrnil don Bosku zdravje.

Z zaupanjem molimo tudi mi, ko smo v stiski in takrat, ko nam gre dobro. Posebej molimo za naše družine. Zaupajmo, da bo Bog vedno poslušal naše

molitve in nam dal tisto, kar je dobro za nas. Morda nam ne bo vedno dal tistega, kar si želimo, zagotovo pa bo vedno sprejel naše zaupne molitve in nam dal tisto, kar on ve, da potrebujemo. Saj on ve dosti boljše od nas. Zato se ne bojmo, ampak zaupajmo Bogu in z zaupanjem molimo.

MOLITEV V PESMI: Srečno življenje z Jezusom je

DEJAVNOST

Iz papirnatih trakcev otroci zlepijo verige. Veriga naj ima toliko členov, kot je članov v družini. Na vsak člen zapišejo ime družinskega člana. Te verige otroci položijo pred Jezusovo podobo. Skupaj zapojejo pesem: Dobri naš Jezus (3. in 4. kitica), animator povabi otroke k spontani ali skupni molitvi za srečo in blagoslov v njihovih družinah.

B ZA STAREJŠE

Pesmi:

- Amen, aleluja (moli Boga)
- Hvalnico pojem Bogu
- Ne obupaj

Pripomočki:

- Sveta pisma
- prazni listi
- karton za obris dlani, skarje, svinčnik *ali*
- karton za oblake, pisala *ali*
- iz kartona izrezani angeli z zapisanimi molitvami

Sveto pismo: Prosite, iščite, trkajte (Mt 7,7-11)

»Prosite in vam bo dano! Iščite in boste našli! Trkajte in se vam bo odprlo! Kajti vsak, kdor prosi, prejme; in kdor išče, najde; in kdor trka, se mu bo odprlo. Ali pa: kdo med vami bo dal svojemu sinu kamen, če ga bo prosil kruha? Ali mu bo dal kačo, če ga bo prosil za ribo? Če torej vi, ki ste hudobni, znate svojih otrokom dajati dobre darove, koliko bolj bo vaš Oče, ki je v nebesih, dajal dobro tem, ki ga prosijo.«

VSTOPNO MESTO

Otroke razdelimo v manjše skupine, po tri ali štiri člane. Naloga vsake skupine je, da izbere svoje štiri ali pet najljubših števil (npr. 5, 4, 6, 9, 3). Vsaki skupini damo knjigo (najbolj priporočljivo je Sveto pismo, saj se bodo otroci tako – tudi če še ne znajo – naučili iskati po vrsticah te svete knjige). Nekdo v skupini bo odprl knjigo npr. na strani 54 in bo v šestem poglavju, v deveti vrstici poiskal tretjo besedo. Če otroci ne razumejo, lahko animator to pojasni tudi tako, da številke zapiše na tablo in počasi razloži. To besedo

skupaj prepisete na list. Postopek ponovite petkrat, tako da dobite pet besed. Če skupina ne bo delala po Svetem pismu, si izbere eno številko manj, tako da iščejo samo po strani, vrstici in besedi. S pomočjo teh besed in veliko svoje domišljije boste v treh minutah poskušali oblikovati pogovor z Bogom tako, da bo vsak stavek, ki ga rečete vi, vseboval eno od teh petih besed.

To, kar smo v teh nekaj minutah pripravili, ni nič drugega kot pogovor z Bogom. Drugače mu rečemo tudi molitev.

- Kako vi molite?
- Le naučene obrazce, s svojimi besedami ...?
- Pa se vam je že kdaj zgodilo, da je molitev pomagala?
- Ali ponavadi ni uslišana?

OZNANILO

Jezus je rekel: »Prosrite in vam bo dano! Išcite in boste našli! Trkajte in se vam bo odprlo! Kajti vsak, kdor prosi, prejme; in kdor išče, najde; in kdor trka, se mu bo odprlo.«

Ta teden smo že slišali o vztrajnosti. Pa jo poznamo tudi pri molitvi? Kako dolgo mislite, da se 'splača' moliti, če si nekaj zares želimo? Verjamete, da Bog nekoč usliši naše iskrene prošnje? Jezus nas uči, da jih. Pravi namreč: »Kdo med vami bo dal svojemu sinu kamen, če ga bo prosil kruha? Ali mu bo dal kačo, če ga bo prosil za ribo? Če torej vi, ki ste hudobni, znate svojim otrokom dajati dobre darove, koliko bolj bo vaš Oče, ki je v nebesih, dajal dobro tem, ki ga prosijo.« Bog naših molitev ne bo nikoli preslišal. In čeprav mi na to dostikrat pozabljamo, je molitev res pogovor z Bogom. Zato naj bo lepa, spoštljiva, iz srca.

- Kdaj pa je prav, da molimo? Enkrat na dan?
- Molitev naj nikoli ne bo le navada. Molite iz srca! Molite pred vsemi pomembnimi odločitvami. Molimo lahko zjutraj, ko vstanemo! Pred jedjo, pred testom v šoli, ko dobimo dobro oceno, preden se lotimo domače naloge, zvečer, pri maši ... Če se bomo pred vsakim delom spomnili na Gospoda, potem bo zares lahko postal naš prijatelj. Ko pa bomo Jezusu dovolili, da zares postane naš prijatelj, takrat se nam ne bo treba ničesar bati.
- Kako pa se lahko danes tisti, ki se nameravajo poročiti, na to pripravijo skupaj z Gospodom? V pripravi na zakon. To so srečanja, ki parom pomagajo bolje spoznati drug drugega in tudi Boga. Jih poznamo tudi v naši župniji? Kako izgledajo?
- Se vam zdi, da je to v današnjem času sploh še potrebno? Moramo spoštovati čistost?
- Kaj sploh pomeni?
- Kaj čutimo, kadar mislimo, da nas je Bog zapustil? Strah. Kaj pa nam kliče naslov letošnjega oratorija? Ne se bat'! (Animator naj poskrbi, da bo skupina res razumela pomen teh besed – lahko jih tudi skupaj glasno ponovite, tako da se držite za roke in se s tem spodbujate!)

DEJAVNOST

1. *K Bogu dvigamo svoje dlani*

Skupina iz papirja izreže eno levo in eno desno odprto dlan (lahko po lastnem obrisu), nato pa v obe roki skupaj zapišejo, kdaj se v vsakdanjem življenju lahko obrnejo k Bogu (npr. zjutraj, ko vstanem; v šoli, ko sem vprašan; ko me starši kregajo ... pa tudi, ko dobim dobro oceno ...). Dlani nato skupaj obesijo na oglasno desko ali pa na tablo v učilnici.

2. *Darujemo Ti svoje želje*

Vsak od otrok iz kartona izreže svoj oblak, na katerega v naslednjih dveh minutah zapiše vse želje, ki bi jih rad položil pred Gospoda. V tišini si izbere eno željo (ali osebo, za katero prosi), ki jo je pripravljen deliti tudi z drugimi. Zaključimo s skupno molitvijo ...

3. *Molimo z angeli*

Vsak od otrok od animatorja prejme iz kartona izrezanega angela (ali ga naredi), v katerem so zapisane nekatere molitve (npr. Očenaš, Zdrava Marija, O, Jezus, blagoslovi me, lastne besede ...), desno od njih pa je še nekaj praznega prostora. Naloga otrok je, da vedno, ko molijo, poleg molitve naredijo križec. Skupaj v skupini nekaj zmolijo, da lahko vsak naredi svoj prvi križec, naprej bodo delali doma.

MOLITEV

Jezus, Ti si rekel, naj prosimo in nam bo dano, naj trkamo in se nam bo odprlo, naj iščemo in bomo našli. Naučil si nas tudi moliti, zato se zdaj v molitvi z odprtimi rokami obračamo k Tebi: (Vsi dvignejo odprte dlani.)

Oče naš ...

Slava Očetu ...

6. BOG NAGRAJUJE PRAVIČNE

Vrednoti: Bog je zvest; razglašati Božja dela
AS dneva: »Oznanjal bom Tvoje ime svojim bratom.« (Ps 22,23)

- Cilji:**
- Doživeti, da lepih doživetij ne moremo zadržati zase!
 - Spoznati, da Bog ne pozablja naših dobrih del in nas obilno blagoslavlja.
 - Zadati si nalogo, da bom čim več sošolcem in prijateljem povedal, kar sem izvedel in doživel na oratoriju.

SKUPNI UVOD

- Kaj vam je bilo danes najbolj všeč? Kaj ste si najbolj zapomnili?
- Kdo je v resnici Azarja? Angel Rafael, eden izmed nadangelov.
- Zakaj ga je Bog poslal na zemljo? Ker je Bog res zvest!
- Zakaj pa je Gospod tako blagoslovil Tobita? Je Tobit vedel, da bo dobil takšno nagrado? Je računal nanjo? Ne, Tobit je samo zaupal v Gospoda in ravno zato je bil blagoslovljen. Bog se nikoli ne neha zavzemati za človeka. Njegovo veliko Srce mu ne dopušča, da bi se človeku pokazal kot sodnik, ampak se želi pokazati kot usmiljeni Oče, ki je bogat v usmiljenju in nagradah za pravične. Kako bi bilo lepo, če bi vsi ljudje to vedeli in zaupali v te besede?!
- Kako pa smo lahko prepričani, da so nagrade na naši življenjski poti res poslane ob Boga? Da bi jih uspeli prepoznati, jih moramo iskati. Verni ljudje jih vidijo, ko se človeštvo nagiba k miru, v lepoti, v nasmeihu, v odpuščanju, v ljubezni, prijateljstvu, medsebojni pomoči, v molitvi. Vse to je tako lepo, da je človeku to lahko vtil samo Božji Duh.
- Angel Rafael je tudi danes povedal veliko pomembnih besed. »Ne sodi po videzu,« je rekel. Ali vi kdaj sodite po videzu? Kaj pa takrat, ko dobite nove sošolce ali sosede?
- Pa še nečesa nas je naučil angel: če boš bogastvo stiskal v pest, ti bo uhajalo med prsti. Ali je prav, da smo kristjani bogati? Zakaj? Kaj pravi Jezus o bogastvu? Kaj pa če smo bogati? Kako naj ravnamo z bogastvom?
- In še nečesa, najpomembnejšega, kar je danes povedal Rafael, nismo omenili. Kaj je to? Da je treba Božjo skrivnost oznanjati! Tudi AS dneva nas spodbuja k temu: »Oznanjal bom Tvoje ime svojim bratom!« nam

kliče. Kdo bo oznanjal? Mi, vsi, ki Boga poznamo, vsi, ki smo veseli, da je z nami. Zakaj Bog je zvest!

- Tudi vi to veste in ob koncu oratorija bo to še posebej vaša naloga: oznanjati Božjo skrivnost. Kako se to dela, pa boste izvedeli v skupinah.

A ZA MLAJŠE

Simbol: srce z napisom "Ne se bat' – Jezus je s teboj"

Osebnost dneva: Bog

Za življenje: razgllašati Božja dela

Pripomočki:

- velik list papirja
- flomastri
- izrezan simbol srca za vsakega otroka

Pesem: Vlij mi olja v srce

VSTOPNO MESTO

Danes smo videli in slišali zadnji del zgodbe o Tobitu. Poskusimo se sedaj spomniti vsega, kar je hudega in težkega prišlo nad Tobita in njegovo družino. Sedaj pa se spomnimo vseh dobrot, ki jih je Bog podelil Tobitu, ker ni nikoli nehal zaupati vanj (vse to naj s simbolom – zelo enostavno – narišejo na list papirja, ki je v krogu na tleh). Otroci naj bi ob tem odkrivali, kako nam Bog včasih tudi preko težkih dogodkov hoče pokazati, da nas ima rad, nam je blizu in nas za našo zvestobo tudi nagraduje.

Otroke spodbudimo, da tudi oni povedo kakšen dogodek, ko se jim je zdelo, da so v preizkušnji, in kako so ga rešili. Povprašajmo jih, če so kdaj v stiski tudi molili. Povedo naj tudi svoje izkušnje, ko so doživeli kaj lepega in so to hoteli povedati drugim.

PRIMER IZ ŽIVLJENJA

Matjaž je hodil v službo v tovarno, kjer je delal tudi nek zelo neprijazen in nasilen delavec. Večkrat se je hotel s kom pretepati. Nekega dne je udaril tudi Matjaža. Matjaž je bil jezen in pretresen. Najraje bi mu udarec vrnil. V tem trenutku pa se je spomnil Jezusovih besed: "Če te kdo udari po enem licu, mu nastavi še drugo (prim. Lk 6,29)." Ni mu nastavil še drugega lica, je pa Jezusa prosil za moč, da bi se premagal. Tonetu (tako je bilo sodelavcu ime) se ni maščeval in ga ni udaril nazaj. Tudi mu njegovega udarca ni zameril, ampak se je od tedaj še posebej trudil, da je bil do njega prijazen. Tone pa tega nikakor ni mogel razumeti. Čudil se je, zakaj se ne pretepa z njim, zakaj je z njim tako prijazen. Nad Matjaževim ravnanjem je bil tako presečen, da je o tem večkrat premišljeval. Tudi sam je želel postati takšen. Potem pa se je odločil in ga vprašal: "Matjaž, ne razumem te, kako se lahko tako

obvladaš? Kako to, da si tak?" Matjaž mu je odgovoril: "Zato, ker verujem v Boga." Nato mu je začel razlagati o Bogu. Večkrat sta se pogovarjala o Bogu, nato pa je Matjaž Toneta pospremil k duhovniku, da bi ga on še bolj poučil v veri. Tone se je odločil, da bo sprejel krst. Skupaj z njim se je na krst pripravljala vsa družina. Bili so srečni, ker so spoznali Boga in ga sprejeli v svoje življenje, saj se je od tedaj v njihovi družini marsikaj spremenilo. Predvsem pa se je spremenil Tone, ki z Jezusovo pomočjo ni bil več nasilen do svojih sodelavcev, ampak se je naučil premagati samega sebe. Od tedaj je mnogim pripovedoval, kako se je hotel pretepati s sodelavcem Matjažem, a ga je ta premagal s svojo mirnostjo in prijaznostjo ter mu tako pomagal srečati Boga. Rad je ponavljal: "Ko sem srečal Boga, sem se spremenil."

POGOVOR

- Kako je Tone srečal Boga?
- Zakaj je spremenil svoje življenje?
- Ali je o tem kaj pripovedoval drugim? Kako?
- Tudi mi smo na oratoriju marsikaj spoznali in doživeli. Kaj bomo povedali sorodnikom, prijateljem, sošolcem, ki niso bili z nami? Kaj smo se naučili? Kako smo mi srečali Jezusa na tem oratoriju?

OZNANILO

Jezus nam pravi: "Ne bojte se! Ne bojte se tistih, ki umorijo telo, duše pa ne morejo umoriti. Vsakega torej, ki bo priznal mene pred ljudmi, bom tudi jaz priznal pred svojim Očetom, ki je v nebesih." Tako je Matjaž brez strahu priznal pred Tonetom, da veruje v Jezusa in tako še njemu pomagal, da se je srečal z njim. (prim. Mt 10,26-28.32) Jezus tudi pravi: »Kar vam pravim v temi, povejte na svetlobi; in kar slišite na uho, oznanite na strehah.« Tudi nas Jezus vabi, da povemo svojim prijateljem in znancem, kaj smo doživeli na oratoriju. Povedali bomo, da smo srečali Jezusa, ki je vedno z nami, nas ima rad in nam ponavlja: "Ne bojte se!" Prav to nam hoče povedati naslov letošnjega oratorija: Ne se bat'!

DEJAVNOST

Vsakemu otroku damo že izrezano srce. Otroci naj ga lepo pobarvajo in na sredino narišejo lučko – svetlobo in okoli naredijo napis: Ne se bat' – Jezus je s teboj.

MOLITEV

Otroke povabimo, da se s spontanimi molitvami zahvalijo Bogu za oratorij, ga prosijo, naj jim pomaga, da bodo pred drugimi pogumno govorili o Jezusu itd. Nato skupaj zapojemo pesem.

Pesem: Vlij mi olja v srce.

B ZA STAREJŠE

Pesmi:

- O, moj Bog, dopusti mi
- Zdaj sem tu, moj Bog
- Z vami smo in pojemo
- Pridi, Prijatelj
- Angeli (Kaj res nikoli)

Pripomočki:

- bombažna vrstica za izdelavo mavrične zapestnice *ali*
- pripravljene kartice z znamkami za vsakega od otrok, pisala *ali*
- opeke (resnične ali papir ali glina ...)

Sveto pismo: Koga se moramo bati (Mt 10,26-31)

»Ne bojte se jih torej! Nič ni zakritega, kar se ne bo razodelo, in skritega, kar se ne bo spoznalo. Kar vam pravim v temi, povejte na svetlobi; in kar slišite na uho, oznanite na strehah. Ne bojte se tistih, ki umorijo telo, duše pa ne morejo umoriti. Bojte se rajši tistega, ki more dušo in telo pogubiti v peklen-ski dolini! Ali ne prodajajo dveh vrabcev za en novčič? In vendar nobeden od njiju ne pade na zemljo brez vašega Očeta. Vam pa so celo vsi lasje na glavi preštetí. Ne bojte se torej! Vi ste vredni več kakor veliko vrabcev.«

VSTOPNO MESTO

Otroci se postavijo v dve vrsti (A in B), ki si stojita nasproti. Vsak naj si dobro ogleda nasproti stoječega igralca. Na naše navodilo bodo igralci v vrsti A zaprli oči, igralci v vrsti B pa zamenjali mesta. Poskusijo, animator pa spreminja navodila:

- Igralci iz A poskušajo z otipavanjem las ugotoviti, kdo jim stoji nasproti.
- Igralci iz A skušajo z otipavanjem čevljev ugotoviti, kdo jim stoji nasproti.
- Igralci iz A skušajo po glasu ugotoviti, kdo jim stoji nasproti.

Vlogi skupin naj se tudi zamenjata.

- Po kateri značilnosti ste najbolj prepoznali nasproti stoječega igralca?
- Če se tudi sicer poznate, je bilo najlažje po glasu, kajne?
- Ali sodite stvari kdaj po videzu?
- Ko spoznate novega prijatelja, na kaj ste najprej pozorni?
- Katero modrost pa ste si v teh dneh najbolj zapomnili od danes razodetega angela?
- Ali mislite, da ima res vsak svojega angela? Da, ima, zato so nas starši tudi najprej naučili molitev Sveti angel ... *skupaj molijo* ... Bog nas po naših angelih blagoslavlja.

- Ali vi računate na nagrado, ko naredite kaj dobrega? Bog nam je dal sposobnosti za delati dobro, zato smo poklicani k takšnim delom. Ne zaradi nagrade, ampak zaradi svojih sposobnosti. Bog pa nas bo nazadnje vseeno nagradil. Nagradil tako, da ne bomo mogli biti tiho, ampak bomo vse, kar smo doživeli, pogumno oznanjali drugim!

OZGANILO

Naslov letošnjega oratorija je: (Naj povedo otroci – naglas!) Ne se bat'! Vi se tako ne bojite, ne? O, pa se! Dostikrat se bojite zjutraj vstati in iti v cerkev, da vas ne bi prijatelji zasmehovali, bojite se moliti, bojite se biti preveč pridni, vedno ubogati starše, bojite se biti samostojni, bojite se ... Ne se bat'! To je rekel tudi Jezus: »Ne bojte se! Nič ni zakritega, kar se ne bo razodelo, in skritega, kar se ne bo spoznalo. Kar vam pravim v temi, povejte na svetlobi; in kar slišite na uho, oznanite na strehah. Ne bojte se tistih, ki umorijo telo, duše pa ne morejo umoriti. Bojite se rajši tistega, ki more dušo in telo pogubiti v peklenški dolini! Ali ne prodajajo dveh vrabcev za en novčič? In vendar nobeden od njiju ne pade na zemljo brez vašega Očeta. Vam pa so celo vsi lasje na glavi prešteti. Ne bojte se torej! Vi ste vredni več kakor veliko vrabcev.«

Ne bojte se! Vsak dan sprejmite izziv, ki vam ga ponuja Jezus! Vse, kar slišite o Njem, povejte na svetlobi in oznanite na strehah! Kaj to pomeni?! Pogumno povejte, da molite, da je Jezus vaš prijatelj. Pogumno hodite z Njim z roko v roki. Vsak dan. Poslušajte, kam vas kliče Božja volja. Išcite svoje talente – Bog vam jih daje zato, da bi jih delili z drugimi. Nikoli pa se ne bojte, saj so vam celo lasje na glavi prešteti!

Zapojejo pesem

DEJAVNOST

1. *Pišemo kartice*

Vsak od otrok dobi že izdelano kartico (z oratorijskim znakom ipd.), na katero zapiše vse zanimive dogodivščine in nauke z oratorija. Kartico pošlje svojemu prijatelju, znancu, sošolcu, ki ga na oratoriju ni bilo.

2. *Izdelava mavrične zapestnice*

Da je mavrica znamenje zaveze z Bogom, vemo vsi. Zato boste tokrat iz bombažne vrvice izdelali vsak svojo mavrično zapestnico, ki vas bo vsak dan spominjala na zavezo z Bogom, na Božjo zvestobo in na to, da Bog nagrajuje pravične.

3. *Zgradimo skupnost!*

Animator se predstavi kot slavni arhitekt, ki je za svojo nalogo dobil izdelavo načrta ali simbola za: Cerkev, Boga, svobodo ... Zaradi pomembnosti naloge in ker so v sobi postavljene prisluškovalne naprave, predlaga delo v tišini.

Vsi udeleženci sedijo v krogu. Po začetku igre mora biti v prostoru popolna tišina. Vsak igralec dobi na začetku vnaprej določeno število opek (lahko so resnične opeke, lahko samo papir, glina ...). Naloga igralcev je, da skušajo zgraditi skupno skulpturo. Pri tem ne smejo uporabljati govora, pisanja na papir ali kakršnega koli drugega načina komuniciranja.

MOLITEV

Jezus, verujem v Te ...

Slava Očetu ...

Gospod, oznanjal bom Tvoje ime svojim bratom! *Otroci ponovijo.*

(Animator jim prišepne:) »In ... ne se bat', če živite vedno

V imenu Očeta ...«

DELAVNICE

UVOD

V nadaljevanju sledi 13 delavnic, ki se navezujejo na oratorijsko zgodbo. Katera delavnica je najprimernejša za določen dan, lahko vidite v vsebinskem prerezu na začetnih straneh knjige, ki jo držite v rokah.

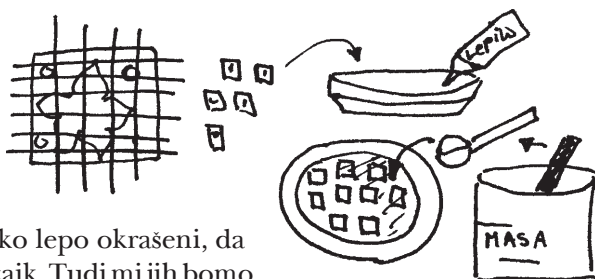
Poleg teh 13 delavnic smo pripravili še 6 dodatnih, ki so objavljene na spletni strani www.oratorij.net.

Pri delavnicah naj vam bo v pomoč uvod v delavnice. Njegov namen je delavnico povezati z oratorijsko zgodbo. S svojimi besedami ga na začetku ali med delavnico povejte otrokom, ki jih boste imeli v delavnici. Tako delavnice ne bodo samo razvijanje ročnih spretnosti, ampak tudi nagovor o Bogu. Seveda pretiravanje s »pridiganjem« tudi ni dobro – nekaj kratkih besed in dovolj bo.

1. MOZAIK

UVOD

Videli smo, da se Tobit ni bal pokopavati mrtvih. Vemo, da je potrebno umrle iz spoštovanja in ljubezni pokopati in jim urediti lep grob. Nekateri grobovi so celo tako lepo okrašeni, da imajo na spomeniku mozaik. Tudi mi jih bomo danes izdelovali – sicer ne za nagrobni spomenik, ampak za lep spomin na oratorij.

MATERIAL

Večji (lončen ali plastičen) podstavek za rože ali karton, kosčki kopalniških ploščic (1 x 1 cm) v različnih barvah, univerzalno lepilo, fugirna masa, velika plastična posoda, kuhalnica ali žlica, časopisni papir, voda.

IZDELAVA

POZOR: Animatorji kupljene ploščice s kladivom razbijejo na majhne kosčke. Kosčke za mozaike lahko kupite v trgovinah s hobi programom. Pri razbijanju ploščic je treba paziti, da delci ne letijo preveč naokrog, pri sestavljanju mozaikov pa na robove, da se kdo ne ureže.

Casopis pogrneto na delovno površino. V podstavek za rože nanesemo plast lepila in nato v razmaku 0,5 cm nanašamo ploščice različnih barv. Počakamo, da se lepilo posuši. Pripravimo fugirno maso po navodilih, ki so napisana na embalaži. Maso nato nalijemo v podstavek za rože, tako da po-

vsem prekrije ploščice. Zalite mozaike sušimo na soncu. Ko se fugirna masa skoraj povsem posuši (približno 1h), damo mozaike v veliko posodo z vodo in nato z gobo počasi odstranjujemo fugirno maso toliko časa, da pridemo do ploščic. Mozaik posušimo na ne premočnem soncu.

2. ANGELČEK IZ TESTENIN

UVOD

To pot uvod res ni potreben. Vsi otroci vedo, da bodo izdelovali angelčke zato, ker v oratorijski zgodbi nastopa nadangel Rafael (Azarja). Vendar se z otroki le pogovorite o angelih, angelih varuhih, molitvi ...

MATERIAL

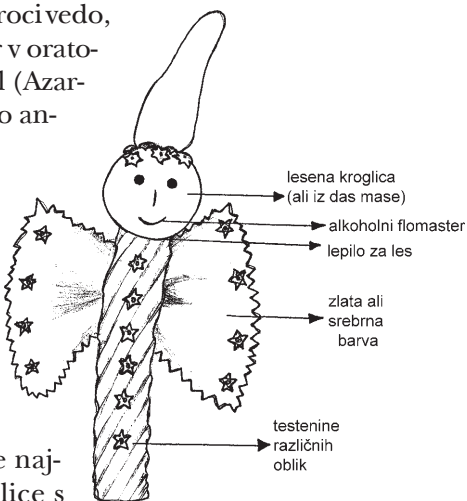
Testenine različnih oblik, lesene kroglice (lahko jih narediš tudi iz das mase), lepilo za les, zlata ali srebrna barva v spreju, alkoholni flomaster.

IZDELAVA

Če uporabljamo das maso, iz nje najprej izdelamo glavo. Na vrhu kroglice s šivanko z obeh strani naredimo luknjo. Počakamo, da se das masa posuši. Nato na kroglico prilepimo testenine (zvezdice ali drobne polčke) – z njimi oblikujemo frizuro.

Za angelčkov trup uporabimo malo večje testenine. Nanj pritrdimo primerne testenine za ročice ter krilca. Vse delčke zlepimo z lepilom za les ali drugim primernim lepilnim sredstvom. Ko je lepilo suho, figurico posprejamo z barvo. Ko je barva suha, z alkoholnim flomastrom narišemo na obraz usta in oči.

Če želimo imeti obesek, skozi glavo napeljemo laks.

3. TISKANJE NA BLAGO

UVOD

Preizkušnja je izredno težka naloga, ki jo mora posameznik izvršiti po naročilu nekoga! Tobitu je Bog naložil težko preizkušnjo in v naslednjih dneh bomo izvedeli, kako je prenašal svojo slepoto. Naša preizkušnja bo veliko lažja, še vedno pa izredno zahtevna. Iz povsem preprostega krompirja bo potrebno izdelati okrasne like za na vaša oblačila, prtičke ipd. Oblačila lahko predstavimo tudi kot poročno oblačilo za svatbo med Tobijem in Saro.

MATERIAL

Krompir, oster nož, barve za blago (bombaž), belo blago, polst (blago iz med seboj prepletenih ali zlepljenih naravnih ali umetnih vlaken), lončki za barve, več čopičev, slamice (za pritrdjevanje pečatov), papir in svinčnik, ravnilo, šestilo.

IZDELAVA

Na papir narišemo in izrežemo majhne in preproste vzorce, ki smo jih prekopirali ali narisali s flomastrom. Paziti je potrebno, da bomo naredili kar se da veliko živih stvari, sonca ... (S skupino otrok se lahko predhodno pogovorimo o tem, kaj njim predstavlja življenje.) Tako dobimo šablono (slika 1).

Nato prerežemo krompir podolgem ali počez (slika 2) in ga položimo na pivnik (blago, ki bo vpilo vlago iz krompirja). Iz prerezanega

krompirja sedaj izrežemo pečat, tako da nanj položimo šablono in z ostrimi noži izrežemo želeno obliko (slika 3). Paziti moramo, da bo zgornji del pečata ostal gladek. Pri izdelavi pečatov si lahko pomagamo s škatlicami, ki imajo ostre robove. Potem nanesemo barvo za tekstil na polst (malo močnejše blago) in počakamo, da se vpije. S tem smo to blago preoblikovali v blazinicco – nanjo bomo položili pečat, na katerega se bo prijela barva.

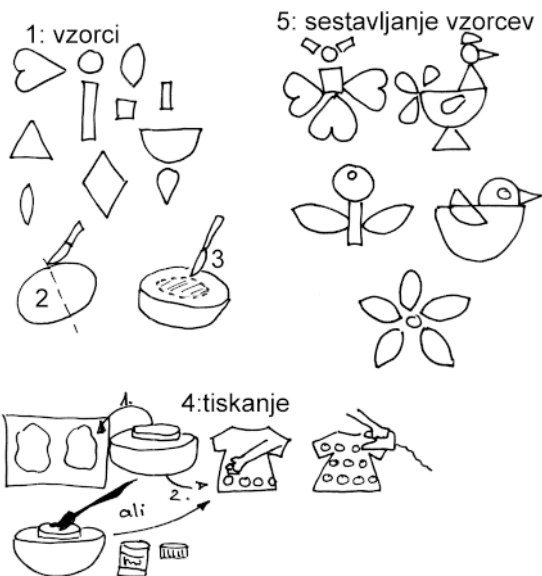
Barvo na pečat lahko nanašamo tudi s čopičem, vendar moramo paziti, da ne bi nanesli preveč barve in s tem popačili vzorec, ki smo ga želeli natisniti. Pomembno je, da imamo za vsako barvo poseben pečat.

Nasvet:

Ko se barva posuši, lahko na že potiskan del znova tiskamo. Morebitne napake v tiskanju lahko naknadno popravimo s čopičem. Potiskano blago pustimo, da se dobro posuši, nato pa ga zlikamo z likalnikom in tako poskrbimo za obstojnost natisnjenih vzorcev.

Priporočljivo je, da vsak pečat najprej preizkusite na posebnem rezervnem kosu blaga, da vidite, če se odtisne lepo, nato pa lahko z njim potiskate prtičke, majice, pregrinjala, zavese, dele oblačil ...

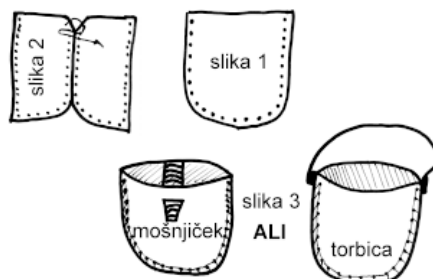
Pri tiskanju lahko ponavljate različne vzorce in kombinirate različne pečate, tako da iz preprostih oblik delate zahtevnejše vzorce (slika 5).

4. MOŠNJIČEK

UVOD

Tobija in Azarja sta se odpravila na dolgo pot k Tobijevemu sorodniku Gabelu v Medijsko deželo. Šla sta, da bi dobila denar, ki ga je Tobit pred leti dal v varstvo Gabaelu. Zato nujno potrebujeta mošnjiček.

MATERIAL

Usnje, škarje za usnje, klešče za usnje, šivanke, močan sukanec, kovice za usnje.

IZDELAVA

Najprej vzamemo velik kos usnja. Na to usnje narišemo model mošnjička, ki bi ga radi naredili iz usnja, in sicer v 2 kopijah, eno za prednjo in eno za zadnjo stran. Nato s škarjami za usnje ali navadnimi škarjami izrežemo oba modelčka iz usnja. Vsak modelček nato z žebljem ali kleščami za usnje naluknjamo. Potrebno je paziti na to, da sta oba koščka simetrično naluknjana. (slika 1) (To dosežemo tako, da odrezana koščka usnja položimo drugega na drugega ali pa potrebne luknjice narišemo.) Nato vzamemo sukanec in šivanko in zašijemo skupaj oba kosa (slika 2) in dobimo mošnjiček (slika 3).

Možno pa je tudi, da namesto niti in šivank vzamemo železne kovice in naredimo moderen mošnjiček s kovicami. Lahko tudi narežemo trakove za okrasitev mošnjička.

5. SVEČA

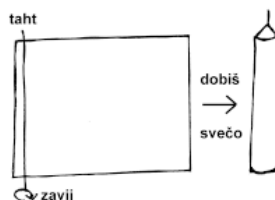
UVOD

Čeprav je Tobit oslepel, pa je v njegovem srcu svetila luč njegove vere. Ker je v tej veri vztrajal in molil, je luč njegove vere postala tudi luč njegovih oči, saj je ponovno spregledal. Sveča predstavlja luč naše vere, predstavlja pa tudi Kristusa.

a) Zvita sveča

MATERIAL

Trde plošče čebeljega voska, stenj, nož.

IZDELAVA

Izrežemo kos plošče čebeljega voska v obliki kvadrata. Ob strani damo stenj in z iste strani začnemo zavijati (kot palačinko). Tako dobimo svečo, ki jo lahko še dodatno okrasimo z manjšimi deli plošče čebeljega voska.

b) Barvna svečka

MATERIAL

Vosek, voščenke, kozarec (otroška hrana Frutek, solnica ...), eterično olje (če želiš), pesek, stenj.

IZDELAVA

V kozarec vsujemo malo peska. Stenj postavimo pod pesek in ga ovijemo okoli barvice, da stoji pokonci.

Na štedilniku pripravimo staro posodo, ki je ni škoda. Vanjo damo na kose razrezan vosek. Stalimo ga na ne prevročem plinu (ves čas mešamo). Ko je vosek staljen, dodamo pol voščenke (takšne barve, kot želimo imeti svečo). Če želimo imeti dišečo svečo, dodamo nekaj kapljic eteričnega olja.

Staljeni vosek vlijemo v prej pripravljene kozarec. Če nastanejo mehurčki, jih prebodemo z zobotrebcom.

6. ANGEL IZ LONČKA

UVOD

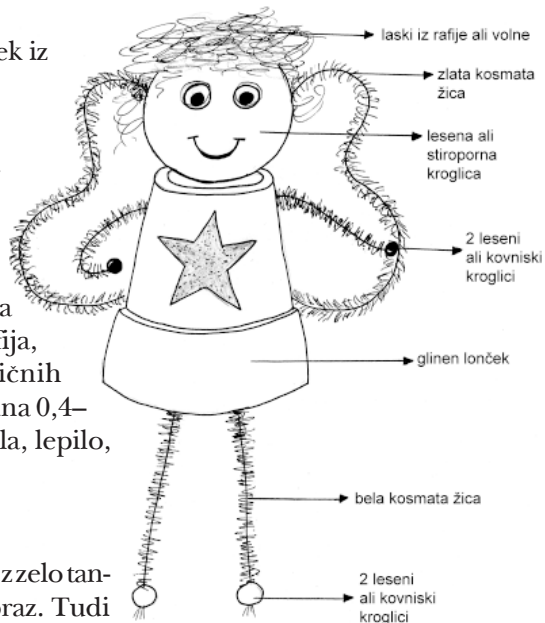
Glej delavnico: Angelček iz testenin

MATERIAL

Glinen lonček (premer 3 cm), lesena ali stiroporna kroglica (premer 2,5 cm), 4 lesene kroglice (premer 1 cm), kosmata žica (npr. bela in zlata), rafija, akrilne barve, čopiči različnih debelin, tanka žica (debelina 0,4–0,6 mm), škarje, kleščice, igla, lepilo, lepilna pištola.

IZDELAVA

Navečjo leseno kroglico z zelo tankim čopičem narišemo obraz. Tudi lonček za trup poljubno pobarvamo.

Rafijo narežemo na dolžino približno 14 cm in jo s tanko žico na sredini povežemo v šop – dobili smo lase. Prosta konca žice, s katero smo povezali lase, pustimo, ker ju bomo potrebovali pri sestavljanju figure. Z manjšimi škarjami razceframo frizuro.

Kosmato belo žico odrežemo na dolžini približno 13 in 20 cm. Uporabljamo jo bomo za roke in noge. Peruti oblikujemo iz kosmate zlate žice. V ta namen jo dvakrat odrežemo na dolžini 20 cm.

Rafijo, ki predstavlja lase, povežemo z leseno kroglico, ki predstavlja glavo. Žico, s katero je rafija povezana v šop, vtaknemo od zgoraj navzdol skozi kroglico. Na zgornjem in spodnjem delu glave kanemo malo lepila. Z žico iz rafije skozi vrh lončka povežemo belo žico, ki predstavlja noge. Glavo prilepimo na lonček. Na trup lončka z zadnje strani prilepimo še zlate peruti in roki. Na konce rok in nog nataknemo male lesene kroglice.

7. LUTKE

UVOD

Tema, o kateri se danes pogovarjamo na oratoriju v katehezah, je »odnos do staršev«. V delavnici izdelamo lutke, in sicer tako, da vsak otrok izdelava enega družinskega člana. Na koncu skupaj zaigramo igrice o družini, ki jo lahko predstavimo tudi drugim. Pogosto je otrokom lažje prek lutk povedati, kar si sicer ne upajo.

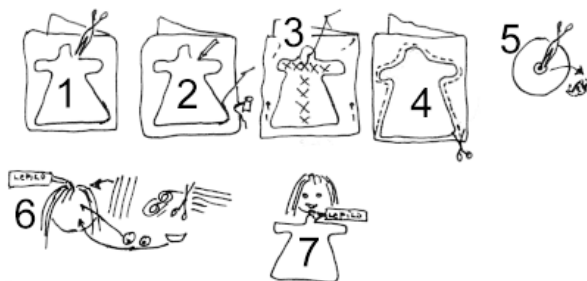
MATERIAL

Okrogla žoga iz pene ali stiropora, blago različnih barv, volna, škarje, šivanka, nit, bucike, steklene ali plastične oči (ali gumbi), karton, univerzalno lepilo.

IZDELAVA

Iz kartona izrežemo kroj (glej sliko 1). Paziti moramo, da bo kroj dovolj velik, da bomo lahko dali roko v lutko, ko bo izdelana.

Pripravimo dva kosa blaga, obrnjena tako, da je proti nam obrnjena notranja stran blaga, prava stran pa je na notranji strani. Ti dve plasti blaga pripravimo z bucikami in nato prerišemo obris kroja. Nato odstranimo papir in

IZDELOVANJE LUTK

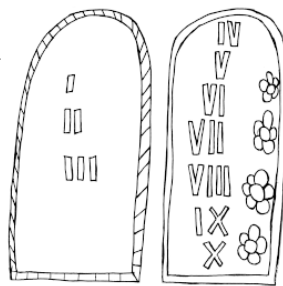
začnemo šivati po obrisih kroja. Paziti moramo, da smo obe plasti blaga dovolj močno speli, da se nam, ko šivamo, spodnja ali zgornja plast ne izmika. Priporočljivo je, da z velikimi šivi in brez vozla pri prvem vbodu prešijemo oba dela lutke skupaj. (glej sliko 3) Nato obris zašijemo povsod, razen na mestih, kjer je odprtina za roko. Šivi obrisa lutke naj bodo gosti in drobni. Nato na grobo (režemo vsaj 1 cm stran od šiva – slika 4) izrežemo obliko lutke in obrnemo sešito lutko na pravo stran.

Iz stiroporne ali penaste krogle najprej izdobljemo luknjo, ki bo služila za pritrditev spodnjega dela (trupa) lutke. (slika 5) Nato izdelamo glavo lutke (slika 6): iz volne ali blaga naredimo lase. Nalepimo še plastične ali steklene oči in iz blaga izrežemo usta. (Obraz lahko tudi narišemo z alkoholnim flomastrom.) Ko sta oba dela lutke izdelana, jih zlepimo tako, da na celotno površino luknje namažemo lepilo, nato pa vstavimo zgornji del lutke, ki je oblikovan kot vrat (slika 7).

8. TABLI ZAPOVEDI

UVOD

Ob tretji oratorijski zgodbi smo v katehezah razmišljali o četrti Božji zapovedi: »Spoštuj očeta in mater, da boš dolgo živel in ti bo dobro na zemlji.« (Otroci naj jo sami povedo.) Poleg te, poznamo še devet drugih zapovedi. (Naj jih otroci naštejejo.) Izdelali bomo tabli desetih zapovedi.

MATERIAL

Karton, tanek bel papir, zlat flomaster, škarje, lepilo.

IZDELAVA

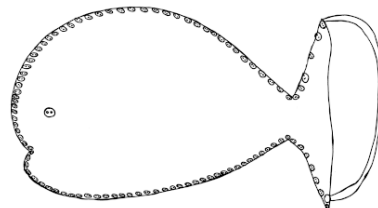
Iz trdega kartona izrežemo dve tabli. Na tabli zalepimo bel papir in okrog table naredimo lep okvir. Z rimskimi številkami napišemo deset zaporednih števil za deset božjih zapovedi (tri na prvo in sedem na drugo tablo). Tabli lahko okrasimo, tako da izrežemo rožice in jih nalepimo okrog zapovedi.

Varianta: Namesto iz kartona lahko tabli izdelujemo iz gline, das mase, strešne kritine ali velikega kamna.

9. RIBA – kot TORBICA

UVOD

Tobija je ujel ribo, mi pa bomo izdelali takšno ribo, v katero lahko kaj ujamemo oz. vanjo kaj damo – naredili bomo ribo kot torbico.

MATERIAL

Model ribe, ki je izrisana na kartonu, debelejšje blago ali filc (lahko tudi usnje), škarje, gumbi, šivanka, sukanec.

IZDELAVA

Model ribe skredo obrisemo na blago ali filc (lahko tudi usnje) in jo izrežemo. Narediti moramo dva dela (sprednji in zadnji). Ribo lahko obsijemo, tako da naredimo luknje in skozi nje spletemo oba dela ribe (torbice) z lepim trakom. Lahko pa našijemo gumbe in oba dela spnemo oz. sešijemo. Bodimo pozorni, da ne zašijemo repa. Ta odprtina služi za dostop v torbico. Iz blaga, filca oz. usnja lahko izrežemo še trak za naramnico in jo pripnemo na torbico.

10. RIBA IZ STORŽA

UVOD

Tobija je po Azarjajevem nasvetu ujel ribo, čeprav ga je bilo v začetku strah. V ribi je dobil zdravilo za svojega očeta in za preganjanje hudega duha. Riba pa je tudi znamenje za Kristusa, saj v grščini črke v besedi riba predstavljajo začetnice besed: Jezus Kristus, Božji Sin, odrešenik.

MATERIAL

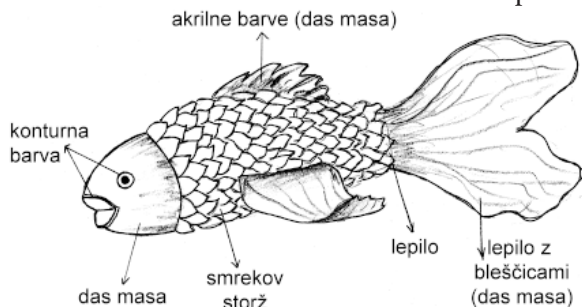
Smrekov storž, das masa, akrilne barve, kontura, lepilo, čopič, škarje, zobotrebec, modelirka ali nož, vrvica.

IZDELAVA

Storžu s prsti izpulimo vrh. Košček das mase oblikujemo v kroglico in jo nataknejo na debelejši vrh storža (kjer je pecelj). Nataknjeno kroglico nato oblikujemo v glavo. Z modelirko ali nožem oblikujemo usta. Iz das mase nato oblikujemo »palačinko« in z modelirko izrežemo dve stranski in eno hrbtno plavut. Z mokrimi prsti zgladimo robove. Z zobotrebcom naredimo luknjico v hrbtni plavuti. Vse tri plavuti pritrdimo na storž (lahko si pomagamo z lepilom za les).

Nato iz das mase naredimo še eno »palačinko«, ki naj bo na eni strani debelejša, na drugi pa tanjša.

Z modelirko oblikujemo repno plavut tako, da je debelejši del na mestu, kjer se plavut pritrdi na telo ribice. Nato z mokrimi prsti oblikujemo plavut. Počakamo, da se posuši, in repno plavut pritrdimo z lepilom.

Na koncu z akrilnimi in konturnimi barvami ribo pobarvamo. Skozi vrh luknjice lahko vtaknemo vrstico, da riba postane obesek.

11. RIBA – LUTKA

UVOD

Delavnica se navezuje na četrto zgodbo; na odlomek ob reki Tigris, ko Tobija napade velika riba.

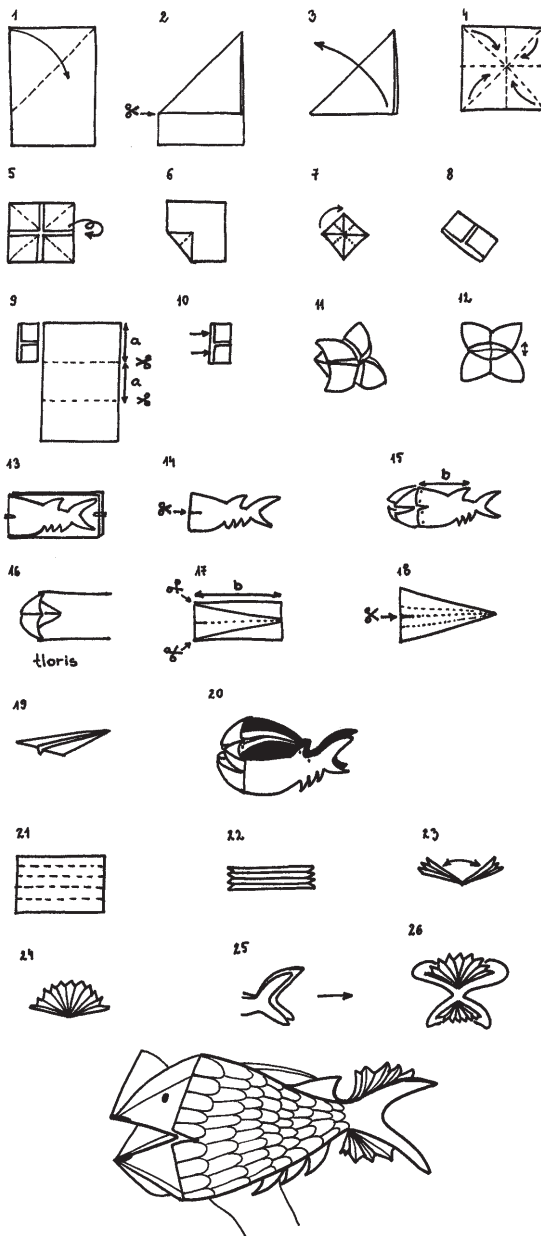
MATERIAL

Pisarniški papir A4 format (ali kolaž papir), lepilo za papir, škarje, ravnilo, spenjač, svinčnik, flomastri (ali lesene barvice), sponke za papir.

IZDELAVA

Glej sličice!

1. Prepognemo list (A4), kot prikazuje slika.
2. S škarjami odrežemo odvečni del papirja.
3. Dobimo kvadrat, ki je prepognjen po diagonali. Sedaj ga razpnemo.
4. Prepognemo ga, kot vidimo na sliki. Vse štiri robove zapognemo navznoter.
5. Nastane nekoliko manjši kvadrat, ki ga obrnemo na hrbtno stran.
6. Ponovno zapognemo vse štiri robove proti sredini.
7. Dobljen kvadrat še zapognemo do polovice.
8. Ta izdelek položimo ob rob papirja (A4) in začrtamo dolžino a.

9. List razrežemo na tri dele in jih shranimo za izdelavo trupa.
10. Izdelek razpnemo s prsti.
11. Nastanejo štirje vrhovi, ki jih lahko odpiramo in zapiramo.
12. Dva izmed njih zlepimo. Sedaj lahko razpiramo še samo v dveh smereh. Tako, izdelali smo ribjo glavo.
13. Lotimo se še izdelave trupa. Dela z dolžino a položimo enega na vrh drugega in spnemo z dvema sponkama. Na papir narišemo ribji trup. Izrežemo ga in nanj narišemo luske.
14. Oba dela zarezemo za 2,5 cm po sredini.
15. Trup položimo na glavo in spnemo s spenjačem na štirih mestih (na sliki so označena s pikami). Pazimo, da je zareza trupa točno na pregibu glave. Spnemo še drugi del trupa na drugi strani.
16. Tloris
17. Tretji del papirja, ki nam je ostal, prepognemo po sredini in zarezemo ob straneh; nastane trikotnik.
18. Prepognemo ga še tako, kot vidimo na sliki in ga na sredini zarezemo za 1 cm.
19. Dobimo trikotnik, ki spominja na letalo.
20. To »letalo« pritrđimo na glavo (zareza se usede na srednji prečki) s spenjačem. Konico spnemo med perutni. Speti moramo na treh mestih (glej pike).
- 21.–26. Izdelamo še rep. Zgibanko zlepimo na notranji strani repa. Na glavo narišemo oči in usta.
Sedaj si lahko nataknejo ribo na roko in ji vdahnemo življenje.

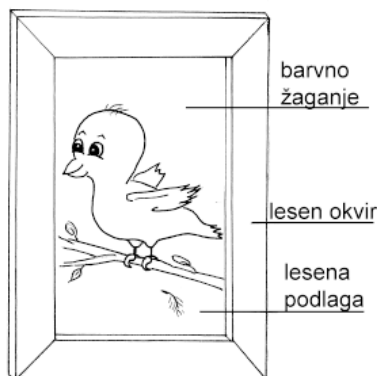
12. SLIKA IZ SEMEN ALI ŽAGANJA

UVOD

Ko nas prijatelj povabi na praznovanje, mu ponavadi nesemo darilo. Danes smo povabljeni na poroko Sare in Tobija, zato jima bomo nesli poročno darilo – sliko. Na sliko lahko naredimo tudi oratorijski logotip.

MATERIAL

Čim več različnih barvnih semen (sprehodite se po tržnici): koruze, pšeničnega in koruznega zdroba, sončnic, ječmena, kaše ..., lesene plošče, lepilo za les, svinčnik in radirka. Če delamo sliko iz žaganja, namesto semen potrebujemo drobno žaganje, fasadne barve in lak za lase.

IZDELAVA

To je preprosta delavnica, v kateri lahko nastanejo čudovite umetnine. Na leseno ploščo z navadnim svinčnikom narišemo zeleni motiv. Paziti moramo, da oblike poenostavimo in povečamo tako, da bomo lahko kasneje na ploščo polagali in lepili semena.

Izdelava poteka tako, da semena lepimo po posameznih kosih motiva tako, da del površine, ki jo želimo prekriti z določeno vrsto semena, dobro namažemo z lepilom, potem pa nanj počasi polagamo ali posipamo semena.

Če se pri posipanju ne prime vse na našo sliko, ta semena stresemo na papir in material lahko uporabljamo še za druge nanose. Manjša semena (zdrob) lahko posipamo, večja semena pa moramo nanašati vsakega posebej. Paziti moramo tudi na to, da najprej nanašamo manjša semena in nato večja! Če delamo obratno, se kaj hitro zgodi, da pride zdrob med pšenico ali sončnično seme!

IZDELAVA S POMOČJO ŽAGANJA:

Žaganje že prej pobarvamo s fasadnimi barvami. (Žaganje damo v malo večjo posodo ter dolivamo barve in vodo – vodo dodajamo, da barva ni preveč temna). Ko se žaganje napije barve, ga stresemo na časopisni papir in počakamo, da se posuši. Nato na enak način kot semena nanašamo žaganje na pripravljeno skico na desčici. Ko je slika končana, jo posprejamo z lakom za lase, da se žaganje dobro sprime.

13. ROŽNI VENEC

UVOD

Tobit je zaupal v Boga in bil zelo veren, tudi v svoji nesreči je še vedno molil k Njemu. Prav tako sta Tobija in Sara molila ob svoji poroki in se priporočila Bogu. Na oratoriju se tudi mi učimo moliti in zaupati Bogu. Ena najlepših molitev je rožni venec. Danes si ga bomo izdelali tudi mi.

MATERIAL

Das masa, vrvica, zobtrebec ali plastelin.

IZDELAVA

Iz das mase naredimo majhne kroglice in jih z zobtrebecem preluknjamo. Nato kroglice pozorno napeljemo na vrvico, med vsako novo kroglico pa naredimo vozec. Iz majhnih jic izdelamo križ in ga pripnemo h kroglicam (jagodam).

Rožni venček lahko izdelamo tudi iz kakih drugih semen, ki niso preveč trda, da jih lahko preluknjamo oz. jih prejšnji dan namočimo, da postanejo mehka.

IGRE

ANGELSKA POT – povezava velikih iger skozi ves teden

Angelska pot je sklop velikih iger, ki se igrajo ves čas oratorija in so med seboj vsebinsko smiselno povezane. V nadaljevanju je predlaganih 7 velikih iger. Lahko igrate vse, lahko pa izberete le nekatere in jih povežete v celoto imenovano Angelska pot.

Vsaka igra je namenjena enemu popoldnevu. Točke, ki jih skupina nabira v velikih igrah, se na koncu seštejejo in dajo zmagovalca. Poleg tega skupina povsaki igri dobi del zemljevida kraja, kjer se izvajajo programi oratorija. Zadnji dan dobijo tisti del zemljevida, na katerem je označeno mesto skritega zaklada (vsaka skupina ima svoj zaklad), ki ga skupaj poiščejo in si ga razdelijo. V ta namen narišite zemljevid kraja, kjer se dogaja oratorij, in ga razrežite na toliko delov, kolikor velikih iger boste imeli. Na zemljevidu označite pot do skritega zaklada, ki ga zadnji dan namestite na skrivno mesto.

Seveda so igre napisane tako, da vsaka zase predstavlja zaključeno celoto in jo kot takšno lahko tudi igramo. Ni torej nujno, da izvedemo vse igre in jih povežemo v Angelsko pot.

Če se odločimo igrati igro Angelska pot ves teden, je smiselno, da skupine ostanejo ves čas v isti sestavi. V skupini naj ne bo več kot 15 članov. Skupin naj bo parno število!

Vsaka od velikih iger v nadaljevanju ima na začetku podano povezavo z zgodbo oratorija. To naj vam bo v pomoč, da udeležencem igre pred samo razlago pravil poveste kratko zgodbo, ki jih uvede v dogajanje zgodbe oratorija. Tako igra ne bo samo tekmovanje, ampak bo za otroke tudi poučna in vzgojna.

1. IGRA – KAPLJICE ZA TOBITA

POVEZAVA Z ZGODBO ORATORIJA

Tobijev oče Tobit je po sklepu Božje previdnosti moral oslepeti. Tobija se za angelom odpravi iskat zdravilo za očetovo bolezen, a na poti ga čakajo številne prepreke. Jih bo zmogel premagati sam?

Udeležence igre prosi, naj mu pomagajo pri tej nelahki nalogi. Najbolj prizadevnim obljubi bogato plačilo.

TEHNIČNI PODATKI

Cilj igre: Vsaka skupina mora nabrati čim več zdravnih kapljic za Tobita.

Čas: 1,5–2 uri

Prostor: kjer koli zunaj

Št. udeležencev: 30–200

Starost: primerna za vse starosti

Št. animatorjev: 1 v vsaki skupini, 3 na Goro ozdravljenja, 2–5 temnih angelov, 3–5 sodnikov

Pripomočki: listki s 7 različnimi sličicami angelov, listki »zdravilne kapljice«, tabele moči, (vse lahko dobiš na spletni strani www.oratorij.net), svinčniki

OPIS

Na začetku igre vsak voditelj skupine (animator) dobi vrečko z večjo količino sličic 7 različnih angelov. Vse skupine morajo dobiti enako število angelov (cca. 500). Vsak član skupine mora vzeti pri voditelju (animatorju) sličico angela in čim hitreje steči do Gore ozdravljenja (točka v središču dogajanja), kjer pri angelu zdravlja dobi listek z napisom »zdravilne kapljice«. Z listkom »zdravilne kapljice« se mora vrniti v svojo skupino. Tam v zameno za listek vzame novo sličico angela in gre po nove »zdravilne kapljice«.

Da pa zadeva ne bi bila preveč preprosta, najprej otežimo »vzpon na Goro ozdravljenja«. To pomeni, da v prostoru med Goro in skupinami označimo 5 metrov širok pas, v katerem so Temni angeli (2–5; odvisno od števila otrok). To so animatorji, ki lovijo otroke in jim uničujejo listke »zdravilne kapljice«. Temni angel lahko uniči kateri koli listek »zdravilne kapljice«, če le na zadnji strani ni simbola Svete Trojice (trikotnik, sredi katerega je oko), zato naj bo del listkov »zdravilne kapljice« na hrbtni strani označenih tudi s tem simbolom. Temni angel listek »zdravilne kapljice« uniči tako, da napis »zdravilne kapljice« s svinčnikom prečrta.

TABELA MOČI

MOČNEJŠI			ŠIBKEJŠI			

Med sabo pa se lahko spopadajo tudi posamezniki iz različnih skupin. Angeli, ki jih dobijo v svoji skupini, so si glede na moč podrejeni oz. nadrejeni. Ko je nekdo izzvan na dvoboj, se mu ne more izogniti. Če se predstavnik različnih skupin odločita za spopad, morata obiskati angela pravičnosti (animator), ki ima tabele moči, s pomočjo katerih določi, kateri od angelov je močnejši. Angel pravičnosti premagancu s svinčnikom naredi križ čez

angela. Tak angel je potem neveljaven za menjavo z »zdravilnimi kapljicami« in ga mora v svoji skupini zamenjati za novega angela. *Spopad ne more potekati na Gori ozdravljenja kakor tudi ne v pasu, kjer lovijo temni angeli.*

Voditelj (animator) skupine otrokom deli nove sličice angelov le v zameno za listke »zdravilne kapljice« (cele ali prečrtane) oz. v zameno za prečrtane sličice angelov. Angel zdravja otroku da listek »zdravilne kapljice« le v zameno za neprečrtano sličico angela. Otrok mora temnemu angelu vedno pokazati bodisi sličico angela bodisi listek »zdravilne kapljice«. Listki in sličice se menjajo le eden za enega. Tako preprečimo, da bi otroci večkrat dobili listek »zdravilne kapljice«, ne da bi se sploh vračali v svojo skupino.

Na koncu preštejemo ZDRAVILNE KAPLJICE (vsak listek 100 točk) in PREOSTALE NEPREČRTANE ANGELE (vsak 50 točk). Skupina, ki je zmagala veliko dvobojev, ima tako na koncu več angelov kot tista, ki jih je veliko izgubila – na koncu ima torej precej dodatnih točk. Ko ena skupina porabi vse angele, se igra avtomatsko zaključi tudi za vse ostale skupine. Če je igra prehitro končana, je dobro, da imamo v tem primeru za nadaljevanje pripravljene dodatne sličice angelov in listke »zdravilne kapljice«.

2. IGRA – ZA ANGELOM

POVEZAVA Z ZGODBO ORATORIJA

Tobija in angel se torej skupno podata na pot, ki naj bi ju pripeljala do Tobijevega sorodnika Gabaéla. Pot ju bo vodila prek številnih neznanih krajev, kjer bosta morala pokazati veliko mero poguma, iznajdljivosti, pa tudi modrosti in znanja.

Prav slednje bo zahtevala igra, ki je nekakšen kviz na poti. Udeleženci morajo pokazati dobršno mero vztrajnosti in poguma, predvsem pa znanja.

TEHNIČNI PODATKI

Cilj igre: Čim prej prehoditi angelsko stezo in na njej reševati kviz vprašanja.

Čas: 1,5–2 uri

Prostor: kjer koli zunaj

Št. udeležencev: 30–200

Starost: primerna za vse starosti

Št. animatorjev: 1 v vsaki skupini, angeli znanja, toliko angelov čistoče, kolikor je skupin

Pripomočki: kviz z 20 vprašanji razdeljenimi v 10 kuvert, barvni listki za oznako poti, oznake za postaje, vrečke za pobiranje papirčkov

OPIS

Če imamo v celotedenski igri Angelska pot več kot 5 skupin, pri tej igri združimo po dve skupaj.

Pred igro za vsako skupino pripravimo pot, ki jo bo morala prehoditi. Vzamemo toliko različnih barvnih listov, kolikor je skupin. Izberemo toliko približno enako dolgih poti, kolikor je skupin. Poti naj se vse stekajo k istemu cilju (lahko tudi tja, kjer so se začele). Vsako pot označimo s svojo barvo. Pot označimo tako, da na vsakih 3–5 metrov na tla položimo listek v barvi poti.

Na poti smiselno (ne pregosto in ne prereditko) označimo 10 postaj, na katerih so kuverte z nalogami (vsako nalogo sestavljata dve vprašanji iz kviza – skupno ima kviz torej 20 vprašanj). Tema kviza je zgodba oratorija in angeli, sestavljanje vprašanj pa je prepuščeno vaši domišljiji. Postojanko označuje slika angela, ki je natisnjena na list v barvi poti.

Vsaka skupina dobi svojo barvo. Skupine spustimo na pot v razmaku 1 min in zapišemo čas njihovega odhoda. Skupina na poti sledi oznakam v svoji barvi. Ko pridejo do postojanke, morajo poiskati kuverto in nalogo, ki je v njej. Ko skupina nalogo reši, listek vstavi nazaj v kuverto in ga odnese s seboj. *Naloge morajo reševati sproti na postaji in ne na koncu igre (za to je odgovoren animator, ki spremlja skupino)*. Animator seveda ne sodeluje pri odgovorih.

Po opravljenih 10 nalogah skupina sledi oznakam v svoji barvi do cilja, kjer jih čakajo angeli znanja, ki zapišejo čas prihoda skupine in pregledajo odgovore na vprašanja kviza. Pri točkovanju upoštevamo čas in pravilne odgovore. Glede točkovanja časa vsaki skupini prisodimo 10 % točk manj od prejšnje skupine (če ima zmagovalec npr. 500 točk, jih imajo drugi 450, tretji 405, četrti 365 / sicer 364,5, a zaokrožimo navzgor /, peti 329, šesti 296 ...); za vsak pravičen odgovor dobijo 100 točk.

Skupina na začetku dobi tudi vrečko, v katero morajo sproti spravljati vse listke, ki označujejo njihovo pot, in angele, ki označujejo postaje. Tako si olajšamo pospravljanje po igri, ker priprava že tako ali tako pobere veliko časa. Povemo, da bodo angeli čistoče po igri pregledali vse poti in skupini, ki ne bo pospravljala za sabo, odšteli 100 točk za vsak nepospravljen listek.

3. IGRA – RIBOLOV MALO DRUGAČE!

POVEZAVA Z ZGODBO ORATORIJA

Velika riba je napadla Tobija, ko si je hotel v vodi spočiti od hoje utrujene noge in le z angelovo pomočjo mu je uspelo ukrotiti pošast.

Zakaj je ulov ribe tako pomemben? Prvič je od njega odvisno preživetje – če Tobiju ne pomagamo ujeti ribe, bo ona ujela njega. Drugič pa so ribjji organi pomembni za očetovo zdravje in za osvoboditev Sare izpod oblasti hudega duha.

Riba je ujeta, ko skupina uspešno izpolni vse naloge.

TEHNIČNI PODATKI

Cilj igre: Čim bolj se zmočiti in nabrati čim več točk.

Čas: 1, 5–2 uri

Prostor: kjer koli zunaj

Št. udeležencev: 30–200

Starost: primerna za vse starosti

Št. animatorjev: 1 v vsaki skupini, 1–2 na vsakem otoku

Pripomočki: pri vsaki igri posebni

OPIS

V bistvu gre za vodne igre, ki so razporejene po otokih. Teh je enako število, kot je skupin, in so oštevilčeni. Na začetku igre postavimo prvo skupino na otok št. 1, drugo na otok št. 2 itd. Skupine v nadaljevanju igre krožijo (z otoka 1 na otok 2, z otoka 2 na otok 3 itd.), dokler krog ni sklenjen in ne pridejo na otoke, na katerih so začele. Vsaka igra se igra 3–5 min, vendar na vseh otokih enako časa. Če je skupin malo, lahko igrajo dva kroga. Med igrami je 2 min dolg premor, ki je namenjen zamenjavi skupin in razlagi pravil. Zelo priporočeno je vodenje igre s piščalko ali ozvočenjem.

Animator skupine ima pri sebi razpredelnico, na katero voditelj igre vpiše točke, ki jih je skupina zbrala na njegovem otoku. Na štirih otokih pa dobijo skupine še sestavine za ribiško palico: palico, laks, trnek (iz trdega kartona) in črva za vabo (najbolje, da je narisana ali natisnjen na papir). Ko se krog sklene, je na vrsti še dodatna igra. Skupine morajo čim prej sestaviti ribiško palico, nanjo navezati trnek, na trnek pritrditi črva in tako pripravljeno palico prinesiti do voditelja igre. Ta ima pri sebi toliko rib, kolikor je skupin; vsaka je za spoznanje manjša od prejšnje. Predstavniki skupin se postavijo v vrsto, tako kot so prišli k voditelju. Ta da prvemu največjo ribo, drugemu naslednjo itd. – zadnji dobi najmanjšo ribo. Ribe odnesejo animatorju svoje skupine. Na koncu se bodo ribe točkovale glede na velikost.

Ker so vodne igre že dobro utečene na vseh oratorijih, obširnejša razlaga in navodilo, da igram sledi vsesplošno polivanje, nista potrebna; namesto tega pa dodajam nekaj iger, ki sem jih našel na neki ameriški spletni strani.

Pred vsesplošnim polivanjem, ki je v navadi na koncu vodnih iger, mora animator prinesiti rezultate in ribo k voditelju, ki jih potem spravi v kuverto z imenom skupine in jih odnese na suh kraj, da se rezultati ne uničijo.

1. LOVLJENJE VODNIH BALONOV Z RJUHO

Skupina izbere prostovoljca, ki mora s hrbtom obrnjen proti skupini zmetati 25 vodnih balonov, ostali člani skupine pa morajo stati za črto, ki je 7 m oddaljena od metalca, in z veliko rjuho loviti leteče balone, da se ne razpočijo. Pomembno je, da ves čas, ko balon leti po zraku, vsi lovilci držijo rjuho z obema rokama. Balon, ki pade na tla pred črto na sedmih metrih, je izgubljen. Vsak ujet balon je vreden 100 točk.

2. POLNJENJE VODNIH BALONČKOV MALO DRUGAČE

Vsak član skupine dobi slamico. Ko pride na vrsto, si usta napolni z vodo (biti mora čista!) in po slamici spusti vodo v vodni balonček. Ko izprazni usta, mora isti postopek ponoviti naslednji član skupine, dokler balonček ni poln. Ko napolnijo en balonček, se lotijo drugega. Poln balonček je vreden 500 točk, na pol poln 250 točk le četrt poln pa 125 točk. Kar je manj od četrtine, se ne točkuje.

3. MOKRI BASEBALL

Skupina določi prostovoljca, ki je metalec. Ostali se postavijo 5 metrov stran od njega. Metalec jim podaja vodne balončke, ki jih morajo zadeti s kijem za baseball (ali debelejšo palico). Vsak član skupine ima pravico odbijati 2 x. Vsak zadet balonček je vreden 100 točk.

4. TARČA – MALO DRUGAČE

Postavimo tarčo, ki jo prevlečemo s polivinilom, tako da je le-ta močno napet. Vsak član skupine dobi dva večja kosa WC papirja. Papir mora zmociti in ga neozetega vreči v tarčo. Vsak meče 2 x. Na koncu seštejemo točke cele skupine.

Za več iger pobrskajte po arhivih svojih oratorijev ali na straneh www.oratorij.net ali – še bolje – uporabite svojo domišljijo.

4. IGRA – SARINA LJUBEZEN

POVEZAVA Z ZGODBO ORATORIJA

Tobija se zagleda v Saro in zaželi si jo za ženo. Zadeva pa ni tako preprosta, saj nad Saro bdi hudobni angel, pa še oče je ne bi rad oddal kar tako. Zato mora Tobija vsem ustreči, za kar pa rabi štiri pomembne stvari: *šopek*, da ne bo prišel pred Saro kot popoln neotesanec; *ribo*, da bo z njenim srcem pregnal hudobnega angela kar tja do Egipta; *prstan*, da bo Saro zaročil, in *tri kamele*, da bo vsaj malo potolažil očeta ob njegovih izgubi.

TEHNIČNI PODATKI

Cilj igre: Osvojiti Sarino srce.

Čas: 1,5–2 uri

Prostor: kjer koli zunaj ali v zaprtem prostoru

Št. udeležencev: 30–200

Starost: primerna za vse starosti

Št. animatorjev: 1 v vsaki skupini, 1 na vsakem otoku, menjalec, stečajni upravitelj, 1 animatorka na skupino, ki igra (lahko ima hkrati tudi skupino)

Pripomočki: zlatniki (lahko jih dobite na www.oratorij.net), pri vsaki igri posebni

OPIS

Igra je sestavljena iz več manjših iger, pri katerih skupine nabirajo denar, s katerim morajo potem kupiti 6 stvari, s katerimi lahko osvojijo Sarino srce: prstan, s katerim jo bodo zaročili, šopek, da bodo nanjo naredili vtis, 3 kamele, da jih bodo darovali njenim staršem, in ribo, s katero bodo pregnali hudobnega duha. Prstan stane 50.000 zlatnikov, šopek 10.000, kamela 20.000 in riba 5.000 zlatnikov. Skupno morajo torej nabrati 125.000 zlatnikov.

Ko se igra začne, gre vsaka skupina na določen otok, na katerem mora izpolniti neko nalogo¹. Ko jo izpolnijo, jim animator da prisluženo vsoto denarja¹, ki jo odnesejo k *blagajniku skupine*.

Blagajnik je zelo pomembna oseba v igri, saj ima pregled nad financami, določa, kaj naj skupina kupi, spremlja objavo popustov in se odloča, če in koliko denarja bo dal v menjalnico in za koliko časa, da ga bo dobil vrnjene-ga z obrestmi. Blagajnik torej spremlja *obdobja popustov*, ki jih napoveduje *voditelj igre* in denar nosi k *menjalcu*.

Obdobja popustov so nekajminutna obdobja v igri, ko na enega od artiklov ponudimo 10 %, 20 % ali celo 30 % popusta.

Menjalec pa je animator, ki mu blagajniki skupin prinesejo denar v veza-vo, da ga dobijo po določenem obdobju nazaj z obrestmi. Obdobja vezav trajajo 15 minut (10 % obresti), 30 minut (33 % obresti) ali 45 minut (50 % obresti). Da je igra bolj zanimiva, menjalec takrat, ko imajo pri njem vse sku-pine nekaj denarja, doživi finančni zlom in skupine svoje prihranke izgubi-jo. Vrnejo jih lahko le tako, da se skupaj odpravijo k čudaškemu *stečajnemu upravitelju* (animator), ki jim zastavi uganko; ob pravilnem odgovoru dobi-jo svoj denar nazaj.

Ko zberejo vse štiri predmete, morajo poiskati *Saro*. Sare so pravzaprav ani-matorke, ki jih je toliko, kot je skupin. Na videz se ne razlikujejo od drugih. Lahko so tudi voditeljice skupin ali iger. Za svojo vlogo vedo samo one in nihče drug. Vsaka je »Sara« samo za točno določeno skupino. Skupini torej ne preo-stane drugega, kot da hodi od animatorke do animatorke in jo sprašuje, če ni morda vendarle ona Sara – dokler ne dobijo pritrdilnega odgovora. »Sare« imajo pri sebi simbol srca, ki ga dajo skupini po tem, ko jih le-ta slovesno za-snubi (pri čemer so »Sare« lahko nekoliko zahtevne). Na simbolu srca je napi-sano ime skupine, za katero določena animatorka predstavlja Saro. Ko skupi-na dobi srce, gre z njim čim prej do kontrolne točke, kjer srce odda in anima-tor zapiše, kateri po vrsti so prinesli srce. Če je igra v sklopu celotedenske igre, potem naknadno razdelimo še točke za skupno točkovanje.

¹ Igre naj se vrednotijo tako, da ne bodo izplēani zneski premajhni in hkrati ne preveliki. Če ima skupina npr. 10 članov, naj pri igri, kjer se denar daje na č' lana, ki opravi neko nalogo, prejme skupina 500 tolarjev (zlatnikov) na č' lana. Tako mora skupina opraviti 25 kratkih nalog, ne da bi upoštevali popuste in vložke pri menjalcu, če pa vidimo, da igra napreduje prepoč' asi, lahko nagra-de zvišamo po obč' utku med samo igro (improviziramo in to npr. utemeljimo z izboljšanjem z•iv-ljenjskega standarda in povišanjem BDP).

N.B.!

1. Nekaj iger za otoke najdete v prejšnjih priročnikih za animatorje, nekaj na straneh www.oratorij.net; prepričan pa sem, da se jih največ skriva v vaši domisljiji!
2. Igro lahko popestrite tudi tako, da mora skupina poleg Sare najti tudi njena starša ter se z njima pogajati za Saro.
3. Namesto enega blagajnika je v skupini lahko blagajniški par.

5. IGRA – PRIŽGIMO LUČ

POVEZAVA Z ZGODBO ORATORIJA

Tobit je imel zelo močno vero, brezmejno je zaupal v Boga, ki je bil v njegovem življenju kot dobrotna Luč. Tudi mi zaupamo v to Luč, zato bomo v tej igri skupaj po skupinah sestavljali luč. V igri vas bodo čakale različne preizkušnje, ki bodo krepile vašo vero, hkrati pa boste tudi spoznali, kaj je Bogu všeč in s čim ga lahko razveselimo. Potrudimo se in sestavimo luč, ki nam bo zasvetila in nam prinesla veselje.

TEHNIČNI PODATKI

Cilj igre: Vsaka skupina mora z opravljanjem nalog dobiti luč (svečo), ogenj za prižiganje luči in elemente, s katerimi sestavi podstavek za luč.

Čas: cca. 2 uri

Prostor: priporočljivo je zunaj, lahko pa tudi v večjem zaprtem prostoru

Št. udeležencev: 30–250

Starost: 4 do 15 let

Št. animatorjev: 1 na otok, 1 na skupino

Pripomočki: karte ali kocke, jogurtov lonček, vrvice, listi (lahko tudi »šmer« listi), pisala, teniška žogica ali žogica iz zmečkane-ga papirja, koš za smeti, ribice iz papirja, palica, trnki (magnetki ali drugače narejeni trnki), instrumenti ali radio, kviz ali stavki, ki jih je potrebno dopolniti, ovire, lesene kocke in svečka(e), napisana znana pesem, kosi blaga, trakovi, žoga, plastenka, palica

OPIS

Skupine v igri Prižgimo luč hodijo z otoka na otok, kjer opravljajo posamezne naloge (igre). Na vsakem otoku dobijo za uspešno opravljeno nalogo (igro) eno leseno kocko, s pomočjo katerih bodo potem sestavili podsta-

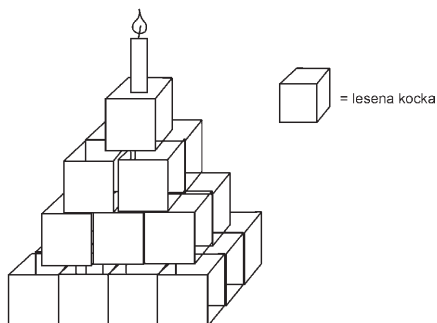
vek za svetilko. Na dveh otokih dobijo še svečko in ogenj, da bodo lahko prižgali lučko (svečko).

Namen igre je tudi, da se otroci zavedo, da luč, ki jo bodo prižgali, ne gori samo na stojalu, temveč tudi v naših srcih. To je luč vere, ki jih je spodbujala, da so ves čas delovali kot skupina, si pomagali, se dopolnjevali. Igre so med seboj različne in dovolj dinamične in primerne tudi za najmlajše.

Otroke razdelite v skupine s 6 do 15 udeleženci. Skupine hodijo od otoka do otoka in zbirajo potrebni material, da bodo prižgale luč. Igra na posameznem otoku naj bo dolga približno 7 minut. Pred vsako igro naj animator na otoku pove kratko zgodbo kot uvod v nalogo, da bodo otroci vedeli zakaj opravljajo neko igro in kakšna je povezava te igre z zgodbo.

Če imate na oratoriju manjše število otrok, lahko otroci tudi vsi skupaj sestavljajo velik podstavek, nanj postavijo veliko svečo in jo slovesno prižgejo. V tem primeru vsak otrok zase zbira material za izgradnjo svetilke na podstavku.

Primer podstavka za svetilko

IGRE NA OTOKIH:

TRDNOST

Uvod v nalogo: Vsak potrebuje svoj dom. Tako so včasih revnejši ljudje imeli posebne domove, šotore. Tisti, ki so bili pomembnejši – navadno so to bili faraoni – pa so si lahko privoščili, da so si dali izgraditi tudi piramide, kamor so jih pokopali, ko so umrli ... Tudi vi ste sedaj sužnji; jaz kot faraon imam veliko željo po piramidi, a ne takšni, kot so v Egiptu iz kamnov oz. skal, temveč naj bo sestavljena iz kart ali kock, ki jih imate pred seboj.

Naloga: Skupina mora iz kart ali kock zgraditi piramido. V primeru, da je otrok več, lahko zgradijo tudi živo piramido, vendar morata animatorja skrbno paziti, da se kdo ne poškoduje.

VZTRAJNOST

Uvod v nalogo: Ko nam je težko, se nam zdi nevzdržno, potrebujemo pomoč, a ne vemo, na koga bi se obrnili, da bi lahko šli naprej. Takrat se spomnimo na našega najboljšega prijatelja Jezusa, ki je lahko v katerem koli našem prijatelju, ali pa se z njim povežimo v molitvi. Predstavljajte si, da je ta lonček na vrvič človek, ki ne more sam nadaljevati poti, vi pa ste človek, ki boste pomagali. To boste storili tako, da boste pihali v lonček in ga tako »pri-peljali« do cilja.

Naloga: Pripravimo na dnu preluknjan lonček, ki ga obesimo na vodoravno vrvič. Skupina mora lonček s pihanjem poriniti na drug konec vrvice.

Vsak član skupine naj »prepiha« določen kos poti. Če je pot krajša, vsak član skupine »prepiha« lonček v razdalji celotne poti. Vrvice, na kateri je lonček, mora biti napeta, da se bo lonček lahko premikal.

PETJE

Uvod v nalogo: Bogu zelo ugaja petje, zelo rad vidi, da mu tudi sami sestavimo kakšno pesem ali pa vsaj kakšno zapojemo. Mislim, da je tudi v vašem interesu, da bi razveselili svojega Boga. Ali je tako? No, dobro, tu imate priložnost, da pokažete svoje glasbene sposobnosti. Vaša naloga je, da pesem, ki je pred vami razrezana, sestavite ter jo potem tudi zapojete.

Naloga: Na listu je napisana otrokom znana pesem. To pesem animator razreže, otroci pa jo morajo sestaviti in jo zapeti. Dobro je, če je na tem otoku animator, ki igra kitaro, da jih spremlja ob petju.

NATANČNOST

Uvod v nalogo: V življenju imamo različne preizkušnje, naloge; med drugimi tudi to, komu zaupati in komu ne. Nekateri nas zavajajo, da delamo »lumparije«, drugi pa nas tako vrtijo, da smo kot njihove lutke – delamo točno tisto, kar oni hočejo od nas. Tu pa bo vaša naloga zaupati predvsem v svoje sposobnosti – morali boste namreč metati žogico v koš. Tudi mlajšim lahko uspe s pomočjo večjih. Bodite natančni in zaupajte, Bog je z vami.

Naloga: Skupina dobi teniško žogico ali žogico iz papirja, ki jo z določene razdalje meče v koš (koš za smeti). Mlajši imajo krajšo razdaljo kot starejši. Vsak mora vreči žogico vsaj dvakrat, štejejo se koši. Določeno število košev jim prinese kocko. Drugače naj – da si prislužijo kocko – opravijo še nekaj poskokov na eni nogi.

IZNAJDLJIVOST

Uvod v nalogo: Tobija je povabil ubogega reveža na slavno kosilo; a tam bo prisoten tudi sam kralj. Veste, da se je ob tako mogočni družbi potrebno lepo obleči. Ali je tako? No vidite ... Zato boste imeli sedaj prav posebno čast, da izdelate obleko za najmlajšega člana vaše skupine, kajti on je tisti, ki gre lahko k Tobiju na kosilo.

Naloga: Iz kosov blaga in trakov naj naredijo obleko za najmlajšega. Morajo biti čim bolj iznajdljivi (lahko dodajo tudi svojo obleko).

RIBOLOV

Uvod v nalogo: Včasih je potreben napor, trud tako ali drugače. Kadar smo bolni, moramo tudi kaj zase narediti. Ko si bolan, nisi za nobeno rabo, se ti nič ne da. Takrat bi pojedel vse, samo da bi bil čim prej zdrav. Če bi imel pri sebi zdravilo, ki bi te lahko takoj pozdravilo, bi ga vzela, saj se nikomur ne da ležati cele dneve. Sedaj imate priložnost, da pridete do zdravila, ki vam omogoča takojšnje okrevanje, takojšnjo ozdravitev. Mogoče se

vam bo zdelo malo naporno ali celo neumno, a dejstvo je, da so zdravila zelo raznolika. Eno in najpomembnejše je zdravilo iz ribjega drobovja, srca in pljuč. Toda če hočete to zdravilo imeti, morate najprej ujeti ribo. Za vsako ujeto ribo dobite novo zdravilo. Ali ni to dobro? No, hitro na lov za ribami!

Naloga: Na tleh so razporejene ribice. Otroci morajo ujeti vsaj eno in potem lahko na list narišejo drobovje, srce in pljuča. S tem si pridobijo zdravilo za primer, da se komu pripeti ali pa se mu je že zgodila nesreča.

Ribice izrežemo iz papirja in nanje prilepimo pisarniške sponke. Ribiške palice so narejene tako, da na konec vrvi namesto trnka privežemo magnetek.

PLES

Uvod v nalogo: Vsi radi plešemo, se gibljemo, dejstvo je, da ne moremo biti pri miru. Hkrati je to tudi zdravo, saj s tem krepimo svoje mišice, svoje zdravstveno počutje ... Tudi ljudje, ko so na raznih zabavah in prireditvah, igrajo na različna glasbila in plešejo najrazličnejše ples. No, tudi mi različno plešemo ob določeni glasbi. Vi boste sedaj poskrbeli za zabavni, družabni ples, saj boste ob glasbi morali zaplesati prav vsi in morali boste biti tako navdušeni, da pritegnete tudi mene.

Naloga: Ob glasbi iz radia ali glasbi, ki jo izoblikujejo sami, morajo zaplesati ples, ki bo všeč gospodarju (animatorju) – pogoj je, da je vključena vsa skupina (vsi plešejo) – to je gospodarju všeč; če kdo ne pleše ali igra, pa ga animator poriše po roki in pozdravijo ga lahko z risbo drobovja, srca in pljuč. Dokler te risbe nimajo, se otrok, ki ni hotel plesati, lahko premika samo tako, da skače po eni nogi.

ŠTAFETA

Uvod v nalogo: Včasih pravijo: »Kdor je hitrejši, ta zmaga.« Dostikrat pa gre zgolj za povezovanje in ugotavljanje, kaj vse lahko naredimo skupaj in v krajšem času. Pomislite, če bi vsak moral nesti vsak predmet na tej razdalji, koliko časa bi porabili in koliko časa bi porabili, če bi si predmet podajali. Zagotavljam vam, da je druga možnost veliko boljša. Zato jo sedaj preizkusite.

Naloga: Otroci se postavijo v vrsto, med njimi je prazen prostor (cca. 1–1,5 m). Tako si otroci samo z rokami lahko podajajo predmete. Lahko si jih tudi mečejo, vendar ne smejo pasti na tla. Zelo pomembno je, da se ne smejo prestopiti s svojega mesta. Prestopa se lahko samo prvi v vrsti, ki mora hoditi po predmete, ki padejo na tla oziroma so postavljeni 2 m od njega.

MODROST

Uvod v nalogo: Vedno znova zavidamo tistim, za katere mislimo, da so pametnejši od nas ali da celo več vedo od nas. Jaz pa vem, da ste vsi skupaj tako pametni kot sami modreci in kralji. Eden težko ve vse, a če se združite, lahko veste veliko več, kot eden sam. Zato vas prosim, da mi pomagate rešiti težavo,

ki jo imam pred seboj. Nekdo mi je prinesel ta vprašanja in jaz ne znam odgovoriti na njih. Pomagajte mi, da bom lahko spet srečen, kot ste vi.

Naloga: Otroci morajo odgovoriti na vprašanja iz kviza, ki ga animator pripravi. Animator ima lahko sestavljeno tudi daljšo molitev, v kateri manjkajo ključne besede, ki jih morajo otroci dopolniti.

POVEZANOST

Uvod v nalogo: Pravijo: »Vsi za enega, eden za vse.« To boste v tej nalogi lahko tudi sami dokazali. Skupaj nam je lažje, a hkrati tudi težje. To je zato, ker so eni večji, drugi manjši – eni so hitrejši, drugi počasnejši – pa vendar nam lahko s skupnimi močmi uspe. Sedaj ko boste skupaj premagovali in premagali vse ovire, bomo lahko ponosno dejali, da ste skupina, proti kateri ne more nihče nič, niti je nič ne more uničiti, razdreti. Skupaj zmorete prižgati luč.

Naloga: Skupini zvežemo roke, lahko jim tudi rečemo, da se morajo celo pot držati za roke ter tako s skupnimi močmi premagati ovire, ki so na njihovi poti (prestopanje, plazenje čez stol ...).

6. IGRA – KAKO IZ SUŽNOSTI

POVEZAVA Z ZGODBO ORATORIJA

Tobita in druge Izraelce so Asirci odpeljali v sužnost. Njihova dežela pa je ostala prazna. Izraelci so se spraševali, zakaj se jim je to zgodilo. Tobit in drugi pobožni iz naroda so govorili: »Bog je to storil, ker smo ga mi zapustili, ker smo častili malike namesto njega, ker smo si zgradili svoja svetišča in ga nismo hodili častiti v Jeruzalem.« Res je, Izraelci so odšli v sužnost, ker so pozabili na svojega Boga in se namesto na njega navezovali na malike, na stvari, ki so si jih sami naredili. Namesto Bogu so zaupali le še samemu sebi in bogovom, ki jih v resnici sploh ni. Zato je Bog pustil, da so jih odvedli v sužnost. Edino takšen hud šok jih je lahko še spreobrnil nazaj k Njemu, ki jih ljubi.

Tudi mi se v današnjih dneh navezujemo na razne prazne stvari in jih že kar po Božje spoštujemo – malikujemo. Vendar mora edino Bog zavzemati prvo mesto v našem življenju, vse druge stvari pa morajo biti Bogu podrejene. V igri bomo razmišljali, kateri so naši današnji maliki in se jih skušali znebiti. Kot Izraelci bomo tudi mi v tej igri delali pokoro za naše grehe, se skušali znebiti svojih malikov in prosili Boga, naj nam pri tem pomaga in nas reši.

TEHNIČNI PODATKI

Cilj igre: Ob delih pokore in molitvenih vzdihljajih se znebiti čim več malikov, ki v našem življenju jemljejo Bogu prvo mesto.

Čas: 1,5–2 uri

Prostor: igrišče ali travnik (zaradi vode); če pa ne boste uporabljali vode, lahko tudi v zaprtem prostoru

Št. udeležencev: 30–250

Starost: 6–15 let

Št. animatorjev: 1 na skupino, 1 na otok z dobrim delom (v primeru manjšega oratorija 1 na 2 otoka z dobrim delom)

Pripomočki: škatla ali vrečka, svinčniki, papirnati listki, večja posoda z vodo, plastenka, plastična lončka (en cel in en preluknjan), listi, vodene barvice, tempere ali voščenke, fotokopije iz Svetega pisma, besede ali stavki za sestavljanje, vrvice za zavezovanje nog, napitki

POZOR: Igra vsebuje močno katehetsko sporočilo, zato naj bo animator spremljevalec skupine pozoren, da dejanja v igri otrokom opisuje z zgodbo molitve, pokore, Božjega usmiljenja in rešitve iz sužnosti.

OPIS

Otroke razdelimo v skupine od 5 do 15, vsaki skupini dodelimo njenega animatorja. Vsaka skupina na začetku igre dobi škatlo ali vrečko, svinčnik in papirnate listke. Skupaj z animatorjem v skupini skušajo odkriti, kateri so tisti maliki, ki v njihovem življenju jemljejo prvo mesto Bogu (TV, računalnik, moja sebičnost, lenoba, ki mi preprečuje, da bi molil ...). *Malike napišejo na papirnate listke* (30 listkov). Maliki se lahko ponavljajo – tistega, ki jih bolj bremeni, napišejo večkrat. Vsaka skupina pa mora najti vsaj 5 različnih malikov. Listke z maliki nato vržejo v škatlo ali v vrečko, na katero napišejo »sužnost«. Animator otrokom razloži, da so jih maliki privedli v sužnost, ki jih teži (pri tem lahko igra, kako je vrečka težka in ga vleče proti tlom). Njihova naloga bo, da se rešijo iz sužnosti. Zato bodo hodili od kraja do kraja in delali *dela pokore* (razne igre – naloge).

Skupina nato hodi od otoka do otoka in vrši razne naloge oz. dela pokore (glej v nadaljevanju). Animator, ki vodi nalogo, za opravljeno nalogo (delo pokore) skupini izroči *listek z molitvijo*, na katerem piše: »Gospod reši nas!« Ali: »Reši nas sužnosti, o Bog!« Ali: »Bog, pomagaj nam, da te bomo res ljubili!« Ali še kaj podobnega. Skupina pa voditelju naloge izroči en listek z malikom. *Tako se z delom pokore reši malika*. Igro lahko vsebinsko poglobimo tudi tako, da morajo otroci na listek z molitvami vedno napisati tudi eno delo pokore (dobro delo), ki jih približa Bogu. Različnih del naj bo vsaj pet.

Za vsak otok z delom pokore imajo časa približno 5 minut. Za iskanje in pisanje malikov v svojem življenju na začetku imajo 10 minut. Ni potrebno, da vsaka skupina pride na vsak otok – prilagodite se času, ki ga imate.

Ko poteče čas, ki je določen za igro, vsem povemo, da se jih je *Bog zaradi njihovih del pokore in molitev usmilil in jih rešil iz sužnosti*. *Rešil pa jih je tudi vseh preostalih malikov* in jim ustvaril novo srce. Zato lahko vse skupine *uničijo vse preostale malike* v škatli (vreči), na kateri piše »sužnost«, kakor tudi škatlo (vrečo) samo.

Zmagovalci vigri so vsi, saj so vsi rešeni iz sužnosti. Če pa hočete skupine točkovati, preštejte listke z molitvami – več kot so jih v času igre nabrali, boljši so.

NALOGE (DELA POKORE) NA OTOKIH:

PITJE NAPITKA

Uvod: Ljudje pijemo različne napitke, saj imamo različne okuse. Zato imamo tu različne napitke. Da ne boste rekli, da smo vas silili piti kak napitek, imate možnost, da ga sami izberete in poveste čim več sestavin v njem.

Naloga: Animator ima pri sebi različne napitke (npr.: lipov čaj, cedevita, limona, sladkor, sok ...), med katerimi skupina lahko izbira, katerega bo pila. Ko ga poizkusijo, morajo povedati čim več sestavin le-tega, da dobijo kamenček za dobro delo. Animator jim lahko tudi pomaga v primeru, da so v večini mlajši.

POROKA

Uvod: V Tobijevem času so se zelo mladi poročali, bilo pa je tudi tako, da so imeli starši zelo velik vpliv na poroko. Tu imate najtežji del že rešen – ni se vam potrebno dogovarjati s starši, ali se lahko poročite ali ne, temveč morate samo izbrati ženina in nevesto ter druge svate in uprizoriti poroko, kakršno si vi želite. Morate pa seveda tudi plesati in peti, to namreč spada k vsaki poroki.

Naloga: Skupina mora izbrati ženina in nevesto ter priče in se na čim bolj zanimiv način poročiti, uprizoriti poroko. Naj tudi kaj zapojejo in zaplešejo.

JEDILNIK

Uvod: Vaš gospodar (animator) zelo rad dobro je. Tudi vi radi dobro jeste. Vsak ve, katera je njegova najljubša jed. Sedaj imate možnost, da sestavite jedilnik za vašega gospodarja in se mu s tem odkupite za dneve, ko boste odsotni – saj bo njegov osebni kuhar točno vedel, kaj naj mu skuha namesto vas, da bo gospodar še vedno srečen.

Naloga: Pripraviti morajo jedilnik za svojega gospodarja, da ne bo lačen. Jedilnik mora vsebovati zajtrk, kosilo (predjed, glavna jed in sladica) in večerjo – biti pa mora sama zdrava hrana.

UMETNOST

Uvod: Vaš gospodar ima zelo rad umetnost. Ravno v teh dneh pa si je zaželel, da bi si kupil novo sliko. Vendar ima že prav vse slike najbolj znanih umetnikov. Pomagajte mu rešiti njegov problem, saj si želi nekaj čisto novega; hoče novega umetnika oz. nove umetnike.

Naloga: Skupina skupaj nariše sliko za gospodarja (animatorja). Pogoj v tej nalogi je, da vsak prispeva s svojim delom, sicer animator slike ne upošteva.

SAVNA

Uvod: Vsi se radi pustimo razvajati. Tudi naši gospodarji so takšni. In ne boste verjeli, enega takih, ki se zelo radi razvajajo, imate med vami. To je najmlajši član vaše skupine.

Naloga: Naloga skupine je, da naredi savno za enega izmed njenih članov. Vsi člani skupine se morajo čim bolj stisniti k tistemu, ki je prišel v savno. Ko pride iz savne, sledi drugi del naloge: vsi skupaj ga razvajajo – mu pojejo uspavanko za lahko noč ali kako drugače ...

ROJSTNI DAN

Uvod: Vsi radi praznujemo rojstni dan s svojimi prijatelji. Tudi vaš gospodar je tak, da rad praznuje rojstni dan; a zanj je značilno, da pripravi zelo veliko slavlje, na katerega povabi tudi svoje služabnike. Pripravite mu darilo, da boste vredni njegovega povabila.

Naloga: Skupina pripravi darilo (lahko ga narišejo, najdejo primerne predmete v okolici) in uprizori enega od trenutkov tega slavlja.

IZOBRAŽEVANJE

Uvod: Vsi vemo, da je Sveto pismo knjiga vseh knjig, zato jo bomo tudi mi majčkeno uporabili. Smo kristjani, ki se hočemo ponovno približati našemu Bogu. To bomo najlažje dosegli tako, da bomo brali Sveto pismo.

Naloga: Animator da skupini tri kopirane strani iz Svetega pisma in izbere nekaj besed ali stavkov, ki jih mora skupina poiskati in napisati, kje se nahajajo (navesti morajo knjigo, poglavje in vrstico na način: »Mt 1,2«. Mlajši lahko samo podčrtajo stavek, ki so ga morali najti.

INVALID

Uvod: Včasih smo malo nerodni ali pa se nam pripeti kakšna neprijetna nesreča in se tako poškodujemo in se čutimo neuporabne ter se smilimo sami sebi. Tudi sedaj se vam je zgodilo, da ste se poškodovali, a tokrat vam prisežem, da niste neuporabni – še zelo veliko lahko naredite. Kljub temu da imate poškodovane noge, lahko vašemu animatorju, ki vasspremlja, prinašate vodo z lončki.

Naloga: Animator članom skupine zveže nogi. Njihova naloga je, da na določeni poti poskakujejo in v rokah nosijo lončke z vodo. Na cilj morajo prinesiti vsaj nekaj vode, da jo bo animator lahko popil in se odžejal. Če ne poskakujejo, kozarec vode ne velja.

GLEDALIŠČE

Uvod: Vaš gospodar je delno slep, zato v gledališču ne vidi dobro, kaj se dogaja, je pa zelo navdušen nad zgodbami. Izredno rad posluša ljudi, ki doživeto pripovedujejo zgodbe. Jaz vem, da ste vi odlični pripovedovalci zgodb in me boste rešili trpljenja, ki me čaka, če ne slišim kakšne nove zgodbe, ki bi jo lahko povedal svojemu gospodarju.

Naloga: Naloga skupine je, da animatorju (gospodarju) pove katero koli zgodbo, lahko si jo tudi izmisli. Poizkuša jo povedati čim bolj doživeto in opisno. Animator naj vzpodbuja domisljijo mladih.

MODROST

Uvod: Gospodarji so si lahko privoščili tudi razne mislece in modrece – to so tisti, ki mnogo vedo. Eni izmed takih modrecev ste tudi vi, zato mi boste sedaj pomagali rešiti nalogo oz. sanje. Vsak dan se mi v presledkih sanjajo naslednje besede in ne vem, kaj bi lahko pomenile. Dogaja se mi to, da jih ne znam smiselno povezati med seboj, zato vas prosim, da to naredite vi.

Naloga: Animator da skupini na listek napisane besede, iz katerih morajo oblikovati smiseln stavek. Za mlajše so to lahko tudi celi stavki znane pesmi ali napeva.

IZNAJDLJIVOST

Uvod: Ni vedno vse roznato, včasih nam tudi česa zmanjka. Da rešimo tak problem, gremo dandanes v trgovino in kupimo, kar nam manjka. Vendar sedaj nimate dovolj denarja, da bi kupili papir, na katerega bi lahko pisali ali risali. Ste namreč naglušni, zato se ne morete pogovarjati, ampak lahko sporočila med seboj le pišete na papir.

Naloga: Zmanjkalo vam je papirja, zato je vaša naloga, da se postavite v vrsto in na velik plakat, ki je pred vami, svojemu predhodniku narišete tisto, kar vam reče vaš gospodar, v tem primeru je gospodar najmlajši član skupine.

VODA

Uvod: Poznamo različne ovire in težave. Stvari, ki jih uporabljamo, se včasih uničijo, se izrabijo ... Tako se je zgodilo tudi s tem lončkom. Ker takih lončkov ne izdelujejo več, bomo morali uporabiti kar tega, čeprav je preluknjan in spušča. Z njim bomo prinesli vodo v steklenico, iz katere bomo lahko pili, kadar bomo žejni.

Naloga: Skupina dobi preluknjan lonček, s katerim zajema vodo iz posode. Njihova naloga je, da čim več vode prenesejo na drugi konec igrišča in napolnijo plastenko.

7. IGRA – UJEMIMO TOBIJA

POVEZAVA Z ZGODBO ORATORIJA

Za uvod igralcem povemo, da bomo pri tej igri stopali po poteh Tobija in Azarja, ki so ju na njunem potovanju spremljale številne preizkušnje.

TEHNIČNI PODATKI

Cilj igre: V različnih preizkušnjah dobiti sestavne dele zemljevida, ki bo skupini pomagal najti (ujeti) Tobija in Azarja.

Čas: 2 uri–cel dan

Prostor: prvi del lahko v zaprtem prostoru, drugi del zunaj (po možnosti v gozdu)

Št. udeležencev: 30–200

Starost: primerna za vse starosti

Št. animatorjev: 15 in več

Pripomočki: zemljevid za vsako skupino; pripomočki za posamezne igre in preizkušnje

OPIS

Igra je sestavljena iz dveh delov.

1. del:

Igralci so razdeljeni po skupinah ves čas igre. V tem delu si z različnimi igrami pridobijo dele zemljevida, ki jim bo pomagal na potovanju v drugem delu igre. Na drugi strani zemljevida je lahko sličica, ki jim pomaga pri sestavi zemljevida. Ko skupina sestavi zemljevid, je pripravljena na potovanje, na nekakšno pot preživetja.

PREDLOGI IGER:

- Metanje zgoščenk skozi ozko odprtino (na primer usta klovn).
- Iskanje sporočila, ki se nahaja v eni izmed majhnih škatlic; veliko število majhnih škatlic – igralci jih odpirajo, dokler ne najdejo prave.
- Prenašanje jabolk z usti, ki jih pobirajo iz vedra polnega vode in jih nato odnesejo na drugo stran igralnega polja (lahko poligona); ves čas igranja se igralci jabolka ne smejo dotakniti z ničemer drugim kot z usti.
- Lovljenje zamaškov z magnetki na vrvicah (ribolov).
- Pihanje svečke na daljavo (igralci imajo na voljo na primer 7 slamic in si iz njih sestavijo eno daljšo, s katero poskušajo čim prej pogasiti nekaj metrov oddaljeno svečo).
- ... Zaželene so lastne ideje.

2. del:

Pot preživetja, ki jo pripravimo po gozdu ali nekje drugje v naravi. Na zemljevidu, ki ga igralci sestavijo, označimo vse postaje. Na vsaki naj bo en ali dva animatorja, ki pripravi/-ta preizkušnjo za igralce na svoji točki. Obisk vsake postaje naj se zabeleži na kontrolnem listu, ki naj ga vsaka skupina nosi s seboj ves čas igre. Vsaka postaja naj ima npr. žig svoje oblike ali (in) barve. Če so igralci starejši, si lahko omislimo tudi nekaj mrtvih točk, tj. mest, kjer igralci najdejo npr. samo privezan žig, s katerim potrdijo, da so mrtvo točko zares našli.

Skupina, ki je najhitrejša, zmaga, ker ji je uspelo ujeti Tobija in Azarja. V ta namen sta dva animatorja lahko oblečena v Tobija in Azarja in na koncu igre »priredita« nadvse slovesno srečanje (objemanje, vriskanje ipd.) z zmagovalno skupino.

PREDLOGI PREIZKUŠENJ:

- Eden izmed članov skupine ima nalogo vse člane prepeljati čez določen teren (npr. preko potoka, ozkih brvi, blata, strmin). Ostali člani naj imajo zavezane oči, naj se držijo med seboj, prvi in edini brez rute čez oči pa jih mora usmerjati.
- Pajčevina med dvema drevesoma (razpredemo elastiko čim bolj podobno pravi pajčevini) – vsa skupina se mora v čim krajšem času prebiti z ene na drugo stran pajčevine, ne da bi se kdor koli dotaknil elastike. Za vsak dotik lahko prištevamo čas ali dajemo minus točke.
- Kviz – vprašanja so lahko iz oratorijske zgodbe.
- Prenašanje koruze z usti; skupina naj v določenem času z usti prenese čim več koruze z enega na drug konec igralnega polja.
- ... Zazelene so lastne ideje!

DODATEK

ŠEST PREDZGODB

1. MODRI SALAMON

- Angel:** Predno vam bom povedal zgodbo o poštenjaku Tobitu in njegovem sinu Tobiju, bi rad, da vsaj malo spoznate Izraela, od slavnega kralja Salomona do trenutka, ko je bilo to ljudstvo odpeljano v asirsko suženjstvo.
Bilo je v času kralja Salomona, na Salomonovem dvoru.
- Salomon:** Poglejte, kakšno razkošno domovanje sem si postavil. Vse to mi je dal Gospod. Zato hočem tudi jaz njemu postaviti lepo prebivališče v tem mestu Jeruzalemu.
- Dvornik:** Čudovita misel, moj kralj. Niti tvoj oče, kralj David, si ni kaj takega zamislil.
- Salomon:** O pač! Moj oče David je sicer imel namen zidati hišo imenu Gospoda, Izraelovega Boga, a mu je Gospod rekel: »Te hiše ne boš zidal ti, ampak tvoj sin.«
- Dvorjan:** Prav zaradi tvoje modrosti, kralj Salomon, ti Gospod pusti zidati tempelj njemu v čast.
- Salomon:** Da, a tudi modrost je od Gospoda. Neke noči sem imel sanje. Gospod mi je rekel: "Prosi, kaj naj ti dam." Zamislil sem se in mu dejal: "Daj svojemu služabniku poslušno srce, da bo znal vladati tvojemu ljudstvu in razločevati med dobrim in hudim."
- Prerok:** In tedaj ti je Bog rekel: "Ker si prosil za to in si nisi prosil dolgega življenja, ne bogastva in ne smrti svojih sovražnikov, glej, bom storil po tvoji besedi. Dal ti bom modro in razumno srce, takó, da ni bilo tebi enakega pred tabo in ne bo vstal tebi enak za tabo."
- Salomon:** Natančno tako. Poleg tega pa mi je Bog naklonil tudi bogastvo in slavo.
- Prerok:** Pazi, a to se bo uresničilo le, če boš spolnil Gospodovo besedo: "Če boš hodil po mojih poteh in se držal mojih zakonov in zapovedi," govori Gospod.
- Salomon:** Vidiš, moj dvorjan, preroki so vedno tisti, ki me držijo nekoliko nazaj. Človek lahko v navdušenju in mladostni zaletavosti na marsikaj pozabi.
- Angel:** In res, kralju Salomonu je uspelo postaviti čudovit tempelj. Ob posvetitvi templja, ki je za Izraelsko ljudstvo poslej bilo izrednega pomena, je kralj Salomon dejal.
- Salomon:** Glej, Gospod, nebo in nebes nebesa te ne morejo obseči, koliko manj ta hiša, ki sem jo sezidal. Vendar, naj bodo tvoje oči noč in dan uprte v to hišo. Poslušaj prošnjo svojega služabnika in svojega ljudstva Izraela, ko bodo molili na tem kraju.

- Angel:** Mnogi so poslej prihajali v tempelj častit Gospoda, mnogi so tudi prihajali k svojemu kralju Salomonu, ki je prebival ob templju.
- Dvorjan:** Moj kralj, dve ženi sta tu in se prepirata med seboj. Hočeta, da ti razsodiš njuno pravdo.
- Prva žena:** Kralj Salomon, poglej, tej ženi je ponoči umrl otrok, potem pa je vzela mojega otroka in sedaj trdi, da je njen.
- Druga žena:** Ni res, to je vedno bil moj otrok, tvoj otrok pa je nočoj umrl.
- Salomon:** Dajte mi tega otroka, da ga vsaki od teh žena dam polovico.
- Prva žena:** Nikar ga ne razsekaj. Naj ga ima ona, da bo le ostal živ.
- Druga žena:** Ne, kar vsaka naj ga dobi polovico.
- Salomon:** Prav, otrok bo ostal živ. Pripada tej (*prvi*) ženi, ona je njegova mati.
- Angel:** Vsi so se čudili nad modro Salomonovo razsodbo. Ljudstvo ga je še bolj spoštovalo in se v dvomih obračalo nanj. Salomon je užival velik ugled, a le dokler je spoštoval Gospoda in se ni menil za tuje bogove.

2. SALOMON GREŠI – KRALJESTVO SE RAZDELI

- Angel:** Salomon pa je nekoč, kljub svoji modrosti, ki je postala že pregovorna, napravil veliko neumnost. Oženil se je z neko tujko, Moábko.
- Salomon:** O, moja draga Moábka, povej, kaj naj storim, da se ti še bolj prikupim.
- Moábka:** No, Salomon, vidim, da si moder mož, poln zaupanja v svojega Boga. Zakaj ne bi počastil tudi mojih bogov? Zakaj ne bi postavil v tempelj tudi kol v čast boginji Ašéri?
- Salomon:** Glej, če je tvoja prošnja tako majhna, potem se to lahko zelo hitro zgodi. V templju je dovolj prostora tudi za tvojo boginjo. To ne more nič škoditi. Bolje je, da smo prijazni do vseh bogov, kot pa da se kakšnemu izmed njih zamerimo, pa čeprav le enemu.
- Moábka:** Hvala ti, dragi moj Salomon.
- Angel:** In za Moábko so prihajale še druge žene, ki so prosile enako: Amónke, Edómke, Sidónke, Hetejke in druge. Vsaka od teh je smela v tempelj izraelskega Boga Jáhveja postaviti podobo svojega boga. In Jahve se je nad takšnim ravnanjem silno razsrdil.

Gospodov glas (*silen grajajoč glas*): Salomon, Salomon! Nisi se držal moje zaveze. Delal si, kar je hudo v mojih očeh. Častil si tuje bogove, malikoval si. Zato ti bom iztrgal kraljestvo iz tvojih rok in ga dal tvojemu služabniku. A zaradi del tvojega očeta Davida tega ne bom storil v tvojih dneh, ampak v dneh tvojega sina.

Angel: In res, v dneh Salomonovega sina Roboáma se je v severnem delu kraljestva uprl Jerobeám. Kraljestvo se je tako razdelilo na dva dela.

Ljudstvo: Kralj Roboám, Salomonov sin, usmili se nas. Zmanjšaj nam tlako, naš jarem je pretežak.

Roboám: Kaj še! Še več boste delali. Dolgovi kraljestva so namreč veliki.

Jerobeám: Ne, ne bomo. Ljudje, uprimo se temu mogočnežu. Pojdimo v svoje šotore, Izrael, in pustimo Judov rod tukaj samega, v Jeruzalemu.

Ljudstvo 1: Živel naš novi kralj Jerobeám! Živel naš kralj Jerobeám!

Ljudstvo 2 (*na drugem koncu*): Ne, nikakor! Živel naš kralj Roboám! Živel naš kralj Roboám!

Roboám: Kar pojdi, Jerobeám, na svoj konec in tam delaj, kar hočeš. Tu pa nas pusti pri miru!

Jerobeám: O, prav rad te pustim v tem zakotnem Jeruzalemu, Roboám. Povezal se bom z drugimi kraljestvi, ki so močnejša od tvojega, z bolj slavnimi mesti, kot je tvoje, in videl boš, moja dežela bo na novo vzcvetela.

Roboám: Poberi se hitro, da mi ne bo treba dolgo poslušati tvojih puhlih besed.

Jerobeám: Tudi moja ušesa so že polna tvojega vreščanja; komaj že čakam, da si jih odpočijem.

Angel: In tako je Bog dopustil, da se je izraelsko kraljestvo razdelilo. Na severu je vladal Jerobeám, na jugu pa je majhno ozemlje ostalo Roboámu. In to zaradi Salomona, ki je v templju začel častiti tuje bogove.

Začenjali pa so se še hujši časi. S severa niso več prihajali v Jeruzalemski tempelj častit Boga Jahveja. Postavili so si svoja svetišča, po vseh gričih so zažigali kadilo v čast vsem mogočim bogovom in tako jezili Boga Jahveja. Eden za drugim so si sledili kralji, eden je bil slabši od drugega. Gospodu to ni bilo všeč. Obudil je preroke, da bi ljudstvo vendarle prepričali, naj stopi na pravično pot.

3. ELIJA – NAJVEČJI PREROK

- Angel:** Tedaj je Gospod poklical Elija, naj prerokuje in Izraela zopet spravi na pravo pot. Izraelsko ljudstvo je namreč začelo častiti poganškega boga Baála, boga dežja in rodovitnosti. Po preroku Eliju pa je Bog Jahve ljudstvu hotel dopovedati, da je on Bog, ki daje dež in zemlji rodovitnost.
- Elija:** Kakor živi Gospod, Izraelov Bog, ta leta ne bo ne rose ne dežja, razen na mojo besedo.
- Aháb:** Kaj govoriš? Kdo pa si ti? Kakšna predrznost! Nikoli noben človek še ni tako govoril.
- Angel:** V deželi ni bilo kaplje dežja, potoki so usahnil, na nebu ni bilo dežnih oblakov. Po Gospodovem navdihu je prerok šel v Sarepto na Sidonskem.
- Elija:** Hej, vdova, prinesi mi, prosim, malo vode v vrču, da bom pil.
Vdova: Težko, a prinesem ti jo, popotnik.
Elija: Prinesi mi še, prosim, kos kruha.
Vdova: Kakor resnično živi Gospod, nič pečenega nimam. Imam le prgišče moke v loncu in nekaj olja v vrču. Glej, prav sedaj nabiram suhljad, da to pripravim zase in za sina, da bova pojedla in nato umrla.
- Elija:** Ne boj se. Pojdi in pripravi, kakor si se namenila. Vendar naredi najprej meni kolaček in mi ga prinesi; sebi in svojemu sinu pa ga boš pripravila potem.
- Vdova:** Ali ne zahtevaš nekoliko preveč?
Elija: Glej, takole govori Gospod, Izraelov Bog: Moka v loncu ne bo pošla in olja v vrču ne bo zmanjkalo do dne, ko bo Gospod poslal dež na zemljo.
- Vdova:** Vidim, da si prerok. Šla bom in storila po tvoji besedi.
- Angel:** In res. Moka v loncu ni pošla in olja v vrču ni zmanjkalo. Čez nekaj tednov pa se je Elija napotil k Izraelskemu kralju Ahábu, kakor mu je Gospod naročil.
- Aháb:** Si to res ti, Elija, ki spravljaš Izraela v nesrečo?
Elija: Kaj besedičiš? Nisem jaz spravljal Izraela v nesrečo, ampak ti in tvoja hiša, ker ste zapustili Gospodove zapovedi in ste šli za Baáli.
Aháb: Kaj bi pravzaprav rad od mene, prerok Elija?
Elija: Daj ukaz, naj se na gori Karmel zbere vseh 450 Baálovih prerokov, ki so v deželi.

- Aháb:** In kaj boš z njimi?
- Elija:** Naredili bomo tekmovanje, kdo bo mogel zanetiti ogenj za daritev Gospodu.
- Angel:** Kralj Aháb je privolil v tekmovanje. Poslal je vse preroke, častilce Baála.
- Elija:** Pogledajte tole grmado lesa. Ne podtikajte ognja, ampak molite k svojemu bogu, naj pošlje ogenj z neba. Če vam bo uspelo, se bom tudi jaz poklonil vašemu bogu.
- Preroki** (*poplesujejo okrog grmade*): Baál, usliši nas; Baál, usliši nas. Baál, pošlji ogenj z neba.
- Elija:** Vam ne gre, kaj?
- Preroki:** Baál, pošlji vendar ogenj z neba!
- Elija:** Že dve uri poplesujete, pa se še ni nič zgodilo. Kličite glasneje, morda je vaš bog zaspal, morda je šel na počitnice, pa vas ne sliši.
- Preroki:** Baál, ne pusti, da nas tale tako zasmehuje. Usliši nas in pošlji ogenj z neba.
- Elija:** Vidim, da z vami ne bo nič. Umaknite se. Polijte ta drva z vodo, da se bo od njih cedilo.
- Preroki:** Ali nisi nekoliko predrzen? Misliš, da se bo tvoj Bog ozrl na tvoje izzivanje?
- Elija:** Sedaj pa, Gospod, usliši me, pošlji ogenj z neba, da bo to ljudstvo spoznalo, da si ti Gospod in njihov Bog.
- Angel:** Tedaj je padel ogenj z neba, použil vsa drva in ljudstvo je spoznalo, da je Jahve Bog v Izraelu.
- Aháb:** Vidim, da smo resnično bili v zmoti. Jahve je Bog.
- Elija:** Sedaj pa brz, Aháb, pohiti in se skrij v kako votlino, kajti Bog bo poslal silno veliko dežja, da bo dežela zopet zacvetela. Baálovi preroki pa naj gredo z mano; vklestil jih bom, da po izraelski deželi ne bodo več razširjali vere v poganškega boga Baála.

4. NABÓTOV VINOGRAD

- Angel:** Kljub spoznanju, da je Jahve resnični Bog, se kralj Aháb ni obrnil od svojih krivičnih potov. Jezreélec Nabót je imel vinograd, ki je bil ob palači kralja Ahába. Aháb je hotel dobiti ta vinograd.
- Aháb:** Nabót, daj, prodaj mi ta vinograd, da mi bo za zelnik, ker je tako blizu moje palače.

- Nabót:** Ne dam ti ga, kralj Aháb, sam ga zelo potrebujem.
- Aháb:** Glej, dam ti zanj boljši vinograd, če hočeš.
- Nabót:** Ta vinograd je moj in z njim lahko storim, kar hočem. Nanj sem se tako navadil, da ga ne bi prodajal. Vrhu tega pa Bog ne daj, da bi ti dajal dediščino svojih očetov.
- Aháb:** Pa nič. Še žal ti bo.
- Angel:** In kralj Aháb se je vrnil domov, legel na posteljo, obrnil obraz vstran in ni hotel jesti. Tedaj je prišla k njemu njegova žena Jezabela in mu govorila.
- Jezabela:** Aháb, zakaj si tako slabe volje in nočeš jesti?
- Aháb:** Jezreélec Nabót mi noče dati svojega vinograda. Niti za denar ne!
- Jezabela:** Pa saj si vendar ti kralj v Izraelu! Vstani, jej in bodi dobre volje. Jaz ti bom dala vinograd Jezreélca Nabóta.
- Angel:** Jezabela je v Ahábovem imenu napisala pisma, jih zapečatila z njegovim pečatom in pisma poslala starešinam in veljakom, ki so prebivali z Nabótom v njegovem mestu. V pismu je bilo zapisano takole:
- Pismonoša:** Razglasite post in posadite Nabóta na čelo ljudstva. Njemu nasproti pa posadite dva moža, ničvredneža, da bosta pričala proti njemu in rekla: Preklinjal si Boga in kralja. Potem ga odpeljite ven in ga kamnjajte, da bo umrl.
- Angel:** In res se je v Nabótovem mestu zgodilo, kakor je napisala kraljica Jezabela. Ljudstvo je kamnalo Nabóta, da je umrl. Ko je Jezabela izvedela, kaj se je zgodilo, je šla h kralju Ahábu.
- Jezabela:** Moj kralj Aháb, vstani, vzemi v last vinograd Jezreélca Nabóta, ki ti ga za denar ni maral dati, kajti Nabóta ni več med živimi.
- Aháb:** Hvala ti, Jezabela, da si mi priskrbela vinograd, ki sem si ga srčno želel.
- Elija** (*priteče*): Krivica se je zopet zgodila v izraelski deželi.
- Aháb:** Kaj pa spet noriš, prerok Elija.
- Elija:** Zaradi tebe me pošilja Gospod, vsemogočni Bog. Zagrešil si umor, sedaj pa še podedoval! Gospod ti napoveduje, da boš tudi ti tako končal, kot si pokončal Nabóta.
- Aháb:** Si me našel, moj sovražnik?
- Elija:** Našel, ker si se prodal, da si storil, kar je hudo v Gospodovih očeh. Tako govori Gospod, Izraelov Bog: Pokončal bom tvojo hišo, ker si me razjezil in Izraela zapeljal v greh.

Angel: Gospod je izpolnil svojo besedo. A malikovanje in krivica se v Izraelovi deželi nista ustavila. Bog je zato pošiljal še druge preroke in nova znamenja, da bi se ljudstvo vendarle odvrnilo od svojih hudobnih potov.

5. PREROK ELIZEJ

Angel: V času kraljevanja Ahábovega sina Joráma je Bog obudil novega preroka, Elizeja. Delal je Božja znamenja, da bi se ljudstvo vrnilo nazaj na Gospodovo pot. Za tega svetega moža je izvedel celo Naamán, vojskovodja Izraelu sovražnega arámskega kralja. Bil je gobav, zato je prišel k preroku Elizeju.

Naamán: Pozdravljen, prerok Elizej.

Elizej: Kdo si in po kaj prihajaš k meni, nevrednemu človeku.

Naamán: Naamán sem, vojskovodja arámskega kralja. Gobe so se nase-lile po vsem mojem telesu. Prihajam k tebi, da me ozdraviš.

Elizej: Po besedi Gospoda, Izraelovega Boga, ti naročam, da se sedem-krat umij v reki Jordan.

Naamán: Kaj, ali nima naša dežela boljših rek, kot je ta majhen in počasni Jordan? Ne bom se umival v tej mlakuži!

Dvorjan: Gospod, če bi ti prerok ukazal kaj nemogočega, potem bi bila tvoja jeza upravičena. To pa je še najmanj, kar lahko storiš.

Naamán: Prav imaš. Nič me ne stane, če to poskusim.

Dvorjan: Pojdimo.

Naamán (*se sedemkrat potopi v vodo; počepne*): Ooo, neverjetno! Gobe so izginile! Resnično, zdaj vem, da na vsej zemlji ni Boga razen v Izraelu.

Angel: In Naamán se je očiščen gob vrnil na svoj dom. Slavil je izrael-skega Boga za njegova čudovita dela.

Tedaj so tudi nekateri pravični v Izraelu vzeli zares prerokove be-sede, naj se obrnejo od malikov in zopet častijo Jahveja v njego-vem templju v Jeruzalemu. Med njimi je bil tudi pravični mož Tobít.

Tobít: Čeprav nihče izmed mojega rodu ne hodi več v Jeruzalem, ka-kor nam naroča Jahve v svoji postavi, bom odšel v tempelj, da-roval Gospodu desetino od svojih pridelkov in tam prosil za bla-goslov pri vsem svojem delu.

Jehú: Tobít, zakaj bi vendar hodil na tako dolgo pot v Jeruzalem. Poj-di rajši v bližnji tempelj v Danu in tam daruj Gospodu.

- Tobít:** Veš kaj, Jehú, ne morem moliti v templju v Danu, kajti tam je vse polno oltarjev raznim bogovom. Naš Bog Jahve je ljubosumen Bog, hoče, da častimo samo njega. Kajti samo on je tisti, ki je vse ustvaril in vse ohranja pri življenju. On je eden in edini. Vse drugo so podobe, ki so jih izdelale človeške roke. Usta imajo, pa ne znajo govoriti, ušesa imajo, pa ne slišijo, noge imajo, pa ne znajo hoditi.
- Jehú:** Morda imaš prav, Tobít, a vendarle si edini, ki tako misli. Pogledaj, vsi okrog tebe drugače delajo.
- Tobít:** Veš kaj, Jehú: Ne smemo se ozirati na to, kaj mislijo in delajo drugi. Vsak ima svoje namene in svojo pamet. Natančno sem pregledal Mojzesovo postavo in ugotovil, da je edino tako prav. Častiti edinega Boga, Jáhveja, in nobenega drugega. Sicer pa, če se vsi ogrevajo za eno stvar, še ni rečeno, da je tisto dobro in pravično.
- Jehú:** Hočeš reči, da ne smemo vsi trobiti v en rog.
- Tobít:** Zelo dobro si razumel, Jehú. Daj, pojdi z mano v Jeruzalem.
- Jehú:** Ah, veš, kaj bodo pa drugi rekli. Imeli me bodo za izjemo ... za malo prismuknjenegega. Ne, ostal bom tu. Ne bi rad izstopal iz povprečja. Bom rajši hodil kar v Dan.
- Tobít:** Si slišal za arámskega vojskovodjo Naamána, kako ga je izraelski Bog ozdravil in sedaj priznava izraelskega Boga?
- Jehú:** Ah, tudi on je samo ena izjema.
- Tobít:** Veš, Jehú, bojim se, da se bodo zares uresničile napovedi prerokov – Izaija in drugih.
- Jehú:** Kaj pa napovedujejo?
- Tobít:** Da bo ljudstvo odpeljano v sužnost v tuje dežele, da bodo šele tam spoznali, kdo je njihov Bog in kako zelo jih ima rad.
- Jehú:** Ha, tudi to so prazne marnje.
- Tobít:** Če boš hotel, lahko še kakšno rečeva, ko se vrnem iz Jeruzalema. Zbogom, Jehú.

6. V IZGNANSTVO

- Angel:** Tobít se je utrujen vračal z dolge poti v Jeruzalem, kjer je v templju počastil svojega Boga Jahveja in mu v zahvalo za njegovo dobroto daroval desetino svojih pridelkov, kakor je nekoč Mojzes zapisal v Postavi. V srcu je bil srečen, da je nekaj dobrega storil za Boga, ki mu je v življenju natrosil že toliko dobrot. Bližal se je svojemu domu v Tisbah, v Galilejski pokrajini, nekoliko naprej od Galilejskega jezera. Videl je nenavadno vznemirjenje ljudi. Brž se je napotil do svojega prijatelja Jehúja.

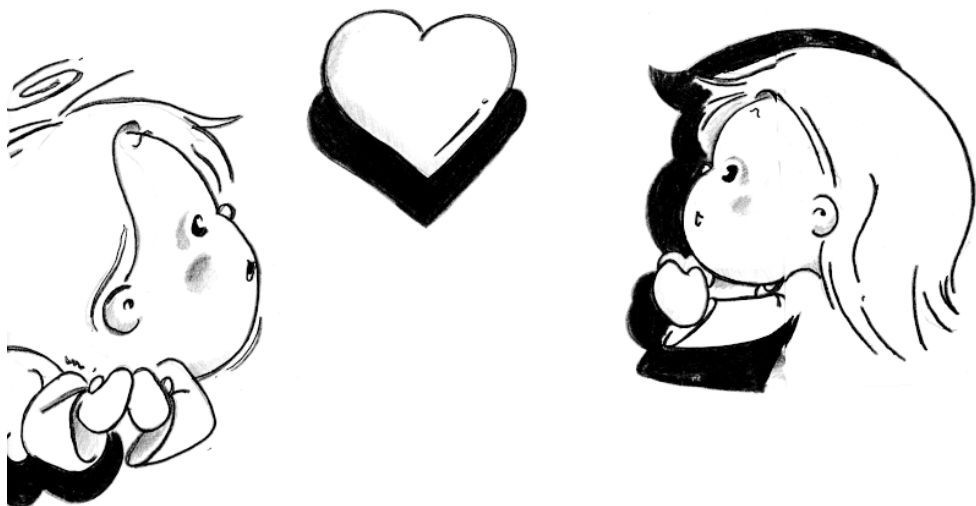

- Tobít:** Povej, Jehú, kaj se dogaja v naši deželi. Zakaj so ljudje tako vznemirjeni, zakaj živina teka naokoli, kot bi ne imela pastirjev?
- Jehú:** Kaj si ti edini tujec v Izraelu? Ali ne veš, kaj se dogaja?
- Tobít:** Kako naj vem, ko pa sem bil v daljnem Jeruzalemu.
- Jehú:** Seveda, ti hodiš molit Boga v Jeruzalem. To je isto, kot bi pihal v veter. Nič ne dosežeš. Tu v naši deželi pa ljudstvo trpi stisko. Tu bodi in nam pomagaj.
- Tobít:** Kaj se vendar dogaja?
- Jehú:** Nad nas prihaja asirski kralj. Izvedel sem, da nas bo vse odpeljal v sužnost v Ninive in v medijska mesta.
- Tobít:** Kako to veš?
- Jehú:** Ljudje na severu so že bili odgnani. Sedaj smo na vrsti mi. V dveh ali treh dneh bodo vojaki tu. Poskrij, kar imaš, da ti ne bodo vsega uničili.
- Tobít** (*vpije besede preroka ...*): "Tolažite moje ljudstvo, tolažite moje ljudstvo!" Resnično, Gospodova jeza se je vnela. Prosíte, da se nas usmili. Prosíte, da obrne svoje obličje na nas in se nas usmili!
- Gabaél:** O, Tobít, iz mojega, Neftálijevega rodu! Brž, pojdi z mano, da pobegneva pred asirsko nevarnostjo.
- Tobít:** Dragi moj sorodnik Gabaél. Rad bi šel s teboj, a ne morem. Hočem biti s svojim ljudstvom. Skupaj z njim hočem biti deležen šibe Božje, ki nas je zadela, da nam bo vsem v poboljšanje.
- Gabaél:** Vedno si bil čuden in čuden ostajaš. Bodi tu. Jaz grem. Naj usmiljeni Bog stori, da se še kdaj vidiva. Zbogom.
- Tobít:** Počakaj, Gabaél! Bi hotel shraniti na varno denar, ki sem ga zbiral vsa ta leta? Ne bi rad, da mi sovražni vojaki vse uničijo. Mor-da mi utegne še kdaj prav priti.
- Gabaél:** Le brž, napiši pismo in vsak od naju naj obdrži del – kot potrdilo.
- Tobít:** Hvala ti, Gabael. Ne boj se in hodi z Gospodom. Naj te vodi njegov angel, njegova *dobrotna luč*.
- Gabaél:** Tudi tebe, dragi Tobít. Sedaj pa res bežim. Čas je kratek. Zbogom, Tobít.
- Angel:** Le dan po Gabaélovem odhodu je v Tisbe vdrla asirska vojska. Vse so opustošili, zvezali ljudi in jih odpeljali v sužnost v svojo asirsko pokrajino.
- Vojak:** Dajmo, hitreje. Niste vi edino mesto, ki ga moramo preseliti. Hitreje!
- Jehú:** Pogledj, Tobít, kaj so napravili z nami. Vodijo nas kot živali na povodcih.

- Tobít:** O, Jehú, ko bi naše ljudstvo prej doumelo. Zakaj smo se poi-gravali z Gospodovo jezo? Sedaj moramo to sprejeti. Kar Bog stori, vse prav stori.
- Jehú:** To ni pošteno. Ti si pravičen in si delal, kar je prav v Gospodovih očeh, in moraš prav tako v sužnost ...
- Vojak** (*s palico*): Dajmo, kaj se obirata vidva? Še dovolj časa bosta ime-la za klepet – če vama bo novi kralj to pustil. Sedaj je namreč vse odvisno od njega.
- Tobít** (*čez nekaj časa, ko se vojakova jeza poleže*): Nihče ni pravičen, Jehú, razen Gospoda samega. Vsakdo izmed nas plava v svojih gre-hih. Res pa je, da se lahko trudimo, da bi naša krivda pred Gos-podom bila manjša.
- Jehú:** Kaj pa naj za to storimo?
- Tobít:** Prizadevajmo si za dobra in pravična dela. In na Gospodovo Postavo ne smemo pozabiti. Ne smemo se bati življenja! In če nas vodi Gospodov angel, *dobrotna luč*, ni nič težko.
- Vojak** (*jezno, ju loči*): Kaj je zopet tule? Beseda pri vaju nič ne zaleže. Gremo, vsak na svoj konec!
- Angel:** Tako so jih Asirci prignali v tujo deželo. Mnogo so jih naselili v Ninivah, tudi Tobíta. A o Jehúju Tobit ni izvedel nikoli, kam je bil poslan. Morda je celo na poti omagal, ker je bil slabotnega zdravja. Življenje v Ninivah je bilo sprva težko. A sčasoma so se na nove razmere navadili in zaživali novo življenje.

ANIMATORJEM

**molitvena srečanja med oratorijem
in
kateheze v pripravi na oratorij**

MOLITVENA SREČANJA MED ORATORIJEM

UVOD

Tako kot zgodba je tudi molitev animatorjev povezana z razmišljanji o angelih, Božjih poslancih. Prav je, da se animatorji v pripravi na oratorij animatorji seznanijo s tematiko o angelih, če drugače ne, da si tri uvodna besedila o angelih vsaj sami preberejo.

Molitev je sestavljena na naslednji način:

- o angelu (ih): splošni uvod/razlaga;
- meditacija življenja na temo;
- Božja beseda – berilo (če sta predlagani dve možnosti, lahko izberemo eno);
- psalm: vzeti so iz Tobitove knjige, da molitev povežemo z letošnjo zgodbo – lahko molimo na razne načine;
- skupna molitev k angelu (om);
- animacija – skrbeti moramo, da nas animacija (med animatorji) ne oddalji od otrok;
- pesmi – izberemo in dodamo sami.

O ANGELIH

1. O češčenju angelov

Z nami so ustvarjena bitja, so pa tudi naši varuhi in posredniki pri Bogu. Takšno držo ljudi do angelov srečamo že v Stari zavezi. Seveda je češčenje angelov, podobno kot svetnikov, nekaj drugega kot češčenje Boga. V češčenju angelov se pravzaprav slavi in časti Boga, kateremu le-ti povsem namenjajo svoje bivanje in delovanje. Podobno kot v umetniških stvaritvah slavimo njihovega avtorja, umetnika, tako se tudi v nobenem primeru češčenje angelov ne more pokazati kot protipol češčenju Kristusa, edinega srednika milosti in darovalca odrešenja, saj angeli ne posredujejo svoje pomoči in svoje milosti, ampak le Kristusovo, saj so je tudi sami deležni. Češčenje angelov je pomembno, a zahteva zrelo vero, zato je zelo pomembno, da je ta vidik označevanja krščanske vere v času vzgoje in kateheze pravilno prisoten. Pomembnost tega dela krščanske vere za vsakega kristjana je razvidna tudi iz dejstva, da je prisotnost in delovanje angelov izkusil v zemeljskem življenju tudi Jezus Kristus sam, in to v najodločilnejših trenutkih svojega življenja.

(Marjan Turnšek, v knjigi: Priručnik dogmatične teologije 2., str. 511s.)

2. Biblični leksikon, Celje (MD) 1984

Angel (sel, glasnik, odposlanec ... v NZ Božji poslanec). Svetopisemski spisi poznajo zelo različne anjele, ki se razlikujejo po pojavi in predvsem po delovanju. Najpogosteje nastopajo angeli kot Božji poslanci in govorniki (1 Mz 22,11) ali tudi kot izvrševalci Božjih odlokov (Ps 103,20). Pogosto Jahvejevega angela ne moremo razlikovati od Jahveja samega (1 Mz 18). Gospodov angel je izraz, ki posredno kaže na Božji poseg (Sod 13,3.20-22). Včasih razumejo anjele kot kerube, mešana bitja s perutnicami, kakršne poznajo predvsem v Babiloniji: v 1 Mz 3,24 tak angel straži drevo življenja ... Drugi angeli sestavljajo nebeske dvorjane, ki častijo Jahveja (Iz 6) ali mu svetujejo (Job 1,6sl.). Šele v pozni dobi dobijo angeli imena (Dan, Tob), razumejo jih kot osebne anjele varuhe (Rafael za Tobija), kot varuhe ljudstev (Dan 10,1 sl.), kot zagovornike pred Bogom (Zah 3), kot tolmače nebeskih načrtov (Zah 1,9.11 sl.). V poznoujudovski apokaliptiki, pa tudi v novozaveznem razodetju imajo angeli veliko vlogo. Starozavezna vera v anjele je pisana, neurejena mešanica stare ljudske vere (prim. 1 Mz 6,1-4), ponizanih tujih bogov (3 Mz 16,8sl.) in obledelih božanstev babilonskega in perzijskega vpliva. Tako pripisujejo nekaterim angelom škodljivo ali kaznovalno moč ... Kot kaže Rim 8,38, tudi Pavel še verjame v zle anjele, s »prestoli« in »gospodstvi« (Kol 1,16) pa Pavel misli na anjele ljudstev, tj. predvsem na moč poganskega Rima. Šele sinoptiki (evangelisti Mt, Mr, Lk) ločijo anjele kot Božje poslance in razlagalce odrešenjskega dogajanja (Lk 1; 2; Apd 1,10sl.) od hudobnih duhov (ki jih imenuje tudi satanovi angeli: ta izraz označuje hudičeve odposlanec oz. njegove predstavnike) kot povzročiteljev bolezni in obsedenosti (Mr 3,23-27). S tem, da Jezus obvladuje hudobne duhove, se izkaže kot tisti, ki ima stvarnikovo moč in prinaša Božje kraljestvo konca časov (Mr 3,27).

Izraz nadangel pomeni angela višjega reda (1 Tes 4,16; Jud 1,9).

In končno anjele včasih štejejo za varuhe nekaterih ljudi ali njihove predstavnike pred Bogom (Mt 18,10; Apd 12,15).

V Raz 2-3 so angeli Cerkva verjetno voditelji teh Cerkva.

3. Katekizem katoliške Cerkve, 328–336

Obstoj angelov – verska resnica

Obstoj duhovnih, netelesnih bitij, ki jih Sveto pismo navadno imenuje angeli, je verska resnica. Pričevanje Svetega pisma je tako jasno kakor enodušnost izročila.

Kdo so angeli

Sv. Avguštin pravi o njih: "Angel je ime službe, ne narave. Če vprašuješ po imenu te narave, je duh; če vprašuješ po njegovi službi, je angel: iz tega, kar je, je duh, iz tega, kar deluje, je angel." Angeli so z vsem svojim bitjem božji služabniki in sli. "Vedno gledajo obličje mojega nebeskega Očeta" (Mt 18,10), "vršijo njegova povelja, poslušni njegovi besedi" (Ps 103,20).

Kot zgolj *duhovna* bitja imajo um in voljo: so osebna bitja (prim. Pij XII.: DS 3801) in neumrljivi (prim. Lk 20,36). V popolnosti presegajo vse vidne stvari. O tem priča sijaj njihove slave (prim. Dan 10,9-12).

Kristus "z vsemi svojimi angeli"

Kristus je središče angelskega sveta. Angeli pripadajo njemu: "Ko pride Sin človekov v svoji slavi in vsi angeli z njim ..." (Mt 25,31). Njegovi so, ker so ustvarjeni *po njem* in *zanj*: "Zakaj po njem je bilo ustvarjeno vse, kar je v nebesih in kar je na zemlji, vidne in nevidne stvari, tako prestoli kakor gospostva, tako vladarstva kakor oblasti. Vse je bilo ustvarjeno po njem in zanj" (Kol 1,16). Njegovi so še bolj zato, ker jih je naredil za znanilce svojega odrešenjskega načrta: "Mar niso vsi duhovi, ki služijo, poslani, da strežejo tistim, ki bodo dediči odrešenja?" (Heb 1,14).

Tukaj so že od stvarjenja naprej (prim. Job 38,7: kjer se imenujejo "božji sinovi") in skozi vso zgodovino odrešenja, naznanjajočo od daleč ali od blizu to odrešenje in vedno v službi uresničevanja odrešenjskega božjega načrta: angeli zaprejo zemeljski raj (1 Mz 3,24), ščitijo Lota (prim. 1 Mz 19), rešijo Agaro in njenega otroka (prim. 1 Mz 21,17), zadržijo Abrahamovo roko (prim. 1 Mz 22,11), po njihovi službi je bila priobčena postava (prim. Apd 7,53), angeli vodijo božje ljudstvo (prim. 2 Mz 32,20-23), naznanjajo rojstva (prim. Sod 13) in poklicanosti (prim. Sod 6,11-24; Iz 6,6), pomagajo prerokom (prim. 1 Kr 19,5), da navedemo samo nekaj primerov. Končno angel Gabriel oznanjuje rojstvo Jezusovega predhodnika in rojstvo Jezusa samega (prim. Lk 1,11.26).

Od učlovečenja do vnebohoda obdaja življenje učlovečene Besede adoracija in služenje angelov. Ko Bog "vpelje prvorojenca v svet, zopet pravi: 'In molijo naj ga vsi božji angeli'" (Heb 1,6). Njihovo poveljevanje ob Kristusovem rojstvu nikdar ni prenehalo odmevati v hvalnicah Cerkve: "Slava Bogu ..." (Lk 2,14). Angeli varujejo Jezusovo otroštvo (prim. Mt 1,20; 2,13.19), strežejo Jezusu v puščavi (prim. Mr 1,12; Mt 4,11), ga potolažijo v predsmrtnem boju (prim. Lk 22,43), tedaj ko bi mogel biti po njih rešen iz rok sovražnikov (prim. Mt 26,53) kakor nekdanj Izrael (prim. 2 Mkb 10,29-30; 11,8). Angeli tudi "evangelizirajo" (prim. Lk 2,10) oznanjujoč veselo novico o Kristusovem učlovečenju (prim. Lk 2,8-14) in vstajenju (prim. Mr 16,5-7). Prisotni bodo ob drugem Kristusovem prihodu, katerega naznanjajo (prim. Apd 1,10-11), v službi njegove sodbe (prim. Mt 13,41; 24,31; Lk 12,8-9).

Angeli v življenju Cerkve

Od tukaj je celotno življenje Cerkve deležno blagoslova skrivnostne in mogočne angelske podpore (prim. Apd 5,18-20; 8,26-29; 10,3-8; 12,6-11; 27,23-25).

V svojem bogoslužju se Cerkev pridružuje angelom, ko moli trikrat svetega Boga (RiM, "Svet, svet, svet"); Cerkev prosi za njihovo pomoč (tako v "Ponižno te prosimo" rimskega kanona ali v "V nebesa naj te spremijo ange-

li" pogrebnega bogoslužja ali tudi v "Kerubinski pesmi" bizantinske liturgije) ter praznuje še posebej spomin nekaterih angelov (sv. Mihael, sv. Gabriel, sv. Rafael, angeli varuhi).

Od otroštva (prim. Mt 18,10) do smrti (prim. Lk 16,22) spremlja človeško življenje njihovo varstvo (prim. Ps 34,8; 91,10-13) in njihova priprošnja (prim. Job 33,23-24; Zah 1,12; Tob 12,12). "Vsak vernik ima ob svojih straneh angela kot zaščitnika in pastirja, da ga vodi k življenju" (sv. Bazilij, Eun. 3,1). Že tu na zemlji je krščansko življenje v veri deležno blažene družbe angelov in ljudi, zedinjenih v Bogu.

ANIMATORJEVA MOLITEV

Gospod, pomagaj mi, da bom danes
ne le pravičen, ampak tudi dobrohoten in prijazen z vsemi.
Da bom otroke ljubeznivo sprejel, z nasmejanim obrazom.
Da jim bom rad podaril svoj čas,
da bom znal pozorno prisluhniti in se veselo zahvaliti.
Naj bom vedno tam, kjer me bodo otroci potrebovali.
Naj vsi, še posebno skupina, ki mi je zaupana,
čutijo, da hočem biti njihov prijatelj.
Še posebno pa mi pomagaj, da bom pozoren
do najšibkejših, najmanjših in najbolj odrinjenih.
Amen.

1. DAN: ANGELI VARUHI NAS VARUJEJO VEDNO IN POVSOD

O angelih varuhih – glej splošni uvod o angelih!

MEDITACIJA ŽIVLJENJA

MOJI OBISKOVALCI

Gospod, ljudje čakajo name.
Čakajo, da storim kaj zanje,
čakajo na mojo besedo, na moje pismo ali na moj obisk.
Računajo na to, da bom imel zanje čas, čas in veliko moči.
Gospod, toliko jih je, ki me potrebujejo;
tako veliko jih je, ki bi jih moral poznati,
ki me srečujejo in pričakujejo, da bi jih poznal po imenu.
Toliko jih je, ki pri meni iščejo odprta vrata, prazen stol in uro pogovora.
Hočejo, da jim pomagam nositi breme,
tudi tisto breme, ki so pogosto sami sebi.

Gospod, jaz sem gost v tvoji hiši.
Sprejel si me k sebi in poslušaj me,
nosiš z mano moja bremena.
Prišel sem k tebi in ti me prenašaš.
Gospod, k tebi privedem vse, ki so prišli k meni.
Sprejmi nje in mene z vsemi njihovimi in mojimi bremeni.

Gospod, ti si gostitelj in topel dom.
Naj se odpočijem pri tebi.
Daj mi poguma, da spet odprem vsem, ki hočejo vstopiti,
da bi vsi, ki iščejo mene, lahko našli tebe.

(Joerg Zink, v: Prošnja za pravo besedo, str. 226)

BOŽJA BESEDA

2 Mz 23,20-23

Glej, angela pošljem pred tvojim obličjem, da te obvaruje na poti in te pripelje v kraj, ki sem ga pripravil. Pazi nanj in poslušaj njegov glas; ne upiraj se mu, ne bo namreč prenašal vašega zavračanja, ker je moje ime navzoče v njem! Če boš poslušal njegov glas in storil vse, kar porečem, bom sovražnik tvojih sovražnikov in nasprotnik tvojih nasprotnikov.

Bog reši Petra iz ječe: Apd 12,6-11

Tisto noč, preden ga je Herod nameraval pripeljati pred ljudstvo, je Peter spal med dvema stražarjema. Bil je vklenjen v dvojne verige in vojaka sta stala na straži pred vrati. In glej, Gospodov angel je stopil k njemu in svetloba je oblila celico. Angel je Petra sunil v bok, ga prebudil in mu rekel: »Hitro vstani!« In verige so mu padle z rok. Nato mu je angel rekel: »Opaši se in priveži si sandale!« In storil je tako. Nato mu je rekel: »Ogrni si plašč in pojdi za menoj!« Šel je iz ječe in stopal za njim. In ni vedel, da je res, kar se dogaja po angelu; mislil je, da vidi prikazen. Šla sta mimo prve in mimo druge straže ter prispela do železnih vrat, ki držijo v mesto. Vrata so se jima sama od sebe odprla. Stopila sta na prosto in hodila po ulici; in angel je nenadoma izginil. Tedaj se je Peter zavedel in rekel: »Zdaj vem, da je res! Gospod je poslal svojega angela in me rešil iz Herodove roke in pred vsemi nakanami judovskega ljudstva.«

PSALM: Tobijeva in Raguelova molitev – izbor: Tob 8,4-8.15-17

»Molimo in prosimo našega Gospoda,
da nam izkaže usmiljenje in rešitev.

Slavljen si, Bog naših očetov,
in slavljeno bodi tvoje ime v vseh prihodnjih rodovih!

Naj te slavijo nebesa
in vse tvoje stvarstvo na veke!

Slavljen si, Bog, z vsem čistim slavljenjem!

Naj te slavijo na vse veke!

Naredil si z nami po svojem obilnem usmiljenju.
Slavljen, Gospod, ker si se nas usmilil!
Izkaži nam, Gospod, usmiljenje in rešitev,
napolni naše življenje z veseljem in usmiljenjem!«

SKUPNA MOLITEV: SVETI ANGEL.

ANIMACIJA: ANIMATORJI – VARUHI (ANIMATORJI DO OTROK)

Vsak animator se nekako potruži, da bo skozi ves dan (ali pa kar ves teden) na poseben način pozoren do najpotrebnejših otrok: tistih, ki so prvič na oratoriju, ki so najmanjši, najbolj plahi, najbolj odrinjeni, kakor koli zapostavljeni, osamljeni, poraženi ... ipd.

2. DAN: ANGELI ... BRANIJO, KAR JE RES VREDNO

Kerubi so v Stari zavezi duhovna bitja, ki bivajo neposredno pri Bogu, so mu podložna in naložena so jim razna opravila, npr. stražarjenje (1 Mz 3,24). Tudi v umetninah, ki so jih izdelali ljudje (1 Kr 6,23sl.), kažejo Božjo navzočnost. Od tod obrazec »ki ima prestol nad kerubi« (1 Sam 4,4; 2 Kr 19,15; Ps 99,1). V teofaniji nosijo Boga (Ps 18,11). V podobah in preruških videnjih se njihova podoba ujema s fantastičnimi bitji, ki jih poznamo iz predizraelskega Megida pri Asircih, Egipčanih in Hetutih.

MEDITACIJA ŽIVLJENJA

BITI BLIŽNJI

Daj, da bom sprejela znance in neznance,
ki si mi jih določil za moje bližnje.
Zdrami me iz ravnodušnosti
in zbudi v meni željo po sodelovanju in ljubezni.
Daj mi potrpežljivost, da bom vztrajala,
kjer ne bi vztrajal nihče drug.
Daj mi čas, ko se bo vsem mudilo.
Daj mi posluš za ljudi, ki so na videz čisto navadni.
Daj, da bom ostala zvesta, čeprav me bodo zapostavljali.
Daj, da bom pribežališče, kjer bo vsakdo našel zavetje.
pomagaj mi biti – bližnji.

(Eleonore Beck, Gabriele Miller, v: Prihajam k tebi, števil. 83)

BOŽJA BESEDA

1 Mz 3,22-24

Tedaj je GOSPOD Bog rekel: »Glejte, človek je postal kakor eden izmed nas, saj pozna dobro in húdo. Da ne bo zdaj iztegnil roke in vzel še z drevesa življenja ter jedel in živel na veke!« In GOSPOD Bog je odpravil človeka iz edenskega vrta obdelovat zemljo, iz katere je bil vzet. Izgnal je človeka in postavil vzhodno od edenskega vrta kerube in meč, iz katerega je švigal ogenj, da bi stražili pot do drevesa življenja.

2 Mz 25,17-20

Nardi tudi spravni pokrov iz čistega zlata; dva komolca in pol naj bo dolg in poldrugi komolec širok! Nardi dva keruba iz zlata, s kovanjem ju nardi na obeh koncih spravnega pokrova! Enega keruba nardi na enem koncu, drugega na drugem; keruba naredite tako, da se bosta dvigala iznad spravnega pokrova na obeh njegovih koncih! Keruba naj razprostirata peruti navzgor in zaslanjata z njimi spravni pokrov, obrnjena z obrazom drug proti drugemu; obraza kerubov naj gledata na spravni pokrov.

PSALM: *Sarina molitev: Tob 3,11-15*

»Slavljen si, usmiljeni Bog!

Slavljeno bodi tvoje ime na veke.

Naj te vsa tvoja dela slavijo na vse veke!

Zdaj obračam k tebi svoj obraz in svoje oči.

Daj, odreši me z zemlje,

da ne bom več poslušala sramotitev!

Ti veš, Gospod, da sem ostala čista,

in nisem omadeževala svojega imena.

Edinorojena hči sem svojemu očetu,

ki nima drugega otroka, da bi dedoval za njim.

Če ne maraš, da bi umrla,

potem, Gospod, prisluhni moji prošnji!«

SKUPNA MOLITEV

PRIJATELJ MOJ

Prijatelj moj najboljši že od prve ure,

ti zvesti varuh moje duše,

gotovo mi do smrti boš ob strani stal.

Z menoj si vse življenje moje,

ker Bog ti v varstvo mojo dušo je izročil,

ko z njo telesu je življenje dal.

Moj boter bil si ob studencu svetem
in z vsakim letom bolj razvnmal
v otroškem srcu si mi vere žar.

Ko sem odrasel in predal se grehu
in ni za dobro mi bilo več mar,
ves zaskrbljen si gledal sad pekla vsekdar.

In ko me sveta groza je prevzela
pred sodbo, mi zaupno je beseda tvoja
trpljenje težko v duši ublažila.

Ob moji smrtni postelji boš plaval
in mi nemir teme in dvom preganjal –
pomoč me tvoja bo pred zlom stražila.

Moj angel, spremljal me boš pred Sodnika
in še boš moj, če pridem v kraj očiščevanja,
da duša moja v njem se spokori.

O sveti angel, varuh moj, brat moje duše,
ko pride dolgo zaželeno ura oproščenja,
v nebeški dom me k Bogu spreliš ti.

(J. H. Neumann, v: Premišljevanja in molitve)

ANIMACIJA: PREPOVEDAN VSTOP

(IGRA SAMO MED ANIMATORJI)

Ob začetku (ko se animatorji zbirajo k jutranji molitvi oz. načrtovanju) dva oblečena vojaka – angela keruba – »stražita« vzhod v dvorano animatorjev; pred vhomod vsak udeleženec na njuno zahtevo zaklene mobitel in na listek napiše, katerih slabih stvari (besed) se bo danes še posebej čuval, ter jih odvrže v za to pripravljen koš!

3. DAN: ANGELI ... SE BOJUJEJO PROTI ZLU

Mihael (kdo je kakor Bog) je tudi ime enega od angelov. Prerok Daniel ga imenuje »eden prvih knezov« (Dan 10,13.21). Mihael je – ustrezno angelom narodov – Izraelov angel (Dan 12,1). Vodi nebeške čete in se bori proti satanu (Jud 9; Raz 12,7sl.). Kot prvi med nadangeli vedno stoji pred Bogom, mu pri-

naša molitve ljudi in njegovo razodetje ljudem. Po nekaterih razlagah je tudi spremljevalec duš umrlih na oni svet in po ljudski veri tehtalet duš.

Sv. Mihael velja za zavetnika nemškega naroda, ubogih duš, lekarnarjev, preizkuševalcev mer in trgovcev (zaradi tehtnice), pekov, radijcev, vitezov, vojakov, umirajočih ter proti blisku in neurju, za dobro smrt ipd.

Mihael (Miha, Mihec, Mihaela, Mihelca, Miša/o, Mihajlo ...) goduje 29. septembra. Ta dan velja na kmetih tudi za začetek jeseni.

MEDITACIJA ŽIVLJENJA

PRIJATELJSTVO

Gospod, med mnogimi ljudmi, s katerimi živim,
si našel zame prijatelja.

Hvala Ti za to skupnost in ubranost, ki se je veseliva.

Dopusti, da z vso resnostjo povem,
da je prijatelj drugačen, kot sem jaz.

Obvaruj me sebičnosti, s katero bi ga priklenil samo nase.

Nakloni mi razumnost, da ga bom spremljal
in mu bom na njegovi poti v pomoč ne v napoto.

Gospod, dobro veš, da na svojega prijatelja pogosto pozabim
v svojih vsakdanjih molitvah.

Zdi se mi kar umevno, da je tukaj.

Odpusti mi mojo nemarnost in lenobo,
oba naju vodi s svojo roko,
da ne bova zgrešila prave poti.

(Alfons Hoefler, v: Prihajam k tebi, števil. 92)

BOŽJA BESEDA

Raz 12,7–12

Nato se je v nebesih razvnela vojna: Mihael in njegovi angeli so se bojevali proti zmaju. Tudi zmaj se je bojeval in njegovi angeli. Toda ni zmagal, tako da v nebesih ni bilo več prostora zanje. Veliki zmaj, stara kača, ki se imenuje Hudič in Satan in ki zapeljuje vesoljni svet, je bil vržen na zemljo, z njim vred pa so bili vrženi tudi njegovi angeli. Tedaj sem zaslišal v nebesih močen glas, ki je rekel:

»Zdaj je prišlo odrešenje, moč in kraljevanje našega Boga
ter oblast njegovega Mesija,

zakaj vržen je bil obtoževalec naših bratov,
ki jih je dan in noč obtoževal pred našim Bogom.

Toda oni so ga premagali zaradi krvi Jagnjeta
in zaradi besede svojega pričevanja,

saj niso ljubili svojega življenja vse do smrti.

Zato se veselite, nebesa, in vi, ki prebivate v njih!

Gorje pa vama, zemlja in morje, ker je hudič sestopil k vama,
poln divjega besa, ker ve, da ima le malo časa.«

PSALM: Tobitova molitev: Tob 3,2–6

»Pravičen si, Gospod, pravična so vsa tvoja dela
in vse tvoje poti so usmiljenje in resnica.
Ti si sodnik vseh časov.
In zdaj, Gospod, se me spomni in se ozri name!
Ne kaznuj me za moje pregrehe,
za moje in mojih očetov prestopke in nevednosti.
Grešili so zoper tebe
in niso hoteli poslušati tvojih zapovedi.
Zato si nas izročil v plen, v sužnost, v smrt,
v zasmeh vsem narodom, ki si nas razsejal mednje.
Zato so resnične tvoje številne sodbe,
ki jih pošiljaš nadme za moje in mojih očetov pregrehe,
ker nismo izpolnjevali tvojih zapovedi
in nismo hodili po poti resnice pred tabo.
Zdaj naredi z mano, kakor ti je drago,
ukazi, naj izginem z obličja zemlje in naj sam postanem zemlja!
Zakaj bolje je zame, da umrem, kot da živim,
ker sem slišal lažne sramotitve in je v meni velika bolečina.
Gospod, ukazi, naj bom rešen te stiske,
in ne odvrni, Gospod, svojega obličja od mene!«

SKUPNA MOLITEV

SOPOTNIKI

»Svojim angelom je zate zapovedal,
naj te varujejo na vseh tvojih poteh.«
O Bog, podeli mi milost,
da bom hodil po tvojih potih tako,
da mi bo moj sveti angel vedno ob strani!
Sam sem slep in ne vidim, kaj je pred menoj.
Ne vem, kaj vse me čaka,
ali bom živel dolgo ali bom kmalu umrl.
Toda eno vem za trdno:
v veselih in radostnih dneh, v mladosti in starosti,
v sreči in nadlogah boš vedno ti moj.
O, Bog angelov, usmili se me!
Kraljica angelov, prosí zame!

(J. H. Neumann, v: Premišljevanja in molitve)

ANIMACIJA: DVE PERUTI – SAMO SKUPAJ

(IGRA SAMO MED ANIMATORJI)

Ob koncu vsak animator (z voditelji vred) na listek napiše svoje ime in priimek. Damo jih v košarico, potem voditelj potegne po dva listka – in tista

dva animatorja za tisti dan tvorita poseben prijateljski par – vsak ima samo »eno perut«; potrebni sta dve peruti, da lahko vzletimo. To pomeni: ta dan si morata zlasti ta dva animatorja še posebej pomagati: lahko si izrečeta kako besedo spodbude že ob začetku; poiščeta način, kako si bosta pomagala čez dan; se opozarjala na kake pomanjkljivosti; se ob koncu še kaj pogovorila; zvečer še drug za drugega zmolila ipd. (domišljija ...!)

Pomembno: Tudi pri tej igri morajo animatorji nujno paziti na to, da delo z otroki nikakor ne bo zapostavljeno. Tudi to je igra samo za današnji dan. Igra naj pomaga animatorjem, da bodo v delu za dobrobit otrok še bolj sodelovali med seboj.

4. DAN: ANGELI ...

SPOROČAJO VESELE NOVICE

Angel Gabriel (Božji človek ali Bog je močan) po judovskih predstavah kot angel Mihael spada k štirim oz. sedmim nadangelom in izvršuje različne naloge. Danielu razlaga videnja in Sveto pismo (Dan 8,16; 9,21; prim. 10,4–12,13). Naznani rojstvo Janeza Krstnika in Jezusa (Lk 1,19,26).

Sv. Gabriel velja za zavetnika radia in vseh sredstev družbenega obveščanja in novinarjev.

Gabriel (Gabrijela, Jelka, Gabor, Gaby ...) goduje 29. septembra.

MEDITACIJA ŽIVLJENJA

PRIJATELJ

Nekoč bom med mnogimi ljudmi našel prijatelja,
ki bo vztrajal ob meni,
ki me bo čakal, kadar bom odšel,
ki bo ob moji vrnitvi tak kakor zmerom.
Zame bo imel čas, kadar ga bom potreboval,
pozorno me bo poslušal,
ostal mi bo z nevsiljivo ljubeznijo vdan.
Zaupal bo v moje vrline
in ne bo prav nič v zadregi spričo mojih slabosti.
Ne bo omejeval moje svobode
in za svoje prijateljstvo ne bo postavljajl pogojev.
Ljubil bo resnico in ne bo me pozabil,
opozoril me bo na moje napake in spodrsljaje
o pravem času, pozorno in ustrezljivo.
Rad mi bo odpustil.
Zame bo skrbel in trepetal,
če me bo preplavil obup in bom zavil na stransko pot.

Zame bo hranil upanje, če ga bom izgubil.
- Če bo kdo iskal takšnega prijatelja,
ga bo našel v meni.

(Ingeborg Kiefel, v: *Prihajam k tebi, Stev. 91*)

BOŽJA BESEDA

Dan 9,20–23

Še sem govoril, molil in priznaval svoj greh in greh svojega ljudstva Izraela ter polagal pred GOSPODA, svojega Boga, svojo prošnjo za sveto gorostvo Boga; in ko sem še govoril v molitvi, je ob večerni daritvi mož Gabriel, ki sem ga na začetku gledal v videnju, naglo priletel k meni. Dal mi je vedeti, da bo govoril z menoj. Rekel je: »Daniel, zdaj sem prišel, da te poučim v razsodnosti. Ob začetku tvojih prošenj je izšla beseda in jaz sem prišel, da jo oznamim; kajti ljubljen si. Bodi zato pozoren na besedo in doumi videnje:

Lk 1,26–38

Napoved Jezusovega rojstva

V šestem mesecu je Bog poslal angela Gabriela v galilejsko mesto Nazaret, k devici, zaročeni z mozem, ki mu je bilo ime Jožef, iz Davidove hiše, in devici je bilo ime Marija. Angel je vstopil k njej in rekel: »Pozdravljena, obdarjena z milostjo, Gospod je s teboj!« Pri teh besedah se je vznemirila in premišljevala, kakšen pozdrav je to. Angel ji je rekel: »Ne boj se, Marija, kajti našla si milost pri Bogu. Glej, spočela boš in rodila sina, in daj mu ime Jezus. Ta bo velik in se bo imenoval Sin Najvišjega. Gospod Bog mu bo dal prestol njegovega očeta Davida in kraljeval bo v Jakobovi hiši vekomaj; in njegovemu kraljestvu ne bo konca.« Marija pa je rekla angelu: »Kako se bo to zgodilo, ko ne poznam moža?« Angel ji je odgovoril: »Sveti Duh bo prišel nadte in moč Najvišjega te bo obsenčila, zato se bo tudi Sveto, ki bo rojeno, imenovalo Božji Sin. Glej, tudi tvoja sorodnica Elizabeta je spočela sina v starosti; in to je šesti mesec njej, ki so jo imenovali nerodovitno. Bogu namreč ni nič nemogoče.« Marija pa je rekla: »Glej, Gospodova služabnica sem, zgôdi se mi po tvoji besedi!« In angel je šel od nje.

PSALM: Tobitova hvalnica – 2: Tob 13,7–13

Poglejte, kaj je Gospod storil za vas!

Zahvaljujte se mu na ves glas!

Slavite Gospoda pravičnosti,

poveljučujte Kralja vekov!

V deželi svoje sužnosti mu pojem hvalo,

ljudstvu grešnikov oznanjam njegovo moč in veličino.

Spreobrnite se, grešniki, in ravnajte v skladu s pravičnostjo pred njim;

kdo ve, morda vas sprejme in vam izkaže usmiljenje.

Svojega Boga poveljučujem,

moja duša povelčuje Kralja neba in se veseli njegove veličine.

Naj vsi govorijo o njem,
naj se mu zahvaljujejo v Jeruzalemu!
Jeruzalem, sveto mesto, zaradi del tvojih sinov te kaznuje
in spet izkazuje usmiljenje sinovom pravičnih.
Vredno se zahvaljuj Gospodu, poj hvalo Kralju vseh časov,
da bo spet postavljen tvoj šotor tebi v veselje.
Naj v tebi napolni z veseljem ujetnike,
naj v tebi nasiti z ljubeznijo siromake za vse rodove na veke.
Bleščeča svetloba bo zasijala čez vse konce sveta.
Mnogo narodov bo prihajalo od daleč;
prebivalci skrajnih krajev sveta bodo prihajali k tvojemu svetemu imenu,
v rokah bodo nosili darila Kralju neba.
Rodovi rodov bodo uživali v tebi
in ime izvoljenke se bo ohranilo za vse prihodnje rodove.

SKUPNA MOLITEV

ANGEL BOŽJI, varuh moj,
po višji dobroti sem varovanec tvoj;
razsvetluj in varuj me,
vladaj in vodi me. Amen.

ANIMACIJA: SKRITI PRIJATELJ

Danes naj bo to igra samo med animatorji.

Pomembno! Pri tej igri morajo animatorji nujno paziti na to, da delo z otroki nikakor ne bo zapostavljeno. In to je igra samo za današnji dan. Jutri bo že druga igra, ki naj animatorje in otroke še bolj poveže med seboj v prizadevanju za dobro.

5. DAN: ANGELI ... NAS OZDRAVLJAJO BOLEZNI DUHA IN TELESA

Rafael (Bog je ozdravil, Bog ozdravlja) je v Tobitovi knjigi imenovan angel, ki molitve pobožnih prinaša pred Boga (Tob 12,12) in zdravi človeško stisko (Tob 3,25; 8,2sl.; 11). Rafaela je Bog poslal pobožnemu Judu Tobitu, ki je bil v asirskem suženjstvu. Spremljal je njegovega sina Tobija, ko je šel v daljno deželo po skriti zaklad in na poti pri znancu srečal Saro, ki je postala njegova nevesta. Angel Rafael jo je rešil hudega duha in staremu Tobitu ob vrnitvi vrnil vid. V judovstvu in krščanstvu je Rafael eden od nadangelov.

Sv. Rafael velja za zavetnika lekarnarjev, rudarjev, krovcev, bolnikov, romarjev, popotnikov, mornarjev, je priprošnjik za bolezni oči in kuge.

Rafael (Rafko, Rafaela, Ela, Eli, Rafelj ...) goduje 29. septembra.

MEDITACIJA ŽIVLJENJA

DRUGI SO NAM POTREBNI

Bog, drugi so nam potrebni,
da čujejo, kadar zaspimo,
da verujejo, kadar podvomimo,
da molijo, kadar obmolknemo.
Drugi so nam potrebni,
ki bodo hodili ob naši strani,
ki bodo upali in se bali,
ki se ne bodo utrudili in omagali,
na katere se bomo lahko sklicevali
in na katere bomo lahko prevalili svoje skrbi in nadloge.
Drugi so nam potrebni,
ki bodo stali z nami pred tabo,
ki se bodo z molitvijo in vprašanji zatekali k tebi,
ki se ti bodo zahvaljevali
in se ti popolnoma izročili.

(Severin Schneider, v: Prihajam k tebi, števil. 84)

BOŽJA BESEDA

Tob 3,16–17

Bog prisluhne molitvam

V istem trenutku je bila pred obličjem Božje slave uslišana molitev obeh. Rafael je bil poslan, da ozdravi oba: Tobítu naj odstrani bele pege z oči, da bo s svojimi očmi gledal Božjo luč, Raguélovo hčer Saro pa naj da Tobítovemu sinu za ženo in naj od nje odžene zlega duha Asmodeja. In tako je bilo Tobiju dano, da dobi njeno dediščino pred vsemi, ki so jo hoteli imeti.

V istem trenutku je Tobít stopil z dvorišča v hišo, Raguélova hči Sara pa je stopila iz zgornjih prostorov.

Tob 12,6–15

Tedaj pa je Rafael skrivaj oba poklical k sebi in jima rekel: »Slavita Boga in se mu vpricho vseh zahvaljujta za vse, kar vama je storil dobrega! Slavita in povečujta njegovo ime! Vsem ljudem spoštljivo oznanjajta Božje besede in ne zamujajta z zahvalo! Kraljevo skrivnost je treba skrivati; Božja dela pa je treba razkrivati in spoštljivo oznanjati. Spoštljivo delajta dobro in nobeno zlo vaju ne bo zadelo. Boljša je molitev z resnico in miloščina s pravičnostjo kakor pa bogastvo s krivičnostjo; boljše je dajati miloščino kakor kopiciti zlato. Miloščina rešuje smrti in očiščuje vsakega greha; kdor daje miloščino, se bo nasitil življenja. Kdor pa dela greh in krivico, je sovražnik svoje lastne duše.

Razkril vama bom vso resnico, ne da bi vama kaj prikrival. Saj sem vama že razložil in rekel: Kraljevo skrivnost je treba skrivati, Božja dela pa je treba spoštljivo razkrivati. Ko sta ti in Sara molila, sem spomin vajine molitve nosil

pred obličje Božje slave; in prav tako sem delal, ko si ti pokopaval mrliča. In ko si nisi pomišljal vstati od mize, še preden si pokusil svoj obed, zato da si šel in zagrebel mrliča, sem bil poslan k tebi, da bi te preizkusil. In prav tako me je Bog poslal, da bi ozdravil tebe in tvojo snaho Saro. Jaz sem Rafael, eden od sedmih angelov, ki stojijo in stopajo pred obličje Božje slave.«

PSALM: Tobitova hvalnica – 3: Tob 13,14–18

Blagoslovljeni naj bodo vsi, ki te spoštujejo!

Blagor njim, ki te ljubijo in se veselijo tvojega miru.

Blagor vsem, ki so žalostni zaradi vseh tvojih kazni,
zakaj v tebi se bodo veselili.

Moja duša, slavi Gospoda, velikega Kralja,
zakaj Jeruzalem bo znova sezidan.

Blagor meni, če bo ostanek mojega rodu
videl tvojo slavo in se bo zahvaljeval Kralju neba.

Vrata jeruzalemska bodo zgrajena iz safirja in smaragda,
vse njegovo obzidje bo sezidano iz dragih kamnov.

Jeruzalemski mestni stolpi bodo narejeni iz zlata
in vsi njihovi nadzidki iz čistega zlata.

Jeruzalemske ceste bodo tlakovane z granitom
in z dragimi kamni iz Ofirja.

Jeruzalemska vrata bodo prepevala pesmi veselja,
vse tamkajšnje hiše bodo prepevale:

Aleluja, slavljjen, Bog Izraelov!

In blagoslovljeni bodo slavili ime, ki je sveto na vekov veke.

SKUPNA MOLITEV

VSEMOGOČNIBOG,

čudovito modro deliš službe angelom in ljudem.

Angeli ti v nebesih z veseljem in zvesto služijo,

naj nas na zemlji varujejo vseh nevarnosti,

nas zvesto spremljajo po poti odrešenja in miru

ter srečno pripeljejo v svojo nebeško družbo.

Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

(Povzeto po Rimskem misalu)

ANIMACIJA: ODLOŽI SVOJO BOLEČINO

(IGRA SAMO MED ANIMATORJI)

Minilo je že kar nekaj dni. V času oratoriju so animatorji doživeli že marsikaj. Pa tudi sicer v življenju. Marsikaj boli, zelo ... neuspeh, razočaranje, težave doma, težka skupina otrok na oratoriju, nezainteresiranost otrok, težke besede, ljubosumje ...

Vsak animator naj pri jutranjem srečanju (ali popoldne) zapiše kako bolečino, problem ... in ga simbolno izroči v Božje roke (pripravljene naj bodo velike Božje dlani, v katere potem polagamo svoje bolečine ...).

6. DAN: ANGELI ...

HVALIJO IN SLAVIJO BOGA

Serafi so nebeška bitja. Predstavljali so si, da imajo serafi obraze, roke in šest peruti: z dvema si zakrivajo noge (verjetno od pasu navzdol, da je zakrival svojo nagoto), z dvema obraz (da ne bi videl Boga, kajti v Stari zavezi velja, da ne more nihče videti Boga in ostati živ – torej si obraz zakrivajo zaradi Božje svetosti), z dvema letajo. Obdajajo Jahvejev prestol, mu pojejo slavo in so sredniki med Bogom in človekom (Iz 6,2–7).

MEDITACIJA ŽIVLJENJA

BOG GOVORI PO PRIJATELJIH

Gospod Jezus,
hvala ti, da hočeš tolikokrat priti k meni po ljubezni,
ki mi jo izkazujejo prijatelji:
po toplini njihovega objema,
po nepričakovanem telefonskem klicu,
po razglednici, ki prispe prav tisti dan, ko potrebujem spodbudo.
Dragi Gospod, včasih se mi zdiš tako daleč,
toda slišim lahko govorico človeškega dotika,
človeškega glasu in pisnega sporočila.
Naj se bolj in bolj naučim dojemati dejstvo,
da vsa ta ljubezen prihaja od tebe,
da si ti popolna ljubezen,
da si vir ljubezni in njena izpolnitev.
Zahvaljujem se ti za vsak izraz tvoje ljubezni do mene.
Naj postanem bolj vreden sprejeti tvojo ljubezen,
ne glede na to, kako jo izražaš.
In naj me ta ljubezen tako zaobjame,
da se bom naučil ljubiti:
ljubiti tebe in dopustiti,
da boš po meni ti ljubil druge.

(Joyce Huggett, v: Prošnja za pravo besedo, str. 234)

BOŽJA BESEDA

Iz 6,1–4

V letu, ko je umrl kralj Uzíja, sem videl Gospoda, ki je sedl visoko na vzvišenem prestolu in njegova vlečka je napolnjevala svetišče. Nad njim so

stali serafi in vsak je imel po šest peruti: z dvema si je zakrival obraz, z dvema si je zakrival noge in z dvema je letel. Drug drugemu so vzklikali in govorili:

»Svet, svet, svet je GOSPOD nad vojskami,
vsa zemlja je polna njegovega veličastva!«

Podboji vrat so se stresali od glasu vzklikajočih in svetišče je bilo polno dima.

PSALM: Tobitova hvalnica – 1: Tob 11,14; 13,2–6

»Slavljen bodi, Bog!

Slavljeno bodi njegovo veliko ime!

Blagoslovljeni naj bodo vsi njegovi sveti angeli!

Njegovo veliko ime naj prebiva med nami!

Blagoslovljeni naj bodo vsi angeli na vse veke!

Slavljen bodi Bog, ki živi na veke, in njegovo kraljestvo!

Zakaj on kaznuje in izkazuje usmiljenje,
ničesar ni, kar bi ubežalo njegovi roki.

Zahvaljujte se mu, Izraelovi sinovi, pred obličjem poganov,
povečujte ga pred vsemi živimi!

Zakaj on je naš Gospod, on je naš Bog,
on je naš Oče, on je Bog na vse veke.

Kaznoval vas bo zaradi vaših krivic,
vendar vam bo spet izkazal usmiljenje pred vsemi narodi.

Če se boste obrnili k njemu z vsem svojim srcem in z vso svojo dušo,
da bi pred njim ravnali v skladu z resnico,
tedaj se bo obrnil k vam,
ne bo več zakrival svojega obličja pred vami.

SKUPNA MOLITEV

HREPENENJE

»Angeli so pred Božjim prestolom noč in dan

in mu služijo noč in dan v njegovem svetišču,

Jagnje pa jih vodi k virom živih voda!«

Ljubljeni Gospod in Odrešenik,

kdaj te bom smel tudi jaz v rajju gledati?

Svet je res privlačen in lep

in mnogokaj mičnega je v njem in v ljudeh, ki so mi dragi.

Toda ti si nadvse lep in vreden ljubezni.

Svetniki v nebesih se nenehoma radujejo v tebi

in gledajo v večni blaženosti

tvoje predrago in milosti polno obličje,

ki je nad vse častljivo in veličastno.

Naj bo moj delež med tvojimi angeli in svetniki na veke!

(J. H. Newmann, v: Premišljevanja in molitve)

ANIMACIJA: ZAPOJMO, ZAPLEŠIMO

(ANIMATORJI PRI NJIHOVI MOLITVI IN ZA VSE OTROKE)

Za sklepno prireditev, mašo, zaključno molitev ... naj se tisti animatorji, vodilni pevci in tisti, ki bodo vodili mimiko bansov oz. pesmi, čim bolj slovesno oblečejo (npr. v lepe halje, albe, ministrantske obleke, plaščke od treh kraljev ... naj bodo čim bolj podobni angelom ... in potem na izpostavljenem mestu, da jih bodo otroci res videli, čim bolj dovršeno pojejo, kažejo gibe ipd.

ANGEL BOŽJI, varuh moj,
po višji dobroti sem varovanec tvoj;
razsvetluj in varuj me,
vladaj in vodi me. Amen.

KATEHEZE V PRIPRAVI NA ORATORIJ

HOČEMO VIDETI JEZUSA

Pismo predstojnika slovenskih salezijancev animatorjem

Poznana nam je velika želja papeža Janeza Pavla II., da bi spremljal mlade – ki so upanje sveta in Cerkve – na poti mladosti in jim bil kot nekoč Jezus apostolom sopotnik in vodnik v življenju. S tem namenom že desetletja zbira mlade na svetovnih dnevih mladih. Zadnje veliko srečanje je bilo leta 2002 v kanadskem mestu Toronto, letošnje – že dvajseto po vrsti – pa bo v mesecu avgustu v nemškem mestu Koelnu.

Papež želi, da bi mlade v pripravi na to srečanje vodile evangeljske besede *Hočemo videti Jezusa*. V Janezovem evangeliju beremo, da je nekaj Grkov, ki so prišli v Jeruzalem na velikonočni praznik, stopilo k apostolu Filipu in ga prosilo: *Gospod, radi bi videli Jezusa* (prim. Jn 12,21). Mladi naj bi v pripravi na svetovni dan mladih poživili v sebi željo po srečanju z Jezusom. Željo, da bi ga znova odkrili navzočega v svojem življenju in se z njim osebno srečali. Prav je, da to papeževo vabilo postane tudi vodilo animatorjev v pripravi in izvedbi letošnjega oratorija.

Hočemo videti Jezusa izraža željo in hrepenenje, da bi Jezusa osebno srečali, ga bolje spoznali in z njim zaživel v tesnem prijateljskem odnosu. Samo človek, ki se je srečal z Jezusom in živi z njim v zaupnem osebnem odnosu, lahko pričuje za Jezusa in vodi tudi druge ljudi k njemu.

KJE LAHKO DANES SREČUJEMO IN GLEDAMO JEZUSA?

1. V ČLOVEKOVI NOTRANJOSTI.

Jezus Bog prebiva v človeku, v skriti kamrici človekovega srca. Človekovo telo je Božje svetišče. Bog prebiva v nas in nas nenehno nagovarja po glasu vesti, ki je Božji glas v nas. Toda Božji glas je tih in nevsiljiv. Utihniti morajo mnogi glasovi, da lahko zaslišimo Božji glas v sebi. To je glas, ki nas tolaži in spodbuja, opozarja in usmerja, pa tudi svari in graja. Odkritje samega sebe in Božjega glasu v sebi je najpomembnejše odkritje mladega človeka. Sveto

pismo sporoča, da je prav od poslušnosti Božjemu glasu odvisna človekova življenjska sreča ali nesreča, *blagoslov ali prekletstvo* (5 Mz 11,26–28).

Animator, ki želi kot apostol Filip druge voditi k Jezusu, si bo prizadeval, da bo vsak dan poslušal Božji glas v sebi; da bo najprej sam človek srca in globine; da bo nenehno živel v prisrčnem in zaupnem odnosu z Jezusom (prim. Dominik Savio).

2. V LJUDEH OKROG NAS.

Jezus je rekel: *Kar koli ste storili enemu od teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili* (Mt 25,40). Jezus je navzoč v vsakem človeku. Pričakuje nas v ljudeh okrog nas. V njih ga lahko vsak dan srečujemo, gledamo, ljubimo in mu služimo. Kako osrečujoča je zavest, da vse, kar naredimo svojim bližnjim, naredimo Jezusu. Svojo ljubezen do Jezusa lahko izražamo z ljubeznijo do sočloveka. On, ki nas je poklical in nas pošilja k bratom in sestram, on sam bo tudi naše plačilo in naša sreča.

Animator je človek, ki zmore ta *Božji pogled* na svet, na ljudi, zlasti na mlade. Je človek, ki zmore ljubiti vse in vsakega z *Božjo ljubeznijo*. Mnogi svetniki so nam v tem velik zgled. Don Bosko je zagotavljal mladim: *Dragi moji prijatelji, lahko vam zagotovim... V življenju boste lahko srečali bolj učene, modre, svete ljudi ... a nikogar, ki bi vas bolj kot jaz ljubil v Jezusu Kristusu* (uvod v Preskrbljeni mladenič). Animator gleda in ljubi Jezusa v mladih in se zanje vztrajno in nesebično razdaja.

3. V BOGOSLUŽJU CERKVE.

Jezus je skrivnostno navzoč v Cerkvi, saj *jo je ljubil* – in je ne neha ljubiti – *in zanjo dal sem sebe* (...). Navzoč je v molitvi Cerkve, v skupnosti kristjanov, ki moli: *Kjer sta dva ali trije zbrani v mojem imenu, tam sem jaz sredi med njimi* (...). Na poseben način pa je navzoč v svetih zakramentih, kjer ga gledamo v znamenjih, kjer se nas dotika s svojo odrešenjsko močjo in nam daje svoje Božje življenje. Cerkev nas vabi predvsem k pogosti in redni spovedi, kjer nas Jezus očiščuje, osvobaja in prenavlja, ter k obhajilu, kjer nas hrani in krepi za *novo življenje* (...).

Animator, ki želi biti po Jezusovem zgledu dar za druge, je to lahko le v tesni povezanosti z Jezusom. Tudi animatorjem veljajo Jezusove besede: *Brez mene ne morete ničesar storiti* (...). Kadar animatorju zmanjkuje volje, moči in smisla za delo z mladimi, pomeni, da gradi le še na sebi in ne črpa več moči za delo iz osebne povezanosti z Jezusom. Don Bosko je vzgajal svoje najboljše sodelavce – in celo svetnike – prav s pogosto spovedjo in obhajilom. Naj bo zato v letošnjem letu Evharistije evharistični Jezus nenehno navzoč v srcih animatorjev in udeležencev oratorija.

Lojze Dobravec SDB

POMLADIMO OBRAZ CERKVE

Pismo predstojnice slovenskih sester

hčera Marije Pomočnice animatorjem

V življenju vsake osebe, vsake družine ... vsakega naroda, obstajajo dnevi, obletnice, dogodki, ki so nepozabni. Ko se jih spominjamo ali se kakor koli k njim vračamo, se nam zdi, da se prenovimo in poživimo, malo starejši bi rekli, da se pomladimo. Človek potrebuje te trenutke mladosti in svežine prav tako, kot potrebuje vsakdanjega kruha, da iz njih črpa energijo, spoznanje, upanje. Hranijo njegovega duha.

Cerkev na Slovenskem je doživela en tak mladostni, praznični dan 18. maja 1996. Takrat je bil med nami sveti oče Janez Pavel II. in je v Postojni zbral okoli sebe nepregledno množico mladih. To je bil spektakel, ki je govoril o mladosti Cerkve in verni ljudje smo lahko ta dan začutili, da je to mladost Svetega Duha, ki živi med nami in nas združuje v Kristusovem imenu, kot je to storil v prvi krščanski skupnosti (prim Apd 2,42–47).

Ta dan so mladi zastavili Svetemu očetu naslednje vprašanje: **Kako moremo graditi Cerkev?** In on je jasno povedal: »*Kristus, živi kamen, daje življenje s svojim Svetim Duhom, tako da vsi, ki ga sprejmejo, tudi sami postanejo 'živi kamni', graditelji 'duhovne stavbe'.*« Potem je še dodal: »*Dragi mladi, potrudite se, da 'boste' Cerkev. Zato s pomočjo bogoslužja, kateheze in bratskega življenja v skupnosti vedno bolj stopajte v občestvo z Jezusom. Znova odkrijte krst kot resničnost, ki je nenehno dejavna v vsakem trenutku vašega življenja. Poglobljajte svojo pripadnost Kristusu s pomočjo zakramentov sprave in evharistije. Bodite ponosni, da ste del Cerkve! Sodelujte ponižno in velikodušno v življenju župnije, raznih združenj in apostolskih gibanj, ki jim pripadate. Potrudite se, da bodo v njih rasli bratski odnosi in misijonarska zavzetost in se vam bodo lahko pridružili še mnogi vaši vrstniki. Tako boste iz svojih skupnosti naredili kraj prizadevanja za mir in edinost, kjer se bo gradila prihodnost v znamenju solidarnosti, ki bo v prid tudi vsemu vašemu narodu*« (Janez Pavel II., Papež 'ma vas rad! Govori v Sloveniji, str. 26–27).

Te papeževe besede morajo spremljati spomin na mladostni obraz Cerkve tistega 18. maja in dati poguma vsem, ki ljubimo Cerkev, vanjo verujemo in si jo želimo mlado. V teh papeževih besedah je nakazan pravi duhovni program za vse vas mladi, ki veste, da je Cerkev lahko tudi vaš dom, skupnost, ki jo lahko gradite in pomladite s svojo vključenostjo na različnih področjih njenega življenja. To velja posebno še za vas animatorje, ki ste, na ravni župnije ali drugih združenj, na poseben način vključeni v poslanstvo Cerkve.

Vrhovni predstojnik salezijancev don Pascual Chavez vsako leto pripravi posebno duhovno-pastoralno vzpodbudo – vezilo – za vse člane salezijanske družine. Za letošnje leto nas povabi: »**Pomladimo obraz Cerkve, ki je mati naše vere.**«

Vsak animator je, s svojo vključenostjo v salezijansko (oratorijsko) pastoralo, že del velike salezijanske družine in zato prav tako povabljen, da na sebi primeren način uresniči to vzpodbudo. Pot, ki jo nakazuje don Chavez, je zelo podobna tisti, ki jo je mladim približal Sveti oče v Postojni in tudi na toliko drugih koncih sveta.

Vrhovni predstojnik pravi, da »Pomladiti obraz Cerkve pomeni popeljati jo k virom, v njeno mladost: Cerkev, ki se je vrnila k apostolskim koreninam, je pogumna v *pričevanju za Gospoda Jezusa in njegov evangelij*, vse do darovanja svojega življenja; pečat ji daje *oznanjevanje evangelija* vsem ljudem; zbira se pri *bogoslužju*; prizadeva si za *služenje*« (Vezilo, str. 6–7).

Dragi mladi prijatelji, koliko mladosti več bo v Cerkvi, če boste te naloge v njej sprejeli in uresničevali prav vi ter v njih odkrili svoj poklic!

Pričevati za Jezusa in njegov evangelij za animatorja pomeni: živeti dosledno to, kar je učil, zlasti še v Govoru na gori (Mt 5,3–12), izpolnjevati dolžnosti dobrega kristjana in poštenega državljana, iti pogosto proti kulturnemu toku in splošni miselnosti današnjega časa, dati razloge za svojo vero ter zanj trpeti tudi preganjanje in smrt.

Kljub temu da živimo v dobi komunikacije in množične uporabe sredstev družbenega obveščanja, danes mnogi še niso slišali za Jezusa Kristusa, tudi pri nas ne, ali pa imajo o njem čisto napačne podobe. To pomeni, da tudi njegovega evangelija ne poznajo in ne vedo, kaj je to Cerkev. Animator, ki sprejme Jezusa Kristusa in njegovo besedo za svoje življenjsko vodilo, je poklican, da razpoloži srca za *oznanilo vere, za sprejem Gospoda Jezusa kot odrešenika in Cerkve kot znamenja Božjega kraljestva med nami*.

Animator čuti potrebo po *liturgičnem obhajanju svoje vere*, zato se udeležuje in dejavno sodeluje pri pripravi liturgičnih slavij, da so lepa, dostojanstvena, doživeta in rodovitna. Zlasti še evharistija postane zanj vir krščanskega življenja in privilegirani trenutek občestva s Cerkvijo.

S pomočjo liturgije animator spreminja svoje življenje v molitev in molitev v življenje oziroma v *služenje*. Postaja vedno bolj pozoren na potrebe drugih, naredi prvi korak, velikodušno prevzame tudi zahtevne naloge; veseli se lepih plati življenja in jih pomaga odkrivati tudi drugim; spodbuja k oblikovanju novih odnosov, k miru, pravičnosti in večji solidarnosti v svetu. Na ta način uresničuje to, kar je edini cilj Cerkve: »*Ob vodstvu Duha Tolažnika nadaljevati delo Kristusa samega, ki je prišel na svet zato, da bi spričal resnico; da bi odreševal, ne pa da bi obsojal; da bi stregel, ne pa da bi se mu streglo*« (Cerkev v sedanjem svetu, 3).

Naj bo leto 2005 za vsakega animatorja leto duhovne svežine in prizadevanj, ki bodo pomladila ne le njegovega duha, pač pa tudi obraz Cerkve. Naj bo to leto leto globlje vključenosti v življenje in poslanstvo Cerkve, saj jo bo le na tak način bolje spoznal. Potem jo bo po Kristusovem vzoru tudi sam »... *vzljubil in dal zanjo sam sebe* ... « (Ef 5,25).

s. Mira Peče HMP

Oratorij 2005 – srečanje za animatorje »Hočemo videti Jezusa«

Srečanje je osnovano na pismu animatorjem g. Lojzeta Dobravca, predstojnika slovenskih salezijancev.

Cilji:

1. Animatorji delijo osebno izkušnjo Jezusa.
2. Animatorji odkrivajo znamenja prisotnosti Jezusa na Oratoriju.
3. Animatorji odkrivajo Jezusa v sebi in v pomoči drugim.

Trajanje: vsaj 60 minut

DEJAVNOST	POTEK DEJAVNOSTI	CILJ	PRIPOMOČKI, TRAJANJE
Uvodna igra	Ena od iger, ki vključujejo iskanje: - iskanje skritega zaklada – prirejeno za animatorje - »običajno« skrivanje - lov na lisico: nekaj animatorjev se skrrije, oglasiti se morajo vsake pol minute, drugi pa jih gredo minuto za njimi iskat - ...	Uokoljenje v iskanje.	10 minut do 1h; pripomočki odvisni od izbrane igre
Uvod	Voditelj naredi uvod: »V tej igri smo iskali. Ljudje se večkrat znajdemo v podobnih situacijah, v situacijah, ko nekaj iščemo. Nekateri misleci celo vse življenje primerjajo z iskanjem. Iščemo lahko zelo materialne reči, na primer ključke, očala, listek z zapiski ali denarnico. Lahko pa iščemo tudi »globlje« reči, na primer smisel življenja, svoje poslanstvo, pravi poklic, življenjskega sopotnika, srečo. Najgloblje iskanje vsakega človeka je morda hrepenenje po tem, da je ljubljen. Kdo med nami si ne želi prijateljstva, sprejemanja, spontanega smeha, zavezništva ... Na tem srečanju bomo skušali vsaj nekaj ljubezni najti v Jezusu. Človeku, za katerega nekateri sploh ne verjamejo, da je obstajal, drugi ga imajo za veliko zgodovinsko osebnost, tretji za človeka, katerega velik vpliv se pozna še danes, četrti pa menijo, da živi še danes in da celo izrazito vodi njihova življenja.«	Osmislitev igre.	5 minut
Jezus kot zgodovinska osebnost in Jezus danes	Dva plakata. Na enem napis: »Jezus, 0–33« in na drugem napis »Jezus, 2005«. Skupino na hitro, brez presedanja, razdelimo v dve podskupini. Vsaka dobi svoj plakat in ima 5 minut časa, da nanj zapiše vsa dejstva, ki jih člani vedo o Jezusovem življenju nekoč (1. plakat) in vsa opažanja, ki jim pričujejo, da Jezus živi dandanes (2. plakat). Nato plakata zamenjamo. Vsaka skupina prebere, kaj je napisala skupina pred njo, in plakat dopolni.	Vzbuditi v udeležencih vprašanje, kakšna je povezava med Jezusovim življenjem nekoč in danes.	Dva plakata različnih barv, 10 minut

Jaz in Jezus	Na sredino sobe postavimo podoba Jezusa. Animatorji se postavijo k stenam sobe. Voditelj bere različne situacije, animatorji pa se kot odgovor na vprašanje »Kako blizu čutiš Jezusa, ko...« postavijo bliže ali dlje od Jezusove podobe. Če v dani situaciji posameznik Jezusa čuti zelo blizu, gre blizu podobe, če ne, gre proti robu sobe. Nekaj primerov situacij: - ob uspehu v šoli, - ob rojstvu novega otroka, - ob smrti bližnjega, - v zaljubljenosti, - ko se skregam s prijateljem, - pri maši, - v veseli družbi s prijatelji, - v bolezni, - ob božiču. POZOR! Dinamika potrebuje dober uvod, v katerem animatorje pripravimo na to, da so iskreni do sebe in drugih. Prav tako zahteva določeno mero zrelosti skupine. V nekaterih skupinah velja premisliti, ali bi jo izpustili ali nadomestili s kakšno drugo podobno izkušnjo, npr. pričevanjem duhovnika ali kakšnega od animatorjev.	Izraziti, koliko sva si z Jezusom blizu.	Podoba Jezusa, 10 minut
Refleksija predhodne dinamike	Animatorji se v skupinah po 4 pogovarjajo na vprašanja: 1. Ali imam občutek, da Jezus živi tudi danes. Če da, kaj mi to pomeni? 2. V kakšnih situacijah se zavem, da me ima Jezus rad? 3. Kaj so zame znamenja Jezusove ljubezni?	Refleksija in ozaveščanje znamenj Jezusove ljubezni.	Listki z vprašanji, 10 minut
Animator kot znamenje Jezusove ljubezni	Animatorji se zberejo nazaj v eni skupini. Pred njimi so na tleh razprostrti listi z deli oratorija, na primer: kateheza, molitve, delavnice, igre, zbiranje, pesmi, odnosi med animatorji, izlet itd. Animatorji v manjših skupinah iščejo načine, kako so lahko znamenje Jezusove ljubezni za otroke. Dejavnost lahko konkretiziramo tako, da si skupina animatorjev izbere 1–3 cilje, ki jih želijo na tem oratoriju še posebej uresničevati.	Ugotoviti, kako lahko Jezusa prinašamo drugim.	Listki z deli oratorija, 10 minut
Pismo	Preberemo pismo g. Lojzeta Dobravca.	Zaključek in opogumljanje za animatorsko delo.	Pismo, 5 minut

Oratorij 2005 – srečanje za animatorje »Pomladimo obraz Cerkve«

Srečanje je osnovano na pismu animatorjem s. Mire Peče, predstojnice hčera Marije pomočnice

Cilji:

1. Animatorji čutijo, da so del Cerkve.
2. Animatorji čutijo svoje poslanstvo v Cerkvi.
3. Animatorji se zavedajo pomena zakramentov.

Trajanje: 75 minut

DEJAVNOST	POTEK DEJAVNOSTI	CILJ	PRIPOMOČKI, TRAJANJE
Graditev Cerkve	Voditelj si pripravi ok. 5 slik cerkva. Te lahko najdemo v časopisih, na internetu ali kje drugje. Uporabimo podružnične cerkve, najbolj znane slovenske cerkve ali znamenite evropske katedrale. Animatorje razdelimo v skupine od 5 do 8. Pripravimo tekmovanje v »postavljanju cerkva«. Tekmovanje poteka tako, da voditelj pokaže sliko cerkve, vsaka skupina animatorjev pa jo skuša v minuti zgraditi iz svojih teles. Igro lahko uporabimo zgolj kot igro za ogrevanje, lahko pa konstrukcije tudi ocenjujemo (v tem primeru si izmislimo različne parametre: višina, podobnost s sliko, atraktivnost ...).	Uvodno uokoljenje, uvodna motivacija.	Slike znanih cerkva, 10 minut
Uvod	Voditelj razloži pomen gradnje Cerkve. Cerkve ne gradimo le s kamni. Ne le v igri, tudi zares jo gradimo s svojimi telesi. S svojimi talenti in aktivnim delovanjem postanemo živi kamni Cerkve. Preberemo 3. odstavek pisma s. Mire Peče – govor papeža mladim, ko je bil leta 1996 na obisku v Sloveniji.	Predstaviti načine, kako mladi lahko »gradimo« Cerkev.	Pismo s. Mire Peče, 3. odstavek, 5 minut

Jaz – graditelj cerkve?	Voditelj zastavi vprašanje: »Kako lahko jaz osebno gradim Cerkev? Kaj je tisti gradbeni material pri meni?« Odgovor na to vprašanje je ponavadi kar težak in težko ga izrazimo samo z besedami, zato si bomo vzeli nekaj časa za premislek. Razmišljal bo vsak sam, in sicer ob ustvarjanju. Na voljo bo kar nekaj različnih materialov. Izberete si lahko katerega koli. Časa bo 20 minut, nato pa se bomo dobili skupaj in ob izdelku, ki je lahko pesem, kip, slika, origami itd., predstavili svoje razmišljanje. Voditelj pripravi dovolj različnih materialov, da se mladi lahko izrazijo, vsak na svoj način (papir in različne barve, voščenske, das masa, material iz narave, kakšen instrument, kakšno knjigo ali Sveto pismo ...). Animatorje povabi k umiritvi, razmisleku in ustvarjanju. Vsak si lahko izbere material ali orodje, s katerim bo to najlaže predstavil. Za pripravo ustvarjalnega vzdušja lahko voditelj uporabi glasbo.	Izražanje na temo gradnje Cerkve	Različni materiali za ustvarjanje, glasba, 20 minut
Predstavitev izdelkov	Za predstavitev izdelkov primerno pripravimo prostor. Izžareva naj umirjenost in odprtost. Postavimo kakšno sceno (kamni kot simbol za Cerkev, križ, zidaki ...). Animatorje povabimo k sodelovanju, voditelj pa lahko med posameznimi prispevki prebira dele pisma, vmes se lahko kaj zapoje ...	Spregovoriti o prispevku vsakega posameznika h gradnji Cerkve.	Scena za prostor, pismo s. Mire Peče, glasba ..., 20 minut
Pomen zakramentov in obnovitev krstnih obljub.	Ta del naj izvaja duhovnik. V papeževem nagovoru, omenjenem v pismu, smo slišali, da je prav Kristus tisti živi kamen, ki s svojim Svetim Duhom tudi nas dela žive kamne. Sledi pogovor med animatorji in duhovnikom o tem, kako Kristus prihaja v Cerkev preko zakramentov. Duhovnik razloži pomen krsta. Sledi lahko obnovitev krstnih obljub.	Zavedati se pomena Kristusa, ki je živi kamen za nas vse.	20 minut

Oratorij 2005 – srečanje za animatorje »Uvajanje animatorjev v zgodbo o Tobiji«

Cilji:

1. Animatorji spoznajo glavne osebe v zgodbi.
2. Animatorji razpravljajo o vrednotah v zgodbi.
3. Animatorji spoznajo vsebino zgodbe.

Trajanje: 60 minut

DEJAVNOST	POTEK DEJAVNOSTI	CILJ	PRIPOMOČKI, TRAJANJE
Spomin	Na trših A4 listih (da se napisi ne vidijo skozi) pripravimo ploščice za igro Spomin (odkrivanje parov). Na eni ploščici je zapisano ime osebe iz oratorijske zgodbe, na drugi pa z njim povezana asociacija. Pari: Tobit - plemenitost Tobija – mladost in pogum Azarja – Božji odposlanec Hana – Tobitova žena Sara – sedem mrtvih mož Šaluma – Boga ni! Pare razprostrimo po sobi. Animatorji se razdelijo v skupine in z odkrivanjem ploščic ugotovijo čim več parov. Voditelj vsakokrat pove, ali je par pravilen ali ne.	Uvodno ogrevanje, prvi stik z osebami.	Spomin na kartonih, 10 minut
Časovna opredelitev zgodbe	Voditelj ali duhovnik poda časovno opredelitev oratorijske zgodbe (2. izgnanstvo v SP atlasu). Pripravimo lahko tudi časovni trak in zgodbo umestimo v zgodovino Božjega ljudstva.	Umestitev zgodbe v zgodovino Božjega ljudstva.	Zemljevid na strani 16; 5 minut.
Kdo je to?	Animatorji se razdelijo v skupine po 3–5 ljudi. Vsaka skupina dobi eno od glavnih oseb iz oratorijske zgodbe in del zgodbe, kjer ta oseba nastopa. Njihova naloga je obleči (našemiti) enega od članov skupine v to osebo, pri čemer si lahko pomagajo tudi s kosmi papirja, ki jih porišejo in iz katerih izdelajo del oprave. Pripravijo naj tudi osebno izkaznico te osebe ter osebo predstavijo na čim bolj izviren način. Sledi poročanje skupin.	Globlje seznanjanje z osebami v zgodbi.	Večji listi papirja in raznobarna pisala, obleke, 25 minut.

Predstavitev zgodbe	Voditelj ali eden od animatorjev predstavi shemo oratorijske zgodbe (strani 6–7 v knjigi).	Seznanitev z zgodbo.	5 minut
Vrednote, vrednote ...	Vsaka skupina dobi zgodbo enega dneva in njeno glavno vrednoto. Naloga skupine je, da se pogovori o svojem odnosu do vodilne vrednote zgodbe. Pri tem uporabijo vprašanje, ki se konkretno nanaša na njihovo življenje. Vprašanja so lahko zapisana na listkih. 1. dan - tveganje za dobro: Kdaj sem pripravljen/-a tvegati za dobro? Je nujno, da gre pri tem le za izpostavljanje svojega življenja ali je lahko tveganje tudi bolj prikrito? Kaj če tvegam svoj čas za prostovoljno delo? Kaj če tvegam prijateljstvo, s tem da komu povem, kakšno je moje mnenje? Mi to gre? 2. dan – zvestoba v preizkušnji: Bi ostal zvest svoji punc/fantu tudi, če bi se poškodoval/-a tako, da bi ostal/-a invalid/-ka vse življenje? Bi ostal/-a z ženo ali možem tudi, ko bi izvedel/-a, da ne more imeti otrok? 3. dan – odnos do staršev: Kako zastaviti svoj odnos do staršev? Najbrž ni prav, če se jim popolnoma podredim, ni pa prav tudi, če jih popolnoma nič ne poslušam. 4. dan – učljivost in samostojnost: Kateri ljudje so najbolj vplivali na moje življenje in kaj sem od vsakega od njih prejel/-a? 5. dan – molitev: Zakaj je molitev koristna? Uradna definicija nas uči, da je to pogovor z Bogom. Toda kaj to pomeni v praksi? Je največja korist molitve v kesanju, v pregledu svojega življenja, v sprostitev, v umiritvi, v tem, da smo skupaj z drugimi, v razmišljanju o tem, kakšen je Bog? Ali je na molitvi morda kaj več? Kakšne so moje izkušnje? 6. dan – razlagati Božja dela: Ali se v šoli, med prijatelji, doma ali kje drugje čutim sposobnega govoriti ljudem o Bogu? Če da, kako k temu pristopim? Če ne, na kakšen način vseeno oznanjam?	Soočiti se z vrednotami v zgodbi.	Listki z vprašanji, 15 minut

PESMI

ANGELI

♩ = 80

Gregor Černe

D Dmaj7 e7 C A7

D Dmaj7 e7 A7

D fis G D e C A7

An - ge - li me spre-mlja-jo skr-bno vse dni, —

D A G D e A7 D

ker Go-spod jim to ve-li, — so ob-me-ni an-ge-li.

D fis G D G D A7 D

1. Vri - ra-jo le var-ne mi po - ti, an-ge-li, an-ge-li!
2. Ti - ho in ne - vi-dno so z-me-noj, an-ge-li, an-ge-li!
3. Lah - ko noč mi vsak ve-čer že - le, an-ge-li, an-ge-li!

D fis G D G D A7 D

V - sti-skah vse pre - že - ne-jo skr-bi, an-ge-li, an-ge-li!
Ve - dno so pri-prav-lje-ni na boj, an-ge-li, an-ge-li!
Zju - traj sku - paj skle-ne-mo ro - ke, an-ge-li, an-ge-li!

25 h7 fis7 E7

Ob sku-šnja - vah me bo-dre, da Go spod še
 Me pred gre - hom bra - ni - jo, k do-brim de - lom
 Mo - li - mo... za... mi - ren - dan, da Go - spo - du...

28 A 1.2. A7 3. H7 E gis A E

Ju - bi me... An - ge - li me
 va - bi - jo...
 ga pre - dam...

33 fis7 D H7 E H A E

spre - mlja - jo skr - bno vse dni, ker Go - spod jim to ve - li,

37 fis7 H7 E fis7 H7

so ob me - ni an - ge - li. so ob me - ni an - ge -

40 E fis7 H7 E

li. so ob me - ni an - ge - li.

ALELUJA - BOGU V ČAST ZAPOJMO VSI

La festa del Senor

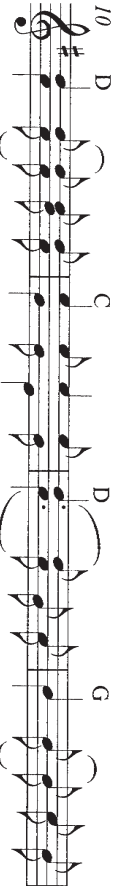
Carmelo Erdozain/priedba: Sandy 03

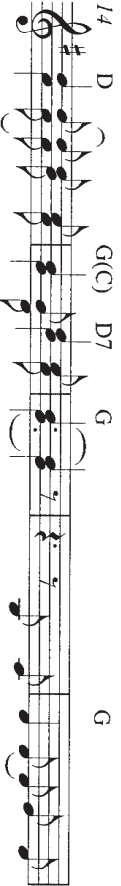
A - le - lu - ja, a - le - lu - ja, Bo - gu v _čast za - poj - mo vsi. A - le -

lu - ja, a - le - lu - ja, Kri - stus vstal je in ži - vi. A - le - lu - ja, a - le -

lu - ja, Bo - gu v _čast za - poj - mo vsi. A - le - lu - ja, a - le -

lu - ja, Kri - stus vstal je in ži - vi.

1. Ni več za - lo - sti ne
2. In če sre čaš_ kje člo -
3. In če rad bi_ bil svo -
4. V _ sve - tu kjer te - ma zma -

smr - ti, ni sra - hu in ne sol - za, ve - ka, ki ne mo - re več na - prej, bo - den, če bi rad bil gre - ha prost, gu - je, v _ sve - tu kjer je strah do - ma,

saj je Kri - stus_ zlo pre -
brž po - daj mu_ svo - jo
se za Je - zu - som od -
naj za - sve - ti_ luč jhu -

23

ma - gal, vsem jiu - dem dal u - pa - nja. A - le -
 ro - ko, iz sr - ca se mu na - smej.
 pra - vi, v njem boš na - šel vso mo - drost.
 be - zni, vsta - le - ga Zve - li - čar - ja.

SVETI ANGEL

Sve - ti an - gel va - ruh moji, bo - di ve - dno ti z me - noj, stoj mi

5

noč in dan na stra - ni, vse - ga hu - de - ga me bra - ni, prav pri -

9

sr - čno pro - sim te, va - ruij me in vo - di me, prav - pri - me. A - men.

ANGEL BOŽJI, VARUH MOJ

Sandy 05

An - gel Bo - žji va - ruh moj, - po - vi - šji do - bro - ti sem

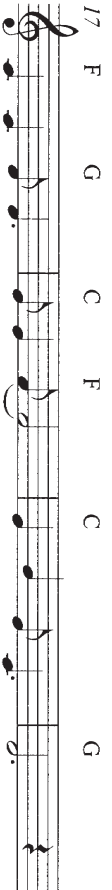
va - ro - va - nec tvoji. Raz - sve - tliuji in va - ruji me, - vla - daj in vo - di me

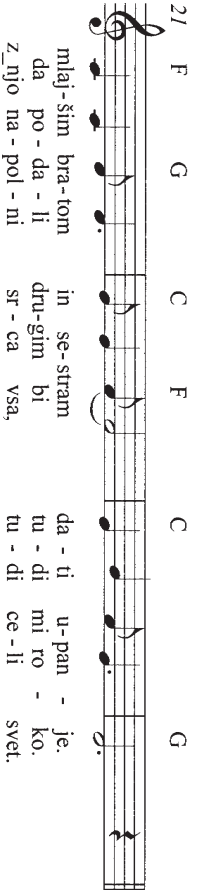
A - men. 1. Kdo bo - ri se za Bo - ga? Mi - ha - el.
2. Kdo nas spre - mlja na po - teh? Ra - fa - el.
3. Kdo po slan je od Bo - ga? Ga - bri - el.

Kdo pre - ma - ga vsa - ko zlo? Mi - ha - el.
Kdo o - zdra - vlja vso bo - lest? Ra - fa - el.
Kdo o - zna - ni Je - zu - sa? Ga - bri - el.

Naj po - ma - ga tu - di nam, zma - gat gre - he vse,
Naj nas dvi - ga in kre - pi, ko nam bo tež - ko,
Naj pri - na - ša iz ne - ba, vsem ve - se - lo vest,

mlaj - šim bra - tom in se - stran da - ti u - pan - je.
da po - da - li dru - gim bi tu - di mi ro - ko.
z njo na - pol - ni sr - ca vsa, tu - di ce - li svet.

PROJEKT ORATORIJ SO PODPRLI

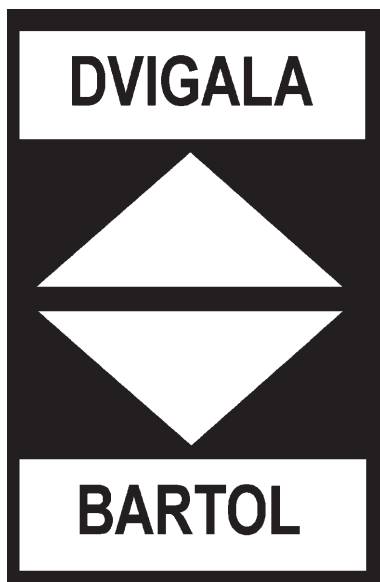

**MIZARSTVO
LUŽAR**

- Izdelava pohištva
- Projektiranje
- tel.: 01/834 11 21
- fax: 01/834 20 19
- gsm: 041 683 030
- Glavarjeva 10, 1218 Komenda
- www.mizarstvo-luzar.si

KROG

Studio za arhitekturo in grafično oblikovanje, d.o.o.
Krakovski nasip 22, 1000 Ljubljana
tel. + faks: 01/4265 761

Montaža in servis vseh vrst dvigal,
Bartol Zvonko s.p., Ulica Tončke Čečeve 17, 1000 Ljubljana
GSM: 041 668 096, tel.: 01/4288 645, fax: 01/4272 - 858

STEKLARSTVO ŠIŠKO

Podbevškova ul. 3, Novo mesto

EUROPAP D.O.O

prodaja higienske papirne konfekcije
Cesta v Šmartno 5, Ljubljana

PROJEKT ORATORIJ SO PODPRLI

GRADBENO PODJETJE

bežigrad

ELMO
ELEKTROMONTAŽNO PODJETJE d.d.

PROJEKT ORATORIJ SO PODPRLI

IZOLACIJA - KERN, d.o.o. RADOMLJE, Hujska cesta 16, Hudo, 1235 Radomlje

RAVNE STREHE

ZELENE STREHE

KROVSKA DELA

ŠKRILJ

KLEPARSKA DELA

FASADE

KERN
IZOLACIJA

Tel.: 01/ 729 57 30

Fax: 01/ 729 57 34

info@izolacija-kern.si

www.izolacija-kern.si

STREHA PISANA NA VAŠO KOŽO

PROJEKT ORATORIJ SO PODPRLI

KLJUČAVNIČARSTVO

ŠMAJDEK

Krallova ulica 49; 8000 Novo mesto

tel.: (07) 33 47 540 e-mail: kljucavnicarstvo.smajdek@Insert.si

KLJUČAVNIČARSTVO - PASARSTVO - ALUMINIJASTO STAVBNO POHIŠTVO

**KERAMIKA, TOPLI PODI, LAMINATI SVETILA
IN OSTALA STANOVANJSKA OPREMA**

Trgovine: BOŠTANJ (Dolenji Boštanj 55a), KRŠKO (MDB 7, Leskovec pri Krškem), LJUBLJANA (Rudnik, Doljenska c. 242b), BREŽICE (Pod obzidjem 32).

KAZALO

Navodila za Oratorij 2005	8
Zgodba	17
Molitve za otroke	44
Jutranje molitve	45
Adoracija	54
Kateheze	61
Delavnice	103
Igre	115
Dodatek - šest predzgodb	136
Animatorjem	147
Molitvena med oratorijem	148
Kateheze v pripravi na oratorij	166
Pismo predstojnika slovenskih salezijancev animatorjem	166
Pismo predstojnice slovenskih sester hčera Marije Pomočnice animatorjem	168
Tri srečanja animatorjev	170
Donatorji oratorija	183
Pesmi	188

